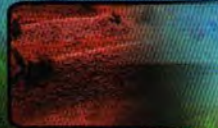

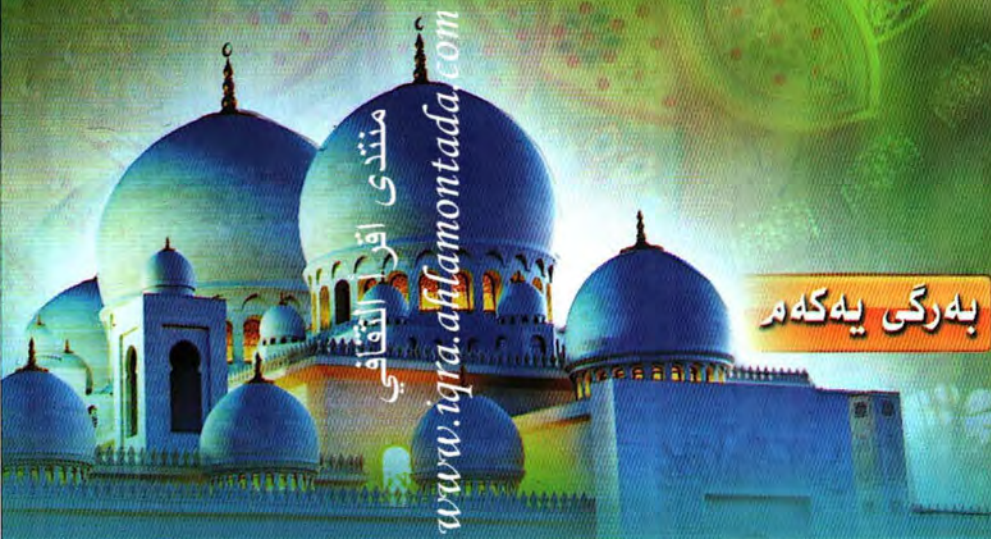
وَاذْكُرْ رَبَّكَ

فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٥٥﴾

لَهُ خَوَا غَافِلٌ مَعَهُ

فَاتِيحٌ مَهْلًا رَهْ سَوَّلٌ شَارِسْتِي

منتدى اقراء الثقافى
www.iqra.afhamontada.com

به درگی یه که م

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
پراي دانلود كتاپهائى مختلف مراحه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

لہٰذا غافلؑ مہ بہ

ناوی کتیب: له خوا غافل مه به بهرگی یه کهم

نوسینی: فاتیح مه لا رهسول شارستی

نه خشانندی نوسین و سه رپه رشتی: مه ریوان نه حمهد

نه خشانندی بهرگ: قهیدار

تایپ کردن: ئیحسان نه حمهد

نۆبه ی چاپ: یه کهم، ۲۰۱۵

له بهر یوبه رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۳۹۲) سالی (۲۰۱۵) ی پیدراوه.

مافی له چاپدانه وهی ئهم بهرهمه پارێزراوه

پیشکشه به:

❁ پیغمبهری سهرودرم ﷺ، نهو کسهی کهخوا کردی به
رحمت، بۆ هه موو عالم و لابهری هه موو زحمه تیك.

❁ باوك و دایكى خوشه وستم.

❁ هه موو مامۆستاگانم.

❁ هاوسهر و هاوژینم (سیوه خان) كه هه میشه هاوكارم بوه.

❁ جگهر گۆشه كانم: (محمد و ئیبراهیم و ئاسوده و نهفین)
خوای گهوره قبولیان بفرمویت به خزمهتکاری پربازهكهی
پیغمبهری خواﷺ، و له كیشه و گرفت له گهڵ رۆلهی
مسولمانان بیان پاریزیت.. نامین..

پېړستى بابەتەگان

پېښهكى.....۱۳

وانهى يه كه م: ھۆكاره گاننى زيادبونى رزق و رۆزى.....۱۵

ئەو ھۆكارانەى دەبنە ماىەى زياد بونى پزق و پۆزى:.....۲۱

خالى يه كه م: لە غەيرى خوا مە پارپۆه.....۲۱

خالى دووهم: بچولئ بە سەر زەويدا.....۲۲

خالى سېهەم: تەو ەكول و پىشت بە ستننت لە سەر خواى

پەروە دگار بئ.....۲۴

لە لايەكى ناديارەوہ.. پارەى دەستكەوت.....۲۷

خالى چوارەم: سىلەى پەحم بە جېھېئان.....۳۳

خالى پېنجەم: يارمەتى لاوازه گان بەرەكەتە بۆ رزق.....۳۵

خالى شەشەم: يارمەتيدانى فيرخواز.. رزق زياد دەكات.....۳۸

وانهى دووهم: داىكى مېهرەبان، منداڵەكەت لە شىرى خۆت

بېبەش مەكە.....۴۱

ئابى ئافرەتى دووگيان ئازارى دەروونى بدريت.....۴۷

چەند زانيارىەكى گرنگ دەريارەى كۆرپە لە.....۴۸

لە ئىسلامدا ئافرەتى دووگيان و شىردەر، گرنگى تايبەتيان

پېدراوہ.....۵۰

شىر پېدانى سىروشتى سودى بۆ داىكانىش ھەيە!.....۵۲

- له‌دوای دووگیان بونت، شیرى خۆت بده‌ره مندال‌ه‌که‌ت..... ۵۵
- شیری قوتو چۆن بدریته مندال؟..... ۵۸
- پووداوێکی دلته‌زێن و جیگای په‌ند لیوه‌رگرتن..... ۶۰

وانه‌ی سییه‌م: له‌خوا غافل مه‌به و سته‌م مه‌که، ته‌نانه‌ت له

- ئاژه‌ل و زینده‌ومرانیش..... ۶۷

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فی‌رمان ده‌کات به‌به‌زیی بین له‌گه‌ل

- گیانداران..... ۷۵
- ئاگاداریه‌ په‌روه‌ردگار تۆ‌له‌ی دروستکراوه‌کانی ده‌کاته‌وه..... ۸۱
- به‌سته‌مێک.. توشی شیرپه‌نجی لیو بوو!..... ۸۱
- سته‌می له‌سه‌گێک کرد.. ده‌ستیان برپه‌وه!..... ۸۴
- به‌نازاردانی کیسه‌لێک.. پش‌تی نه‌خۆشکه‌وت!..... ۸۶

وانه‌ی چواره‌م: فریوی شه‌یتان مه‌خۆ، ده‌ستکاری میرات مه‌که و

- به‌شه‌ری بسپێره..... ۸۹
- وه‌سیه‌تی نا به‌جی مه‌که‌ن..... ۹۵
- به‌وه‌سیه‌تێک.. خۆی بی‌به‌شکرد له‌سامانی خۆی!..... ۹۸
- که‌سیکی له‌خواترس میراتی که‌سانی تری نه‌خوارد..... ۱۰۱
- ئیمان و خواناسی مرو‌فی ئاوا دروست ده‌کات..... ۱۰۲
- به‌رد شه‌قی برد تا به‌شی خۆم وه‌رگرت، ئینجا نۆره‌ی سه‌رکۆنه کردنه..... ۱۰۳
- شیرێکی مام‌وستا قانع له‌سه‌ر میرات..... ۱۰۵

وانه‌ی پینجه‌م: ئە‌ی دایک و باوک.. بە ناکۆکیه‌کانتان

مندالە‌کانتان سەرگەردان مە‌کەن..... ١٠٩.....

با باوکان وە‌ک باوکە ئادە‌م بن..... ١١٤.....

با دایکی راستە‌قینە، وە‌ک دایکە حە‌وا بێ..... ١١٧.....

دەرئە‌نجامی دایک و باوکی خراپ:..... ١١٩.....

یە‌کە‌م: ئە‌و ژن و مێ‌رده خۆیان سەرگەردان دە‌بن..... ١٢٠.....

دووە‌م: ژن و مێ‌رده‌کە پە‌نج بە‌خە‌سار دە‌بن..... ١٢١.....

سێ‌هە‌م: مندال دە‌بێ بە‌قوربانی..... ١٢٢.....

دایک و باوکیکی بێ‌ مە‌ست، بۆ مندالە‌کە‌یان!..... ١٢٣.....

وانه‌ی شە‌شە‌م: لە‌ خوا غافل مە‌به‌ و بە‌رپێ‌زبه‌ لە‌گە‌ڵ باوکت... ١٣٣.....

٣٧ سە‌عات بە‌دوای مندالە‌کە‌یدا گە‌را..... ١٣٨.....

نهی‌نی خۆشە‌ویستی باوک..... ١٣٩.....

ئە‌ی کو‌پ و کچه‌کان لە‌ خوا غافل مە‌بن بە‌رامبەر باوکتان و

بزائن:..... ١٤٢.....

یە‌کە‌م: خە‌زمە‌تکردنی باوک وە‌صیە‌تی خۆایە بۆ بە‌ندە‌کانی..... ١٤٢.....

دووە‌م: کو‌پ و کچه‌ ئاگاداریه‌ و لە‌پە‌یامی باوکت تێ‌بگه‌..... ١٤٣.....

گە‌نجێ‌ک پە‌له‌ی کرد تا لە‌ پە‌یامی باوکی تێ‌بگات..... ١٤٤.....

سێ‌هە‌م: کو‌پ و کچی لاو بزانه‌ باوکت پشتیوانت بوه‌..... ١٤٦.....

چوارە‌م: کو‌پ و کچی لاو لە‌ پیریدا، باوکت پشتگوێ‌ مە‌خه‌..... ١٤٩.....

ژو‌وره‌کە‌ی دایه‌ و بابە‌..... ١٥٢.....

- پینجهم: دواى مردنى باوكت له يادى مه كه و..... ١٥٤
- وانه‌ى چه‌وته‌م: ئاگادارى دلى دايكت به..... ١٦١
- دايكتى ماندو نه‌ناس..... ١٦٨
- له خه‌سله‌ته هه‌ره تايبه‌ته‌كانى دايك..... ١٧٠
- سوژ و خو‌شه‌ويستى و قورىانى دايك بۆ پۆله‌كانى..... ١٧٠
- له خوا غافل مه‌به و ئاگادارى دلى دايكت به:..... ١٧٣
- يه‌كه‌م: سوپاسگوزارى دايكت به..... ١٧٣
- دووه‌م: ئاگاداربه خو‌شه‌ويستى كه‌سى لاي دايكت..... ١٧٤
- به‌دوعاى دايكى خو‌شه‌ويست بوو لاي خه‌لكى!..... ١٧٥
- سيهه‌م: گوپرايه‌لى فرمانى دايكت به..... ١٧٧
- بۆ فرمانى دايكى وانه وتنه‌وه‌كه‌ى جيه‌يشت!..... ١٧٨
- چواره‌م: دايك.. دواى مردنشى دلى لاته!!..... ١٨٠
- دلى لاي مندا له‌كه‌ى بوو.. تا مرد..... ١٨٠
- چۆن پاداشتى دايكت دايه‌وه؟!..... ١٨٥
- له‌دواى مردنى دايكت له‌يادى مه‌كه و..... ١٨٨
- سزاي ئه‌و كه‌سانه‌ى كه له‌خوا غافلن و بۆ دايكيان خراپن..... ١٩٠
- وانه‌ى هه‌شته‌م: مندا ل مردن..... ١٩٣
- موژده‌يه‌كى كه‌لى دلخوشكه‌ر له پيغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ:..... ٢٠٠
- ١٢ كوپى خو‌ى ناشتوه.. نه‌گرياره!!..... ٢٠٢
- مردنى مندا ل حيكه‌تى تيدايه!..... ٢٠٥

- شاعىرىكى گەورەى كورد... بەمردنى مندالەكەى.. شاكارىكى
- شيعرى دانا..... ۲۰۹.....
- خۇپاگرى و ئيمان بەھىزى مەردىكى كورد..... ۲۱۱.....
- پاستە مۆم بە فرمىسك دەكوژىتەو..... ۲۱۴.....
- وانەى نۆيەم: مندال نەبوون: بەشى يەكەم ۲۱۹.....
- دانىشتوانى سەر زەوى لە ماوہى (هەشت) ھەزار سالدا..... ۲۲۳.....
- بەسەرھاتىكى سەرنج پاكىش..... ۲۲۶.....
- دووپەيام بۆ ئەوانەى مندالىان نابىت..... ۲۲۷.....
- پەيامى يەكەم: دونيا شوينى تاقىكردنەوہى نەك پاداشت..... ۲۲۷.....
- كەس ھەيەكەم و كوپىەكى نەبىت؟..... ۲۲۸.....
- پەيامى دووہم: مندال نەبون.. جۆرىكە لەبەخشىن!..... ۲۳۴.....
- گەر خودا نەيدا بەزۆر نىە..... ۲۳۸.....
- وانەى دەيەم: مندال نەبوون: بەشى دووہم ۲۴۳.....
- ھەر يەكەمان خەمىكمان ھەيە..... ۲۴۷.....
- با لە ئاسمانى يەكەمدا لە پرووى زانستىوہ سەرنجىكى
- چىنە ھەواكانى سەرمان بەدەين..... ۲۵۱.....
- چەند پەيامىك بۆ ئەو كەسانەى كە مندالىان نىە:..... ۲۵۶.....
- پەيامى يەكەم: خەفەت مەخۇ..... ۲۵۶.....
- پەيامى دووہم: يەكتى تاونبار مەكەن..... ۲۵۷.....
- پەيامى سىيەم: ئەوانەى مندالىان نىە بىزاريان مەكەن..... ۲۵۹.....

به لوت به رزی... ژیا نی تیک چوو..... ۲۶۱
 په یامی چواره م: هرگیز نا ئومئدمه بن..... ۲۶۳
 بپارینه وه له خودا بۆ مندال بون..... ۲۶۴
 دواى ۱۱ سال مندالیان بوو!..... ۲۶۹
 په یامی پینجه م: سود له زانستی نوئ وه ریکرن..... ۲۷۲
 په یامیک بۆ ئه وانه ی که مندالیان دروست ده بی، به لام له باریان
 ده چی..... ۲۷۴

وانه ی یانزه میه م: له خوا غافل مه به و له ناپاکی هاوسه ری

به دوو ربه: به شی په که م..... ۲۷۹
 پیناسه ی ناپاکی خیزانی..... ۲۸۵
 سزای ناپاکی خیزانی..... ۲۸۷
 حیکمه تی حه رامی ناپاکی هاوسه ری..... ۲۹۹
 منداله که ی ژه هر خوارد ده کات !..... ۳۰۰

وانه ی دوانزه میه م: له خوا غافل مه به و له ناپاکی هاوسه ری به

دوو ربه: به شی دوو دم..... ۳۰۵
 مرؤفی له خوا غافل قسه نابیسئ..... ۳۰۹
 به لا و نه هامه تیه کانی خیانه تی هاوسه ری..... ۳۱۴
 په که م: خیانه ت و ناپاکی په له خوی..... ۳۱۴
 دوو دم: ناپاکی هاوسه ری خیانه ته له و متمانه په ی هاوسه ره که ی
 پنیه تی..... ۳۱۵

سټېهه: ناپاکی هاوسه ری خیانه ته له که سوکاری په کدی. ۳۱۶....

چواره م: ناپاکی هاوسه ری خیانه ته له کومه لگا. ۳۱۶.....

داوین پاکان ناماده ن گیانی خوږیان له ده ست بده ن و خیانه ت

نه که ن! ۳۱۸.....

چاره سه ری ناپاکی هاوسه ری: ۳۲۳.....

په که م: ناساندنی نه م کرداره وه ک تاوان. ۳۲۳.....

دووه م: یاسای (سَدُّ الزَّرائِع) به رگرتن له نامپازه کان. ۳۲۴.....

سټېهه: ناسان کردنی پړیکه ستنی شوو کردن و ژنهنان. ۳۲۷....

چواره م: که مته رځه می نه کردن له موماره سه ی کاری جنسی

له نیوانی هاوسه ره شه رعبه کاند. ۳۲۹.....

نه گه ر که سیټک بوی ناشکرا بوو که هاوسه ره که ی ناپاکی

کردووه. ۳۳۱.....

هموو شتیکم کرد، جگه له زینا. ۳۳۵.....

له کاتی زینادا خیزانه که ی بینی! ۳۴۰.....

وانه ی سیانزه یه م: له کاتی خوږشی و ده سه لاتدا، سوپاسگوزاری

خودا به: به شی په که م. ۳۴۹.....

همه میسه خودات له یاد بیت. ۳۵۴.....

سوپاسگوزاری له کاتی خواردن و خواردنه وه دا. ۳۵۶.....

کاتی که نوتومبیلت لیخوپی. ۳۵۷.....

نه و کاته ی که هه والیکي خوشت پیده گات. ۳۶۰.....

کاتی عیبادهت و کاری چاکه..... ۳۶۲

پاستیهکی درهوشاوه و حاشا ههئنهگر..... ۳۶۳

نانی ژیر پیللاوهکانم بخۆن!!..... ۳۶۵

وانه‌ی چوارده‌یه‌م: له کاتی خوشی و دهسه‌لاتدا، سوپاسگوزاری

خودابه: به‌شی دووهم ۳۷۳

پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وامان ﷺ هه‌موو ژيانى يادى خوا بوو..... ۳۷۹

دواى سه‌فه‌ريک منداڵ و ژنه‌کى له‌ده‌ستدا!..... ۳۸۲

په‌نايگن به‌خودا له‌م چوار به‌لایه..... ۳۸۶

دوعايه‌ك پێغه‌مبه‌ر ﷺ وازى لێنه‌هێناوه..... ۳۹۱

چالاكى زياترى نه‌نداميكى له‌شى.. بوه هوى مردنى!..... ۳۹۵

وانه‌ی پانزه‌یه‌م: له‌ خوا غافل مه‌به و سوپاسى خه‌لاتى عه‌قل و

ژيريت بکه و به‌سۆزبه به‌رامبه‌ر شیته‌کان..... ۴۰۱

۱۰ پاستى سه‌رينج پاكيش سه‌رياره‌ت به‌ ميشكى مرۆف..... ۴۰۶

جۆره‌كانى نه‌خۆشى عه‌قل..... ۴۱۰

شیته‌كان كين؟!..... ۴۱۳

قه‌سەى به‌جی و نه‌سته‌ق و خۆشى شیته‌كان..... ۴۲۰

زيره‌كى شیته‌كان!..... ۴۲۴

شیتتيكى په‌كه‌وته و دايكيكى دلسۆز..... ۴۲۷

دوو فهرمووده‌ی دلخۆشکه‌ر و موژده‌ده‌ری خۆشه‌ويستمان

له‌سه‌ر نه‌م بابته..... ۴۳۰

پیشہ کی

سوپاس و ستایش بۆخوای پەرورددگار، درودو سلاوت لەسەر
پێغەمبەری پیشەواو سەردار محمد ﷺ ..

بەپێزان: ئەم کتێبە ی لەبەر دەست و دیدەتان دایە، بریتیبوو
لەزنجیرە باسیکی شەوانی پەمەزان کە دواى نوێژی تەراویح
پیشکەش دەکرا، هەرچەندە شەوگەر کورت بوو کات کەم بوو،
مەسولمانان ماندو هیلەک بوون.. بەلام ماوەیەک دەماینەو و ئەم
باسەمان پیشکەش دەکرد. سوپاس بۆ خوا تۆمار کرا و بە (cd)
بلاو کرایەو و ناوێشانى (لە خوا غافل مەبە) ی بۆ دانرا..

پاش ماوەیەک لەشارى هەولێرى خۆشەویستەو دوو براى ئازیز:
مامۆستا یوسف صابر و کاکە کاروان، هاتن و فەرمویان کە تەواوی
وتارەکانمان لەسەر (CD) یەو و نەقل کردووە بۆسەر کاغەز و تاپیمان
کردووە و پێداچونەوێ خۆتی دەوێ ئەوساش ئێستاش زۆر دوعای
خێرم بۆ کردن.. بەلام کاتێک خوێندمەو و بینیم هەلێ تاییی زۆرە
و چاک کردنی زۆری دەوێ.. وە پاشان ئەم ووتارانە لەکاتێکی
کەمدا پیشکەش کراون و گوشراون..بیرم کردەو کە ئەگەر
سەرلەنوێ خۆم بەزمانی نوسین بینوسمەو و لەئاستی خۆیدا
سەرچاوەکان دیاری بکەم و تەواوی ئەو بابەتەى کاتى خۆی
ئامادەم کردووە، کات و دەرفەتى پیشکەش کردنی نەداو..

بینوسمه وه پهنه گه باشتربیی و به سودتر بیّت، بۆیه ناوی خوام لی
هینا و وه کو ته واو کردنی کاره به نرخه که ی مامۆستا یوسف و
مامۆستا کاروان، هه مویم نوسیه وه و ئه م به ره مه ی لیده رچو.
(إنشاء الله) له دووبه رگدا پیشکه شتان ده کریت. سوپاس بۆ خوی
گه وره له سه ره تا و له کۆتایی و له هه مو کاتیگ و زه مان و
زه مینیگدا.. ئیوه ش له دوعای خیر بییه شمان مه که ن..

فاتیح شارستینی

۲۰۱۵ پیره مه گرون

وانەى يەكەم:

هۆکارەکانى زیاد بوونى
رزق و روۆزى

وانهى يهكهم:

بابەت: ھۆكارەكانى زىيادىبونى رزق و روژى

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ...﴾ الجمعة.﴾

﴿ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ...﴾ وَالْيَهُ النُّشُورُ ﴿...﴾ الملك.﴾

﴿ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُم رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ...﴾ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿...﴾ العنكبوت.﴾

﴿ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾﴾
الذاريات.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَحُولُ، وَخَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنَى، وَمَنْ يَسْتَعِفَّ يُعِفَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.﴾

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (هَلْ تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضِعْفَائِكُمْ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.﴾

﴿ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (لَوْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُوا خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا) حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَاهُ أَحْمَدُ (٣٠/١) وَ التِّرْمِذِيُّ: (٢٤٤٧). ﴾

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبَسِّطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (٥٩٨٦). ﴾

﴿ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: (كَانَ أَخَوَانِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَكَانَ أَحَدُهُمَا يَأْتِي النَّبِيَّ ﷺ وَالْآخَرُ يَخْتَرِفُ، فَشَكَا الْمُخْتَرِفُ أَخَاهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: لَعَلَّكَ تُرْزَقُ بِهِ) صَحِيحٌ سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ: ٢/٢٧٤. ﴾

سەرچاوه‌كان:

- ١- مَوْسُوعَةُ الْأَخْلَاقِ الْإِسْلَامِيَّةِ، سَعْدُ يَوْسُفَ أَبُو عَزِيزٍ، ج ٢، ص ٥٠.
- ٢- مِفْتَاحُ الرِّزْقِ فِي ضَوْءِ الْكِتَابِ وَ السُّنَّةِ، د. فَضْلُ إِلَهِي، ص ٣١ و ٤٧ و ٢٣ و ٦٨.
- ٣- له پوانگه‌ی په‌يامه‌كانی نوره‌وه، (بِزَقُ وَ رَوْزِي) حَبِيبُ مُحَمَّدٍ سَعِيدٍ، ل ٤٣ و ٦٥.
- ٤- زه‌رده‌خه‌نه‌ی هیوا، ئه‌ندا زیار عوسمان، ل ٩٨ و ٥٢ و ٢٨.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ
عَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ...

ئیمانداران و خواناسانی زۆر به‌پێژ: له خزمه‌تانداین بۆ
پیشکه‌شکردنی زنجیره‌ی باسیکی ئیمانی (به‌یستی خوا)
به‌ئاگاهینه‌ره‌وه و داچله‌کینه‌ر له‌ خه‌وی غه‌فله‌ت، زنجیره‌
باسه‌که‌شمان به‌ناو نیشانی (له‌خوا غافل مه‌به‌). که‌هر جاره‌ی له‌
بابه‌تی‌کدا قسه‌و باس ده‌که‌ین سه‌ره‌نجام په‌یوه‌ندیمان له‌گه‌ڵ
په‌روه‌ردگارمان به‌هێزتر ده‌که‌ین و داوای کۆمه‌ک و یارمه‌تی هه‌ر له‌و
ده‌که‌ین هه‌روه‌کو له‌ نوێژه‌کانماندا به‌لێنمان داوه‌ که: ﴿إِيَّاكَ
نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحه. له‌یه‌که‌م وانه‌ی ئهم
زنجیره‌یه‌شماندا باسی (پزق و پۆزی) ده‌که‌ین (إنشاء الله).

به‌پێژان: هه‌ریه‌ک له‌ئیمه‌ بیگومان پێداویستی ژیا‌نی هه‌یه،
بیگومان گه‌پان به‌دوای ئه‌وه‌پێداویستیانه‌ی ژیا‌نی خۆمان وه‌ مال
خیزان و منالمان، پێویستی به‌ گه‌پان هه‌ول و تیکۆشان و کار
و که‌سابه‌ت هه‌یه، که‌له‌تایینی پاکی ئیسلامدا ئهم کار و که‌سابه‌ت و
گه‌پانه‌ به‌دوای پزق و پۆزیدا نه‌ هه‌ر زهم کراو خراپ نیه‌ به‌لکۆزۆر
پێژ لێ گیراوه‌ئوه‌تا خوای گه‌وره‌ له‌گه‌ڵ نوێژی گه‌وره‌ و گرنگ و
په‌ به‌ره‌که‌تی هه‌ینی (الجمعه) دا باسی گه‌پان به‌دوای بژێوی ژیا‌نی

کردوه و فهرمویه تی: گه پان و سوپان به دواى رزقى حه لال و دابین کردنى پیداو یستى ژيان، گه پان به دواى فه زل و كه ره مى خواى په روه ردگاردا. ته ماشا كه ن قورئان ده فهرمویت: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ...﴾ الجمعة.

به لئى گه پان به دواى رزق و پۆزیدا شتیكى نۆد پیرۆزه، به لام بابته كه ی ئیمه له سه ر ئه وه یه كه له كاتى گه پان به دواى رزق و پۆزیدا له خوا غافل نه بی، وابزانى ئه م ده سته كه وتنى پاره یه، ئه م هینانه وه ی رزق و پۆزیه بۆ مال و مندالت ه ی ئازایه تی و پالنه وانیه تی خۆته، ه ی زیره كى و لیزانى و كه سابه تكارى عیلم و زانستى خۆته، په نا به خوا ئه گه ر ئه مه ت له دل و ده روون دا بۆدروست بوو، ئه وه به راستى ئه مه یان هه له وه خه ته ریكى گه وره یه بۆسه ر دین و بیروباوه پت، وه دوا پۆزى دنیا و قیامه ت..

به لكو ده بى له خوا غافل نه بی و هه موو به فه زل و كه ره مى خوا بزانی، یاخود كه سانیک داواى نوشته ی رزق و پۆزى ده كه ن، زانایان پێیان ده لێن: رزق و پۆزى به نوشته نوسین و هه لواسین له مالدا زیاد ناکات. به لكو به پشت به ستن به خوا و جیبه جى کردنى ئه و خالانه زیاد ده كات كه خواو پیغه مبه ره كه ی ﷺ له قورئان و سونه تدا، بۆ ئیمه ی مسولمانیان دیارى کردوه، ئه وانه جیبه جى بکه و دلنیا به و به یه قینه وه چاوه پى بکه، ده رگای رزق و پۆزیت بۆ ده کریته وه خواى

گەرە يارمەتيدەر و پىشتىوانى ھەموو لايەكمان بى و رىزق و پۇزىمان فراوان بىكات و موحتاجى دەستى نامەردمان نەكات..

ئەو ھۆكارانەى دەبنە مايەى زىياد بۇنى رىزق و رۆزى:

خالى يەكەم: لەغەيرى خوا مەپارپۇه:

مەكپۇزپۇه لەلاى خەلكى، شەكواى نەدارى و نەبۇنى خۆت مەكە. مەلى وادەمرىن لەبرسان ھەرچى دەيكەين سودى لى نابىنين و بەشمان ناكات. شكواى خالى خۆت، گوزەرانى خۆت لاي كەس مەكە چونكە خۆكەس ھىچت ناداتى، ئەگەر بىشتداتى ماناى وايە تۆ سۆالت كىردە، كەلەئىسلامدا نەھى لىكراو، بەلكو لەجىياتى ئەو ۋەرە داوا لەخوابكە، لەنىوھى شەواندا لەدواى نوپژەكانت دەست بەرز بىكەو ۋە بۆلاى خواو بلى: يا رزاق، ئەى رۆزى دەرى راستەقىنەى ھەموان ئەى ئەو پەرۋەردگارەى رىزق و پۇزى ھەموو كەس ھەرىبەدەستى تۆيە، بەژمارەى حىساب نەكراو مەخلوقات رىزق و پۇزى تۆ دەخۆن.. ياالله دەرگاى رىزق و پۇزىم لى بىكەيتەو، ئەو ۋە دۇنيابە خواى گەرە بە ھانەتەو دىت و دەرگاى رىزق و پۇزىت لىدەكاتەو.

ئەمەش وەعد و بەلێنی خۆشەویستمان تاجی سەرمان (محمد المصطفی) یە ﷺ، کە بەلێنی داوێ هەر مسوڵمانێک نە کەرزیتە وە و شکوای حالێ خۆی لای هەموو کەس نەکا، لە لای خەلکی کە پرەحمی پێ ناکات. بەلکو تەنیا لەخوا بپارێتە وە، ئەوا ئەو خواپەری کە لە هەموو بە پرەحمیک بە پرەحم و بە زەیی ترە، بۆخۆی پرەحمی پێدەکات. ئەمەش دەقی فەرموودە کە ی پێغەمبەرە ﷺ:

(الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَحُولُ، وَ خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرٍ غَنِيٍّ، وَمَنْ يَسْتَعِفَّ يُعِفَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

بەلێ بەلێنی خۆشەویستمانە ﷺ: (وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ).

خالی دووهم: بچوێ بەسەر زەویدا:

بگەپێ بەدوای رزق و پۆزیه کە تدا کە خوای گەرە بۆی دیاری کردوی لە شوێنی دیاری کراودا، چاوە پێی تۆیه بچی وەری بگری. بەلام تۆ ئەگەر هەر لە ماله وە دانیشی رزقە کە نایە تە ژۆرە وە بۆت.. سوننەتی خوا وانیە لە کە وندا، کە رزق لە ئاسمانە وە بپارێتە ناو لە پی دەستی تۆو گیرفان و قاسە و کاسە ی تۆو بە بی هەول و تیکۆشان، خوای گەرە لە قورئاندا فەرموویەتی:

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (الملك).

ئیمانداران: سهیری قورئان بکهن چهنده ورده له دهبرپیندا. هه مووی - بئ لیکچواندن - وهکو هاوکیشهی کیمیایی وایه. نه میان هاته جی، نه ولاش دروست ده بی. نه وه تا ده فهرمووی: ﴿فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا﴾ بگه پئ به سه رزه ویدا. شیوه کان، دۆله کان، شاخه کان، ناوبازاره کان، ناو کیلگه کشتوکالیه کان، ژیر زهوی بگه پئین به دوی پزق و پۆزیدا، هه ر که سهی خوی گه وره پزقه که ی بۆ له شوینیک دیاری کردوه. تۆی مۆف بگه پئ به شوینیدا و بۆی بجۆ.

ئه مجا ﴿وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ﴾ له پزق و پۆزی بخۆ. که واته: تاوه کو تو نه گه پئی پزقیش ناخۆی. دهی نابئ خۆت بخه له تینی و بلئی: ده بی پزقه که بۆخۆی بیته ناو گیرفانه وه، نه خیر. مادام خوی گه وره توانای جۆله و پۆشتنی پیبه خشیوی، فه له ج و که و تهی ناو جیگای نه کردوی. پیویسته فه رمانی خوا جیبه جی بکه ی و بگه پئی به شوین نه و جیگایه دا که پزقه که ی تۆی لی دیاری کراوه. نه و کاته دلنیا به دهستی پر ده گه پئیته وه.

خالی سیّھم: تہوہ کول و پشت بہستنت لہ سہر خوی
پہر و ہدگار بی:

پیغمبرِ مہربانی خوا ﷺ فرمویہ تی: (لَوْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُوا خِمَاصًا وَتَرَوُّحُ بِطَانًا) حدیث صحیح، رواہ احمد (۳۰/۱) والترمذی: (۲۴۴۷).

نه‌گەر پشت و په‌نای خۆتان ببه‌ستن به‌ خوای
به‌روه‌ردگار تانه‌وه، به‌ حقه‌ی ته‌وه‌کول له‌سه‌ر خوا.

رۆنکردنەوهیەکی پێویست: دووشتمان هەیه: تەوهکول لەسەر
 خوا، لەگەڵ تەواکول لەسەر خوا. تەوهکول و پشت بەستی
 راستەقینە لەسەر خوا ئەوهیە که بە شوێن ھۆکارەکان (أسباب) دا
 بگەرێت، ھەولێ خۆت بدەیت، بەلام: (تواکول) ئەوهیە: لە ماله
 دابنیشی چاوەڕێی ئەوه بکە خەڵکی نانت بۆ بینن.. بەلێ
 تەوهکولی راستەقینە لەسەر خوا ئەوهیە: تۆ تەواوی ھەولێ خۆت
 بخەیتە کار، ھەموو پێگا زانیستەکان بگریته بەر، ئەمجا
 پشتیوانیش لەخوا داوابکە چونکە دلنایای کەبێ وویست و
 یشتیوانی خوا، ھەولدانێ تۆ بێ ئاکامە!

ۛرود کو لہ فرمودہ یہ کی پیغمبردا ﷺ ہاتوہ کہ بہ
 کہ سیکی فرمود: (إِغْلُهَا وَ تَوَكَّلْ). ولاخی سوا یہ کہ ت بہستوہ
 لہ شوینیکی نہ میندا، نہ مجا بشت بہ خوا بہستہ. چونکہ نہ گہر

وانه که یان گورگ دهیخوات، یان دز دهیدزی، خوای گه وره عه قل و ژیری پیبه خشییوی، به کای بهینه، ئوتومبیله که ت له شوینی گونجاودا رابگره، بریک پراکیشه، باله بۆش نه بی، شتی بخهره ژیر تایه که ی نه گهر شوینه که ی زۆر سه ره ولیژبوو، ده رگا کان دابخه. مهرجی توند و تۆلی ئوتومبیله که ت جیبه جی بکه. ئه مجا پشت به خوا بیه سته دلنیا به خوای گه وره ش هاوکار و پاریزگارت ده بی! به لام نه گهر ئوتومبیله که ت بی بریک و گێرێک به ره لا بکه ی و بلایی: پشت به خوا هیچ نابیی، ئه وه خۆت ده خه له تینی. ئه وه (تواکوله) نه ک (ته وه کول له سه ره خوا).

به لئی به پێزان: پیغه مبه ر ﷺ نمونه یه کی به رچاوی بۆ باسکردین و فره مووی: وورد ببه وه. به یانیان زوو، له گه ل تاریک و پووندا، ئه م هه موو بالنده یه، هه مووی به سکی خالی له هیلانه که ی ده پواته ده ره وه ..

(خماصاً) یانی: زۆر برسیه، له ئیواره وه هه یچی نه خواردوه، چیکلدانه ی وشک بووه. له شه قه ی بال ده دا و پشت به خوای خالیقی ده به سستی و ده فپیی به ئاسماندا و، ده گه پیی تا ئه و شوینه ده دۆزیته وه که خوای گه وره پرزه که ی بۆ داناوه. تیر ده خوات و ئیواره به سکی پر و تیره وه ده گه ریته وه ..

(بَطَانًا) واتە: چىكلىدىغانى شۆپبۆتەۋە و ورگى كىردۈۋە لە تىرىدا.
 ھەممۇى بە تىرى دەگەپىتەۋە. خۇاى گەۋرە - الرزاق - ھ، ئەگەر
 دەرگايە كىشى لىگرت. دەرگايە كى تىرى لىدە كاتەۋە.

بەسەرھاتىك:

مامۇستا مەلا مۇھمىدى جەلىزادە، ناسراۋ بە (مەلاى گەۋرەى
 كۆيە) لە تەفسىرە كەيدا (تەفسىرى كوردى كەلامى خۇداۋەندى) لە
 بەرگى تۆيەم، لاپەرە: (۴۱۲)دا، دەفەر مۇۋى:

لە پىروپە تەمەنەكانم بىستۈۋە، سالىكىيان باران نەبارى، زىي
 كۆيە ووشك بوو، مەگەر ھەندى شۆپىنى نۆر قول، لەناۋ گۆمدا
 ھەندى ئاۋى كەمى تيا مابى، ئەينا ئەۋ زىيەى كۆيە ووشك بوو،
 چۆپى ئاۋى پىدا نەدەھات..

لە (ھەماغاي گەۋرە)م بىست، وتى: ئەۋ سالا قالۆچە ئەۋەندە
 نۆر بوو، لە لاي زىۋە دەھات. بەۋ دەشتە ۋەردەبوو، مەپ و بىز
 دەيان خوارد پىي قەلەۋ و بەشىر دەبوون، بەلام شىرەكەيان مەيلە
 و سور پەنگ بوو!!

بەلى تۆى مۇفەش بگەپى بە دواى پىزق و پۆزىكەتدا، ھەرۋەكو
 بالندەكە ئاۋمىد مەبە، لە خوا غافل مەبە و پىشت بە خوا بىستە.
 خۇاى گەۋرە پىزق و پۆزى تۆش ئاۋا دەھات.

لەلایەكى نادىارەوۋە.. پارەى دەستكەوت.. <بەسەرھات>

بانگخواز (عمرو خالد) دەلئىت: جارىك سوارى تەكسى بووم،
شۇفئىرەكەى پىاۋىكى بە تەمەن بوو، لىم پرسى لەكەيەكەوۋە
شۇفئىرى دەكەيت؟!

وتى: لە سالى (۱۹۴۸) ەوۋە. وتم: حەزئەكەم بەسەرھاتىكى خۆتم
بۇ بگىپىتەوۋە كە كارى تىكردىت..

وتى: پۇژىكىيان نەخۇش بووم، زۆر نەخۇش و ناساغ و ماندوۋ
بووم لە مالاۋە كەوتىبوم.. ھىچ لە مالماندا نەبوو، دوو سى پۇژ بەر
حالا مەينەوۋە، ژئەكەم مالاۋە دراوسىكان گەپا بەلگو (۲۰) جونەيەيك
قەرز بكات. كەس نەبوو قەرزى بداتى..

- ھەتا لىت نەقەومى و موحتاج نەبى نازانى نرخی پارەيەكى
كەم چەندە، كەكەس بە قەرز ناداتى، زانايەك دەفەرموۋى: ئەگەر
دەتەوۋى نرخی دىنارىك بزانى. ئەوا بېر داۋاى دىنارىك قەرز لە
كەسىك بكة، بزانه چەند قورسە-!

بەلى كە بە قەرز ھىچمان دەستەكەوت، دەست لە دەست و
قوۋەت لە خوا وتم: ئەپۇم ئىشىكم ھەيە، ژئەكەم سوپىندى دام و
تكاي لىكردم كە لەبەر ناساغىەكەم كارى وانەكەم، بەلام ھەرچۇنئىك
بى پۇشتم. چى گەپام كەس دەستى لى پانەگرتم. تا خەرىك بوو بى
ھىوابم.. تاكسىەكى بىچۇ دەستى لى پراگرتم و وتى: بىرام ئەم
نەفەرە ميوانە و بىگەيەنە فرۇكەخانە من ئوتومبىلەكەم لەكار

که وتوو. که سهرکهوت و کهوتینه قسه، ده رکهوت کاریکی ههیه له بنکهی گواستنه وهی کهل و په ل..

وتم: من خزم و ناسیاوم ههیه لهو، حه زده کهیت ده ته بهم باکاره کهت بۆ ئاسان بکه. زۆری پیخۆش بوو، که بردم له جیاتی (۱۵۰۰) جونهیه، ته نها (۵۰۰) جونهیهیان له بهر من لێسه ند، که گه راپنه وه و گه یاندمه فرۆکه خانه، وتی: ئه وه (۲۰۰) جونهیه حه قی ئه و کاره ی بۆت کردم. باشه که م نیه؟!

منیش وتم: من له که یه وه وێلم به دوا ی (۲۰) جونهیه دا و خوا ده قاتی ئه وه ی نارد، زۆر باشه و مالت ئاوابی. وتی: ده که واته مادام وا حالت خراپه ئه وه (۱۰۰۰) جونهیه ی تر. که وه رم گرت وتم: یار په بی چ پۆزی ده ریکی، هه رتۆ په نای بی په نایانی، هه ر تۆی به پاستی پۆزیده ر و فریاد په سی ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ ۱۰۰ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ ﴿۱۰۱﴾ الداریات.

واته: دلنیاش بن که سهرچاوه ی پزق و پۆزیتان له ئاسماندا یه (ئێمه لێره له بڵندیه وه به شی هه ر یه کێکمان دیاری کردوه، جاری واهیه هه وله کان ناکام ده بن، په نجت به خه سار ده چیت. جاری واش هه یه دیته بهر، جاری واهیه به بی چاوه ری و به ته مابوون، ده وله مه ند و به هره مه ند ده بیت) هه روه ها ئه و به لێنه شه که پیتان دراوه لێره وه برپاری له سه ر دراوه.. سویند به په روه ردگار و

به دیهینه ری ئاسمان و زهوی، ئەو به ئین و وادانه، هه ره مووی
 راست و دروستن هه ره کو ئیوه چۆن قسه ده کهن و ئاخاوتن
 ده کهن.. خواجه گیان داوای لیبوردنت لیده کهین، باشه زاتی
 شکۆمهندی تۆ، کێ ناچاری کردی سویندی بۆ بخۆیت تا بهوات
 پێکه ن!! (ته فسیری پۆشن، بورهان محمد آمین)

به ئی ئیماندارێ به پێژ: تۆش بجولی، هه ولیده و پشت به خوا
 بهسته و ته وه کولی راسته قینت له سه ر خوا بی. دلنیا به به دهستی
 خالی له مال ده چیته ده ر، به دهستی پر دیته وه مال..

سه رنج بده و بیربکه وه و دهرس و ئامۆژگاری وه ربگره

ئه ی مرۆف سه یر ده ور به رت بکه .. دار و درهخت و گوله کان،
 پوه که کان ببینه، قاجیان نیی پێی بپۆن، هه چی نا پوا و له شوینی
 خۆی ناجولی، به لام ئەم دروستکراوه پهنگین و جوانه ی خوای
 که وره، ته وه کولی راسته قینه ی له سه ر خوا هه یه، سه رنجی بده و
 لیی پابمینه .. ته ماشا ده که ی هه موو که لاکانی به ره و ئاسمان
 به رزیبونه ته وه وه کو له پی دهستی مرۆفیککی دوعاکار و پا پراوه
 له خوا، نه ویش له خوا ده پا پێته وه.

ئایا که لای شو پێوه تان بۆ سه ر زهوی دیوه؟ ئەگه ر ببینیوته،
 نه وه نیشانه ی فه وتان و له ناوچونه تی، که ئاوا ی لیها ت یانی مرد..

بهائی درهخته کان، پوهه که کان، گوله کان له خوا ده پارینه وه و ته وه کولی راسته قینه یان له سهر خوایه که پزقیان ده دات. دهی سه رنج بدهن خوای گه وره چۆن پزقیان ده دات..

هه موو ماده ده کان له خاکه وه بۆ پوهه که ده پۆن، ئاوی بۆ ده چی، جوتیار و باخه وان، نیوه شه و له خه و هه لده ستی بۆ ئه وهی به فینکی باخه کهی ئاویدات.. نه مامه کهی تیرو بکات. چه ندی پیخۆشه که خۆی تینوی بی و ئاوبخواته وه، ئاوا دلخۆشه کاتی پوهه که و گوله کانی ئاوده دات!

ئه مه خوای گه وره ئه و جوتیاره ی ئاوا لی کردوه بۆ ئه و پوهه که! ئه مجا خوای گه وره تیشکی خۆری بۆ ده نیژی، (پۆشنه پیکه اتن) پوهه دات و پۆزی خۆی وه رده گری و گه شه ده کات و گه وره ده بی و ژیا نی به رده وامه.. به م شیوه یه پوهه که توانای جوله ی نیه، پزق و پۆزی بۆی ده چیته به رده می..

له به رامبه ر پوهه کدا، گیاندارمان هه یه، ئاژهل و زینده وه رانی ترمان هه یه.. گیانداران چونکه توانای جولانیان هه یه، پزق و پۆزی ئه وان ده سته که وتنی گرانه ره، گیانداران ده بی ماوه یه کی زۆر بگه پین تاوه کو تیژ ده بن. به لام ئه وانیش نا ئومید نابن و به برسیه تی ده پۆن و به تیژی دینه وه! ئه مجا زیاتر سه رنج بدهن و ووردبینه وه، له ناو گیاندارانی شدا ئه وانه ی به سه زمانن، فه قیر حالن، خوای گه وره پزقی ئه وان ئاسانه تر ده خاته ده ستیان..

دوعا و نزاى دانايەك بۆ پىزىق و پۆزى: زاناىەكى سورى كە
دەپاراپايەوہ بۆ پىزىق و پۆزى دەيگوت: خوايە پۆزيمان بدەرى
هەرودەكو چۆن پۆزى بېچى قەلەپەش دەدەيت!!

ئەگەر بېرسىن: ئايا بەچكە قەلەپەش چۆن پىزىق ئەدرى
لەلايەن خواى بالادەستەوہ؟! كاتى قەلەپەش بەچكە دەبى،
بەچكەكان ھېشا توكى پەشيان لى نەھاتوہ، سېى و سۆلە، دايك و
باوكەكە قىزى لىدەكەنەوہ، ئەوان ھەزىيان لە پەشە، پەريان لەو
سېپەيە، بۆيە وازى لىدېنن و خواردنى بەدەمەوہ ناكەن!!

جياواز لە ھەموو بالندەيەك قەلەپەش سۆز و بەزەيى بۆ بەچكە
تازە لە دايك بووہكەي نى، ئەم بەچكە زەرنەقوتە بەسەزمانە
بەجى دىلن، ئەم بچكۆلە بى دەسەلاتە، نەدايك، نە باوك، نە مام و
خال و خزم و دراوسى.. كەسى نىە فرىاي بگەوى و شتى بكات بە
دەميەوہ! بەلام دروستكارەكەي ﴿الله﴾ يە. خوى پىزىق و پۆزى بۆ
دەنېرى. (لەخوا غافل مەبە) و سەرنج بدە:

خواى گەورە لەناو دەنوكى ئەم بەچكە قەلەپەشە بەسەزمانەدا،
بۆنىكى تايبەتى دروست كردوہ، ھەشەرەتە بچكۆلەكان، مېش و
مېشولە و مېروى بالدار، ھەزىيان بەم بۆنەيە! ھەر بۆيە ئەم بەچكە
لە برسانا دەمى كردۆتەوہ، ئەم ھەشەرەنەش ھەزىيان بە بۆنى ناو
دەميەتى خۆيان دەكەن بەناودەمىدا، ئەمىش دەم دادەخات و
دەيانخوات و تېر دەبى! ھەر كەبرىسى بۆوہ جارىكى تر دەم

دەكاتەو و ھەمدىسان مېش و مېشولە ئەچنە ناو دەمى و ئەمجارەش تىر دەخوات!! بەللى دايك و باوك وازى لېھىنا، بەلام پەرورەدگارى پۆزى بەخش ئاگاي لېھىتى و بەم جۆرە دەخوات تا پەرە پەشەكانى دېنە دەرەو، ئەمجا دايك و باوكى پەحم و سۆزىيان بۆى دەجوللى و بەبەچكەى خۆيانى دەزانن و خۆراكى بەدەمەو دەكەن!!

بەللى لەناو گيانداران و زىندوەرانىشدا ئەوانەى بەسەزمان و فەقىر حال و بى دەسەلاتن پزىيان ئاسانتر دەست دەكەوى لەوانەى بەھىز و زىرەك و فىل بازن.. (نمونەيەك):

مەيمون زۆر فىل باز و ماستاوى و خاوەن ھىز و توانايە. سەدان فرت و فىل و ماستاو دەكات تا مۆزىكى دەدەنى. كەچى مەيمون ھەمىشە برسى و چاوە دەستە!!

يان (پۆوى): پۆوى بەو ھەموو فىل بازىيەى خۆيەو ھەتا دەمرى ھەر تىر سكى خۆى خۆراكى دەست ناكەوئەت بەو ھەموو فىل بازىيەو، خۆراكى پى پەيدا ناكى.

لە (مەيمون و پۆوى)يەو، خاوى گەرە ئەو وانەيەمان فىردەكات كە ئەى مۆف بزەنە: دەستكەوتنى پزق و پۆزى بە فىل بازى و ماستاوىيەتى نى، بە زۆر زانى نى، بە فەقىر حالى نى، تا زۆرزانتر بى لەوانەيە پزقت كەمتر بى (زۆرەى شاعىر و ئەدىب و

زانايانى جيهان دەستكورت و ھەژان، بە سەدان گەمژە و كەم
عەقل و نەزانىش پارەدارى گەورەن!!).

كەواتە: خۋاى پەرۋەردگار خۋى بە پەحمەتى خۋى پىزق و پۇزى
دەنيرى، تۇش ئەى مەۋزە ھەلى خۆت بدە و لە خوا غافل مەبە..

خالى چۈارەم: بەجى ھىنانى سىلەى پەحم:

نەچچاندنى پەيوەندى و يارمەتى خزمە نزيكەكانت، بە تاييەتى
يارمەتى باوك و دايك و برا و خوشكى ھەژارت بدە، تاوەكو خۋاى
گەورە پىزقت زىياد بكات. پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: (مَنْ
سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ)
رواه البخاري: (۵۹۸۶).

بۈە دىكتۇرىكى دەۋلەمەند! > بەسەرھات

دىكتۇر (مەجد) خەلكى عىراقە و لە ولاتى ئىمارات دەژى، لە
دۋاى تەواۋىردنى كولېژى پىزىشكى ددان، عىادەيەكى پىزىشكى ددان
دەكاتەۋە، بە حىسابى خۋى و بە تەماشاكردنى شەھادەى و
ناۋبانكى وا ئەزانى عىادەكەى بەناكەۋى و ئىشى نۇرى دەبى. بەلام
-سبحان الله- چەند مانگ تەنھا يەك كەسپىش سەردانى عىادەكەى
ناكات و، ناچار لەو پارەى كە ھەيەتى كىرى بىناكە و ئەو ھەموو

کارمەند و یاریده‌ده‌ری پزیشکی و به‌شی تیشکی ددان و موخته‌به‌ره‌که‌ی ده‌دات!! پاشان که پاره‌کانی ته‌واو ده‌بن و که‌سیش پوو له عیاده‌که‌ی ناکات..

کرێی چه‌ند مانگی بینای عیاده‌که‌ی له‌سه‌ر کۆده‌بیته‌وه، که بره‌که‌ی (١٨) هه‌زار دره‌می ئیماراتی ده‌بی.. خاوه‌ن بیناکه شکاتی لێده‌کات. دکتۆر مه‌جد پێش ئه‌وه‌ی بجۆ بۆ دادگا قسه له‌گه‌ڵ مائی باوکی ده‌کات له‌ عێراق و ئه‌حوالیان ده‌پرسیت. باوکیشی باسی وه‌زعی ناخۆشی خۆیانی بۆ ده‌کات که کاتی ئابلقه‌ی ئابوری سه‌ر عێراق بوو، ئه‌میش ته‌نها دوو هه‌زار دیره‌می به‌ده‌سته‌وه ده‌بی و له‌به‌رخوا ده‌ینێریت بۆ مائی باوکی!

سبحان الله به‌یانی که ده‌یه‌وێت بجیت بۆ دادگا به‌ ده‌م شکاته‌که‌وه، به‌پێوبه‌ری عیاده‌که ته‌له‌فۆنی بۆ ده‌کات و ده‌لێت: دکتۆر خێرا وه‌ره‌ خه‌لکیکی زۆر هاتوون، که ده‌گه‌پێته‌وه تومه‌ز شیخێکی ئیمارات خۆی و مال و مندالی هاتوون بۆ دان چاک کردن، به‌ چه‌ند سه‌عاتیک دانیان بۆ چاک ده‌که‌ن و کاتی حیسابیان بۆ ده‌کات (بیست و دوو هه‌زار) دیره‌م حه‌ق ده‌ست وه‌رده‌گریت، هه‌ژده هه‌زاری ته‌دات به‌ کرێی بیناکه و چوار هه‌زاریشی بۆ ده‌می‌نێته‌وه!!

له‌مه‌وه ده‌رگای پزق و پۆزی له‌سه‌ر ده‌کریته‌وه، ئیستا باشترین دکتۆری ددان پاستکردنه‌وه‌یه له‌ئیمارات و له‌ که‌ناڵه

خەلىجىيەكانەۋە بەردەوام دەردەكەۋىت و لە كەنالىكىشىيان
بەردەوام بەرنامەيەكى پزىشكى ھەيە.. ئەمەش بەرەكەتى چاكە
كردنە لەگەل داىك و باوكدا، ديار ھىچ چاكەيەكيش ئەگەر بە
ھىندەى دەنكە خەرتەلەيەكيش بىت، لای خوا بەزايە ناچىت.
(زەردەخەنەى ھىوا، ئەندازيار عثمان، ل ۲۷).

﴿ خالى پىنچەم: يارمەتى لاوازەكان بەرەكەتە بۆ رزق: ←

پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موۋىت: (هَلْ تُنْصَرُونَ وَتَرْزُقُونَ إِلَّا
بِضَعْفَائِكُمْ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

ۋاتە: ئايا سەرکەۋتن و پاىەدارىتان، موفەق بونتان لە ئىش و
كارەكانتان، ۋە بونى پىزق و پۆزى فراۋان بۆتان، ھەر بەھۆى
بەرەكەتى لاواز و بى دەسەلات و بى دەرەتانەكانتانەۋە نى؟!
بەللى ئەۋانە نەك ئەرك و بارىن لەسەر شانمان بەلكو ھۆكارى
بەرەكەتى پىزق و پۆزىشمان.

لە پوانگەى ئەم فەرمودەۋە پەيامىك بۆ:

(۱) ئەۋكەسانەى كە خوشكىيان لە مالەۋە ماۋەتەۋە و شوۋى
بۆ نەكراۋە و خۆى مۈچە و كارىكى نى، ئاگادارىن ھىچ كات ئەۋ
خوشكە بەپىزانەتان بە ئەرك مەزائىن لەسەرتان. مەللى من
مەصرەفى دەكەم، بەخپۆى دەكەم.. نەخىر بەلكو لەۋانەيە خۋاى
گەرە بەھۆى بەرەكەتى ئەۋەۋە لە مالەكەتاندا، بەھۆى دوعاى

به‌خیری ئه‌وه‌وه بۆت، پزقی تۆشی دابی. به‌ره‌که‌تی خستبێته پزق و کار و که‌سابه‌تته‌وه.

(۲) ئه‌وانه‌ی که له ماله‌وه نه‌خۆشی درێژخایه‌نیان هه‌یه، که‌م ئه‌ندام و خاوه‌ن پێداویسته‌کی تایبه‌تیان هه‌یه. منداڵێکی مه‌غۆل یان ئیفلیج، یان خه‌له‌لی عه‌قڵی هه‌یه. نکایه وامه‌زانه ئه‌وانه ئه‌رکن به‌سه‌رتته‌وه، ئامان نه‌که‌ی بلی: پێوه‌ی فه‌وتاوم گیرۆده‌بووم، نه‌خێر.. جگه له پاداشتی خوایی بۆت که ئه‌گه‌ر جوان خزمه‌تی بکه‌ی و منه‌تی به‌سه‌ردا نه‌که‌ی. (لَعَلَّكَ تُرْزَقُ بِهِ). له‌وانه‌یه ئه‌و پزق و پززیه‌ت خوای گه‌وره به‌هۆی ئه‌و منداڵه که‌م ئه‌ندامه‌وه. ئه‌و نه‌خۆشه درێژخایه‌نه‌وه بیدات و به‌ره‌که‌تی تی کردبی، له‌وانه‌یه خوای گه‌وره له ده‌یان به‌لا و مو‌صیبه‌ت تۆی پاراستبی، به‌لای گه‌وره و له‌ناویه‌ر که خه‌لکی تووشی بووه، جه‌لته‌ی دل و ده‌ماغ، نه‌خۆشی درێژخایه‌ن، که تۆ له‌شت ساغ و سه‌لیمه، پاره‌که‌ت ناده‌ی به دکتۆر و ده‌رزی و ده‌رمان، که‌له باززگانیه‌که‌تدا سه‌رکه‌وتوی و توشی شکستی مادی نه‌بووی. ئه‌وه به‌ره‌می خزمه‌تی ئه‌و نه‌خۆش و بی‌ده‌سه‌لاته‌یه.

به‌سه‌ره‌اتیك:

د. محمد عبدالرحمن العریفی ده‌لێت: یه‌کێ له قوتابییه‌کانم دوا‌ی ئه‌وه‌ی کۆلیژی ته‌واوکرد دامه‌زرا و شتی پاره‌ی که‌می هه‌بوو،

پرسیاری لیکردم چۆن ئیشیکی پێوه بکات، سا به‌لکو شتی پاره پیکه‌وه بنی و بۆ خۆی و دایکی و خوشکه‌که‌ی، منیش ده‌موت: من هیچی و له‌ بازرگانی نازانم..

جارێک هه‌وایی دامی که له‌ شوینیکدا لای باڵه‌خانه‌یه‌که‌وه له‌گه‌ڵ خاوه‌نه‌که‌یدا پێک که‌وتوو که کۆشکێک دروست بکات له‌سه‌ر حیسابی خۆی و دوا‌ی (بیست) سال بیداته‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی.. نزیکه‌ی (۱۲) هه‌زار پیاڵیکی خه‌رج کرد خوای گه‌وره و پۆزی به‌خش وه‌کاله‌تی کۆمپانیایه‌کی عه‌تری گه‌وره‌ی بۆ نارد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شوینه‌که‌ش باش بوو، لییان کړی به‌ (۸۵۰) هه‌زار پیاڵ..

ئهم گه‌نجه که دایکی و خوشکێکی که شوی بۆ نه‌کرا‌بوو، له‌ ماله‌وه له‌گه‌ڵی ده‌ژیان و ئهم مه‌صره‌فی ده‌کردن و، زۆر پۆزی لی ده‌گرتن و ئه‌وانیش هه‌میشه‌ دوعای خێریان بۆ ده‌کرد. ده‌رگای پێق و پۆزی لی کرایه‌وه و به‌و پاره زۆره‌ی ده‌ستی که‌وت خانووی پێ کړی، سه‌یاره‌ی پێ کړی، ژنی پێ هینا، خوای گه‌وره ده‌رگای پێق و پۆزی لی کرده‌وه، هه‌مووی به‌به‌ره‌که‌تی چاکه‌کردن و خزمه‌تی جوان و بێ منته‌ی دایک و خوشکه‌که‌ی..

(زه‌رده‌خه‌نه‌ی هیوا، ل ۲۸).

خالی شه شه م: یارمه تیدانی فیرخواز رزق زیاد دهکات..

هر که سیک خزمه تی فیرخوازی بکات. پیدایسته کانی بۆ دابین بکات، قوتابییه کی زانکۆ و په یمانگا و ناماده بیت هیه. به هوی خویندنه که یه وه ناتوانی کار و که سابه ت بکات، تۆی باوک و دایک، تۆی برا و خوشکی هاوکاری بکن. پیدایسته کانی بۆ دابین بکن. مه لئ باریکی گرانه له سهر شانم، من پاره ی خۆمی دده می. دلنیا به خوی گه وره پزقی ئه ویش له پێگه ی به ره که ته وه ده نیریت بۆ تۆ و هیچ بارگرانیه کی بۆ تۆ نیه، به لکو خوی گه وره پزق و که سابه تی تۆی به هوی ئه وه وه زیاد کردوه.

ئهمه ش فهرموده یه کی پیغه مبه ره ﷺ: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: (كَانَ أَخْوَانِي عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَكَانَ أَحَدُهُمَا يَأْتِي النَّبِيَّ ﷺ وَالْآخَرُ يَحْتَرِفُ، فَشَكَا الْمُحْتََرِفُ أَخَاهُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: لَعَلَّكَ تُرْزَقُ بِهِ) صحيح سنن الترمذي: ۲۷۴/۲.

واته: له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ دوو برا هه بون. یه کێکیان هه میشه دهاته خزمه تی پیغه مبه ری خواو زانستی شه ری ده خویند، یه کێکیشیان کاسپی ده کرد و پیشه کار بوو، برا کاسبکاره که پۆزی شکوای کرد لای پیغه مبه ری خوا ﷺ له ده ست برا خویندکاره کی که ده بی ئه م مه صره فی بکا و نان و به رگی بۆ بکات. پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: منه تی به سه ردا مه که، په نگه تۆ

بەھۇى ئەۋەۋە خۋاى گەۋرە پىزق و پۇزى دابى و لەش ساغى كىردى
و ھۇشى بەھىز كىردى و پارەى زۇرت دەستىكەۋى و ئىشى زۇرت
ھەبى..

لە كۆتايدا: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ الذاریات.

وانه‌ی دووهم:

دایکی میهره‌بان،
مندالّه‌کەت له شیرى خؤ
بی‌بەش مە‌کە

وانهى دووهم

بابهت: دايكى ميهربان، مندالهكەت له شیری خوت

بیبهش مهكه

وانهى

مندالهكەت له شیری خوت بیبهش مهكه

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْعَرَفِ﴾ البقرة: ٢٣٣.

﴿ و قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُوتٌ ﴿٢٣٤﴾ فَرَدَدَتْهُ إِلَى أُمِّهِ كَى تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٥﴾﴾ القصص.

﴿ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ أَتَانِي رَجُلَانِ، فَأَخَذَا بِضَبْعَيْ، فَأَتَيَا بِي جَبَلًا وَغَرًّا، فَقَالَا لِي: إِصْنَعْ حَتَّى إِذَا كُنْتُ فِي سَوَاءِ الْجَبَلِ، فَإِذَا أَنَا بِصَوْتٍ شَدِيدٍ، فَقُلْتُ: مَا هَذِهِ الْأَصْوَاتُ؟! قَالُوا: هَذَا عَوَاءُ أَهْلِ النَّارِ، ثُمَّ انْطَلَقَ بِي، فَإِذَا أَنَا بِقَوْمٍ مُعَلَّقِينَ بِعَرَاقِيهِمْ، مُشَقَّقَةً اشْدَاقُهُمْ، تَسِيلُ اشْدَاقُهُمْ دَمًا، فَقُلْتُ مَنْ هَؤُلَاءِ؟! فَقِيلَ: هَؤُلَاءِ

الذین یُفْطِرُونَ قَبْلَ تَحِلَّةِ صَوْمِهِمْ، ثُمَّ انْطَلَقَ بِي، فَإِذَا يَقُومُ أَشَدَّ شَيْءٍ إِنْتِفَاحاً وَانْتَنَهُ رِيحاً، وَ أَسْوَأُهُ مَنَظَرًا، فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ؟ قِيلَ: الرَّاثُونَ وَ الرُّوَانِي، ثُمَّ انْطَلَقَ بِي، فَإِذَا بِنِسَاءٍ تَنْهَشُ ثَدْيَهُنَّ الْحَيَّاتِ، فَقُلْتُ: مَا بَالُ هَؤُلَاءِ؟! قِيلَ هَؤُلَاءِ اللَّاتِي يَمْنَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ الْبَاهُتْنَ.. رَوَاهُ ابْنُ خُرَيْمَةَ: (١٩٨٦). وَابْنُ حِبَّانَ: (٧٤٩٤).

سەرچاوه كان:

- (١) په روه رده كړدنى مندال له چل فهرموده ی صه حیددا، دانراوی: دكتور عادل عبدالله بن سعد الحمدان الغامدى، وهركيترانى: م. عمر توفيق الخطاط، لاپهړه: ٢٤ و ٢٠١، چاپى يه كه م، ٢٠١١، كتيبخانه ی نارين.
- (٢) راستيه كانى زانستى سهرده م، نوسينى: عبدالرحمن العصافى، وهركيترانى: اديب نجم الدين قهره داغى، لاپهړه: ٣٢.
- (٣) آياتُ الله في الإنسان، د. محمد راتب النابلسي، ص ١٧٩.
- (٤) گوډارى پزى شك.
- (٥) گوډارى (نيگا) ژماره: ١١٣، له ٢٠١٠/١٢/٥، لاپهړه: ٤.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

نیماندارانی به پریز: یهکی له نیشانه کانی دهسه لاتی بی سنوری
خوای په روهردگار بریتیه له بوونی (شیر)، له مه مکی دایکدا له و
کاته ی که له دایک ده بی. تا وهکو ده که ویتته سهر خواردن و
پنویستی به شیر نامینی. ئه و تاره مان زیاتر تاییه ته به خوشکان
و پیان ده لئین: له خوا غافل مه بن و ئه م دیاری و خهلات و
به خششه ی خوای په روهردگار که پیی به خشین، که کاتی
کورپه تان ده بی و مه که کانتان پرده بی له شیر، منداله کانتان له
شیری پاکی خوتان بیبهش مه که.

سهره تای وانه که مان با بچینه خزمهت ئه م فرموده یه ی
پیغه مبهری خوا ﷺ که باسی ئه و ئافره تانه ی تیدایه، که
منداله کانیان به بی هۆکار له شیری خویان قه دهغه ده که ن:
پیغه مبهری خوشه ویستمان ﷺ ده فرمو ویت: خه و تبووم له خه و مدا
دو پیاو هاتن بۆ لام و هاتنه ژیر دهستم و قۆلیان گرتم و بردیانم
له گه ل خویان و، گه یشتینه شاخیکی ژور سهخت و پیان وتم: به
شاخه که دا سهر که وه.. تا که یستمه سهر کیوه که و له پر گویم له
دهنگیکی ژور توند بوو..

ۋەت: ئەم دەنگە چىيە؟! ۋەتيا: ئەمە گريان ۋە ھاۋارى
جەھەتتە مەيەكانە..

پاشان بردىانم بۆلەي خەلگىك، كەسانىكم بىنى بە پارئەي پى
ھەلۋاسرابوون ۋە كاكىلە ۋە چەناگەيان دووگەرت كرابوون ۋە خويىيان
لى دەچۆران ۋەت: ئەمانە كىن؟ ۋەتيا: ئەمانە ئەۋ كەسانەن كە
پىش كاتى ھاتنى پۆڭوۋ شكاندن لە پەمەزاندە - بەيى عوزى
شەرى - پۆڭوۋەكەيان دەشكىن..

پاشان لەۋيۋە بردىانم بۆ شوپىنكى تر ۋە، كەسانىكم بىنى نۆر
ئاوسابوون ۋە بۆگەنكى نۆر ناخۇشيان لى دەھات ۋە چارە ۋە
پوخسارىان نۆر ناشرىن ۋە بەدەسەل بون!! ۋەت ئەمانە كىن؟

ۋەتيا: ژنان ۋە پىۋانى شەپۋال پىس ۋە زىنا كەران!!

پاشان بردىانم بۆ شوپىنكى، لەۋى گەشىتمە كۆمەلەك ئافرەت كە
مارى گەرە پەلامارى مەكى دەدان ۋە، بۆى دەپنەن ۋە مەكى
شىتال شىتال كىرەبوون! ۋەت: ئەي ئەمانە چىان كىرەۋە؟

ۋەتيا: ئەمانە ئەۋ ئافرەتەن كە نەيان ھىشتوۋە كۆرەكانيان
مەمكىان بىن ۋە شىر بخۇن!! ئەم فەرمۇدەيە: ((رَوَاهُ ابْنُ
خُرَيْمَةَ: ۱۹۸۶) ۋە ابْنُ حَبَّان: (۷۴۹۴) يَاسَنَاءُ صَحِيح).

بەلى پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇي: (فَإِذَا بَنَسَاءُ تَنَهَشَ
تُدِيهِنَّ الْحَيَّاتُ، فَقُلْتُ: مَا بَالُ هَؤُلَاءِ؟! قِيلَ هَؤُلَاءِ اللَّاتِي يَمْنَعْنَ
أَوْلَادَهُنَّ الْبَاهُتْنَ) بەلى پىغەمبەرى پەحمەت.. ئافرەتەنى بەپىزى

نوممەتەگەى ئاگادار کردەو، کە ئێوەى دایکان کە خۆى گەورە
نەو شیرە پاکەى بۆ مندالە جوانەکانتان پێ بەخشیون. شوکرى
خۆى لەسەر بکەن و لەخوا غافل مەبن و لە شیرى خۆتان
بېيەشیان مەکەن..

لەبەر ئەوەى هیچ شتێ ناتوانی قەرەبووى شیرى دایک بۆ
کۆرپەگەى بکاتەو. هەر لەبەر ئەمەى کە حکومەتەکانى جیهان بە
کۆى دەنگ داویان کردەو، بۆتە بریار کە پێویستە لەسەر هەموو
قوتووە شیریکى دەستکرد بنوسرێ: (لا شَيْءٌ يَغْدِلُ حَلِيبَ الْأُمِّ).

نابى ئافەرەتى دووگیان ئازارى دەروونی بدریت:

ئافەرەتى دووگیان (حامیلە) دەبى زۆر ئاگادارى بکری و نابى
ئازارى دەرونی بدری، زانایانى بواری کۆرپە لە ناسى گەیشتووە
نەو پاستیەى کە: هەلچونی بارى دەرونی و سۆزداری (عاطفی)
ئافەرەت لەکاتى دووگیانى دا، یان پێش حالەتى دووگیانیش،
دەبیتە ھۆکارى کارىگەر بۆئەوێ کە منالەگەى توشى گرفت و
شیواوى جەستەى و عقلی ببیت. لەبەرئەوێ یەکیک لە ھۆکارە
ھەرە بەھێزەکانى تیکچوونی مندال و شیواوى لەسكى دایکید،
بارى دەرونی و دایکەگەى تى لەکانى دووگیانیدا.

زانایان دەلێن: (فشار و هەلچونی دەرونی ھۆکارى بەھێزە بۆ
بەرزبوونەوێ ھۆپمۆنى (کورتیزون)، کە ئەمیش دەبیتە ھۆى

بەرزبونەوەى پېژەى شەكر لە خویندا و كەم بونەوەى ئۆكسجین لە
 شانەكاندا. كە ئەم دوانەش دەبنە ھۆى تىكچوونى شیوہى كۆرپە لە
 لە سكى دايكىدا! (آيات الله في الإنسان، د. محمد راتب
 النابلسي، ص ۱۷۹).

چەند زانیاریەکی گرنگ دەربارەى كۆرپە لە:

(۱) تىببىنى كراوہ كۆرپە لە لەناو سكى دايكىدا، بە ھۆى جگەرە
 كيشانى دايكەوہ ھالى دەگۆرپیت و نازار دەخوات!

(۲) كاتىك دايكى دالخۆش دەبیت ئەو مندالە لەناو سكى دايكىدا
 جموجۆلێك دەكات كە لەسەما دەچیت! بە ھەمان شیوہش لە كاتى
 توپەبوونى دايكىدا، ئەم كۆرپە لە یە گرز دەبیت و جموجۆل ناكات و
 دوايش مۆفەنىكى توپە و پەستى لێدەر دەچیت.

(۳) لە كاتىكدا باوكى ئەم كۆرپە لە یە قسە دەكات - كە ھىشتا
 لەناو سكى دايكيايەتى و نەھاتۆتە دونياوہ - ئەو مندالە لە
 جموجۆل دەكەوێت و گوێ لە دەنگى باوكى دەگریت! كاتىكيش
 ھاتە دنياوہ لەناو ھەموو دەنگەكاندا، دەنگى باوكى دەناسیتەوہ.

(۴) ئافەرەتى دووگيان نابى بە ھىچ شیوہیەك لە كۆرپە لە ی ناو
 سكى بېزار بێت: ئافەرەتىكى دووگيان بە چەند شیوہیەك وىستى
 كۆرپە لەكەى لەناو بەریت، بە لام بى سوود بوو لەناو نەچوو، كاتىك

ئەم کۆرپە لە یە هاتە دنیاوێ - کە کێژۆلە یەك بوو، بۆ ماوەی چوار
بۆژ شیرێ دایکی نەخوارد، بەلام شیرێ کەسانی تری دەخوارد،
زانایانی لێکۆلەر لەم حالەتە، هاتن چاری ئەم کێژۆلەیان گرت - بۆ
ئەوێ دایکی نەبینی - ئینجا ویستیان شیرێ بدەنی، بەلام هەر
وهری نەگرت و نەخوارد! ئەم پووداوەش لە میصر پوویداوێ.

٥) ئافرەتی دووگیان کاریگەر دەبێت بە هەموو ئەو قسە و
دەنگانە ی کە دەیاننێستی و راستەوخۆ کار دەکەنە سەر
کۆرپەکە ی. بۆیە پێویستە ئافرەتی دووگیان لە کاتی حامیلەیی دا،
خۆی بپارێزێت لە قسە ی ناشەرعی و ناشرین و زۆرتر گۆی لە
قورئان و ووشە ی جوان بگرت.

روداوێك: ئافرەتیکی دووگیان، لە کاتی هەستان و دانێشتن و
پاکشاندا قورئانی دەخویند، یان گۆی لە قورئان دەگرت. کاتێک
مندالەکە ی هاتە دنیاوێ، لە تەمەنی پێنج سالی دا، هەموو قورئانی
لە بەر کرد. - ئەم پووداوەش لە شاری کەرکوک پوویداوێ - .
(پاستیه‌کانی زانستی سەردەم. ل ٣٣).

له ئیسلامدا ئافرهتی دووگیان و شیردر، گرنگی

تایبه تیان پیدراوه:

حوکمه شهرعیه کان بۆ ئافرهتی شیردر:

(۱) پۆژووی له سەر لاده چیت له و پۆژانه دا که شیر دهدات به کۆرپه که ی.

(۲) جیبه جی نه کردنی حوکمی زینا له سەر نه و ئافره ته ی که کۆرپه ی شیره خۆره ی هیه تا له شیر ده بریتته وه.

مهروهك له زه مانى پیغه مبهرى خوادا ﷺ ئافره تیک هاته خزمه تی و دانى به وه دانا که زینای کردوه، داواى له پیغه مبه ر کرد که ره جمى بکات و خاوینى بکاته وه، پیغه مبه ر ﷺ پیتی فهرموو: (فَادْهَبِي حَتَّى تَلْدِي) واته: برۆره وه بۆ ماله وه تا منداله که ت ده بیت..

دواى نه وه ی منداله که ی بوو، پێچای به په پۆیه که وه و هینایه وه خزمه ت سهروه ر ﷺ و وتی: نه وه تا منداله که م بوو.. نه مجا پاکم بکه وه له و گونا هه بۆ که نه ی که ژيانى لى تال کردووم.. با به م گونا هه وه نه چه م دیوانى خواى که وه !!

نه مجاره یان پیغه مبه ر ﷺ فهرموو: (إِنَّهْبِي فَارْضِعِيهِ حَتَّى تَفْطَمِيهِ) برۆره وه شیرى پى بده تا له شیر ده بریتته وه.. ژنه که پاش ماوه یه ك هاته وه و پارچه نانیکى دابوو به ده ستى کۆرپه که یه وه و وتی: نه ی پیغه مبه رى خوادا ﷺ نه وه تا له شیرم

براندو تہ وہ و نان دہ خوات. پیغہ مبریش مندالہ کہی دایہ دہستی
پیایوٹک، بۆ ژنہ کہش فہرمانیدا چالیکیان ہلکے کند بۆی تا سنگی
دہ مات. فہرمانی دا بہ خہ لکے کہ تا پرجمی بکھن، ئہ وانیش
پرجمیان کرد..

(نہم فہرموودہیہ: رواہُ اَحْمَدُ (۳۴۸/۵) و مُسْلِم: (۴۴۵۱).)

ماوہی شیر خواردنی مندال:

ماوہی شیر پیدانی تہ واو دوو سالہ، و ہک خوی گہ ورہ
دہ فہرموویٹ: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ
أَرَادَ أَنْ يُنَمَّ الرَّضَاعَةَ﴾ البقرة: ۲۳۳. واتہ: دایکان بۆ ماوہی دوو
سالی تہ واو شیر دہ دہن بہ مندالہ کانیان..

شیردان بہ مندال دوی دوو سال:

ہہندیک لہ سہ لہ فی صالح نہ یانہیش تووہ لہ پاش دوو سال شیر
بدریت بہ مندال، پیشہ وا (ابن کثیر) لہ تہ فسیرہ کہیدا دہ فہرمووی:
(باس کراوہ کہ شیردان بہ مندال لہ دوی دوو سال زیان بہ خشہ
بۆی، چ لہ پوی بہ دہ نیوہ یان لہ پوی عہ قلبیہ وہ).

پیشہ وا (ابن القیم) دہ فہرمووی: (پیویستہ تاکاتی ددان
دہراتن دایک تہ نہا شیر بدات بہ مندالہ کہی، چونکہ لہ و کاتہ دا
گہ دہی مندال لاوازہ و توانای ہر سکردنی خواردنی نیہ، ہر کہ

ددانی دهرهات و گهدهی بههیز بوو، خواردنی پئی بدات. چونکه
حیکمهتی خوایی له وه دایه که ددان دهرکردنی دوا دهخات، تاکاتی
پئویستی به خواردنه و به زه بیه به دایکه که دا که ددانی نیه گان
بگریت له سهر گزی مهکه کانی دایکی. (تحفة الولود - ابن القیم -
ص ۳۸۸). (په روه دهی مندال له چل فه رموده دا ل ۲۰۴ - ۲۰۸).

شیر پیدانی سروشتی سودی بو دایکانیش ههیه!

ئه کادیمای ئه مریکی بو نه خوشیه کانی مندال، ئه وه یان راگه یاند
که شیر پیدانی سروشتی به ته نیا هه سرودی بو کۆرپه که نیه،
به لکو سودی بو دایکه که ش ههیه و ئه و سوده هه نوکه یی و
دریژخایه نه. دواي ماوه یه کی که م له بوونی مندال، ئه گه ر دایکه که
شیری خۆی بدات به کۆرپه که ی، ئه و سوده کانی شیر پیدانی
له سهر دهرده که ویت به م شتیه یه:

ئه و دایکانه ی شیری خۆیان دهن به کۆرپه کانیان که متر
خوینیان له بهر ده پوات دواي له دایک بونی کۆرپه که یان، هه روه ها
مندال زوتر دیته وه شوینی خۆی و باری ئاسایی خۆی، به به راورد
به و ژنانه ی که شیری خۆیان نادهن به کۆرپه کانیان، هه روه ها
ته ندروستی بیرو هۆشیان باشت ده بیت و بینراوه ئه و دایکانه ی شیر
ناهن به کۆرپه کانیان یان زوو مندالیان له شیر ده برنه وه، ئه گه ری

توش بونیان بە خەمۆکی دواى مندالّ بوون زۆر دەبیّت.. دایک
نەگەر شیرى خۆى بدات بە کۆرپەكەى ئەوا کیشى لەشى کەمتر
دەکات دواى مندالّ بوون بەبەرورد بەو دایکانەى کە شیرى خۆیان
نادەن بە مندالەکانیان، ھەرۆھا ئەو دایکانەى کە نەخۆشى
شەکرى کاتى دووگیانیان ھەيە و دواى لەدایک بوونی مندالەکەیان
شیرى خۆیان دەدەن بە مندالەکەیان، ئەوا بە پێژەى (٤ - ١٢ %)
نەگەرى توشبوونی بە نەخۆشى شەکرە کەم دەکات!!

ھەرچى سەبارەت بە سودە دور و درێژخایەنەکانى شیر پێدانى
سروشتیشە ئەمەيە: بێنراوە ئەو دایکانەى کە شیرى خۆیان بۆ
ماوەى (١٢) مانگ دەدەن بە کۆرپەکانیان ئەوا نەگەرى توش
بوونیان بە پۆماتیزمى جومگە، بە پێژەى (٢٠%) کەم دەبیّتەو
بەلام نەگەر دایکە کە شیرى خۆى بۆ ماوەى (٢٤) مانگ بدات بە
کۆرپەكەى! "سُبْحَانَ اللَّهِ ئەمە فەرموودەكەى قورئانە: حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ" ئەوا نەگەرى توشبوونی بە نەخۆشى پۆماتیزمى جومگە
بە پێژەى (٥٠%) کەمتر دەبیّت!!

ھەرچى سەبارەت بە نە خۆشیەکانى دلە دیراسەيەك لەسەر
(١٣٩) ھەزار ژن کرا، بۆ زانینى کاردانەوہى شیر پێدانى سروشتى
لەسەر دلّى دایکەکان، دەرکەوت: کە ئەو ژنانەى شیرى مەمکى
خۆیان دەدەن بە کۆرپەکانیان ئەگەرى توشبوونیان بە نەخۆشى

بەرز بوونەوێ فشار بەپێژەى (٪۱۱) کەم دەکات. ھەرۆھا ئەگەرى تووشبوونیان بە زیاد بوونی چەوری لەناو خۆین بە پێژەى (٪۱۹) کەم دەکات.. بە شێوەیەکی گشتی ئەو ژنانەى شیرى خۆیان دەدەن بە مندالەکانیان ئەگەرى تووشبوونیان بە نەخۆشیەکانى دل بە پێژەى (٪۱۰) کەم دەکات.

ھەرۆھا ئەو دایکانەى بۆماوێ یەك سال شیرى مەمکی خۆیان داوھ بە کۆرپەکانیان، ئەگەرى تووشبوونیان بە شیر پەنجەى مەمک و شیر پەنجەى (سرطان)ى ھێلکەدان بە پێژەى (٪۲,۸) کەم دەکات! لەبەر ھەموو ئەو سودانە، ئەکادیمیای ئەمریکی بۆ نەخۆشیەکانى مندالان، ئامۆژگارى دایکان دەکات کە شیرى خۆیان بدەن بە کۆرپەکانیان، ھەر ھیچ نەبێت ھەتا سالتیکی دواى بوونی مندال و زوو مندال لە شیر نەکەنەوھ.. (گۆفارى پزىشک).

سوپاسى تۆ دەکەین خواى پەرۆردگارمان کە قورئان و پێغەمبەرى ئىسلامت پێى خەلات کردین و، ھەرچى زانست و زانیارى و خۆشەختى و سودى دنیا و دوا پێژە پێیان گەياندوین و ئەگەر نەخوێندەوارىش بین، بە شوین کەوتنى قورئان و سوننەت، ھەزار سال زیاتر لەپیش ئەکادیمیای ئەمریکاوھ راستیەکانمان زانیوھ.

دایکی بەرپۆز: لەدوای دووگیان بونت، شیر خۆت

بەدەرە مندالەکمەت..

دکتۆر جەمال ئەحمەد پەشید - پەسپۆری نەخۆشیەکانی مندال - باسی شیرى مندال دەکات و دەفەرمووێت: گرنگە ھەموو دایکان لە نەخۆشخانەدا مندالیان بێت بۆئەوێ دکتۆرە چاودێری دایکە کە و مندالە کە بکات، بە تاییەت ھەندێ دایک کە شەکرەى بەرز بوو، مندالە کەشی کیشیان زۆرە و شەکریان دادەبەزێت، ئەمەش کاریگەری زۆر خراپی لەسەر مێشکی مندالە کە دەبێت ئەگەر زۆر دا بەزێت. ئەو مندالانە لە نەخۆشخانە دەھێلرێنەو بۆ ئەوێ چارەسەری پێویستیان بۆ بکریێت.. ئەم جۆرە مندالانە باشتەر وایە زوو زوو شیریان بدریێت و پۆڤێ تا دوو پۆڤێ لە ژێر چاودێردا بن. ھەمان ئەو مندالانەى دایکیان شەکرەى ھەبە ئەگەری ھەبە کە نەخۆشی ھەبێت لە دایاندا یان مێشک یان بڕپەری پشتیان یان لە شوینی تریاندا.. (٩٥٪) ی مندالان پێویستیان بە داخڵ بوون نیە لە نەخۆشخانە و یەکسەر دەدریێتەو بە دایکە کە بۆئەوێ دەست بکات بە شیر پێدانى.

دەرکەوتوووە کە شیر پێدانى سروشتى لەھەموو جۆرە شیردانەکانى تر تەندروستەرە، تەنھا لە حالەتى زۆر تاییەتى پزیشکی نەبێت کە دکتۆر بەو دایکە دەلێت شیرى خۆتى مەدەرى..

لەبەرئەو پێیویست ناکات دایک بلیت: شیرەكەم بە منداڵەكەم دەكەوێت یان نا، پێیویستە شیرى خۆى بداتى..

لە پاستیدا، یەكەم پۆژ و دووهم و سێهەم پۆژى لەدایک بوونی كۆرپەكە زۆر زۆر گرنگە كە سنگى دایكەكە بەتال بێتەو، چونكە ئەگەر لەو ماوەیەدا بەتالى نەكاتەو، ئەوا شیر دروست نابێت..

خالیكى زۆر گرنگ:

بۆ ئەوێ شیرىكى تەواو بۆ منداڵەكە دروست بێت، پێیویستە لەسەر دایک پێش ئەوێ سك بكات و، لەكاتى سكەكەشدا بەس بیر لەو بكاتەو كە شیرى خۆى دەدات بە كۆرپەكەى لە داهااتودا. چونكە شیرى دایک لە مێشكەو دروست دەبێت هەندى ھۆرمۆنات ھەبێت لەو كاتەو ئەپێژرێن، ئامادەكارى دەكەن لەسنگى ئەو دایكە بۆئەوێ گلاندهكانى ناو سنگى وا دروست بێت كە شیر بە شێوەیەكى تەواو دروست بكات.. ئەگەر دایكەكە جار جار بلیت شیرى خۆمى نادەمى و شیرى قوتوى ئەدەمى، لەوانەى شیرەكەى بەشى نەكات و ھوشك بكات. چونكە لەو كاتەو سوپچەكەى كۆژاندۆتەو، واتە: ئەگەر دایكەكە بە تەواوەتى بلیت شیرى خۆمى دەدەمى خۆى دلتیا بكات، ئەوا شیرەكەى زۆر بەباشى بەشى دەكات و شیرى تری ناوێت !!

رېژەى شیر خواردن:

دکتۆر جەمالى مندالان لە درېژەى باسە گرنگەكەيدا دەفەرمووئیت: لەو یەك دوو پۆژەى سەرەتادا زۆر كەم شیرى دەوئیت، پەنگە یەكەم پۆژ پیاڵە یەك یان دوو پیاڵە شیرى بوئیت، دووهم پۆژ زیاتر، سێهەم زیاتر.. كاتێك ئەزانى لە سێهەم پۆژوو و چوارەم پۆژدا شیرى بۆ دروست دەبئیت، بە كەمىەتێكى باش نەتوانى بەردەوام بئیت هەتا شەشە مانگى شیرى بداتى.

ئاگادارکردنەوهیەكى گرنگ: شەش مانگى یەكەم زۆر پێویستە دایكەكە لە شیرى خۆى زیاتر هیچ شتێكى تر نەداتە مندالەكەى، لەدواى (٦) مانگى ئەتوانى لەپاڵ شیرى خۆیدا شیرى تری بداتى، نەگەر خواردنیشى بداتى باشتەرە!

گەورمى و دەسەلات و بەزەى و سۆزى خواى پەرورەردگار

ببینە:

دکتۆر جەمال دەفەرمووئیت: لە هەزار دایك، دوو یان سێ دایك هەیه كە شیرەكەى بەشى مندالەكەى ناكات. لە سێ چوار هەزار دایكیشدا، یەك كەس شیرى بۆ دروست نابئیت ئەوەش لای ئەو دایكانەیه كە بیریان لەوە نەكردۆتەوه شیرى خۆیان بدەن بە مندال.

شیری قوتو چۆن بدریته مندال؟

د. جەمال ئەحمەد رەشىد دەفەر مووی: ئەو دایکانەى شیرەکانیان بەشى مندالەکانیان ناکات، دەبیٹ پەنا بۆ شیرى قوتو بەرن.. مندال ھەمیشە ھەفتەى سەرەتا پېویستە دوو کاتژمیر جارێک شیرى بدریته، دواى ئەو ە نزیکى مانگیك ئەبیٹ (۳) کاتژمیر جارێک شیرى بدریته. کە دوو مانگ تەواو دەکات دەبیٹ بە (۴) سەعات جارێک شیرى بدریته.

و ە یەکیك لەو خالانەى کە دایک یان بەخیوکەرى مندال گرنگە بیزانیت ئەو ە: کە نابیت شیرى خەست بدریته مندال. ئەگەر ە یارە کە گەرە بوو، یەك ە یارە شیر بۆ دوو رەقەم ئاوە، ئەگەر ە یارە کە بچوک بوو، ئەو یەك ە یارە شیر بۆ یەك رەقەم ئاوە، ئەگەر بەو شیوە یە بیت ئەو مندالە کە تینوی نابیت. بەلام ئەگەر شیرى لەو ە خەستى بدریته ئەو کاریگەرى لەسەر دوا خەستى گەشەى میشکى مندالە کە دەبیٹ.

و ە پېویستە دایکانى بەرپز ئاگادارى ئەو ە بن کە: لە (۱۰) پۆزى یەكەمدا مندال کیشى زیاد ناکات.. لەوانە یە شتیك کەمیش بکات. دواى ئەو ە پېویستە مندال کیشى زیاد بکات.. لە (۵) مانگی یەكەمدا کیشى ئەبیٹ بە (دوو) ئەو ەندەى کیشى لەدایک بوونى. لە سالى یەكەمدا کیشى (۶ تا ۷) کیلۆ زیاد دەکات. بەلام سالى

دووهم كیلۆیهك بۆ كیلۆ و نیویك زیاد دەكات، ئەمە گرنگە دایك بیزانیت.

– مندالێكى دوو مانگ و سێ مانگ، شەو و پۆژێك (۲۵ بۆ ۳۰) عەیارە شیر دەخوات. بەلام مندالێكى یە سالا لەوانە یە كەمتر بخوات. دایك نابیت وا بیر بكاتەوێ كە بلی: بە (۵) مانگی (۳۰) عەیارە شیرى خواردوو. ئیستا ئەبیت (۷۰) عەیارە بخوات. لەبەرئەوێ مندال لە تەمەنى كۆتایی یەك سالیدا، چارەكە كیلۆیهك زیاد دەكات. لە تەمەنى (۱ تا ۳) مانگیدا دەبیت مانگی سێ چارەكە كیلۆ زیاد بكات.

شۆردنى مندال دواى لەدایك بوونى:

د. جەمال أحمد پەشید لەوێ لای ئەو پرسیارەدا كە ئایا: مندال لەدواى لەدایك بوونى پێویست دەكات یەكسەر بشۆریت یان پاش چەند هەفتە یەك بشۆریت؟! دەفەرموویت: مندال دواى لەدایك بوونى دەتوانى بشۆریت، بەلام نەك بەو جۆرە شۆردنەى كە خەلكى مندال دەباتە حەمام و سابونى زۆر بەكار دەهێنن. مندالی واھە یە بەم جۆرە شتنە بارودۆخى زۆر تێك دەچیت كە ئەو سابون و كەفە بەردەم و چاو و لوتى بكەوێت. هەندێكیان وەك حەساسیەت خەریكە دەخنكێت.

مندال له ژینگه‌یه‌کی پاکی پارێزراوه‌وه هاتۆته ده‌ره‌وه، هه‌چ ئیلته‌یه‌یه‌کی به‌سه‌ره‌وه نه‌یه. له‌به‌رئه‌وه‌ی ماده‌یه‌کی وه‌کو سابون به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌تی، ته‌نها پاك كردنه‌وه‌ی ده‌وێت به‌ په‌ڕۆیه‌کی نه‌رمی پاك، ده‌شتوانی تۆژی ئاوی شله‌تین بۆ بن بال و پانی به‌کاربه‌یینی. دوا‌ی چه‌ند پۆژیکی تر به‌هه‌مان شیوه‌ بشۆردرێت به‌بێ ئه‌وه سابونیکی زۆر به‌کار به‌یتریت له‌ ژوریکی گه‌رمدا، له‌ماوه‌ی چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌کی که‌مدا منداله‌که‌ پاك بکریته‌وه. دواتریش به‌پێی وه‌رزنی زستان و هاوین، له‌ زستاندا شۆردنی که‌متری ده‌وێت وه‌ك له‌ هاوین. (گۆفاری خه‌زان).

"ئه‌ی دایک له‌خوا غافل مه‌به و
منداله‌که‌ت له‌ شیری خۆت بێبه‌ش مه‌که"

پرووداوێکی دلته‌زێن و جیگای په‌ند لیوه‌رگرتن دادوهر (ئاسۆ سه‌ردار په‌شید) که‌ یه‌کیکه‌ له‌ حاکمه‌ چالاک و به‌رپز و شاره‌زاکانی بواری شه‌ریعت و یاسا، وه‌ که‌سیکی به‌ وێژدان و مسوولمانی چاکه. ئه‌م به‌سه‌رهاته‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه و ده‌لی: کوتایی مانگی یانزه‌ی، سالی (٢٠١٠) بوو، هاولاتیه‌ك هاته‌دادگا و داوای بێنینی منی کرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێم پێدا، هاته

ئورده‌وه .. به‌لام پێش ئه‌وه‌ی قسه‌ بکات ده‌ستی کرد به‌ گریان و به‌ شیوه‌یه‌کی پچ‌ر پچ‌ر که‌وته‌ قسه‌ کردن .. به‌لام له‌ راستیدا هیچی لێتینه‌گه‌یشتم، داوام لێکرد هێور بێته‌وه‌ و واز له‌ گریان بێنیت بۆ ئه‌وه‌ی لێی تێبگه‌م. داوی ئه‌وه‌ی هێمن بوه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ کێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی (بابلیین ناهه‌مواریه‌که‌ی) که‌ به‌مجۆره‌ی خواره‌وه‌ بوو، وه‌ك خۆی ده‌لێت:

من گه‌نجیکی (٢٢) سالم و ده‌رچووی ناوه‌ندیم و فه‌رمانبه‌رم له
(..) پێش (٣) سال کچیکم هێنا که‌ له‌ مائی مامم بینیم چونکه‌ مالیان دراوسێیان بوو، ئه‌ویش فه‌رمانبه‌ره‌ له‌ به‌رپۆبه‌رایه‌تی (..) سه‌ره‌تا ژيانێ هاوسه‌ریمان زۆر به‌ختیاربوو، ژنه‌که‌م که‌سیکی جوان و پۆشنه‌یره‌ و زۆر گرنگی پێده‌دام، له‌سه‌ر داوای ئه‌و پرۆژه‌ی مەدالێونمان دوا خست بۆ ماوه‌ی (٢) سال. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌ چێژ له‌ ژیان وه‌ربگرین، سالتیک له‌مه‌وبه‌ر پازی بوو که‌ مندالمان هه‌بێت، منیش زۆرم پێی خوشبوو ..

به‌لام ئه‌م شادیه‌م زۆری نه‌خایاند هه‌ستمکرد ژنه‌که‌م گۆپاوه‌ به‌رامبه‌رم و هه‌میشه‌ گله‌یی ده‌کات و ده‌بۆلێنی و به‌ قسه‌ و هه‌لسوکه‌وته‌کانم ناڕه‌حه‌ت و ناڕازیه‌، که‌ پێشتریش هه‌ر هه‌مان وشه‌ و هه‌لسوکه‌وتم هه‌بوو که‌چی پێی ناخۆش نه‌بوو، هه‌ندی له‌که‌س و براده‌ره‌کانم پێیان وابوو ئه‌م هه‌لۆیسته‌ له‌ ئه‌نجامی سکه‌ پرپه‌که‌وه‌یه‌تی، منیش زۆر گرنگیم پێده‌دا و ئاگاداری ده‌بووم، وه‌

هەمیشە دڵنەوايم دەکرد، بەلام مامەلەکردنى لەگەڵم پۆژ بە پۆژ خراپتر دەبوو.. پۆژێك بەو پەپى راشكاویەو داوايکرد كه ته لاقى بدهم! زۆر سەرم سوپما..

بەلام زۆر بەراشكاوى وتى: كه ئیستا وهكو جاران منى خوش ناویت و هیچ هەست و سۆزێكى بۆم نەماوه، بە هەموو پێگەیهك بریارمدا لەو بریاره پەشیمانی بکەمەوه و هانام برد بۆ کەسوکاری و پارامەوه لێیان، بەلام بێ سوود بوو.. کاتیك من پەتم کردەوه ته لاقى بدهم، سەردانی دادگای کرد و داواى ته لاقى خولعی کرد، بە پێى یاسای تازە كه مافى ته لاق دەدات بە ژن بەرامبەر بە وازهێنان لە مافە شەڕعیەکانى ته نانهت ئەگەر مێردەكەشى پازى نەبێت.. بەم پێیه ته لاقەكە پوویدا داواى ئەمە بۆ دوو هەفته، ژنەكەم دوانەیهكى بوو، هەردووکیان كچ بوون.

داواى لەدايك بوونیان بەهەفتهیهك هەردوو كچەكەى ناردەوه بۆ مالى باوكم، لە ئافرهتێكى خزمیهوه زانیم كه هۆكاری وازهێنانى لەمن ئەوه بوو كه ئارهزوى ئەوهى هەیه شوو بکات بە كۆپى پورێكى خۆى كه لە ولاتی ئەوروپا دانەنیشی، ئەویش بەلێنى ئەوهى داوهتى كه هەركات مانگەکانى (عیددە)ى تهواو بوو ئەبیات بۆ دەرەوهى وولات و وه ئیستا خەریكى دەرەهێنانى پاسپۆرتە.. من ناتوانم و نامەوى پێى لێبگرم و بیگێرمەوه بۆ لای خۆم، چونكه ئیستا ئەوه ژيانى تايبهتى خۆیهتى و ئازاده، بەلام كێشەى من لەو

دوو مندالە ساوايه دایه، هەرچی جۆری شیر ههیه له بازاردا به کارم هێناوه، ته تانەت شیرى مەپ و بزنیشم به کار هێنا، هەر پیتی ناکه ویت!!

سەردانی زۆریه‌ی دکتۆره‌کانی شاری سلیمانیم کردووه، هه‌موویان رایان وایه که شیرى دایکیان باشت‌ترین و گونجاوترین شیره، زۆر پارامه‌وه له‌خۆی و که‌س و کاری که دوو مندالە‌که‌ی به‌خێو بکات له‌ پێناو ژيان‌باند، به‌لام وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که نایه‌ویت پابه‌ند بێت پێیان‌ه‌وه، ئێستا دوو مندالە که‌که‌م له‌ نه‌خۆشخانه‌ن و به‌ موغه‌زیی ده‌ژین!! ئه‌م باوکه داماو هه‌ پرسى: که نایا یاسا نه‌توانی هه‌چی بۆ بکات؟! نایا دایک ناچار ده‌کری که مندالە‌کانی به‌خێو بکات؟! له‌م باره‌دا حوکمی شه‌رعی ئیسلام چیه‌؟!

پێش وه‌لام دانه‌وه‌ی ئه‌م په‌رسیاره، من سه‌رم سوپماوه له‌ هه‌لوێستی ئه‌م دایکه و دل‌په‌قیه‌که‌ی به‌رامبه‌ر نزیک‌ترین که‌سی که مندالە‌کانیه‌تی، که پێیان نه‌وت‌ریت (جه‌رگ)، می‌ژووی نه‌ته‌وه‌ی کورد، سه‌دان به‌لکو هه‌زاران دایکمان به‌بیر دینیت‌ه‌وه که به‌رگه‌ی هه‌موو جۆره‌کانی نه‌شکه‌نجه و ئاسته‌نگ و توند و تیژی می‌ردیان گرتووه له‌پێناو مندالە‌کانیاندا، ئه‌م دایکه چۆن قبولی ده‌کات مندالە‌کانی خۆی جێبه‌جێلێت له‌ پێناو خۆشی و پاباردنی خۆیدا؟! ئه‌مه به‌پاستی لوتکه‌ی خۆپه‌رستیه، ئه‌ی کۆپی پوره‌که‌ی چۆن

متمانہي پي ڏهڪات؟! ٿايا ٿهگهري ٿهوه نيه كه سبهيني ٿه ميس و
 منڊال ڪاني ٿه ميس جيبي ٿيٽ؟!

حاکم ٿاسو ڏهلي: سه بارهت به پرسيا ري ٿه م هاو لاتي ه من
 دلني اي ڏه ڪه مه وه كه چ شهر عي ٿيسلام، چ ياساي باري كه سيٽي،
 دايڪ ناچار ٿه ڪن به به خيو ڪردني منڊال ڪهي، شهي عه تي ٿيسلامي
 ٿه وهي گرتو ته ٿه سٽو كه منڊال مافي به خيو ڪردني هه يه له گه ل له
 دايڪ بوونيدا، تا گه شهي جهه سته يي و توانا پهيدا ڪردني ٿه وهي كه
 پيويستي به شيري دايڪي نه بي..

زاناياني ڪومه لئاسي و پزيشڪي فه قيهاني مسولمان ڪوڪ و
 هاوپان له سهر ٿه وهي كه دايڪ نزيڪترين ڪه سي ڪوپه ڪه يه تي و
 شيره ڪي باشتري خوراڪه بوي و له گه ل هه موو بار و قوناغه ڪاني
 ڪه شهيدا ٿه گونجي.. مه زهه به ٿيسلامي ه ڪان ڪوڪن له سهر ٿه وهي كه
 ده بي دايڪ ناچار بڪريٽ به گوش ڪردني منڊال ڪهي ٿه گه ر هيج
 شيري ڪي تري پي نه ٿه ڪه وت، چ سروشتي بيٽ يان ده سٽڪرد..
 ٿه مهش له پيٽناو پاريزگاري له زيان ي و له پيٽناو ته ندروستي
 منڊال ڪه دا.

به لام ٿه گه توانرا منڊال ڪه به خيو بڪري به شيري تر به بي
 ٿه وهي زيان ي پي بگه يه نيٽ ٿه وا دايڪه ڪه ناچار ناڪري له م باره دا،
 چونڪه گوش ڪردني منڊال له سهر نه فه قه يه و نه فه قهش له سهر باوڪه
 نه ڪ دايڪ. پيويسته له سهر باوڪ به خيو ڪه ريٽ دابين بڪات بو

مندالە که یان شیرێ قوتوی بۆ دابین بکات. حوکمی یاساش هەر هەمان شتە، ماددە (۵۵) لە یاسای باری کەسیتی تێیدا هاتوووە کە: (پێویستە لە سەر دایک کۆرپە کە ی گۆش بکات تەنها لە و بارە نەخۆشیانە دا نەبێت کە پێگرن لێی).

مەبەست لە بارە نەخۆشیەکان ئەوەیە کە ئەگەر شیرێ دایکە کە بێتە هۆی توش کردنی مندالە کە بە نەخۆشی، یان بەخشینی زیانێک بە دایکە کە (بەلام شەریعەتی ئیسلام دایکە کە ناچار دەکات کە مندالە کە ی گۆش بکات، تەنانەت ئەگەر زیان بە دایکە کەش بکات). بە هۆی ئەوەی کە زیانی دایک کە مەترە لە و زیانە ی کە بەر مندال دەکەوێت ئەگەر دایکی جێبێلێت و بەخێوی نەکات..

جەنابی حاکم دەلێت: ئەو هاوڵاتیەم تێگەیاند کە ئەتوانیت سەردانی دادگای باری کەسیتی بکات و داوا بکات بە دەرکردنی ئەرمانیەک بە ناچار کردنی ژنە کە ی پێشوو، بە بەخێو کردنی دوو کچە کە ی تا ئەتوانن دەستبەرداری خواردنی شیرێ دایکیان ببن.. تەنانەت قازی دەتوانی ژنە کە ناچار بکات سەفەر نەکات لە بەر هەمان هۆ.. بەلێ ئەم پڕۆدوو هەمان لێرە دا باسکرد چونکە زۆر دایک هەن واز لە گۆش کردنی کۆرپەکانیان دینن، کاتیەک تە لاق لە نێوانیان و میژدەکانیاندا پڕۆدە دات، جا بە ئارەزووی خۆیان بێت، یان بە زۆری کەس و کاریان بێت..

من ئەلێم: باوكەكە چەندە خراپیش بێت، مندالە داماوەكە تاوان و گوناھى چى؟! تەنانەت ئەگەر ئێمە ئاین و یاساشمان خستە لاوە، خۆ شتێك ھەبە پێى دەلێن و یژدان و بنەمای مرقفایەتى، ھەمووشتان لەگەڵدا كۆكن لەسەر ئەوھى ئەو باوك و دایكەى مندالەكەى فەرامۆش بكات و گویى پێى نەدات، ئەوا ھىچ بەشیكى ئاین و پرەوشتى نیە و مۆلەتى درێژخایەنى بێكۆتای داوہ بە و یژدانى!! (گوفارى نىگا، ژ: ۱۱۳، ل. ۴).

بەلێ ئەمە سەرەنجامى ئەو مرقفەبە كە لەخوا غافلە و توشى داوى شەیتان دەبێ، بەلام سەرنج بدەن چۆن پرەوردگار، تۆلەى لێدەكاتەوہ و كارێكى وادەكات كە ھەموو شیرەكان - ئازەلێ و دەستكرد - لەو دوو مندالە كچە بێ گوناھە قەدەغە دەكات، بۆئەوھى بەناچارى مندالەكانى بە شیرى خۆى بەخێو بكات و خەيالە پوچە بەتالەكەى چوونە ھەندەرانى لێ تێك بدات!! ئەمەش ھەر ئەو پرەوردگارە كردى، كەكاتى خۆى (موسا)ى مەلۇتكەى قەدەغەكرد كە مەمكى ھىچ ئافرەتێكى شیردەر بمژێ. تەنھا دایكى خۆى نەبێت!! دەى لەخوا غافل مەبە..

وانه‌ی سیّهم:

له‌خوا غافلّ مه‌به و
سته‌م مه‌که، ته‌نانه‌ت
له‌ئاژهلّ و زینده‌وهرانیس

وانهى سيّهم

بابهت: له خوا غافل مهبه و ستهم مهكه، تهنانهت له

ناژمل و زينده و مرانيش

وانهى

ستهم

مهكه تهنانهت له ناژملانيش

﴿قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾﴾ (١٧) الانبياء.

﴿قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تَرْتَعُونَ حِينَ تَسْرَحُونَ﴾ (١٨) النحل.

﴿عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَضَعُ لِلْهَرَّةِ الْإِنَاءَ فَيَتَشَرَّبُ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ بِفَضْلِهَا﴾ رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ: (٧٩٤٩)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (٤٩٥٨).

﴿مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى قَوْمٍ وَهُمْ وَقُوفٌ عَلَى دَوَابٍّ لَهُمْ، وَرَوَّاحِلٌ..

﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (ارْكَبُوهَا سَالِمَةً، وَدَعُوهَا سَالِمَةً، وَلَا تَتَّخِذُوهَا كِرَاسِيَّ لِأَحَادِيثِكُمْ فِي الطُّرُقِ وَالْأَسْوَاقِ،

فَرُبَّ مَرْكُوبَةٍ خَيْرٌ مِنْ رَاكِبِهَا هِيَ أَكْثَرُ ذِكْرًا لِلَّهِ تَعَالَى مِنْهُ) رَوَاهُ
أَحْمَدُ: (١٥٢١٩) وَصَحَّحَهُ الْأَنْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (٩٠٨).

ﷺ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عُدَّ بَتُ امْرَأَةٍ فِي هَرَّةٍ سَجَنَتُهَا حَتَّى
مَاتَتْ، فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ، لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَ سَقَتْهَا إِذْ
حَبَسَتْهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ). رَوَاهُ
الْبُخَارِيُّ: (٣٤٨٢) وَ مُسْلِمٌ: (٢٢٤٢).

ﷺ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَرَّ عَلَيْهِ حِمَارٌ قَدْ وَسَمَ
فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الَّذِي وَسَمَهُ). رَوَاهُ مُسْلِمٌ: (٢١١٧).

ﷺ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا أَضْجَعَ شَاةً يُرِيدُ أَنْ يَذْبَحَهَا وَ هُوَ
يَحْدُ شَفْرَتَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: (أَتُرِيدُ أَنْ تَمِيتَهَا مَوَاتٍ؟ هَلَا
حَدَدْتَ شَفْرَتَكَ قَبْلَ أَنْ تَضْجِعَهَا). رَوَاهُ الْحَاكِمُ: (٧٥٦٣). وَ صَحَّحَهُ
الْأَنْبَانِيُّ فِي الصَّحِيحَةِ: (٢٤).

سهرچاوه‌كان:

- (١) كَيْفَ عَامَلَهُمْ مُحَمَّدٌ ﷺ مُحَمَّدٌ صَالِحُ الْمُنْجِدِ، ص ٨٤١، ط:
١، ٢٠١٤، مَكْتَبَةُ الْعَبِيكَان.
- (٢) به‌خته‌وهر بژی، نوسینی: د. محمد عبدالرحمان العریفی،
وهرگێڕانی: هیمن محمد علی. ل ٥٩، چاپی یه‌كه‌م، نارین.

٣) گۆفاری: (چرای پووناکی) ژماره: ٣٥، ل ٣٨. له نویسی: حاجی فاتح داره‌به‌نی.

٤) وانه‌کانی به‌خته‌وه‌ری، حاجی کاروان، ب ٢، ل ٧٢.

٥) ئه‌سرینه‌کانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌ک، ئاوات أبوبکر أحمد، ل ٧٤.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ
عَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

خواناسانی به پِیژ: زولم، ستهم، نارپه وایی، ناحقی کردن،
چه وساندنه وه، خۆفه رز کردن، پهنگه له ناخی زۆریه ی مروفه کاندای
هه بی، مروفه نه گهر له خوای پهروه ردگاری خۆی غافل بوو، بیری
خوای نه بوو، له کاتی دهسه لات و دهست پۆشتندا، له کاتی لهش
ساغی و گهنجی و سه رکهشی و هه بوونی دا، حه ز به خۆ ده رخستن
و خۆنوندن دهکات و له م کاته دا هیزی خوایی به سه ر بی
دهسه لات هکانی ژیر دهستی دا تاقیده کاته وه.

نایینی ئیسلامیش که نایینی دادپهروهری و چه سپاندنی عه داله ته
له کۆمه لگه و ژیان و ژینگه دا، له پوانگه ی نه وه ی که به کێک له ناوه
هوانه کانی خوای پهروه ردگار (الْعَدْلُ)، دادپهروهری ته واو ته نها لای
(الله) یه، خوای گه وره (الْعَدْلُ) نه ک هه ر (الْعَادِلُ). جا خوای
پهروه ردگار دهیه ویت ته م مروفایه تیه سته م له یه ک نه کات. وه
پهغه مبه ران و کتییبه ئاسمانیه کانی هه ر بۆ ته وه ناردوه: ﴿لَيَقُومَ

النَّاسُ بِالْقِسْطِ...﴾

به پِیژان: زۆرجار که مروفه سته م ناکات، که زولم ناکات له
که سیك، پهنگه لئی بترسی، بلی فلان کهس به ره و پووم ده بیته وه،

هەیزی هەیه، قەوم و ھۆزی ھەیه پەشتیوانی لێدەكەن. جارى واھەیه
مروؤ ستەم ناكات لە ترسی ئەوێ پووێ پوی یاسا دەبیتهو و سزا
و ەردەگري.

بەلام ئەمانە ھیچیان نابنە ھۆكاری دروستکردنی مروؤیكى ھەق
خواری، سەلامەتی، دوور لە ئازاوە و پشیوی، بەلكو ئەوێ مروؤ
لە ستەمكاری دەپاریزی بریتیه لەوێ كە: (لەخوا غافل نەبیت).
بەردەوام خوای پەروەردگاری خۆی لەیاد بێت..

جا ئیسلام ھاتوو لە چەوہ دەستپێدەكات؟ لەوہ دەست
پێدەكات كە فەرمان بە مروؤی موسلمان دەكات، دەفەرموویت:
ئەى مروؤ ستەم لە شتێك مەكە كە غەیری (اللہ) ھیچ كەس نیە
دیفاعی لێبكات. كەس نیە لەسەری بكاتەو و پەشتیوانی لێبكات و
تۆلەى بۆ بستی، ئەو شتەش كە غەیری خوا كەس نیە دیفاعی
لێبكات بریتیه لە (زیندەوەرەكان). بەلندەيەك، چۆلەكەيەك،
كۆترێك، ئازەلێك، مێروولەيەك، كرمیكى بى زیانی وورد، كە غەیری
خوای پەروەردگار كەس نیە دیفاعی لێبكات.

ئىسلام دەفەرمووی: ئەى مروؤ تۆ لێرەو فێربە كە ستەم
نەكەى، وەرە با بەزەیت بە ئەمەدا بێتەو، لەو كاتەوێ كە لە ژێر
دەست دایە، دەتوانی ئازاری بەدەى، بیکوژی بەلام تۆ لەبەر خوا
دەستی لى دەپاریزی، ئازاری نادەى، نایكوژی، ئالەم كاتەدا كە تۆ
خۆت پاراست لەستەم و ئازاردانی زیندەوەرێك، وات لێدیت

به زهبيت به بهنده كانى خودا ديتته وه، چونكه له و ناترسى تۆلت
لبيكاته وه، نه فست پيٽ ده لى ئه و ميژوله يه بكوژه، به لام تو
نايكوژى، كه واته تو له خوا غافل نيت.

پيغه مبهري خوا ﷺ فيرمان دهكات به به زى بين له گه ل گيانداران

نمونه ي يه كه م:

خاتوو عائيشه ده فهرمويت: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَضَعُ لِلْهَرَّةِ
الْإِنَاءَ فَتَشْرَبُ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ بِفَضْلِهَا). رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ:
(٧٩٤٩)، وَ صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (٤٩٥٨).

واته: پوژيكيان پيغه مبهري خوا ﷺ قاپى ئاوى دانا بوو بوئته وهى
دهستنويژى پى بشوات..

به لى له و كاته دا كه پيغه مبهري خوا ﷺ خهريك بوو دهست
بخاته ئاوه كه وه و دهستنويژ بگريٽ، پشيله يه ك له ولاوه به مياوه
مياو هات.. پيغه مبهري دلسوز و دل پر له په حمهت ههستى كرد
ئه م پشيله يه تينويه تى، چونكه زۆر سه رنجى ئاوه كه ي ده دا، له م
كاته دا پيغه مبهري ميه ره بان وازى له دهستنويژه كه ي هيتا و
قابه كه ي لاركرده وه بۆ پشيله كه، پشيله كه ش چوو ده مى به

ئاوه‌که‌وه ناو ده‌ستی کرد به ئاو خواردنه‌وه هه‌تا تیری خواردنه‌وه
و پاشان دوورکه‌وته‌وه.. دواتر پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌به‌رماوه‌ی
پشيله‌که ده‌ستنویژی شت!

به‌لێ پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان، ئیمامی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران
ئاو دینداری ده‌کرد، له‌مه‌جه‌له‌ ئاوێکی بچوکدا که دوو تاسی لیتر
ئاوی تێدابوه ده‌ستنویژی گرتوه‌وه، زۆر به‌ پاک و خاوینی و ئاو
دینه‌که‌ی به‌ ئاسانی به‌ ئیمه‌ گه‌یاندوه، نه‌که‌ وه‌کو هه‌ندی موسلمان
ناحالی و غافل له‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که به‌تانکه‌یک ئاو
ده‌ستنویژی بۆ ناگیرێ و، هه‌میشه‌ وه‌سوه‌سه‌ی هه‌یه‌ و بۆته‌ مایه‌ی
نازار و نا‌په‌رحه‌تی بۆ خۆی و بۆ نه‌وانه‌ی له‌گه‌لێ ده‌ژین.

لێ‌ده‌دا، له‌گه‌ل دل نه‌رمی و سۆز و به‌زه‌یی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
به‌رامبه‌ر به‌و پشيله‌یه‌ که‌که‌سی نه‌بوو غه‌یری خوا نه‌بی. ئی‌عجازێکی
گه‌وره‌ی زانستیشی پێ گه‌یاندين که: ده‌م و لیکێ پشيله - به
پێچه‌وانه‌ی سه‌گه‌وه - هه‌چ می‌کړوێکی تێدانه‌ی. چونکه‌ پشيله - به
پێچه‌وانه‌ی هه‌موو زینده‌وه‌ره‌کانی تروه‌وه - هه‌چ دلۆپه‌ ئاوێکی ناو
ده‌می له‌کاتی ئاو خواردنه‌وه‌دا، نا‌که‌وێته‌ ناو قاپی ئاو
خواردنه‌که‌وه.. بۆ زانیاری زیاتر له‌سه‌ر پشيله و ئه‌م ئی‌عجازه
زانستیه‌، ته‌ماشای زنجیره‌ باسی (هذا خَلْقُ الله - ئه‌مه‌ دروستکراوی
خوایه - باسی پشيله) بکه‌ به‌شیوه‌ی وتار. إِنَّ شَاءَ الله.

به‌ئێ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فێری کردین ئاله‌ویوه به‌زه‌یی دروست ده‌بی، که تو به‌زه‌ییت به‌ پشێله‌یه‌کی تینودا هاته‌وه، تو بلێی هێنده دل‌ په‌ق بی به‌زه‌یت به‌ مروفێکی تینوو برسی و نه‌خۆش و هه‌ژاردا نه‌یه‌ته‌وه؟! بێگومان له‌ خوا غافل نابێ و ده‌بی به‌ ره‌حمه‌ت و نابی به‌ زه‌حمه‌ت. بێگومان نابی به‌ درنده و هه‌رگیز نازاری مروفه‌کان ناده‌ی..

نمونه‌ی دووهم:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا أَضْجَعَ شَاةً يُرِيدُ أَنْ يَذْبَحَهَا وَهُوَ يَحْدُ شَفَرَتَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: (أَتُرِيدُ أَنْ تَمِيتَهَا مَوَاتًا؟! هَلَا حَدَّثْتَ شَفَرَتَكَ قَبْلَ أَنْ تَضْجِعَهَا). رَوَاهُ الْحَاكِمُ: (٧٥٦٣). وَصَحَّحَهُ الْأَنْبَانِيُّ فِي الصَّحِيحَةِ: (٢٤).

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پیاویکی بینی که مه‌پێکی پال‌خستبوو، قاچی خستبووه سه‌ر ملی مه‌په‌که، له‌به‌رچاوی مه‌په‌که‌دا چه‌قۆیه‌کی قه‌صابی گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، به‌هه‌سان تیزی ده‌کرد و مه‌په‌که سه‌رنجی ده‌ستی قه‌صابه‌که و چه‌قۆکه‌ی ده‌دا، له‌م کاته‌دا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌لایدا تێپه‌ری و که ئه‌م دیمه‌نه‌ی بینی زۆر پێی توپه‌ بوو.. "پێغه‌مبه‌ری خوا هه‌میشه ده‌م

به خنده و هیمن و نهرم و نیان بوو، به لام که ستمی ده بینی
توره ده بوو، ستمکاری نازارده ری ناگادار ده کرده وه."

به لئی پووی کرده سهریپی مه په که و فهرمووی: نه وه بؤچی
ده ته ویئ نه م مه په به سه زمانه ناوا چهند جار له سهر یه ک بکوژی و
به زه لیلی گیانی بکیشی؟! (دیاره قه صابه که وتوویه تی: کوا نه ی
پیغه مبه ری خوا ﷺ کاری وام کردووه. من ته نها یه ک جار سهری
ده بریم!!).

پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: ده بوايه پیش نه وه ی مه په که
بینی بؤ سهر برین و پاللی بخی، چه قوکه ت تیژ بگردایه، نه ی
نابینی نه و مه په هه ژاره بی زمانه، چوڼ به ترسه وه سهرت ده کات
و چرکه به چرکه چاوه پتی مهرگه و، هه موو کاتیکی ژیر قاجتی تا
سهر برینی بؤی مردنیکه؟! نه ی نازانی نه وه ستمه؟ دلنیا به
خوای گه وره له پوژی قیامه تدا له سهر نه م کاره ناپه وایه شت
لیپرسینه وه ت له گه ل ده کات.. سبحان الله له گه وره یی نه م
نیسلامه، چوڼ مړوؤ فیرده کری که به به زه یی بی به رامبه ر به
مه ریڅ، پاسته خوای گه وره بؤ سوودی توی دروست کردووه،
پاسته چه قوی له سهره و سهر برینی شهرعی هیه بؤی، به لام
نابیت سنور ببه زینی، نابی چهند جار یڅ نازاری بده ی و بیمرینی،
چه قوی له بهر چاو تیژ بکه ی!!

(لێره‌دا با ئه‌وانه‌ی ئیسلام به‌ بکوژ و سه‌ر به‌ری مرۆفه‌کان ده‌زانن سه‌رنجی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ بده‌ن و پاشان خۆیان به‌ریار بده‌ن که: ئایا ئیسلام می‌هه‌ربانی و سۆزه، یان دل‌ه‌قی و مرۆفه‌ کوژی و سه‌ریرین؟! وه‌ ئه‌وانه‌ش که به‌ناوی ئیسلامه‌وه‌ شمشیر له‌ ملی دیل و خه‌لکی بێ تاوان ده‌ده‌ن و سه‌ری ده‌به‌ن، بزائن ئه‌م سته‌مه‌ له‌کوژی دینی خوادا جێ ده‌به‌یته‌وه‌؟! ئیسلامیک پازی نه‌بی له‌به‌رچاویا مه‌رێک له‌کاتی سه‌ر به‌ریندا چه‌قوی له‌به‌رچاو تیژیکری. ئه‌ی چۆن پێگا ده‌دات ملی مرۆفه‌ به‌ریری؟!).

نمونه‌ی سییه‌م:

فه‌رمووده‌یه‌ك: (مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى قَوْمٍ وَهُمْ وَقُوفٌ عَلَى دَوَابٍّ لَهُمْ، وَ رَوَاحِلَ. فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (ارْكَبُوهَا سَالِمَةً، وَ دَعُوهَا سَالِمَةً، وَلَا تَتَّخِذُوهَا كُرَاسِيًّا لِأَحَادِيثِكُمْ فِي الطُّرُقِ وَالْأَسْوَاقِ، قَرُبَ مَرْكُوبَةٍ خَيْرٌ مِنْ رَاكِبِهَا هِيَ أَكْثَرُ ذِكْرًا لِلَّهِ تَعَالَى مِنْهُ) رَوَاهُ أَحْمَدُ: (١٥٢١٩) وَ صَحَّحَهُ الْأَنْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (٩٠٨).

واته: جاریکیان پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کومه‌له‌ که‌سیکی بینی که‌له‌سه‌ر پشتی وشته‌ره‌کانیان بوون و له‌پێگادا وه‌ستابوون و قسه‌ و

باس و گفتوگوییان ده‌کرد، پیغه‌مبهری خه‌مخوری هه‌موان، له
ئاستی ته‌مه‌شدا بیده‌نگ نه‌بوو، بۆیه پووی تیکردن و فه‌رمووی:

تکایه ئاوا مه‌که‌ن مافی ئه‌و ووشتره‌ بده‌ن، به‌جوانی سواری
پشتی ببن و به‌ جوانی لیتی دابه‌زن و ئازاری مه‌ده‌ن، ووشتره‌کاننتان
وه‌کو کورسی دانیشتن به‌کارمه‌هێتن و گفتوگو و قسه‌ی له‌سه‌ر
بکه‌ن، له‌ کاتی‌کا له‌ سواری پشتی ووشتره‌کاننتان و توشی هاوپی و
دۆستان بوون، له‌ پێگا و بان و له‌ بازاردا، مه‌وه‌ستن و هه‌ر له‌سه‌ر
پشتی ئه‌و ئاژه‌له‌ بێ زمانه‌وه‌ قسه‌ مه‌که‌ن.. چونکه ئه‌و ئاژه‌له
کورسی دانیشتن نیه و بۆئه‌وه‌ دروست نه‌کراوه و دروست نیه
له‌سه‌ر پشتیان بن، ته‌نها کاتی پۆشتنی پیویست نه‌بیت، پاشان که
پیویستیه‌که‌تان ته‌واو بوو، ده‌بیت دابه‌زن، بۆئه‌وه‌ی ئه‌وانیش
پشوویه‌ک بده‌ن!

پاشان فه‌رمووی: ئای چه‌ند ئاژه‌لی سواری هه‌یه که‌که‌سیک
له‌سه‌ر پشتیه‌تی، به‌لام ئه‌و زۆر له‌و که‌سه - سواره - چاکتره،
چونکه ئه‌و سواره یادی خوا ناکات و له‌خوا غافلّه، به‌لام ئه‌و ئاژه‌له
یاد و ته‌سبیحاتی په‌روه‌ردگاری ده‌کات و له‌خوا غافلّ نیه و له‌و
سیسته‌م و پێبازه‌ لانادات، که‌ خوای دروستکه‌ری بۆی داناوه!!

ئامازمیه‌ك: په‌روه‌ردگار پیزی له‌ مرۆف گرتووه، به‌لام ئه‌مه‌
ده‌رگای ئه‌وه‌ به‌پووی مرۆفه‌كاندا والا ناكات كه‌ سوکایه‌تی به‌
دروستکراوانی تر بکه‌ن و بیان چه‌وسینه‌وه‌.

ئاگادار به‌ په‌روه‌ردگار تۆله‌ی دروستکراوه‌کانی ده‌کاته‌وه‌
به‌لّی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌م ژيانی دونیایه‌دا له‌خوا غافلن و ستم
له‌ ئازهل و زینده‌وه‌ران ده‌که‌ن، ئه‌وا دلنیا بن‌خوای گه‌وره‌ هه‌ر له‌
دنیا‌دا پیش قیامت تۆله‌یان لیده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و مرۆفه‌ له‌ خوا
غافلە ستم و زولمی کرد له‌ شتێك که‌ غه‌یری - الله - هیچ که‌س
نیه‌ به‌رگري لیبکات، ئه‌میش‌خوای له‌بیرکرد، ده‌ی‌خوای گه‌وره‌
هه‌ر له‌ دنیا‌دا تۆله‌که‌ی نیشان ده‌دات.

به‌سته‌مێك.. توشی شیرپه‌نجه‌ی لیو بوو! (به‌سه‌ره‌ات)
پیش شوپشی (١٩٥٨) بووه‌، ئه‌و کاته‌ سات و سه‌رده‌می ئاغا و
ده‌ره‌به‌گ بووه‌، له‌یه‌کێك له‌ گونده‌کانی سه‌ر به‌ پارێزگای هه‌ولێر،
ئاغایه‌ك له‌گه‌ل کابرایه‌کی جوتیاری گونده‌که‌یان لیان ده‌بیته‌
کیشه‌ و نیزاع و ناخۆشی، خه‌زوری ئه‌م ئاغایه‌ که‌ ئاغای گوندی‌کی
تر بووه‌ له‌ هه‌مان ناوچه‌، بۆ تۆله‌ی زاویه‌که‌ی هه‌لده‌ستی دوو
پیاوی خۆی ده‌نیرێته‌ سه‌ر ماله‌ جوتیاره‌که‌ بۆئه‌وه‌ی ده‌ستی‌کی

لیبوه‌شینن، له‌م ناوه‌شدا هم زاواکه‌ی ناکه‌ویته به‌رشکی خاوه‌ن مال و پرسیار و وه‌لامی پۆلیس..

ئه‌م دوو پیاوی ئاغایه دوو هیستری ئه‌و ماله جوتیاره ده‌دن و له‌ گونده‌که دوور ده‌که‌ونه‌وه له‌ شیویکدا، دوو گولله له‌سه‌ری هه‌ردوو هیستره‌که ده‌دن و ده‌یان کوژن، پیش ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوه‌تی گیانیان ده‌رچی به‌کێکیان چه‌قویه‌ک له‌ گیرفانی ده‌ردینی و له‌ج و لیوی هه‌ردوو هیستره‌که لیده‌کاته‌وه ئه‌مجا پیده‌که‌نی و ده‌لی ده‌با که خاوه‌نه‌که‌ی، جوتیاری شپۆله‌ که هه‌موو سه‌رمایه‌که‌ی ئه‌و دوو هیستره‌ بوون. هه‌م باری پیده‌بردن بۆ ئاش و کاروان. هه‌م جوت و گێره‌ی پیده‌کردن و هیچی نه‌ما، با که‌هاته سه‌ریان ته‌ماشایان بکات که پیده‌که‌ن!!

به‌لی ئه‌م ستمه‌ که‌وره‌ی بۆ ئه‌تک پیکردن و سوکایه‌تی کرد... پۆژگار هات و پۆشت پاش چل سال، ئه‌و پیاوه‌ی له‌ج و لیوی و لاخه‌کانی بپی، تووشی سه‌ره‌تانی لیوی بوو، چی دکتوری هه‌ولێر و به‌غدا و که‌رکوک بوو کردی، تیکرای دکتوره‌کان پێیان وت: هیچ چاره‌یه‌کت نیه ته‌نها ئه‌وه نه‌بیته‌ که ده‌بی له‌ج و لیوی بپن!! ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌اته ده‌گێڕێته‌وه ده‌لی: سویند به‌خوای تۆله ئه‌ستین، چومه‌لای ئه‌و پیاوه‌ که له‌ج و لیویان بپی بوو، به‌جامه‌دانی ده‌م و لیوی خۆی به‌ستبوو، چونکه‌ ددانی سه‌ره‌وه و خواره‌وه‌ی

به دهره وه بوون و دیمه نیکی زور ناشرین و سامناکی هه بوو، به لای
چی به و دوو نیستره به سه زمانه کرد، ناوای پی کرایه وه.

کئی تۆله ی لای کرده وه؟! (الله) سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى، ده ی له (الله)
غافل مه به چونکه ئەم گهردونه خوای پهروه ردگار خۆی به پێوه ی
ده بات و مافی کهس به سه رکه سه وه ناهیلای..

نمونه ی چواره م:

فه رموده یه ک: (عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ:
إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَرَّ عَلَيْهِ حِمَارٌ قَدْ وَسَمَ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: لَعَنَ اللَّهُ
الَّذِي وَسَمَهُ). رواه مُسْلِم: (۲۱۱۷).

واته: پێغه مبه ری خوا ﷺ بینى وا که ریک (گویدریژیک)
نیوچه وانى داخ کراوه! پێغه مبه ر ﷺ به بینینى ئەم دیمه نه زور
توپه بوو، ئەو پێغه مبه ره خوشه ویسته له سه رخۆیه ی که هه رگیز
نه فره تی له هیه کس نه ده کرد، له بینینى ئەم ستمه له م بى
زمانه داماو، زور خه مبار بوو، فه رموی: خوای پهروه ردگار
نه فره ت بکات له و که سه ی که ئەو گویدریژیه ی داخ کردوه!!

به لای هه موو ئەوانه ی که له گرتوخانه کاندای مرقه کان به
نه شکه نجه و نازاری داخ کردن و کاره با لیدان و ئوتو به پشتا

هینان، ئەشکەنجە دەدەن، ئەوانەن کە سەرەتا گویدریژ و نازەلی
تریان داخ کرد بە ئاگر و لەخوا نەترسان و سەرەنجام بوونە
جەللاد...

ستمی لەسەگێک کرد.. دەستیان بپڕیەوه! > [بەسەرھات]
پیاویک باس دەکات و دەلێت: چووم بۆ فڕۆکەخانە، لەگەڵ
شۆفیڕێک سەرکەوتم، لەو کاتەدا دەورووبەری فڕۆکەخانە ھەر بەفر
بوو، ئەوەی کە بەفر نەبوو سەر جادەکەیە، سەر جادەکەش خۆر
لێی ئەدا و دونیاش زۆر سارد بوو، لەو کاتەدا سەگێکی بچکۆلە
ئەبینن ھاتۆتە سەر جادەکە خەوتوو، چونکە جادەکە خۆر لێی
داوە و گەرمتەر، کاتی شۆفیڕەکە ئەم سەگە بچکۆلە (توتەلە
سەگە) دەبینیت دەلی: سەیر بکە بزانە ئیستا چی لەو سەگە
دەکەم!! کە نزیک دەبیتهو لێی دەبینیت سەگەکە ھەردوو پەلی
پیشەوہی درێژ کردوو، ئەویش بە ھەردوو تايەکە دەچیتە سەر
دەستەکانی یەکسەر ھەردوو دەستی - پەلی پیشەوہی - سەگەکە
دەپەڕی!!

شۆفیڕی سەرکەشی لەخوا غافل پێدەکەنیت و دەلی: تەماشای
بکە چۆن قاچی ئەو سەگەم لیکردووە، ئیتر سەگەکەش بەھات و
ھاوار پادەکات، ئەو کەسە نەفەر بوو لەگەڵ ئەم شۆفیڕە دەلی:
منیش زۆرم پێناخۆش بوو، وە: باشە بۆچی وا لەم نازەلە بێ زمانە

دهكهیت؟! به داخه وهم بۆ ئەم کارهت، خۆزگه له گهڵ تۆ
سه رنه که وتمايه و ئەم سه فه ره م هه ر نه کړدایه ..

نەلى: من پۇشتم و سەفەرەكەم كرد و دوو مانگىكم پېچوو،
كاتىك ھاتمەو دەنگ و باسېك لەناو خەلكىدا بلاو بوو بوو ھە گوتيان:
كوپە بەسەرھاتىكى سەرسوپھىنەر پوویداو، لەم پۇژانەدا
كابرايەكى شۆفىرى تەكسى، تايەى پەنچەر بوو، دابەزىو ھەگى
لە ئوتومبىلەكە داو، تاوەكو تايە پەنچەرەكەى لىبكاتەو، تا
دەگاتە لای پەنچەرچىك، لەو كاتەدا پووداوىكى سەرسوپھىنەر
پوویداو، كە پووداوى ئاوا زۆر دەگمەن بوو، ئەویش ئەو بوو،
جەگەكە ترازاو و شۆفىرەكە ھەردو دەستى چۆتە ژىر
سەيارەكەو و تاوەكو گەياندو يانەتە نەخۆشخانە، دەمارى خوین
بەرى پچراو و دكتور بۆى نەدوراو تەو و ھەردو قۇليان لى
كردۆتەو!!

سبحان الله له کوټو دهستی سهگه کی لیږده وه، له هه مان شوینه وه دهستیان بریه وه. دهی هرگیز له خوا غافل مه به و ستم له هیچ شتیک مه که، هه تا ته نانه ت له به چکه سه گیک، چونکه خو خراپه یه کی بهرام بهرت نه کړدوه، لپی گه ری بابو نازادی بږی.

به‌ئازاردانی کیسه‌ئێک.. پشتی نه‌خۆشکه‌وت! > به‌سه‌رهات
 پیاویکی جوتیار ده‌لی: له‌خوار قه‌زای (چوارتا)وه، په‌له‌یه‌ک
 بیستانی کاله‌کم کردبوو، پۆژانه سه‌ردانم ده‌کرد، بیستانه‌که‌م هاته
 ئه‌وه‌ی به‌رگی گرت، کاله‌کی شیرن و جوان زۆر دلخۆشیان کردم،
 به‌لام پووداویکی زۆر گران ناپه‌حه‌تی کردم.. پۆژانه و کاتی
 به‌یانیان که ده‌چومه ئاو بیستانه‌که‌م و سه‌یرم ده‌کرد زرکه
 کاله‌که‌کان یه‌کی لایه‌کی خوراوه و خراپ کراون بپکه‌یه‌ک نه‌بوو،
 دوان نه‌بوو، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری وه‌هایان لیکرابوو.. به‌پاستی زۆر
 پیتی بیتا‌قه‌ت بووم..

کاتی له‌و سه‌ری بیستانه‌که‌مه‌وه ویستم بچه‌ ده‌ره‌وه و بچه‌
 لای دراوسی بیستانه‌که‌م، سه‌یری به‌رپیتی خۆم ده‌کرد، بینیم وا
 کیسه‌ئێکی گه‌وره به‌خاوه خاو و خشپه‌ خشپ خه‌ریکه ده‌چپته
 ده‌ره‌وه له بیستانه‌که‌م، له دلی خۆمدا وتم: ئای ئه‌مه تۆی ئه‌م
 بیستانه جوانه‌ت ئاوا لی کردووم، ئیستا به‌ قوربانت ده‌بم!! هه‌ر
 خیرا گرتم و خسته‌ سه‌ر پشت و به‌ردیکی گه‌وره‌م خسته سه‌ر
 سکی و پوه و ئاسمان به‌جیم هیشت.

به‌هۆی سه‌رقالیمه‌وه ئه‌م کاره‌م له‌بیرچۆوه که به‌هیاو بووم بۆ
 پۆژی دوا‌ی ئه‌وه دوری ب‌خه‌مه‌وه، ئیتر دوا‌ی ئه‌وه پۆژانه هه‌ستم به
 ماندوو‌بوونی زۆر ده‌کرد دوا‌ی سی چوار پۆژ ئازاریکی زۆر
 ناپه‌حه‌تی کردم و له‌تاو ئازاری پشتم هه‌ناسه‌م به‌ ئاسته‌م بۆ

دهردرا، چومه لای جه پاحی شاره زنا بوی شیلام و دهرمانی کردم.
 که ئەم کاره پیشه‌ی جه پاحه‌کانه و زۆر چاک مروڤ پئی چاک
 ده‌بیته‌وه و زۆر جاریش بیخود ده‌بی.. منیش یه‌کیک بوم له‌و
 که‌سانه‌ی که هیچ سودمه‌ند نه‌بووم، به‌م نازاره‌وه وه‌کو مارانگان،
 بیتاقه‌ت ئەتلامه‌وه کاره‌کانی پۆژانه‌م زۆر به‌ناپه‌حه‌ت بۆ ده‌کرا..
 پۆژها‌ت و پۆژگار تیپه‌پی، پۆژکیان به‌قه‌ده‌ری ئیلامی له‌و سه‌ری
 بیستانه‌که‌م بژارم ده‌کرد له‌ پیر چاوه‌کانم زه‌ق و ئەبله‌ق بوون،
 خوايه‌ گیان چی ئەبینم، ئەوه‌ چیه؟! من چ کاریکم ئەنجامداوه؟!
 خوايه‌ گیان.. تۆبه‌بی تۆبه، ئای که‌ درنده‌م!

له‌ پیر په‌لامارم دا و به‌رده‌که‌ی سه‌ر سکیم لابرد، کیسه‌لی داماو
 به‌حال نوزه‌ی تيامابوو، به‌ هیواشی هه‌ناسه‌ی ده‌دا، زۆر به‌نهرم و
 نیانی خسته‌مه‌ سه‌ر زه‌وی، ئای کیسه‌لی به‌سه‌زمان ئەوه‌ تۆی
 ماوه‌ی (٢٥) پۆژه له‌م سووری هه‌تاوه‌ سه‌نگه‌ و به‌ردنراوی، خۆمن
 هه‌رگیز له‌یادم نه‌مابوو، ئەم کیسه‌له‌ به‌سته‌زمانه‌ له‌سه‌ر گازی پشت
 ئەوه‌نده‌ ملی درێژ کردبوو، هه‌موو گلی ده‌وری خۆی، که‌ ملی
 که‌شتبویه له‌ برسانا خواردبووی، که‌رما و درێژی پۆژگار برستی
 لێ‌پری بوو، تۆزی سه‌یرم کرد و ئەویش به‌زه‌لیلی سه‌یری کردم،
 له‌ناخه‌وه به‌خۆم وت: خوايه‌ ئەم گونا‌هه‌ چی بوو کردم؟!

بۆ ئەم تاوانه‌م ئەنجامدا؟! به‌لام نه‌مزانى ئەمه‌ ئاکامه‌که‌ی
 ده‌بیته‌ و بیرم ده‌چیته‌وه، ئیستاش نه‌چووه‌ بجۆ، ورده‌ ورده‌

پێگەم بۆ خۆشکرد و بەرەو جۆگە لە ئاوی قەراغ بێستانەكەم
یارمەتیم دا و بەچاوی بەزەییەووە سەرنجم دەدا..

وەك زمانزان، ئاوپێکی لێدەمەووە و پاش سەرنجی
بەخاوە خاوە و خشپە خشپ كەوتەووە پۆشتن و بەرەو جۆگە لە
ئاوێكە، هێندەى چارەكە سەعاتێك دەمى لەو ئاوە بەرنەدەدا. بێ
پسانەووە ئاوی خواردەووە، ئای چەندە ئاوی خواردەووە؟!

بیتاقەت بوم لە سەیرکردنى، پاش كەمى هۆشیكى ھاتەووە
بەخۆى و سەیرىكى تری كردم، بەهێواشى، بەلارە لار بەرەو ناو گۆز
و گيا و دېوو پونگەلانی لیواری جۆگە لەكە خزی و لەچاوانم وون
بوو، ئەو پۆشت و منیش هیدی هیدی ئازارى پشتم چاك بۆو،
بېواتان هەبى تا ئیوارە ئازارم نەما و گەپامەووە سەر دۆخى
جارانم!!

وانەى ئەمجارەمان پێمان دەلێت: ئەى مرۆڤ لەخو غافل مەبە
چونكە خۆای گەورە لە گەردونا ستەم لە كەس قبول ناكات، با
فێربین ستەم لە مێرولەیهك نەكەن لە چۆلەكەیهك ستەم نەكەین،
ئەى چۆن پێگە بەخۆمان بدەین ستەم لە مرۆڤێك بكەین؟! دەى با
هەمیشە خۆای پەروەردگارمان لەیادبى و لەبەرخوا نەك لە ترسى
كەسى تر ستەم نەكەین، بەتایبەت لەو شتانەى كە غەیری خوا
كەس نیه پشتم و پەنايان بى.. دە خۆای گەورە و مېهرەبان خۆت
پشتم و پەناى هەموو لایەكمان بیت. آمین.

وانه‌ی چواره‌م:

فریوی شه‌یتان مه‌خۆ،
ده‌ستکاری میرات مه‌که و
به شه‌رعی بسپی‌ره...

وانہی چوارہم:

بابہت: فریوی شہیتان مہخو، دستکاری میرات مہکے و

بہ شہرعی بسپیڑہ...

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿بَيْنِي وَآدَمَ لَا يَفْتِنُكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ﴾ الأعراف: ۲۷.

﴿ وَقَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَفَادِمُ هَلْ أَذْلَكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى﴾ طه.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْخَيْرِ سَبْعِينَ سَنَةً، فَإِذَا أَوْصَى حَافٍ فِي وَصِيَّتِهِ، فَيُخْتَمُ لَهُ بِشَرِّ عَمَلِهِ، فَيَدْخُلُ النَّارَ). رواه ابن أحمد و ابن ماجه.

﴿ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لَوَارِثٍ) رواه الترمذي، وَصَحَّحَهُ الألباني في صحيح الجامع: (۷۰۷۰).

﴿ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيْسَ لِلْقَاتِلِ مِنَ الْمِيرَاثِ شَيْءٌ) حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رواه أبو داود: (۴۵۶۴).

﴿ عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانُوا يَكْتُبُونَ فِي صُدُورِ وَصَايَاهُمْ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

هَذَا مَا أَوْصَى بِهِ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ: يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ السَّاعَةَ
آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ، وَأَوْصَى مَنْ
تَرَكَ مِنْ أَهْلِهِ أَنْ يَتَّقُوا اللَّهَ وَيَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِهِمْ، وَيُطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ. ثُمَّ يُوَصِّي بَعْدَ ذَلِكَ بِمَا شَاءَ وَ
بِمَا عَلَيْهِ مِنْ حُقُوقٍ وَمَظَالِمٍ، وَمَالَهُ مِنْ حُقُوقٍ وَمَظَالِمٍ، وَبِمَا
يُرِيدُ أَنْ يُوَصِّي بِهِ مِنْ مَالِهِ، وَهَكَذَا..

سہرچا وہ کان:

- (۱) رَوْضَةُ الْمُتَنَزَّهَةِ، شرح بداية المتفقه، أَيْمَنُ بْنُ عَلِيٍّ مُوسَى.
ج ۲، ص ۴۸۹.
- (۲) خُطْبُ الشَّيْخ: الدكتور سعيد عبدالعظيم، ص ۲۰۱.
- (۳) چیرۆکەکانی قورئان. نویسنی: عمرو خالد، وەرگێڕانی:
سامان خضر علی، ل ۱۷۷.
- (۴) گۆڤاری سلیمانی، ژ: ۱۴۲، نیسانی ۲۰۱۳، ل ۲۵.
- (۵) نوری مینبەر، فاتح مەلا پەسول شارستێنی، ب ۲، ل ۶۷۷.
- (۶) ههفته نامه‌ی (ستاندهن) ژماره: ۶۳، له ۲۶/۱/۲۰۰۹، ل ۱۰.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا

محمد وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

بابه‌تی ئەم وانه‌یه‌مان له زنجیره باسی (له‌خوا غافل مه‌به)،
سه‌ره‌تا ده‌چینه خزمه‌ت ئەو ئایه‌ته پیرۆزه‌ی که په‌روه‌ردگارمان
ناگادارمان ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رمووێ: ﴿يَبْنَىْ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ
الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوٰیكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ﴾ الاعراف: ۲۷.

واته: ئە‌ی نه‌وه‌کانی ئاده‌م، ناگاتان له‌خۆتان بێت، شه‌یتان
نه‌تان‌خه‌لتێنێ، هه‌روه‌ک چۆن باوک و دایکتانی خه‌له‌تان و له
به‌هه‌شت هه‌تانه‌یه‌ ده‌ره‌وه‌..

به‌لێ شه‌یتان به‌چی ئاده‌م و حه‌وای هه‌ل‌خه‌له‌تان، هات لایه‌نی
بێ هه‌یزی (خالی زوعفی) ئە‌وانی گرت، له‌بێ هه‌یزترین شوێندا، که
مرو‌ف زۆر له‌ ناستیدا لاوازه، که ئە‌ویش بریتیه له‌ ژیا‌نی نه‌مری و
زۆر ژیا‌ن و به‌جێ هه‌یشتنی دنیا و بونی سامانیکی زۆری له‌بن
نه‌هاتوو.

بۆیه شه‌یتان له‌و پێگه‌یه‌وه بۆیا‌ن چوو، وه‌ خۆی لێ‌کردن به
ئامۆژگاری کارێکی دڵسو‌ز، قورئان ئە‌مه‌مان بۆ باس ده‌کات و
ده‌فه‌رمووێ: ﴿فَوَسَّوْاْ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يَتَّخِذُمْ هٰذَا اَدْلٰكَ عَلٰى
شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى﴾ طه.

واته: شه‌یتان که‌وته فریډانی وه‌سوه‌سه و خه‌ت‌ره و خه‌یال بۆ ئاده‌م و پیتی وت: ئایا هه‌ز ده‌که‌یت دره‌ختی نه‌مریت نیشان بده‌م؟! که ئه‌گه‌ر له به‌روبومه‌که‌ی بخۆیت، ئه‌وه ده‌سه‌لانت به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و موک و ده‌سه‌لانتیکت ده‌بی‌ت که هه‌رگیز له‌ناو ناچیت!! وه هه‌رگیز مردن یه‌خه‌ت ناگریت!!.

به‌ئێ سهره‌نجام شه‌یتان قه‌ناعه‌تی پیکردن و له دره‌خته‌که‌یان خوارد و هیلی سوریان به‌زاند، به‌مشپوه‌یه فریوی دان و له‌به‌هه‌شت ده‌ری کردن و سه‌ری لیتیکدان.

جا خوای گه‌وره و میهره‌بان ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی ئه‌وانه که نه‌وه‌ی ئاده‌م و هه‌وان ئاگاتان له‌خۆتان بی‌ت، له‌خوا غافل مه‌بن و به‌وه‌سوه‌سه و هاندانی شه‌یتان بۆتان له‌ پێگه‌ی مالی دنیاوه، فریو مه‌خۆن و نه‌و به‌شه‌ی په‌روه‌ردگار بۆی بریار داوێ پیتی پازی بن و سنوری خه‌لکی مه‌به‌زینن و مالی که‌سانی تر به‌ نا‌په‌وا مه‌خۆن..

جائهم وانه‌یه‌مان، بریتی نیه له باسی بازار و کپین و فروشتن، که مروڤ ئه‌گه‌ر زۆر له‌خوا ترس نه‌بی، هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌خوا غافل بوو، شه‌یتان ده‌یخه‌له‌تینی و توشی حه‌رام خۆری ده‌کات. به‌لکو بابه‌تی سهره‌کیمان بریتیه له مه‌سه‌له‌ی میراث، که‌ده‌بی زۆر ئاگامان له‌خۆمان بی له‌دوو حاله‌تدا:

یه کهم: ئیمه وه کو باوک و دایک ستهم له پۆله و نه وه کانمان نه کهین، نه یان کهین به دوژمنی یه کتری، نه ویش به وهی که بییت وه سیهت نامه یه کی دوور و درێژ بنوسیته و هیشتا خۆت له زیاندای بریار بدهیت دواي مردنم ئهم زهوی و مولگه م بۆ ئه و کوپه م و ئه و خانوهم بۆ ئه وه یان و ئه و دوکانه م بۆ ئه مه یان، ئه ی ئه م کوپه یان؟! ئه و بۆخۆی ده وله مه ند و کاسبه، چه زیشم به چاره و ئه خلاقیشی نیه، هیچی ناده می؟! ئه ی که چه که ت؟! کاکه من بۆیه کچم به شوو داوه بۆ ئه وه ی زاواکه م به خۆی بکات!! بۆ مائی خۆم بدهم به کوپی خه لکی!!

به پاستی ئه مه ده ستکاری کردنی شه رعی خواي په روه ردگاره، ئه وه غافل بوونه له خوا - په نا ده گرین به خوا -، ده ی باهه موومان ناگامان له خۆمان بی، له پێناوی که سانی تر دا، با نه وه و جگه ر کۆشه ی خۆشمان بی. با قیامه تی خۆمان نه سوتینین..

وه سیه تی نا به جی مه کهن..

پێغه مبه ری ئازیز و دلسۆزمان، دلسۆزتر له خۆمان بۆ خۆمان - سه لات و سه لامی خواي له سه ر بی - ناگادارمان ده کاته وه له مه ترسی و خه ته رناکی ئه م کاره و ده فه رمووی: (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلِ الْخَيْرِ سَبْعِينَ سَنَةً، فَإِذَا أَوْصَى حَافٍ فِي

وَصِيَّتِهِ، فَيُخْتَمُ لَهُ بِشَرِّ عَمَلِهِ، فَيَدْخُلُ النَّارَ). رواه احمد و ابن ماجه.

واته: كه‌سى واهيه له‌زيانى دونيادا كاروكرده‌وه‌ى چاكه و خواناسانه‌ى چاك ده‌كات و له‌سەر پڙگا و پڙيازي خواناسانه بو ماوه‌ى حه‌فتا سال، به‌لام كاتيک كه وه‌سيهت ده‌كات بوئه‌وه‌ى له‌دواى خوى مال و سامانى دابه‌ش بکړى به‌سەر نه‌وه و ميرات گراني‌دا، ده‌ستکاری شه‌رعى خوا ده‌كات و سته‌م ده‌كات له وه‌صيه‌ته‌که‌يدا و نه‌مه‌ش ده‌بيته‌ کۆتاهى هاتنى زيانى به‌ شه‌ر و خراپه و بى دينى و سه‌ره‌نجام به‌هوى ئه‌م کاره‌وه ده‌چيته جه‌ه‌نمه‌وه!!

به‌ئى ئه‌م بابته زۆر سامناکه، ئه‌وه‌تا دواى (٧٠) سال خواپه‌رستى، نويز و پڙوو و عيبادهت به‌وه‌ى له وه‌صيه‌تيكى ناشه‌رعيدا، پيچه‌وانه‌ى شه‌ريعه‌تى ئيسلامى کرد، له‌خوا غافل بوو، نه‌يگوت خوايه‌ك هه‌يه كه عدل و دادپه‌روه‌رى ته‌واو ته‌نها له شه‌ريعت و به‌رنامه‌كه‌ى ئه‌ودايه، چوه جه‌ه‌نم. په‌تا ده‌گرين به‌خوا له چوه جه‌ه‌نم و هه‌رکار و کرده‌وه‌يه‌ك كه مرؤف ده‌باته دۆزه‌خ.. ئه‌مه له كاتيکدا كه کاره‌که زۆر ئاسان بوو، ده‌يتوانى وه‌سيه‌تى شه‌رعى بکات، سه‌له‌فى صالح ئاوا وه‌صيه‌تيان ده‌نوسى، ئه‌نه‌س - په‌زاي خواى ليبيت - ده‌فه‌رمووى: سه‌حابه‌كان ئاوا پيشه‌كى وه‌صيه‌تنامه‌که‌يان ده‌ستپيکرد:

(به ناوی خوای گه وره و میهره بان): ئەمه وه صیه تی فلانی کوپی
 فلانه، ناگادارین ئەم بهنده ی خواجه شایه تی داوه به وه ی که هیچ
 شتی نیه، هیچ مه عبود و په رستراویک نیه شایه نی په رستن بیت،
 ته نها زاتی (الله) نه بی، ئەو خواجه ی هیچ هاویه ش و شه ریکی نیه.
 وه شایه تی داوه به وه ی که محمد ﷺ بهنده و پیغه مبه ر خواجه، وه
 پۆژی قیامت دیت و هیچ شک و گومانی تیدانیه، وه خوای گه وره
 مه مور ئەوانه ی له گۆره کانیان دان ده هیئتته دهره وه و زیندویان
 ده کاته وه و پاداشت و سزای کرده وه کانیان ده داته وه.. له دوی
 ئەمانه، بزائن و شاهید بن، ئەم بهنده ی خواجه وه صیه تی کردوه
 بۆ نه وه و بنه ماله و کهس و کاری خۆی. خیزان و کوپ و کهچه کانی
 که ته قوای خوا بکه ن و سنوره کانی شهرع مه به زینن..

له نێوان خۆتاندا پێک و پێک و ته با و به حورمهت بن، له سه ر
 مالی دنیا و نێوانی برایه تی و خوشکایه تیتان تێک مه ده ن، پیزی
 یه کتری بگرن، گوێپرایه لی خوا و پیغه مبه ری خوا بن ﷺ، شه ریه تی
 ئیسلامی چی بریاردا ئیلتیزامتان پێوه ی هه بی و پێی پازی بن، لی
 لامه ده ن، پاش ئەمه ئەمجا ده ینوسی که ئە ی خیزان و نه وه کانم
 ناگادارین که چه زده که م له دوی مردنم ئەم خیر و خیراته م بۆ بکه ن
 (ناوی جوړی خیره کانی ده هینا له سه ده قه ی نه برپاوه). وه بزائن
 حق و مافی مالی کهس و فلانه که سم له سه ره، تکایه مافی خۆیان

بدەنەو، وە قەرز و مالم لای فلانە، لەدوای مردنم لێیان
وەرێگرنەو، ئەو بپرەكە و جۆرەكە یەتی).

بەلێ ئەمە وەصیەتی پیاو چاكان و خواناسان بوو، دەی
خۆشەویستمان ﷺ دەفەرمووی: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ
حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِرَاثٍ) رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَ صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ
الْجَامِعِ: (٧٥٧٠).

واتە: بەپاستی و بەدلنیا ییەو خوای گەرە مافی هەموو خاوەن
ماف و بەشیکی داناو، لەبەرئەو ئیو دەستکاری مەكەن،
وەصیەت مەكەن بۆ میراتگر، كە ئەو و ئەوێ بدریێت، خوای
گەرە بەش و حەقی هەموو میراتگرانی بەدادپەروەری داناو، هەر
خوا دەزانێ كێ پیش كێ دەمرێ، چەندین باوكمان بینی بەدەستی
خۆی جگەر گۆشەیی خۆی ناشت، خۆ مردن بەساغی و نەخۆشی و
گەنجی و پیری نیە، دەستکاری مافی میرات و گرانە مەكە و
بیسپیڕە بە شەری خوا و لەخوا غافل مەبە.

بەو هەسیەتێك.. خۆی بێبەشكرد لەسامانی خۆی!

زانا و بانگخواز: (د. سعید عبدالعظیم) لە كۆتیبەكەیی خۆیدا كە
وتارەكانیەتی، بەناوی: (خُطْبُ الشَّيْخِ سَعِيدُ عَبْدِ الْعَظِيمِ، ص ٢٠١) دا
دەفەرمووی: ئافەرەتێك هەبوو، بەتەنھا مابوو وە لەسەر مال،
هاوسەری ژبانی نە مابوو، سامانیکی زۆریشی هەبوو پاش ماوێەك

توشی نه‌خۆشی بوو، دکتۆره‌کان پێیان وت: هیچی تر پاره له‌خۆت
خه‌رج مه‌که و چاوه‌پێی شیفای خۆی په‌روه‌ردگار بکه، به‌کورتی
تێیان گه‌یاند که مردنی نزیکه و چاره‌سه‌ری نیه، ئه‌م ئافره‌ته
کۆمه‌ڵی خوشک و برای مه‌بوون، که هیچ چاکه‌یه‌کیان بۆی نه‌بوو،
سه‌ریان لێنه‌دابوو، خۆیان به‌خوشک و برای نه‌زانیبوو، ته‌نها یه‌ک
خوشکی مه‌بوو، که زۆر بۆی دڵسۆز بوو..

ئه‌م ئافره‌ته بۆ مه‌حروم کردنی براکانی و خوشکه‌کانی له
میراته‌که‌ی، وه‌کو تۆله‌کردنه‌وه‌یه‌ک لێیان و هه‌روه‌کو پاداشتێک بۆ
خوشکه‌باشه‌که‌یه‌وه، وه‌هه‌رچی هه‌یه‌تی له‌سه‌ر ئه‌وی تاپۆ بکات.
ئه‌وه بوو مامۆستایانی به‌پێزی شه‌رع‌زان پێیان وتبوو وامه‌که و
تاخۆت ماوی با هی خۆت بێت و که‌خۆشت نه‌مای شه‌رعی خوا
چۆنه‌با ئاوا میرات لێبگرن و تۆ تۆله‌ی خۆتیان به‌م شیوازه
لێمه‌که‌وه، چونکه‌مرۆڤ ته‌نها به‌کوشتنی میراتلێگرنکی مه‌حرووم
ده‌بێت له‌میرات. که‌سێک باوکی خۆی، دایکی خۆی، برا و خوشکی
خۆی بکوژی. میراتی لێ ناگری. نه‌وه‌کو که‌سانێکی له‌خوا غافلی
دوور له‌دین بۆ سه‌روه‌ت و سامان په‌له‌بگن و میرات
لێگیراوه‌که‌یان بکوژن، تازوتر به‌سامانه‌که‌ی بگن، هه‌روه‌کو
پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو یه‌تی: (لَيْسَ لِلْقَاتِلِ مِنَ الْمِيرَاثِ شَيْءٌ)
حدیث صحیح، رواه‌ (ابو داود: ٤٥٦٤).

بەلام ئەم ئافەرتە لەگەڵ ئەو ھەموو ئامۆژگاریەى پێشکەشى
 کرا، لەبەرئەوێ زۆر داخ لەدل بوو، بە قسەى نەکردن، ھەموو مال
 و مولکەكەى کرد بە ناوی ئەو خوشکەى ھەو بە بۆى چاك و بە
 خزمەت و دڵسۆز بوو، ئەمجا چاوەپێى مردنى خۆى دەکرد، بەلام
 (سبحان الله) ئەم خوشکە، ساغە، باشە، كە ھەموو مال و
 مولکەكەى بەناوی ئەو ھەو تاپۆ کرا، كت و پڕ جەلتە لێى دا و
 مرد!! خوشکە نەخۆشەكە چوند سالى زۆر دواى ئەو ھەر ژیا و
 ئەمجا مرد!! ئەمجا بە پێى ياسا مال و مولك و پارەى ئەم خوشکە
 مردووە دابەش کرا و ئەم خوشکە نەخۆشە، كە ھەموو مال و
 مولکەكە ھى خۆى بوو، وەكو يەكێ لە میرات گران مایەو و
 بەشێكى كەمى بەركەوت!!

پەند و ئامۆژگاریەكان لەم بەسەرھاتە:

(١) لەخوا غافل مەبە و ھیچ كەس نازانى كێ لە پێش كێدا
 ئەمى.

(٢) ئای سێلەى پەحم پچراندن چەند خراپە، ئەم ژنەى والێكرد
 ئەم بپیارە ھەلە بدات و لەجیاتى دار بكات بە پوچى برا و خوشکە
 خراپەكانیدا، دارى کرد بە پوچى خۆیدا!! بى ھیچ مەنت و
 مەمنونى و دوای خێر بۆى، لەبەرچاوى خۆى مالەكەیان بەشکرد!

(٣) دەستکاری مەسەلەى میرات مەكە لە ژيانى خۆتدا و لى
 گەپێ باشەرى خوا كە مافى ھەموو كەس دەدات دابەشى بكات.

کي دهلي تو له دواي نه و که سه نامينيته وه له ژياندا که ماله که ت
پي به خشيوه و نه و به خوي و ماله وه ده پروا و تو به دهستی خالي
ده مينيته وه، نه مجا موحناج و ناتاجي دهستی نه م و نه و ده بيت.

که سيکی له خواترس میراثي که سانی تری نه خوارد..

> به سه رها ت <

پياويك نافرہ تيكي به نهيني به سهر ژنه کهيدا هينا، بي نه وهی
پي بلیت، ژنه که ی به مه ی زانی، به لام له بهر نه وهی ژنيکی نور
ديندار و خواناس و به حه يا و حورمه ت بوو، برپاريدا که بيدهنگ
بيت، تاوه کو حورمه تی خوي و ميړده که ی و مندا له که ی له که دار
نه بي و ناحه زی پي خوش نه بيت و مالي لي تيك نه چي، پاش
ماوه يه ک ميړده که ی مرد و مال و سامان به پي شهرع دابه ش کړا و
هر که س به شي خوي و هرگرت و نه م ژنه ش هه شتيه کی ماله که ی
به رکه وت..

هر چه نده له ناخوه له ميړده که ی و له ژني دووه می په ست
بوو، به لام به سهر ناخ و پقي خويدا زال بوو، هات به دادپه روه ری
ماله که ی له به شه ميراثي خوي کرد به دوو به شه وه و بردي بولای
ژني دووه می و تبي که ياند که من ده زانم تو هه وي می و نه مه ش
به شه ميراثي ميړده که مانه .. به لام به شتيه يه کی چاوه پروان نه کړاو و

سه‌رسوپه‌ینه‌ر، نه‌میش مه‌ردانه هاته وه‌لام و وتی: من ناتوانم هیچ شتی له و میراته وه‌ریگرم، چونکه پیم حه‌لال نیه، له‌به‌رنه‌وه‌ی هه‌فته‌یه‌ک پیمش مردنی منی ته‌لاق داوه!!
(چیرۆکه‌کانی قورئان - عمرو خالد، وه‌رگێڕانی: سامان خضر علی، ل ۱۷۷).

خواناسی مروّقی ئاوا دروست ده‌کات! <به‌سه‌ره‌ات>
مامۆستای زانا و دانا و نوسه‌ری به‌ناوبانگی کورد، مامۆستا محمد علی قه‌ره‌داغی، که له‌شاری سلێمانی وتار خوینی مزگه‌وتی: (مه‌لا عبدالکریمی مدریس)ه، ده‌فه‌رمووی: مامۆستا مه‌لا نه‌حه‌دی نه‌زیری بۆی گێڕامه‌وه، نه‌ویش له مامۆستا سه‌ید محمدي مامۆستای ئایینی گوندی (چه‌شمه نه‌نته‌ش)ی بیستوه که فه‌رموویه‌تی:

له گوندی ناوبراو سه‌یدی‌ک کۆچی دوا‌یی کرد، کاتی دابه‌ش کردنی میراته‌که‌ی خه‌زانه‌که‌ی بانگی کردمه‌ لاوه، وتی: مامۆستا من سه‌له‌هایه له‌گه‌ڵ نه‌م پیاوه‌دا به‌یه‌که‌وه ژیاوین و تا ئیستا من هه‌ر کچم و له خۆم و خۆی به‌ولاوه، ته‌نها هه‌ر خوای گه‌وره به‌م باسه‌ی زانیوه، ته‌نانه‌ت دایکیشم نه‌یزانیوه، ماوه‌ی په‌نجا و سیّ سال (۵۳) سال له‌گه‌ڵ نه‌و خوالێخۆشبووه‌دا به‌و شیوه‌یه ژیاوم!! جا پیم وایه له شه‌رعدا جیاوازی له‌نیوانی ژنێکدا که می‌رد نه‌چووبێته

لاى، لەگەل ژنىكى تردا كە مێرد چوويىتە لاى، لە میراتدا وەكو يەك ناگرن، با تووشى حەرام نەبم، بۆيە ئەمەم بۆ تۆ باسكرد!!
(گۆڤارى سلیمانى، ژ: ۱۴۲).

پېپۆرتاژىكى پۆژنامەوانى، هەفتەنامەى (ستاندەر) ژمارە: ۶۳،
لە بارەى میراتەوە باسێك دەكات، بە ناوێشانى:
بەرد شەقى برد تا بەشى خۆم وەرگرت، ئێنجا نۆرەى
سەرکۆنە كردنە..

دايك و باوك تا منداڵەكانيان پى دەگەيەنن بە هەزار
دەردەسەرى بەبى جياوازی كۆپ و كچ، لەهەمان كاتدا ئەو بپرە
مالەى هەيانە بۆ منداڵەكانيان دەمىنێتەو، ئەى ئەگەر باوكەكە
بمرى، براگەرە شانوێكە بەرپۆه ببات، خۆى سەرپەرشتیاری
مالەكە بكات، حیساب بۆ خوشكەكەى نەكات تەنها بپر لەخۆى
بكاتەو، ئەگەر سەیری دادگا بكەیت كێشەى لەم جۆرانە بەرچاو
دەكەوێت، هەندێكیان بەشخوراون، هەندێكى تر پارەیان لێزێدە
نازانن چى لى بكەن. لە هەمووى چاكتر ئەوێهە مۆڤ دەرونى خۆى
ئاسودەبكات و لەسەر مالى كەسانى تر نەژى.

لە درێژەى راپۆرتەكەدا قسە لەگەل چەند كەسێك كراوە، كە
دەردە دلى خۆيان كردووە لەم بارەىو، بەكێكیان ئافەرەتێكە

دەلێ: خاوەنی دوو مندال، براکەم تاقانەیه، دایکم دەلێ دەبی بەزۆر پازی بی کەواز لە بەشە میراتی باوکت بینی بۆ براکەت، لە کاتی کدا کرێچیم و خەڵک خێرم پێدەکەن، خانووەکەی باوکم نزیکەی (۸) دەفتەر دەکات، گوا یا حاشام لێدەکەن ئەگەر بەشی خۆم وەرێگرم، بەردەوام هەپەشەم لێدەکەن..

دایکم بیر لە هەژاری من ناکاتەو بە کۆپەکەیی ئێمە بێبەش دەکات، ئەو ویژدان لەکۆی خەوی لێکەوتوو، خوشکەکانم لە ترسی دایکم و براکەم ئیمزا دەکەن، باشە بێم چی ئەگەر دایک ئەو دەورە بێ سۆزیه بنوێنی؟! بەلام بپیارم داو وەرێگرم، هەرچی دەکەن بابێکەن، دادگا لە پشتمه !!

کەسێکی تر دەلێت: من کچێکم هەر لەدوای لەدایک بوونمەو لە بێشکەو، مائی باوکم منیان دایە مائی مام، چونکە منالیا نەدەبوو، ناوم خرایە سەر مام، باوکم خاوەنی سەرۆت و سامانیکی زۆر بوو، باری دارایشم باش نیه، خوشک و براکانم سامانەکیان دابەش کرد، یەک پولیا ن پێ نەدام، وتیان: تۆ لەسەر ناوی باوکمان نەماویت، پاست دەکەن بە یاسا هیچم ناکەوێ، بەلام خۆزگە تۆزێک هەستی مۆقاییەتیا ن بجولایە بەهەموویان یارمەتیا ن بدامایە و لەو بێ دەرامەتیە پزگاریا ن دەکردم، ئەک بێ ویژدانانە هەریەکەو بەشی باشیا ن بۆ خۆیا ن برد و منیا ن کردە بێگانە.

ماف خوراویکی تر که هر که ده‌لی: باوکم دوو ژنی هه‌بوو، به‌لام من تاقانه‌ی دایکم بووم، دایکه‌که‌ی ترم (باجیه‌که‌م) کۆمه‌لی کۆپ و کچی هه‌بوو، کاتی باوکم مرد حیسابیان بۆنه‌کردم، وتیان: باوکمان زیندوو بوو حیسابی بۆ ئیوه نه‌کرد، ئاواره‌ی کردبوون، چۆن به‌شی باوکم به‌تۆ ده‌ده‌ین؟! حاشا تۆ خوشکی ئیمه نیت، داخه‌که‌م نه‌وه‌یه باوکم له‌پۆژی دوا‌یی دا چۆن وه‌لام ده‌داته‌وه ده‌ره‌ق به‌ مافی من و دایکم؟!

ئافره‌تیکی تر ده‌لیت: خانوه‌که‌مان به‌ناوی دایکمانه‌وه بوو، براکه‌م به‌ هه‌زار فر و فی‌ل کردی به‌ ناوی خۆیه‌وه، ئینجا وتی: تاقه‌تی پرته و بۆله‌مان نیه، ده‌بی هه‌ر هه‌فته و له‌لای کچیک بی، له‌ هه‌مان کاتیشدا ده‌لی: بۆ کچ عه‌یب و شووره‌یه میرات وه‌ربگری.

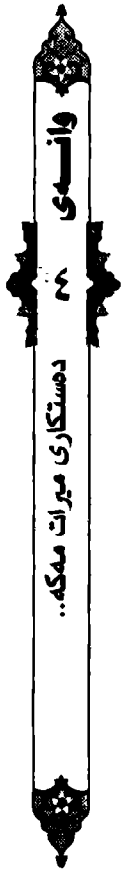

له‌کۆتاییدا شیعره به‌هیز و به‌ پێژه‌که‌ی مامۆستا قانع له‌باره‌ی میراته‌وه ده‌که‌ینه دیاری:

برا باوکمان پۆیی به‌ په‌حمه‌ت
چاک نه‌جاتی بوو له‌ دهر د و زه‌حمه‌ت.

باوک بۆ هیچ که‌س نامینی تاسه‌ر
کۆپ نه‌و کۆپه‌یه له‌ کلّ بیته‌ده‌ر.

مهسه له مهشهور برامان برایی
 به لام به و شهرته کیسه مان جیایی.
 ماله کهش بهش کهین بی مه لا و قازی
 یه که له یه کتری چاک بین پازی.
 نه و هیستره شیته ی جوته وه شیینه
 دایینی بۆ من هیچ دامه میینه.
 نه و پشیله جوانه ی پر خهت و خاله
 چش بابۆ تۆ بی په ونه قی ماله.
 نه و جوته مانگای زل و زۆر خۆره
 که یه کی شینه و یه کیکیان بۆره.
 بۆ من، دوو مریشک لاری هیلکه کهر
 دایینی بۆ خۆت به بی دهردی سهر.
 نه و ماینه پیره ی زین هه لپچراوه
 مه رحومی باوکم بۆ منی داناوه.
 بهشی تۆ له سهر نه م ماینه نیه
 باوکم فهرموویه خهتای من چیه.
 مس و مه سینه ی له ژهنگا پواو
 دایینی بۆ من له ساغ و شکاو.

كىتەلە و گۈزە، دىزە و دەرخۈنە
ھەمووى بۇ تۆ بىت لە تازە و كۈنە.

قەت پارە نەدەى بۇ سېى كىرەن
مىسگەر ناناسى تا پۇزى مردن.

زىنگەى مەنجەل و زەحمەتى سىنى
لەخوام گەرەكە تۆقەت نەيىبىنى.

ئەو ئاۋە ساردە لەئەو جەۋەنە
دايىبىنى بۇ خۆت ھەر پېى پېكەنە.

ئەو ھىزە پۇنەى كوڭ و موودارە
دايىبىنى بۇ من چارم ناچارە.

لەدەرگەى حەۋشە تاۋەكو سەربان
دايىبىنى بۇ من سەرىپاك ھۆدەكان.

ئەمما لە سەربان ھەتاكو ئاسمان
ھەمووى بۇ تۆبى بى كەسرى و نوقصان.

ھەردووكيان بۇ من گاسور و گارەش
دو سەگمان ھەيە بۇتۇر لەجىى بەش.

نەكەى بۇ بېنە نەجىى بىمالە
ھىچيان ئەركيان نىە ئەو دوو گەمالە.

شه و تابه یانی به جوت ئه وه پښ
حه له لیان لی که ی سک پیاو ئه دپښ.

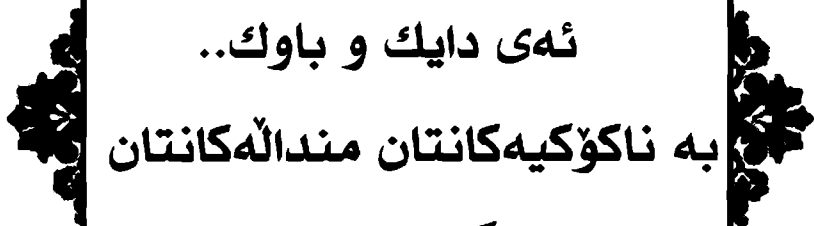
برا واما ئمان ته واوی به ش کرد
مه مووی به زیادو به شی خۆتت برد.

ئه له حمد و لیلا به بی دل یه شان
جیا بوینۆ له یه که به سه هل و ئاسان.

مه رچهند مه غدور بووم به شی تو زۆره
له بهر تانه ی عام پازیم به و جۆره.

باخه لقی نه لێن بپروانه حالێ
ته ماعی کرده برای منالێ.

به لێ زۆر کهس هه ن ئاوه ها وه کو مامۆستا (قانیع) باسی ده کات
میرات دابه شی ده کات. به لام به دلتیاییه وه ئه وه ی له خوا غافل بی
و سته م له به شه میراتی کهسانی تر بکات هه ر زه ره ر ده کات و
مولکه که شی، سامانه که شی هه ر به جی ده مینێ بۆ یه کێکی تر که
هیچ مه منونی نیه و سوپاسی ناکات..

ئەى داىك و باوك..

به ناكوکيه کانتان منداله کانتان

سەرگەردان مه‌كه‌ن

وانهى پيئجه م:

بابهت: نهى دايك و باوك.. به ناكوكيه كانتان

مندالہ كانتان سہرگہردان مہکھن

—————

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْتَكِرُونَ﴾ (الروم.

﴿ وَقَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (الفرقان.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ). رَوَاهُ أَحْمَدُ فِي الْمُسْنَدِ (٣٧٢/٢) وَ مُسْلِمٌ: (٤٢٣٢).

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ اللَّهَ يُصْلِحُ بِصَلَاحِ الرَّجُلِ وَلَدَهُ، وَوَلَدَ وَلَدِهِ، وَ أَهْلَ دَوِيرَاتِ حَوْلَهُ، فَمَا يَزَالُونَ فِي حِفْظِ اللَّهِ مَا دَامَ فِيهِمْ). رَوَاهُ ابْنُ مَرْدَوَيْهَ كَمَا فِي الدَّر المنثور (٤٢٢/٥).

سەرچاوه‌كان:

(١) په‌روه‌رده‌كړنې منډال له چل فەرموده‌ي صه‌حيداء،
نوسينې: د. عادل عبدالله الغامدي، وه‌رگيړانې: م. عمر توفيق
الخطاط ل٦٩.

(٢) گوډاري سلېمانې، ژماره: ١٤١، نازاري ٢٠١٣، ل٣٢.

(٣) نه‌سرينه‌كانې سه‌ده‌ي بيست و يه‌ك، ثاوات ابوبكر احمد،
ل١٧.

وانه‌ي

منډال‌كانتار سهرگردان مه‌كهن به‌ناكوڅي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

کاتیک مرقۇ ژيان ھاوسەرى پىك دىنى، ئەو ھەموو كۆپ و كچانەى
بەھۆى ھاوسەرىگىرى شەرىعەو دەبنە ژن و مېرد، يەكەم شىئ
دواى بەيەك گەيشتنيان لە ژيانى ھاوسەرياندا كەبىرى لىدەكەنەو
و دەبىتە خەون و خوليا و ھىوا و ئاواتيان، برىتە لە بونە داىك و
بونە باوك. بەھۆى ھاتنە دىناى كۆرپەيەكى جوانەو، مندالىكى
چاوكەشى بىلبىلەى چاوانەو، لىرەدا دواى لەداىك بوونى مندال و
پەيدا بوونى ئەندامىكى نوئ لەم خىزانەدا و ناويكى نوئ لەم
بنەمالەيەدا، ووشەى جوان و بەرپىز و ناسكى (داىك و باوك) ىش
دروست دەبى.

كەواتە: ووشەى (داىك) زۆر گەرەترە لەو مانايەى كە ئافرەتتەك
وەكو پەرگەزى مى مندالى ببى، ياخود باوك لەسەر ناسنامەكەى و
لاپەرەى بارى كەسيەتەكەى ناوى كۆرپەيەكى لەگەل تۆمار بكرى.
بەلگە باوك و داىكى پاستەقینە و گەرە ئەوەيە كە: (باوك بچىتەو
سەر باوگەرەى كە (ئادەمە) داىكىش وەك داىكە ھەوا بىت..

با باوگان وەك باوكە ئادەم بن..

بەلێ یەكەم باوكی سەر زەوی ناوی (ئادەم)ە، ئادەم ناویکی
خۆشە. ئایا صیفاتەکانی ئادەم، باوە گەورەیی هەموو مەرفەئەتی
چی بوو؟! ووشەیی (ئادەم) لە: (أَدِيمُ الْأَرْضِ) وە هاتوو، بە
مانای: سەرتوێژی زەوی، توێکڵە پاستەقینەکی زەوی، چونکە
زەوی حەوت بەشە، ئەو بەشەیی کە مەرفەئەتی سودمەند دەبێ ئەم
توێژالەیی سەرەوێتی، کەواتە: ئەو ئەو کەسەیی کە بووی بە
(باوک) وەکو باوکە ئادەم ئەم صیفەتانەت هەبێ:

یەكەم: وەك زەوی خاکی و خۆ بەكەم زانبە: ئەو هەموو
مەرفەئە، ئاژەلە، زیندەوەرە، بەسەریا دەپوات. هیچ فیز و تەكەبوری
نیە و بە تەوازوعەو پێشوازی لە هەموویان دەكات.

دووهم: وەك زەوی ئارام بە: ئەوەتا زەوی لێی دەدری،
بەچەكۆش لەسەری تەق و هۆپ دەكری، ئازار دەدری، بە نەزانی
پەفتاری لەگەڵ دەكری، كەچی بێدەنگ و خۆپاگرە، كەسیكیش
كەبوو بەباوك دەبێ بەپاستی خۆپاگرایی، خۆپاگرایی لە ژێر باری
سەختی بەپێبەردنی مال و مندال و خێزان، بەرامبەر
ناپەهەتیەکانی ژیان، زوو هەڵنەچێ، بە ئارام بێ، وەكو مەرفەئە
سەرکەشەکی جاران نەبێ، مەرفەئەکی وەر بەرزێ خۆپاگرایی..

سێهەم: وەك زەوی بەخشنەبە: زەوی ئەم ھەموو بەخششەمان پیشكەش دەكات:

(ا) خاكەكەى سەرەوێ دانهوێڵە و پووەكى لەسەر دەپوێ و بەرھەمى خۆش و بەتام و سودبەخشى ژيانمان پێ دەبەخشى، بەخۆمان و ئازەل و بالەندە و تەنانەت درپەندەكانیش.

(ب) زەوی بەخشنەبە و بەو مادانەى لەناویدان، لە پێگەى پەرەى پووەكەو ھەرچى ماددەى بەسوودە دەیبەخشى بۆئەوێ ئێمەى مرۆف سەرەنجام لێى سودمەندبین.

ئەو ئاوەى لەناخیدا كۆبۆتەو، بەجوانترین شیوە لە شیوەكانى كارێزدا پێمان دەبەخشى.

ئاوێكە ناتەقینى ولاتێك وێران بكات. بە ئەندازەى پێویستى دەیبەخشى، لێرەدا دەبێ باوكیش ئاوا بەخشنەبى، بەلام نابێ دەست بلاوێ. نابێ باوك قومارچى و عەرەق خۆر و زیادە مەصرەق بێسود بكات. پێویستە بە ئەندازەى پێویست ببەخشى.

بەلێ زەوی زۆر بەخشنەبە، ھەرچى لەناویایەتى پیشكەشى دەكات لەنەوتەكەى، گۆگردەكەى، فوسفاتەكەى، ئالتون و ئاسنەكەى، بەلام نایشیخاتە بەردەستمان، ئەبێ خۆشمان ھەولێ بۆدەین. لەپێى زانستەو ھارەزایی بەدەست بەئین بۆئەوێ بتوانین لە خێر و بێرى ئەم زەویە بەخشنەبە سودمەندبین. لێرەدا دەبێ باوكى راستەقینەش ئاوابێ، ببەخشى بە مندالەكانى، بەلام

نەك بەو شیوەیەى دەم بگرنەو و بیخاتە دەمیانهو. بەلکو هانیان
 بدات بۆئەوێ بخوێنن، پەیمانگا و زانکۆ تەواو بکەن، فێری کار و
 کەسابەتى سودبەخش ببن، دەست پەنگین بن، پیشەیهك له ژياندا
 فێربین، ئەمیش بە زانستەکەى، بەمال و سامانەکەى، بە ئەزمون و
 تەجربەى ژيانى خۆى، بەخشندهبى لهگەڵیان و هاوکار و دەستبار
 و پشتیوانیان بى!..

چوارەم: وەك زەوى بەسۆز و میهرەبانیه: ئەر هەموو
 خراپەیهى لەسەر دەکری، پیاو خراپان ئازارى دەدەن، شەکوای
 هەیه له دەستیان، کەچی ئەم خراپەکاره کاتى مرد، یەكسەر له
 ئامیژی دەگری و فری ئادات، نەفرەتى لى ناکات، لەخۆى بى بەرى
 ناکات، فەرق و جیاوازی کەس ناکات، نالێ ئەمە بەدین بوو، ئەمە
 بى دین بوو، ئەمە چاکەى لەسەر کردم، ئەمە خراپەى لهگەڵ کردم.
 ئەمە کاولی کردم، ئەمە ئاوەدانى کردمەو، ئەمیان مزگەوتى
 لەسەرم دروست کرد، ئەمیان عەرەق خانە.. نەخێر هەرکەوتەو
 باوەشى، وەری دەگریتهو، باوکیش دەبى ئاوابى، زۆر بەسۆز و
 دلسۆز بى بەرامبەر بەنەوکانى، نابى باوک کەلله پەق و دلپەق بى،
 هەر جگەرگۆشەکەى خراپە و بى گۆییەکی کرد و نالەباریهکی
 نواند، هەرزەکار بوو، هەلەیهکی کرد، جا کوپ بى یان کچ بى، ئیتر
 بلێ تازە لێم بێبەرە و نایەتەو بەچاو و دلم، بەلکو هەرکەدانى نا
 بە هەلەکیدە و هاتەو ئامیژی، دەبى وەکو زەوى بە سۆز بى بۆ

و له ئامىزى بگريتهوه، ئامۆزگارى بكا و پيئىمايى بكات بۆ ژيانىكى تازە و پاك. له رابردوى بيبورى.

با دايكى راستهقينه، وهك دايكه چهوا بى..

يه كه م دايكى سهرزهوى، دايه گهرهوى هه موو مرقايله تى ناوى (هواء) بوو، ماناي ناوى دايكه (چهوا) سى ماناي ههيه:

يه كه م: حيا، به كوردى خومان (ژيان). كهواته: ئه گهر ئافره تيك ناوى (ژيان) بوو. ئه وه ههر ناوى (هوا). له م ناوه وه فيرده بين كه: ئه و ئافره تهى مندالى بوو وه بوو به دايك ئه بى به راستى ژيان دوست بى، نهك ئافره تيك بى، هه ريه كى به حال بلى له، بلى ده بى خوم بسوتينم، نهوت بكات به خويدا. خوى بكوريت!! چونكه ئه م دايكه، ئه بى وهكو دايكه چهواى ژيان دوست بى، چونكه ئه ي دايكى به پيز تازە تو ههر خوت نى، تو مناليشت ههيه، ده بى زور حهزت به ژيان بى، ههزيكهى بژى، بۆنه وهى منداله كانيشت بژين.

دووهم: حياء، واته: شهرم و شكۆ، واته: ههركات ئافرهت بوو به دايك ئه بى به راستى خاوهن شهرم و شكۆ بى، زور شت ههيه دايپوشى، دهنگ بهرز نهكاته وه، له پيئناوى ئه وهى بلى با ئابرومان نه چى، با خه لك گوئى له دهنگمان نه بى، با نه ياران پيمان خوش

نەبن، با مندالەكانم بەهۆى منەوه سەرشۆپى ناو كۆمەلگا نەبن،
بەلێ ئەبێ دايك حەيا و شەرم و شكۆى زياتر بێ لە كچىكى
هەرزەكار، لە ئافرەتێك كە هيشتا منالێ نەبوو.

سێهەم: إحتواء، مانای سێهەم، (حَواء) يانی: ئامیز، لەباوەش
گرتن. ئەگەر كچێك ناوی (ئامیز) بێ. هەر دايكە حەواكەى خۆمانە
بەلام بە زمانى شیرینی كوردی. ئەمەش پیمان دەلێ: ئافرەت كە
بوو بە دايك، دەبێ ئامیزی گەرمتر بێ لە جاران، نەك ئافرەتى
واهەيە كە بوو بە دايك ئەمجا مێردەكەى ئیهمال و پشت گۆی
دەخات.

ئەلێ تازە من و تۆ تەواو، ئەوه مندال پەيدا بوو، بە
پێچەوانەوه، دايكى راستەقینە ئەبێ ئامیزی بۆ مێردەكەى گەرمتر
بێ لە جاران، باوەشى بۆ پۆلەكەى گەرمتربێ، ئەوەندە دەست
بیئێ بەسەر مندالەكانیا كە مندالەكانى ناچار نەبن لەبەر بێ سۆزى،
پوو لە كۆلان بكەن و تووشى كەسانى لار و لەوێر ببن، بە
دەلنیاييەوه زۆربەى ئەو مندالانەى لە كچ و كۆر كە لەدەرەوهى مال
تووشى لاړى بوون دەبن، سەرەنجامى ئەوهیە ئامیزی دايكىكى
میهربەیان نەبوو لەباوەشى بگرێ، دەستى سۆزى بەسەردا بیئێ.
دايكى راستەقینە يانی ئامیزی گەرم، ئەوەندە بەگەرمى و
خۆشەويستى یەوه لە ئامیزیان دەگرێ، ئەم منالە هەست بەبێ

نازى ناكات. تا بچى خۆشەويستىهكانى لەدەرەوہى مال پىر بکاتەوہ.

جا لێرەدا چەند جار ووشەى (مندال) بەکار دێنن، مەبەستمان مناللى شيرە خۆرەى ناوييشکە و (بەبە) نيه، بەتەنها، بەلکو ئەو کۆر و کچەى دەبێتە پانزە شانزە سالیىش ھەر مندالە، ھەر پێويستى بەوہىيە کە چووہ مالەوہ دايكى ئاميزى بۆ بگريتەوہ. بەتايبەتى کچ. چونکە ئەگەر لە مالەوہ ئاميزى خۆشەويستى بۆ نەگيرايەوہ، لە دەرەوہى مال بەدواى کەسيکدا دەرگەپى کە خۆشەويستى بۆ دەرپيرى و لە ئەنجاما دەستى دەرپيرى..

بەللى ئەمە کۆمەللى صيفاتى باوکە (ئادەم) و دايکە (حەواء) بوون، جا ئەگەر دايک و باوک: ئەصل زادە بوو، حەلال زادە بوون، پەسەن بوون، ئەوا صيفاتى ئادەم و حەوايان تیدا دەبى، ھەم خويان بەختەوہر و ھەم نەوہکانيان بەختيار دەبن.

دەرئەنجامى دايک و باوکى خراب:

ئەگەر دايک و باوک صيفاتى باشيان زۆر نەبوو، ھەرەکو نير و

مى يەك ژن و ميژد بوون و جوت بوون بۆ:

(١) ئارەزوو شکاندننى جنسى بە يەکتري.

(٢) مال و حال پيکەوہنان و خانوو دروست کردن و نان و

خەوتن بە يەکەوہ.

(٣) منال خستنه‌وه و شانازی به‌وه‌ی چه‌ند کوپ و کچی مه‌یه. ئه‌وه به‌پاستی کاره‌ساتیکی گه‌وره چاوه‌پێی ئه‌م خێزانه‌یه، چونکه بناغه‌ی له‌سه‌ر بۆشی دانراوه و پۆژی هه‌ره‌س دێنی، به‌لام هه‌ره‌س هێنانێک که په‌شیمانیه‌کی له‌دوايه که قوربانی کاره‌ساتی گه‌وره‌ی لی ده‌که‌وێته‌وه به‌م شیوه‌یه:

په‌که‌م: ئه‌و ژن و می‌رده خۆیان سهرگه‌ردان ده‌بن:

ياخوا هيچ ژن و می‌ردێک به‌ ته‌لاق له‌یه‌کتری جیا نه‌بنه‌وه، ژن ئه‌و کاته هه‌ست به‌برینی خۆی ده‌کات که له‌دادگا (مه‌حکه‌مه) ته‌لاق ده‌دری، که ئه‌وکاته‌ی ته‌لاق درا، ئه‌مجا ئه‌زانێ چ زه‌ربه‌یه‌کی گه‌وره‌ی به‌رکه‌وتوه‌وه، زۆر ئافه‌رت سووره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ته‌لاق وه‌ربگری، به‌لام هه‌تا ته‌لاق نامه‌کێ وه‌رنه‌گری، له‌سه‌ر ناسنامه‌کێ نه‌نوسری بیوه ژن، نازانی چ برینیکی گه‌وره‌ی پیوه‌یه، ئه‌و کاته ئه‌زانێ کۆمه‌لگای بی پهم چۆن سه‌یری ده‌که‌ن، به‌ تاییه‌تی له‌م سه‌رده‌مه‌دا. وه‌ هه‌ر پیاویک بۆ دواچار – په‌نا به‌خوا – له‌ دادگا له‌ ژنه‌کێ جیا بۆوه، تانه‌یه‌ته‌وه ماله‌وه و نه‌بینی که ماله‌کێ چۆله‌ و بی خانمه‌کێ و هاوژین و هاوسه‌ره‌کێ وه‌کو که‌لاوه وایه. هه‌ست به‌ برینی له‌شی خۆی ناکات. زۆر پیاو سووره له‌سه‌ر ته‌لاق‌دانی ژنه‌کێ به‌لام دوايی به‌ هه‌ردوو ده‌ستی قوپ ده‌کات به‌سه‌ری خۆیدا و په‌شیمانی ده‌رده‌بێ.

دووهم: (باوک و دایک) ژن و میڤرده که پهنج به خهسار دهبن:

باوک و دایک کچیان به خێوکردوو هه وره کردوو و په روه رده وه
 که وره کردوو، به و ئاواته وه له کچه که ی پوانیوه که پۆژیک له حه یا
 و حورمه ته وه به شووی بدا و له مال و حالێ خۆیدا بێ و نه وه کانی
 داهاتووی ببینی، باوک و دایکی کوپه کهش هه ر به هه مان شیوه،
 پاروی ده می خۆیان گرتوو و، تال و سویری ژیانان توشیوه
 بۆنه وه ی کوپه که یان له داهاتوودا مال و حالێ خۆی هه بێ و، له گه ل
 خێزانه که یدا خوشبه خت بێ و نه وه ی کوپه که یان له ئامیزگیگن..
 به لام کاتی که خێزانه که یان تیک ده چی و کوپه که ژنه که ی ته لاق
 ده دا و کچه به بیوه ژنی ده چیته وه مالی باوکی، ئه وه بزانه ئه و دوو
 بنه ماله یه چهند خه مبارن..

هه روه کو نمونه ی ئه و باخه وانه وان که هه موو هه ول و تیکۆشانی
 خۆی به کاره ی ناوه، سه رما و گه رمای قبول کردوو، خه وی شیرینی
 شه وان و به ری به یانی له خۆی حه رام کردوو بۆنه وه ی نه مامیک
 پێیگه یه نیت، ئیستا نه مامه که هاتۆته به ره م و له م کاته دا که مایه ی
 دلخۆشبوون و چاو پێ پۆشن بوونه، له کتوپرێکدا ئافاتیکی پووبکاته
 نه مامه که و ووشکی بکا و گه لای سه وز و جوانی وه کو خه زانی پایز
 هه لبوهرینی، ئاله م کاته دا دیمه نی ئه و باخه وانه دلسۆزه، خه مخۆره
 بخه ره، به رچاوت بزانه چنده خه مناکه. چۆن لاپه ره کانی
 ماندووبوونی چهند ساله ی دینه به رچاوی که به هه ده رده چن و خۆی

به رهنج به خه سار ده زانی، به هه مان شیوهش هه رکاتی خیزانیك به ته لاقی له یه کتر جیابوونه وه، باوک و دایکی کوپ و کچه که ناوا وه کو ئه و باخه وانه دلته نگ و خه مناکن، که وه کو نمونه باسماں کرد، نه گینان هه رگیز خه می باخه وانی نه مام و باخه وانی نه ولاد به راورد ناکرین! چونکه شتی ماددی دروست ده کریتته وه. به لام خیزان که ته لاقی تیکه وت چاک ناییتته وه.

سیههم: منال ده بی به قوربانی:

قوربانیهك، تیاچونیك، خه میك، شله ژانیك، شله قانیك، له رزینیك، ته زینیك، نه هه مه تیهك، لیقه ومانیك.. که ته نها و ته نها ئه و که سانه ده زانن چهند به نازاره. که کاتی خوی مندالبوون و دایک و باوکیان له یهك جیابوونه وه.

جا لیره وه پووده که یه وه ئه و باوک و دایکانه ی که مندالیان هه یه و کیشهی خیزانیان هه یه گه یشتونه ته ئاستیك که خه ریکه له یه کتری جیاده بیه وه، ده لئین: (له خوا غافل مه به). وه ره له به رخاتری په زامه ندی خوا کوشکی خیزانیت مه پوخینه، درزوکه لیته کان چاک ده کرین، ده گیرین، به لام خانوه که مه پوخینه به ته لاق. ئه ی باوک، وه کو باوک به، وه ره هه ندی خاکی و خۆبه که م زانبه، عینادی و که لله په قی واز لیبینه، نه رم و نیان به، به خشنده به، لیبوره به..

ئەى داىك تۆش ئامىزت بكهوه، تۆزى حەيا و حورمەتت زىاد بكه، شەرمەت زىاتر بى، ژيانەت پى خوشتر بى، ژيان دۆست بە، ھەردوولتان ھەرن سەبرى ژيانى ئەو منالانە بكن كە داىكيان و باوكيان بە تەلاق لە يەكترى جىابونەتەو، بزانن چۆن ژيانىكى تال بەسەر دەبەن، كە وىژدان و ناخى ھەموو مەوۆكىكى وىژدان زىندو دەھەژىنى. ئاوا بە خۆتاندا بچنەو بە ئومىدى خوا كىشەكانتان چارەسەر دەبى.

داىك و باوكىكى بى ھەست، بۆ مندالەكەيان!

بەسەرھات

مامۆستای بەرپرز و خەمخۆر: (م. عەلى مەلا محمد) لە گوڤارى سلیمانى، ژ: ۱۴۱ دا، لە ژێر ناوێشانى: (یادەوەر بىبەكى پەر لە كسپە، ئەو مندالە وتى: من داىك و باوكم نى و داىك و باوكىشم ھەيە) بەسەرھاتىكى واقعیمان بۆ دەگىرێتەو ھەك خۆى لەناویا ژیاو و دەفەر مووی: گەر ھەموو ئەم بەسەرھاتە نەخوینیتەو، لەوانە يە بلێیت: ئەمە چۆن شتى وادەبێت؟! ئایا ئەمە مەتەلە؟! یان مەبەستىك لەدواى ئەم باسەو ھەيە، جانازانم ئیو ھەلرەدا خەيالتان بۆچى ئەچیت و چۆنى لێك ئەدەنەو...

ئەو مندالەکی کە ئەم وتەییە وێ: لە پووداویکی راستەقینە وە دروست بوو، وەك خۆی چۆن ئەلێت وایە، جا با لە زمانی مندالە کە خۆیە وە بەسەهاتە کە ببیستین، ئەگەر بچینە ناو قولایی پووداوە کە وە بەم شیۆەییە:

لەسالی (۲۰۰۳ - ۲۰۰۴) دا، مامۆستا بووم لە خانەیی نەوجەوانانی کوپان، ئەم خانەییە وە ناوخۆییەك وابوو، چونکە مندالانی بێ دایک و باوک. یان دایک و باوک ئەنقال کراو، یان مندالی ونبوو، بێ لانه و بێ سەر و شوین گرتبوو ئەستۆی خۆی، هەروەها ئەو مندالانە کە لە لادی و لە ناو شاریشدا لەبەر هەژاری و نەبوونی، لە ئامیز دەگرت و ئەمانەیی وەرەدەگرت و دەخرانە خۆیندنگا و قوتابخانە لەوێ وەك ناوخۆیی (داخلی) وابوو، هەموو پێداویستیهکانی ژیاانیان بۆ ئاماده دەکردن و لەوێ دەخەوتن، حکومەت زۆر بە پەرۆشە وە کەمتەرخەمی نەدەکرد لەگەڵیان و جل و بەرگ و پێلۆ و کتێب و دەفتەر و هەموو پێداویستیهکانی خۆیندن، لەگەڵ ئەوەشدا مانگانه پارەیان بۆ برابوو بۆ خەرجکردنی پۆژانەیان.

ئەوێشمان لەبەر نەچی کە خێر خوازانێ شارەکش دەستی یارمەتیان بۆ درێژ دەکردن لە هەموو پوویە کە وە.

ئەم مندالانە لە جەژنەکانی پەمەزان و قورباندان، ئەو سێ چوار پۆژە، لە پۆژانی (عارفە) وە ئەنێردرانە وە بۆ سەردانی کەسوکاریان،

بۆنەوێ بە تەواوەتی لە کەس و کاریان دانەبڕێن و یەگجاری
 دوورنەکەونەوێ لە دایک و باوک و خوشک و برا و مام و خال و
 سەردانیان بکەن، گەر لە گوندەکان بوايە، ئەوا بە ئوتومبیل
 نەبرانەوێ بۆ دیکەیی خۆیان و تەسلیم بە کەس و کاریان ئەکران،
 هەروەها ئەوێ شەمان لەبەر نەچیی کە لە کاتی نەوێز و بەهاران
 ئەبران بۆ سەیران و گەشت و سەردانی شوێنەکان لە شارەکانی
 تری کوردستان. لە هەموو لایەکەوە بەسەر ئەکرانەوێ و تا ئێستا
 نەم خانەیی بەردەوامە لە خزمەتکردنی مندالان. ئێستا دێینە سەر
 گێڕانەوێ زمانحالی ئەو مندالەیی کە ئەلێت: من دایک و باوکم نیە و
 دایک و باوکیشم هەیه..

پۆژی عارفە بوو، هەروەک سالانی پێشوو، پێشتر دواي جەژنانە
 و پاره و جل و بەرگ بۆ کردنیان، داوا لە مندالان کرا، کە خۆیان
 ئامادە بکەن بۆ سەردانی کەسوکاریان.

دواي ئەوێ ئەو پۆژە لە بەیانێوە مندالان وردە وردە کەوتنە
 خۆکۆکردنەوێ و خواحافیزی کردن لە مامۆستا و کارمەندان، چۆلی
 و بێدەنگی بالی بەسەر ژوور و پارێو و چێشتخانە و هەموو
 خانەکەدا کێشا، هەتا هەموو مامۆستا و کارمەند و باجیەکان
 پۆشتنەوێ، منیش بەتەمابووم بپۆم، لەناکاو پاسەوانەکە
 (حەرەسەکە) هات بۆلام و وتی:

مامؤستا مندالیک دہگری و لەو قوژینەدا خۆی گرمۆلە کردووە و ئەگری و ئەلیت: (من بچم بۆ کوی؟!) لەبەر گریان وەلام ناداتەوہ و لیی تیناگەم! منیش وەم: چۆن؟ کوا لەکووییە؟!

وتی: ئەوہتا لەو قوژینەدا، ئینجا خۆم چووم بۆلای تەماشام کرد ئەو مندالە زۆر بە کول دہگری و فرمیسکەکانی بەسەر پوومەتەکانیا دینە خوارەوہ.. ئینجا پیم وت: وەرە باوکم بزانی بۆ دہگری؟ بۆ نەپۆشتیتەوہ؟!

بەدەم گریان و ھەنسکەوہ چەند قسەییەکی کرد، بەلام ھیچی لیتینەگەیشتم، وەم: کوپی خۆم تۆ بە جوانی قسە بکە بزانی ئەلیت چی، پارەت پی نیە، کەسی شەپی لەگەڵ کردویت؟!

چاوہکانیم سپی و دانیشتم لەبەردەمیا و ئینجا وەم: قسەم بۆ بکە درەنگە ئەھا ھاوپیکانت ھەموو پۆشتونەتەوہ، خانەکە کەسی تیانەماوہ، ئەویش وتی: مامؤستا من بچم بۆ کوی؟!

وەم: ئەی کوپی خۆم ھەموو سالتیک لە جەژنا ئەم سی چوار پۆژە ناچنەوہ سەردانی کەس و کارتانی؟

وتی: مامؤستا من کەسم نیە بچمەوہ بۆلای، وەم: چۆن دایک و باوکت یەکیکیان نەماوہ، وتی: بامامؤستا ھەردووکیان ماون، بەلام بەمن چی؟! وەم: چۆن ھەردووکیان ماون؟

وتی: بەلی مامؤستا ماون، بەلام خۆزگەم بە (نەبەن) نەدایکی ماوہ و نەباوکی ئەو لیی مەعلومە، بەلام من بەناو دایک و باوکم

هەیه و دایک و باوکیشم نیه، ئەها مامۆستا کەسیان لێم نابرسنەو و نەهاتوون بەلامەو. ئینجا وتی: مامۆستا من باوک و دایکم لەیه ک جیابوو نەتەو، باوکم ژنی هیناوەتەو و لە هەولێرە، دایکیشم شوی کردۆتەو بە بڕایەکی خەیات (بەرگدروو) مائی وا لە گوزەری (دارەسوتاوەکە) یە، سی چوار مندالی لەو پیاو هەیه، من مندال بووم ئەمە پوویداو، بڕایەکیشم لەگەڵم بوو، ئەویش پۆشته لای خالم، خالم بردویەتیە لای خۆی لەگەڵ ئەو ئیش دەکات و نایەت بەلاما.

وتم: کوپی خۆم خەفەت مەخۆ، چونکە تۆ هەر وانیت. ئەو هتا ئەلێت نەبەز دایک و باوکی نەماو، چەندەها مندالی تریشمان هەیه هەر لە خانەکەدا کە دایک و باوکیان نەماون و ئەنقال کراون.

ئەها کوپی خۆم، پیغەمبەر ﷺ تۆ خۆت ژیا نەکەیت خویندۆتەو، کە لەسکی دایکیا بوو باوکی مردوو و لە تەمەنی (٦) سالیدا دایکیشی مردوو و لە تەمەنی (٨) سالیدا باپیرەشی مردوو، بەمجۆرە هەر جارە یەکی لە نزیکترین کەسە نزیکەکانی مردوون، بەلام چاک بزانە بۆیە خوا وای بەسەر پیغەمبەردا ﷺ هینا بۆ ئەو هی مندالانی بی دایک و باوک خەفەت نەخۆن..

هەرچەندە پیغەمبەر ﷺ خۆشەویستی خواش بوو زۆر تەنگ و چەلەمەیی چەشتوو و دژایەتی کراو، هەروەها لەناوقەومێکی بت پەرست و خوانەناسدا ژیاو، لەگەڵ ئەو هەشدا بۆتە ئازاترین کەس و

پاڤەر و خەلگی لەبەت پەرستی پزگار کردوو، ئیتر ئیستا کاتی ئەم
باسە نیە، ئەگەر ناپۆیتە لای کەس، وەرە لەگەڵ من ئەم سێ چوار
پۆژە لەگەڵ ئێمە جەژن بکە، وتی: بەخوا مامۆستا من ناچمە لای
کەس، پووشم نایە بچمە مائی کەس، ئەگەر پێگەم بدەى من لێرە
ئەم چەند پۆژە ئەمێنمەو.

وتم: ئاخىر كۆپى خۆم ئەو بەدەست من نیه و دەرگای
خانەكەش دانەخری و خواردنی لیدروست ناکری و هەموو دەرگای
ژوورەكان داخراوە و باجیەكان پۆشتوونەتەو، تۆ بەبێ خواردن
چی دەکەیت؟!

وتی: مامۆستا من پارەم پێیە خۆم خواردن ئەکړم، تۆ بەس
پێگام بدە با لێرە بمێنمەو، گەر دەرگای ژوورەکانیش داخړی
تەنھا بەتانی و سەرىنیکم بدەنى لەو پەنایەدا دەخەوم.

وتم: كۆپى خۆم ئەمە زۆر زەحمەتە و ئینجا ئەوەش بزانە كە
ئەمە مەسئولیەتى لەسەرە و بەبێ پەزنامەندى لێپرسراوى بەشەكە
و یان بەپێتوبەرى گشتى كاروبارى كۆمەلایەتى دروست نیه، هەستە
لەگەڵ من بابچینە مائی خۆمان، وەك كۆپى خۆم لەگەڵ مندالەكانم
پێكەو جەژن دەكەین تا جەژن تەواو دەبێ.

وتی: بەخوا مامۆستا من لەپووم نایەت لێرەم باشتەرە، ئینجا
حەرەسەكە وتی: مامۆستا من ئەم سێ چوار پۆژە لێرەم، تۆبە
حەرەسى من خەمى نان خواردنت نەبێ، چونكە من هەموو پۆژێك

خواردنی بۆ دەهینم، نایەڵم برسی بێ، بەس بە مەرچی لە قسەم
دەرنەچێ و بەملا و بەولادا نەپوات و تووشی دلەپاوکیتم نەکات..

گەر پێگە بدەن لێرە بمینیتەوێ من وەک کوپی خۆم ئاگام لێی
نەبێ و بەره‌لای ناکەم. وەئەگەر پازنی بین من (۲) مندالی وەکو
نەمم هەیه، تا بێتاقەت نەبێ ئەیانیهینم لەگەڵی بن، سەردانی
جەژنەکش بکەن، منیش زۆر سوپاسی حەرەسەکەم کرد، بەلام
وتم: ئەمە وانابی چاک وایە.. بۆ ئەلێت بڕاکەم چۆتە مالی خالم، تو
مالی خالت دەزانی؟

وتی: بەلێ لە گەرەکی خەباتە گەر لەوێ مابن. منیش وتم:
کەواتە: زۆرباشە هەستە وەرە بابچین بۆ مالی خالت، سەر لە مالی
خالت بدە و بڕاکەشت ببینە، بزانی چۆن و جەژنە پیروژه‌شیان
لێکە. ئێتر هەرچی چۆنێک بوو پازیم کرد و پۆشتین بۆ مالی خالی،
دۆزیمانەوێ هەرچەندە خالی و بڕاکە ی لە ماله‌وێ نەبوون، بۆ ئێش
چوبون بۆ ئێوارە دەگەرانیوێ، بەلام خالۆزنی زۆر بە پووخواشیوێ،
بەچاوی پر بەزەییوێ باوێشی بۆ گرتەوێ و ماچی کرد و وتی: با
لێرەبێت، ئەم چەند پۆژی جەژنە لەگەڵ مندالەکاندا بێت، لەوانە یە
خالی و بڕاکەشی پەیدا بین...

بەمجۆرە تەسلیم کرد بە مالی خالی و توژی دڵم ئارامی گرت.
بەلام زۆر دڵتەنگی و پەژارە و خەمۆکی دایگرتم، بیرم لە سەر

لێشێواوى ئەو مندالانە ئەكردەووە كە بەهۆى جىابوونەوهى دايك و باوكيان سەرگەردان و سەر لێشێواو دەبن.

جالە دوايدا ئەم مندالە بى گوناھە وتى: مامۆستا منىش حەزم دەكرد دايك و باوكم دەستيان بگرتمايە و بيان بردمايە بۆ بازار و شتيان بۆ بكريمايە، بەلام ئەوەتا كەسيان لىم ناپرسنەو، بۆيە ئەلىم: دايك و باوكيشم هەيە و دايك و باوكيشم نيە..

بەلى ئەمە قوربانىيەكى ئەم كۆمەلگايە، كە پەنگە بە سەدانى ئاوەها هەبى، ئەگەر خانەى بى سەرپەرشتان ئەمەى جێكردۆتەووە مالىيان ئاوابى، ئەى دەيان هەيە لەویش جىي ئەبۆتەو، كە لە پاستيدا خانەى بى سەرپەرشتانى نەوجەوانان زۆر زۆر باشتەرە لە لای باوهرن، لەلای باوہ پيارە، لە لای مام و خال. چەندىن مندال بە دەستى باوهرن كۆژاوە.

بەسەرھاتىكى خەمناك

پۆلىسى (ھەولير) لە كۆنگرەيەكى پۆژنامەوانيدا پايگەياندا كە (ش. م) باوهرنى (ئەيوب يوسف قادرى) تەمەن پينچ (۵) سال، دانى بە تاوانەكەيدا ئاوە كە: چەندىن جار ھەر لە ئىوارەوہ تا بەيانى ئەيوپى (۵) سالە لەبەر باران بەستراوہتەو !!

مانگێك بهر له مردنی، ئه یوب به هۆی لێدان و كێشانی به دیواردا، له لایه ن باوه ژنه كه یه وه، قاچ و حه وزی شكێنراوه. دوا جار له پۆژی (٢٠٠٨/٢/١٢) باوه ژنه كه ی ده ست ده خاته سه رده می ئه یوب تاگیانی له ده ست ده دات و ده یخنكێنی!! (ئه سرینه كان، ل ١٧)

له كۆتایدا جارێکی تر به و باوك و دایكانه ی كه ناكۆكن و خه ریکی جیا بونه وه ن ده لێین: له خوا غافل مه بن، ئه و منداله بی تاوانه بابه هۆی مه له ی ئیوه وه گرفتار نه بی خه لکی پێی بلی: دایكت ته لاق دراوه! ئای ئه م منداله چه ند پێی ده شكێته وه.

ئه ی باوك له خوا غافل مه به و بزانه: هه ی كه س ناتوانی جینگای دایك بۆ منداله كه ی بگریته وه.

ئه ی دایك بزانه: هه ی كه س له دنیا دا ناتوانی وه كو سیبه ری باوك بی بۆ منداله كه ی. ده ی له بهر خوا و پاشان دوا پۆژی منداله كه تان له یه كتری ببورن و له یه كتری جیا مه بنه وه.

وانه‌ی شه‌شهم :

له خوا غافل مه‌به و
به‌ریزبه له‌گه‌ل باوکت

وانهى شه شه

بابهت: له خوا غافل مه به و بهر يزيه له گه ل باوكت

وانهى

به يزيه له گه ل باوكت.

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢١
وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا
رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۝﴾ الإسراء.

﴿ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى
اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ؟ قَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّاءِهَا، قَالَ ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: بَرُّ
الْوَالِدَيْنِ. قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ:
٥٩٧٠) وَ مُسْلِم: (٨٥).

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (بِرُّوا آبَاءَكُمْ تَبَرُّكُمْ أَبْنَاؤُكُمْ، وَ عِفُّوا
تَعَفَّ نِسَاؤُكُمْ). ذكره البيهقي في المجمع: (١٣٨/٨). قَالَ الْمُنْذَرِيُّ فِي
الترغيب رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ.

﴿ عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَعْرَابِ لَقِيَهُ بِطَرِيقِ مَكَّةَ،
فَسَلَّمَ عَلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ وَحَمَلَهُ عَلَى حِمَارٍ كَانَ يَرْكَبُهُ وَ أَعْطَاهُ
عِمَامَةً كَانَتْ عَلَى رَأْسِهِ، فَقَالَ: ابْنُ دِينَارٍ، فَقُلْنَا لَهُ: أَصْلَحَكَ

اللَّهُ إِنَّهُمْ الْأَعْرَابُ وَ إِنَّهُمْ يَرْضُونَ بِالْيَسِيرِ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: إِنَّ أَبَا
هَذَا كَانَ وَدًّا لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، وَ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
يَقُولُ: (إِنَّ أَبْرَ الْبِرِّ صَلََةُ الْوَلَدِ أَهْلَ وَدِّ أَبِيهِ). رَوَاهُ مُسْلِمٌ: (٢٥٥٢).

سه‌رچاوه‌کان:

- (١) موسوعة نظرة النعيم، ج ٣، ص ٧٦٧.
- (٢) ياهوريك بو سه‌رکه‌وتن، هاژه شيروانی، ل ٨، ل ٤٩.
- (٣) ندم، هانی درار عثمان، ص ١٣٥.
- (٤) گوشاری (ژيار) ژماره: ٨، سالی دووهم، ٢٠١٣، ل ١٧.
- (٥) گوشاری (بپيار) ژماره: ٥٧، ئازاری ٢٠١٣، ل ٣٨.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

به پېژان و خوشه ويستان: نه گهر و تيان: كه سيك هه يه له م
ژيانهدا، كه له ناخه وه به خوژگو مه منونيه وه، هه زده كات تو له و
بالا تربي، چاكترو پاكترو به خته وه رتربي، بزانه نه وه باوكه، باوك
نه و تيكوشه ره ماندور نه ناسه يه كه بيوچان له پيتناوي خزمهت و
به خته وه ري تو تاريخي شه و و پووناكي پوژ به يه كه وه گري ده دات،
خوشه ويستي و دابين كردني پيداويستيه كاني تو، دايه موي هيژ و
وزه ي كار و هه ولي نه وه بو دريژه دان به كار و خه بات و به رگه
گرتني نازار و تاليه كاني ژيان..

بو يه نه گهر بمانه وي به ده فري پيتناسه ي ووشه ي باوكدا گوزه ر
بكه ين، ده توانين بلين: له دلسوزي، له خوشه ويستي، له
خه مخوري و فيداكاري و پشتيوانيدا بو تو، باوك سنوره كان
تيده په پيئي و ناتواني پيوانه بكرتي، تو كه ئيستا له به هاري
ته مه نتدای، وهك (شوپه بي) وهك نه ماميكي ناسك، كه ميك له هزر و
بیر و نه زمونت له خاكي ژيان چه سپيوه، بو يه به به رده وام
پيويستيت به دلسوزيك، خوشه ويستيك، خه مخوريك، فيداكاريك،
چاودير و پشتيوانيكي به رده وام هه يه تاوه كو به سوز و باوه شي

گهرمی له زیان و مه ترسیه کانی په شه بای سه ختی بی ئاگای و لادان و مه لئه تاندن و ئاره زووبازی بته پاریزی.

باوک خاوه نی سه ره تی که که توی گه نچ و لاو پی نی نه گه شتووی، نه ویش سه ره تی (ئه زمون)ه، بۆیه له پیناو هه ر ووشه یه که ئاموزگاری توی پیده کات چه ندین باجی داوه، ئه و که ئاموزگاریت ده کات، ده یه وی حه قیقه ت گه لێک به تۆ بگه یه نیت که خوی وه ک مۆم به هاری ته مه نی له پیناو تیگه شتنیان تواندۆته وه..

که واته: بی سه له مینه وه وه گوئی بۆ بگره، پیزی بگره، پیز له ماندروبوون و دلسۆزی و په رۆشیه کانی بگره، پیز له موی سپی و چه ز و خۆزگه کانی بگره.

نهینی خو شه ویستی باوک!

جگه له وهی باسما ن کرد، که خو شه ویستی باوک کاریکی خوا کرده، راستیه کی تریش هه یه که پتویسته باوکان نکولی لینه که ن و مندا له کانی شیان ده رکی پی بکه ن، دوا ی په رۆشییه سروشتیه کان باوک بۆ مندا له به تاییه ت له ناو کۆمه لگه ی پۆژه لاتی، چون مندا له هه لگری ناو و شۆره تی باوکه، به هه مان شیوه ش یه کی که له پیوه ره زۆر گرنگه کانی (لیه اتووی و ناله باری، باش و خراپی، سه رکه وتن و شکستی) باوک!!

که واته: جگه له وهی باوک خو شی ده ویی، به رژه وه ندیه کی زۆریشی له وه دا هه یه که تۆ راسته پی بیت و که سیکی سه رکه وتوو

بیت له ژيان، چونکه پاسته وخو سهرکه وټنی تو گوزارشته له
لنډهاتوی و سهرکه وټنی نهو، بائهم پاستیهش واله توی گنج و لاو
بکات دوو دل نه بیت به گوپرایه لی باوک. گومانته نه بیت له وهی که
نهو تائه وپه پری دلسوزی له خه می تودایه یان به شیوازیکی تر
بلین: له خه می خویدایه !!

۳۷ سه عات به دواي منداله کهیدا گهرا ! > [به سهرهات]
ده گپرنه وه له سالی (۱۹۸۹) دا، زه مین له رزه یه کی وپرانکه ر له
(نهرمینیا) یدا، نه وکات به گه وره ترین زه مین له رزه کانی سه ده ی
بیست هه ژمار کرا، که قوربانیه کی زوری لیکه وته وه و به لایه نی که م
(بیست و پینچ) هه زار که س بوون به قوربانی له ماوه ی چند
خوله کیکدا، له لایه کی نهو ناوچه یه دا جوتیارک خوی و
خانه واده کی له خانوویه کدا ده ژيان که له گه ل زه مین له رزه که دا
خانو و ماله که یان هه ژا، به لام نه پوخا..

دواي نه وه ی که جوتیاره که دلنیا بوو له سه لامه تی خیزانه کی
که پای کردبووه دهره وه ی مال. یه کسه ر به ره و قوتا بخانه ی
سهره تاییه که پویشته بو وهرگرتنی سو راخی کوپه تاقانه کی که
که وتبووه ناوه ندی ناوچه که، کاتیکیش که گیشته بیني که
قوتا بخانه که به ناو یه کا پماوه و هیچی نه ماوه جگه له وپرانیه ک،

بە بېنىنى يەكسەر تاسا و واقى وڤما، بەلام هەرچەند چركەيەك بوو
كە بەبىرى كەوتەو هەموو كاتىك چى بە كۆڤەكەى دەوت:

(لەيادت بى هەموو كات لەوى لەلاى تۆم لەگەلتام) و يەكسەر
فرمىسك بە چاويدا هاتە خوارەو و دريژەى نەدايە و فرمىسكەكانى
سپىهەو و بىرى كردهو كە تەپۆلكەترين شوين كوييە؟ پۆلى
كۆڤەكەى دەكەويته كوييە؟!

هەرچەند چركەيەك بوو كە هاتەو هۆش خۆى و زانى كە پۆلى
كۆڤەكەى دەكەويته لای راستى پشتەوہى بيناى قوتابخانەكە و
بەبى دوو دلى رايكرد بۆ شوينەكە و دەستى كرد بە هەلگۆلین و
فرپيدانى پاشماوہى ويرانى بيناكە، لە كاتىكا كە زۆڤىك لە خەلكەكە
بە واقوڤماوى سەبىرى يەكتريان دەكرد و نەياندەزانى چى بكەن!!
خەلكىك هاتن پەلكيشيان كرد و بەرەو دواوہ كە بگەريتهو و
كەسيانە نەماون و هەموو مردوون، با لە خۆپايى خۆى ماندوو
نەكات، بەلام ئەم وتى: يارمەتيم بدەن، ئەگەرنا ليم گەڤين با
كارەكەم بكەم، دواى ئەوان پياوانى ئاگرکوژينەو هاتن و وتیان:
بەم كارەت مەترسيەك بەرپا دەكەيت؟!

هاوارى كرد: ئەگەر يارمەتيم نادەن ليم گەڤين با كارەكەم
بكەم! وتیان: لىي بگەڤين ديارە شيت بوو، هەر بەردەوام بوو
بۆماوہى (٣٧) كاتزمير بە پچپان و كارى هەلگەندنى كرد و
پاشماوہى فرپيدا!

دواى ئه وه كه پارچه يه ك كۆنكرىتى گهره ي لادا، بۆشاييه كى
گهره ي بينى و هاوارى كرد: (ئهرماند)!!

دهنگىك له ژيروهه هات و وتى: بابو ئه وه تا ليره م، به هاوپىكانم
وتوه بابو م هه ر ديت و من و ئيوهش پزگار دهكات. چونكه به لىتى
پيداوم، كه هه رچى ببيت له لام دهبيت و له گه لم دهبيت، هه ر له م
قوتابخانه يه دا (١٤) قوتابى مردن و (٣٣) شيان به هوى
جوتياره كه وه دهريازكران!! دواوه مينيان ئارمه ند بوو!!

ئه گه ر هاتوو چه ند كاتژمىرى تر دواكه وتانايه ئه وا چى پوى
ده دا؟! بىگومان هه مويان مردبوون..

له دواييدا باوكه كه گه يه نرايه نه خووشخانه و چه ند هه فته يه ك
خه وىترا تيايدا تا چاك بۆوه. ئه مپۆ ئه م باوكه له ژياندا ماوه و
له گه ل خىزانه كى و كوړه ئه ندازياره كى ده ئى. كوړه كى هه موو
پۆژىك به باوكى ده لىت: بابو له بىرت بيت هه چى ببيت من له گه ل
تۆم، له لام!! (ياوه رىك بۆ سه ركه وتن، ل ٨).

ئەى كۆر و كچه‌كان له خوا غافل مه‌بن به‌رامبه‌ر باوكتان و

بزانن:

يه‌كه‌م: خزمه‌ت‌كردنى باوك (دايك و باوك) وه‌صيه‌تى
خوايه بۆ به‌نده‌كانى:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾
وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا
رَبَّيْنِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾﴾ الإسراء.

واته: ئەى ئینسان په‌روه‌ردگارى تۆ بپریارى داوه، كه جگه له‌و
زاته هه‌چ شتیكى تر نه‌په‌رستن، هه‌روه‌ها فه‌رمانیداوه كه چاك
په‌فتار و جوان كرداریش بن له‌گه‌ل دایك و باوكتاندا، خۆ نه‌گه‌ر
یه‌كێكیان یان هه‌ردووکیان له ته‌مه‌نى پیریدا كه‌وتنه لای تۆ، ئەوه
نایبێت تۆ پۆژێك له پۆژان تۆفیان له‌ده‌ست بکه‌یت، هه‌روه‌ها نایبێت
له هه‌چ حاله‌تی‌كدا بپایاندا هه‌لشاخییێت، به‌لكو هه‌میشه و به‌رده‌وام
قسه و گو‌فتارت له‌گه‌لیاندا چاك و جوان و شیرین و سۆزدار بێت..
هه‌روه‌ها تۆ به‌رده‌وام باڵی میهر و سۆزیان بۆ نه‌وى بکه و بلی:
په‌روه‌ردگارا داواكارم كه په‌حمیان پێ بکه‌یت و میهره‌بان بى

له گهڵیان، ههروهكو چۆن ئهوان خاوهنی سۆز و میهر بوون بۆ من و منیان به بچوکی و مندالی پهروهردهکرد.. (تهفسیری پۆشن).

فهرموودهیهکی پیغه مبهری سهروهрман ﷺ:

عبدالله ی کوپی مهسعود دهفهرمووی: پرسیارم کرد له پیغه مبهری خوا ﷺ: ئایا چ کار و کردهوهیهك خۆشهویستینه له لای خوای گهوره؟ فهرمووی: نوێژکردن له کاتی خۆیدا، وتم: دواي ئهوه چی تر؟ فهرمووی: چاکه کردن و خزمهتکردن و بێ دلی نهکردنی دایک و باوک. وتم: دواي ئهوه چی تر؟ فهرمووی: تێکۆشان و ههڵدان بۆ گه یاندن و بڵاوکردنهوهی ئاینی ئیسلام، تهنها له بهر پهزامهندی خوا. ئهم فهرموودهیه: (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (٥٩٧٠) و مُسْلِم: (٨٥).

دووهم: ئه ی کوپ و کج ئاگاداربه و له په یامی باوکت تیبگه:

بزانه: زۆرجار په رۆشی و دڵسۆزی باوک ده گاته ئاستیک که په چاوی ته من و گۆرانی بارودۆخ و سهردهم و جیاوازی پۆژگار له بهرچاو ناگریت. بۆیه کاتیک داواکاریهکی ئاراسته کردی که به لای تۆوه زهحمهت و ناواقعی بوو، به دواي جوانترین شیوازی گفتوگو و ههڵبژاردنی ووشه ی شایسته دا بگهڕی بۆ پازیکردن و قایلکردنی، زۆرجار ئه و بۆشاییه ی ته من خستویه تیه نێوان تۆ و باوکت ده بیته

هۆی تێك نه گه یشتن، وهك جۆریك له بهر یهك كهوتنی نه وهكان. له و
كاتهدا باشتترین پڕیگه بۆ سوود وهرگرتنی تۆ له ئهزمونی ژیانی
باوكت و دهرك کردنی ئهویش به و بارودۆخه ی كه تۆ تێی دا ده ژیت،
بریتیه له گفتوگۆکردن به شیوازیکی جوان و هیمن.

گهنجیك په له ی کرد تا له په یامی باوکی تیڤگات

> [به سه رهات]

گهنجیك كه له قۆناغی ئاماده ییدا ده یخویند، له وهزنی په كه می
خویندندا نمره كانی وهرگرتوه، كه كۆی نمره كانی (%٩٦) بوو، زۆر
به خۆشحالیه وه گه پایه وه ماله وه و چوه لای باوکی و نمره كانی
نیشاندا و ئهویش پیرۆزیایی سهركهوتن و ده رچونی لێکرد و له
ئامیزی گرت و به كۆپه كه ی وت: چیت ده وی داوای بكه بۆت
ده كرم. په كسه ر كۆپه كه به په له وه لāmی دایه وه و وتی:
ئوتومبیلێكم ده وی كه ئاویه و ناو و مۆدیلی ئه وه یه.. باوكه كه به
زهرده خه نه په كه وه وتی: به سه رچاوان.

له گه ل ئوتومبیلێكه دا شتیکی گه لی گرانبه هاترت له ئوتومبیل
پیشكهش ده كه م. به لām به مه رجیك، ئهویش ئه وه یه: ئه مه وهزنی
یه كه مه و كۆتایی سالت له بهردهم ماوه. ئه گه ر توانیت له
تاقیكردنه وه كانی كۆتایی سالتا نمره ی چاكتر و بهرتر به دهست
بهینی. ئه وا منیش به لێنه كه ی خۆم ده به مه سه ر.. كۆپه كهش به

ره زامه نډیه وه به لټنی دا... به لټی پوژ و هه فته و مانگ تیپه پین و کولتایی سال هات و کوپه که نمره که ی بوو به (۹۸٪). زور به دلخوښی و پووه گه شی و دهنگ به گورانی و هه لټه ز و دابه ز که یشته وه مال وه و خیرا بانگی کرد: بابه گیان.. بابه گیان.. بابه گیان.. به لام دهنگی باوکی نه بیست، چوو دهست و سهری دایکی ماچ کرد و وتی: کوا باوکم ده لټی له مال نیه؟!

وتی: نا پوله گیان له نوسینگه که یه تی نیستا دټه وه، کاتی باوکی گه پایه وه و نمره به رزه کانی کوپه که ی بیی، وتی: هه ی نافهرم به پراستی تو به لټنی خوټ هیڼایه جی. نیستا توره ی منه به لټنه که م جیبه جی بکه م. فهرموو: نه مه نه وه ی بریارم دا بوو پیشکه شتی بکه م.

که کوپه که کردیه وه صندوقی پازاوه بوو، قورئانیکی چاپی زور جوانی تیدابوو.. کوپه که ی واقعی وپما و وتی: دواي نه و هه موو هه ول و ماندوو بوونه م قورئانیکم پیده به خشی؟! خو مزگه وت پره له قورئان!!

یه کسر قورئانه که که له صندوقه که دا بوو هه لیکرت و به دهم و چاوی باوکی کیښا و به توپه بیه وه پوشت و وتی: شه رتبی سهر به و مال دا نه که مه وه، دواي چند مانگی که نه م کوپه له مالی پور و خزمانی به سهری ده برد، له م کرداره ی په شیمان بووه، به لام دواي

ئوهی باوکی له ئه نجامی ئه و کرداره ناشرین و بی ئه ده بیه ی
کوپه که ی کردی تووشی نه خوشیه کی سهخت بوو مرد !!

ئه مجا کوپه که زۆر په شیمان بوو. چوو ئه و قورئانه ی که باوکی
پیشکه شی کرد و ئه م کیشای به دهم و چاویدا، له سه ر میزی باوکی
دانرابوو، چوو قورئانه که ی هه لگرت و له صندوقه که ده ری هینا بو
ئوهی ماچی بکات و بیخوینی.. به لام تووشی سه رسوپمان بوو!
که بینی سویچی ئوتومبیل و نامه یه کی له ژیردایه، که نامه که ی
خوینده وه نوسرابوو:

کوپری خوشه وستم ئه مه سویچی ئه و ئوتومبیله یه که داوات
کردبوو. له فلان مه عره زه برۆ وه ری بگره، به لام له ئوتومبیله که و
له هه موو دنیا و هه موو بونه وه ر به نرختر ئه و قورئانه یه که
ئومیده وارم له خزمه تی دابی و بیخوینی و کاری پیکه ی، ئه مجا
سوود له ئوتومبیله که ت ده بینی. به هیوای سه رکه وتنتم، باوکت
(..(کاتی کوپه که ئه مه ی خوینده وه تووشی شۆک بوو، په کسه ر
له رزی گرت و کهوت به لادا و شه له ل لئی دا و ته نها توانای گریان ی
هه بوو!! (ندم، هانی درار عثمان ص ۱۳۵).

سپههم: کوپ و کچی لاه بزانه باوکت پشتیوانت بوه:

تا به ئه مپۆ گه شتوی باوک وه ک پشتیوان و دلسۆزیک له پشت
وه ستاوه و بۆ زه حمه تی و نه هه مه تیه کانی ژیان به ته نها جیی

نه هیشتهو، نه مپۆش وانه و باوکه خه ریکه ده که ویتته بهردهستی
تۆ! به لام چۆن؟! له وهتهی تۆ که وهره بوویت و هه ولّی سه ریه خۆیی
ده دهیت و له بریار و کرداره کانت ئیدی وه که سیکی که وهره
حیسابت بۆ ده کری.

ئێستا تۆی قوتابی و گهنج کرداره کانت گوزارشت له و
به روه رده یه ده که ن که تۆ پیایدا تیپه ریوی، ئێستا کردار و گوفتاره
جوانه کانت باشتترین شاخه لاتی دهستی تۆن بۆ ئه ندامانی
خیزانه که ت به گشتی و باوکت به تایبه تی. په زامه ندی باوک
په زامه ندی خوای گه وهره شی به دواوه یه. په زامه ندی خوای گه وهره شی
ئه و ئامانجه یه که بۆی هاتووینه بوون و به م پایه گرنگه شی ئێستا و
داهاتوت له هه ردوو جیهانی دنیا و دواپۆژ پۆشن و گه شاهه
ده بیت. که واته: خۆت به دور بگره له هاوپی خراپ و ناشایسته که
ده بیت هۆکاری له پێ لادانت و دواکه و نتنت له خویندن، ئێستا
که سایه تی باوکت که و تۆته به ردهستی تۆ. ده ی که وایه تۆش بێ
به زه یی مه به له به رامبه ر ئه و هه موو دلسۆزی و خه مخۆریه ی باوکت.
بۆی ببه به به شیک له شانازی و سه روه ری و باری سوکی ژیا نی،
نه که ببی به باریکی زه حمه ت و کویره وه ری و هه موو چرکه یه که
له گه ل هه ر هه ناسه یه که داخ و هه سه ره تی پێ بنۆشی..

باوک و هه ولّ و هه لپه ی بێ وچانی داوه له پیناو پاراستنی
که سایه تی خۆی، ئه و که سایه تییه ی که ئێستا هه یه تی و تۆ

دەیبینی، سەرۆتی ژیاڵی ئەو، بەرھەمی تێکپاری تەمەن و خۆ پارێزی و دانەبەخۆدا گرتن و خۆگرتنەو لە حەز و ئارەزووەکانی نەفس. بێگومان ئەو کەسایەتیی زۆر جار لەلایەن نەیارەکانیەو هەولێ تانە و تەشەر لێدانی کراوە، بەلام شیلگیرانە هاتۆتە دەست و بەرگری لەخۆی کردووە و لە پێگای خۆ پاراستنیەو بە سەلامەتی پزگاری بوو..

کەواتە زۆر حەیف و مەخابنە ئیستا تۆی جگەر سۆز و پووناکی چاوەکانی بابە هۆی هەندێ پەفتار و گوشتار و حەز و ئارەزووی کاتی و منالانە و ناشایستە پاکێ و گەورەیی ئەو کەسایەتییە لەکەدار بکەیت و ببیتە مایەیی خەم و دلتەنگی بۆی، هەرگیز دیمەنی خەمناکی ئەو باوکەم لەیاد ناچیت، کەوێک ئامۆزگاری کار و پێنۆتێک ناسرابوو، بەلام لە بەرامبەر لۆمەیی کاروپەفتارە نەشیاوەکانی پۆلەکەیی پەنگی پەش هەلگەپابوو، هەستی بە شانازی نەدەکرد، لەو چرکە ساتانە پەشیمان بوو، کە بە هاتنە دونیای ئەو پۆلەییە شاد و پوو بە خەندە بوو..

بۆیە لەبن لێوێوە بە ناچاری دەیکوت: ئەگەر لەبەر سەرپێچی ئاینەکەمان نەبوا، خۆزگەم دەخواست پێگەری پێرۆسی هاوسەرگیری بکرایە لەوانەیی کە کاری بانگەوازی ئاینی و ئامۆزگاری و پێنۆتیی دەکەن، تا بەم شیوێە نەبوونایەتە ئەسیر و کۆیلەیی هەلە و پەلە و هەوێسبازی منداڵەکانیان، تەبەهۆی خراپەکاری

نه وانه وه که سایه تیان له که دار نه بوایه و راستگوییان نه که وتایه ته ژیر پرسپاره وه، دهی که واته: ئیوهی تازه پیگه یشتوان، قوتابیان و خویندکارانی نازیز، دهرک بهم به پرسپاریه تیه مه زنه بکه ن و ناگاداری وورد و درشتی ئاکار و پرفتاره کانتان بن، هه میسه له خه می نه وه دابن بینه مایه ی شانازی بۆ خیزان و خانه واده و ئاین و خاک و نیشتیمان و نه ته وه که تان و به لکو مرقفایه تی به گشتی... (گوفاری (ژیان) ژماره: ۸).

به لّی باشتین پاداشت بۆ باوک بریتیه له وهی کاروکرده وهیه ک بکه ی که خه لکی په حمه تی بۆ بننن، چهند سهرفرازه نه و باوکه ی که له خویندنگا که دا له کاتی کۆبونه وهی باوکاندا، ماموستایان وه کو نمونه ی نه وه ب و په وشت به رزی و زانست و زیره کی ناوی دینن، یان نه و باوکه چهند هه ست به هه سانه وه ده کات که کاتی کۆپه که ی له پله یه کی فه رمانبه ریدایه و نه وهنده هاوکاری خه لکی کردوه، که هه زار په حمه ت بۆ باوکی ده نین..

جواره م: ئه ی کۆپ و کچی لاو له پیریدا، باوکت پشتگۆی
مه خه:

له و کاته دا که باوکت چۆته ته مه نه وه و پیر بووه پشت گوئی مه خه، نه و که مه رخمی نه کرد، نه ک که مه رخمی، به لکو هه موو ژیا نی هه موو لاوی و جوانی خۆی کرده قوربانی بۆ سهرفرازی تو،

بۆ خوشبهختی تۆ.. بۆئهو هی تۆ چاو له دهستی کهس نه بی،
 بۆئهو تۆ نانی گهرم و باش و به سوود بخۆی و به پاك و خاوینی
 بژی و له مائی گهرم و گوردا ئاسوده بژی، دهی ئیستا تۆ بویته
 گهنج و لاو و نهو وه کو کاتی مندالی تۆی لیها تۆته وه. ماموستا
 هه ژار له وه رگێرانی شعریکی (د. عه لی شه ریه تی) دا، چهند جوان
 له زمانی شیرینی خۆمان باسی حالی پیره میردیکی به سالآچوو
 ده کات، که ته مه نی لایه تی کوتایی پیهاتوه و ده فهرمووی:

چویته وه ده قی مندالی.	ئیستا چی له پاش سه د سالی
دانت نه ما شیرت ده وی.	چاو نابینی، گوی نازنه وی
مۆره غهت زه وی به رنادا.	یه خسیری له ناو جیگادا
بییه یز و پیژ له کار که وتوی.	له وه پزیا ن اغلب خه وتوی
خواردن و پینه وه و گریان.	هه ر سی کارت ماوه له ژیا ن

(یه ک له په نای خال و سیفری بی برانه وه، د. عه لی شه ریه تی،
 و: هه ژار).

جا ئیستا تۆره ی تۆیه به جوانی خزمه تی بکه ی، له خزمه تی
 دابی، له م کاته دا له خوا غافل مه به، به هۆی ژن و مندالت، مال و
 میردت، خویندن و کاروبارت.. میوانی و سه ردانت و سه یرانت.. ئه م
 باوکه به سالآچووه ت له یاد مه که، به ته نها له مال وه جیی مه هیله،

له ژوریکي ته نهادا، با هه موو پیداوایستی هکانیشی تیدایی جیای مه که وه، نه وه بزانه چهنده لایه نی ماددی و خوراک و جل و بهرگ و جیکای خه وتنی باشی پیویسته، دهیان و سهدان نه وه نده پیویستی به وه هه یه که قسه ی خوش و گفتی شیرین و به یه که وه دانیشتن و پرس و پا پیکردنیه تی..

جاریکیان برایه کی گهنجی مسولمان گیرایه وه و وتی: باوکم تووشی نه خوشی شیرپه نجه بیوو، له جیکادا که وتبوو، زور زه لیل بوو، هه ژاریش بووین، به لام بۆ نه وه ی باوکم له گهال نازاری نه خوشیه که یدا هه ست به نازاری هه ژاری و ده سکتورتی نه کا، وا هه ست نه کا ئیمه نه و به خپو ده که ین. ده چووین پاره مان به دزیه وه ده خسته گیرفانی باوکه وه و پۆژانه بۆ پیداوایستی مال داوای پاره مان له و ده کرد، تا وه کو هه ست بکات که هه روه کو جاران که وره ی ماله، هه تا کوچی دوا یی کرد هه ر ئیمه پاره مان له دهستی نه وه رگرت!!

فه رموده یه ک پیشه وا و سه روه رمان، که ناگادارمان ده کاته وه و ده فه رمووی: له خوا غافل مه به و بزانه چۆن بی له گهال باوک و دایکتدا، مندا له کانت له دوا پۆژدا ئاواده بن به رامبه رت.

قال رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (بِرُّوا آبَاءَكُمْ تَبَرُّكُمْ أَبْنَاؤُكُمْ، وَ عِفْوَا تَعِفَّ نِسَاؤُكُمْ). ذكره الهيثمي في المجمع: (١٢٨/٨). قال المنذري في الترغيب رواه الطبراني بإسناد حسن.

ژووره‌که‌ی دایه و باب‌ه ۱

﴿به‌سه‌ره‌ات﴾

وهك هه‌موو پۆژه‌کانی دی، دایکیان سه‌رقالی هاوکاری و یارمه‌تی دانی منداڵه‌کانی بوو، له پێداچوونه‌وه‌ی وانه‌کانیان و به‌جێهێنانی ئه‌ركی قوتابخانه‌یان، له هه‌مان کاتدا به مه‌به‌ستی سه‌رقالکردنی منداڵه‌ بچوکه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی وانه‌کان له منداڵه‌کانی دیکه تێک نه‌دات، په‌راویکی وێنه‌کێشانی دایه ده‌ستی تا وێنه‌ی تیدا بکێشیت، له‌ناکاو بیرى هاته‌وه که نانی ئیواره‌ی نه‌بردووه بۆ باوکی هاوسه‌ره‌که‌ی، واته (خه‌زوری). که پیاویکی به‌سالاچووبوو، له ژووریکی بچکۆلانه‌دا که له نیو حه‌وشه‌ی ماڵه‌که‌دا بۆیان دروست کردبوو، ژیا‌نی ده‌گوزهراند..

ئهم ئافه‌رته به پێی توانا خزمه‌تی ده‌کرد و هه‌موو ژهمێك خواردنی بۆ ئاماده ده‌کرد و پیشكه‌شی ده‌کرد، ئه‌و ئیواره‌یه له‌بیری کردبوو له کاتی خۆیدا خواردنی بۆ ببات، کاتێک بیرى هاته‌وه به منداڵه‌کانی گوت: ئیوه سه‌رقالی ئه‌ركه‌کانتان بن، تانم خواردن بۆ باپیره‌تان ئاماده ده‌که‌م، به‌په‌له‌ پۆشت و خواردنی ئیواره‌ی بۆ بردو پێی گوت: هه‌ر پێویسته‌یه‌کت هه‌یه پێم بلێ تابۆت جێبه‌جێ بکه‌م، دواى جێبه‌جێ کردنی داواکاریه‌کانی گه‌راپه‌وه لای منداڵه‌کانی سه‌یرى کرد، منداڵه‌ بچوکه‌که‌ی وێنه‌ی چه‌ند بازنه و چوارگۆشه‌یه‌کی کێشاوه، پێی گوت: خۆشه‌ویسته‌که‌م ئه‌وه وێنه‌ی جیت کێشاوه؟!

مندالّه بچکولانه کهش زۆر به ریئانه گوتی: من وینه ی نهو خانوهم
کیشاوه که کاتیڅ که وره بووم و ژنم هینا پیکه وه لهو خانوهدا
ده ژین، دایکی گوتی: باشه کوا ژووری نوستنه که تان؟!

مندالّه کهش دهستی خسته سهر چوارگوشه یه ک و گوتی: نه وه
ژووری نوستنه که مانه، نهو چوارگوشه یه ی دیکهش چیشخانه یه،
نه وه ی دیکه میوانه و نه وی تریش هۆله، له دووری ژووره کانی
خویان، واته چوارگوشه کان، چوارگوشه یه کی کیشابوو، که جیابوو
له ژووره کانی دیکه، دایکی به سهر سورمانه وه وتی: نه ی نهو
چوارگوشه یه ژووری کتیه؟!

مندالّه کهش وتی: نه وه ژووری تویه، چونکه ده بیټ ژووره که ی
تو له دهره وه ی ماله که ی ئیمه بیټ، هه روه کو نهو ژووره ی که ئیستا
با پیره می تیدا ده ژی، دایکه که به بیستنی نهو ووشه یه له زاری
مندالّی کی ئاوا بچوکه وه تاسا، به سهر سامیه وه پرسى: ئایا ده ته ویت
من له نټوان چه ند دیواریکدا به ته نها بژیم، دوور له نه ندامانی
خیزانه که م؟! دایکه که تیگه یشت که نهو ئاوه ی نه وان پشتویانه،
سبه ی نی مندالّه کانیا ن پټی لی ده خشینن، هه ر بویه به په له پوشت و
ژووره که ی خه زووری گواسته وه بۆ نیو جوانترین ژووری
ماله که یان!!

کاتیڅ هاوسهره که ی گه پایه وه مال و نهو گۆرپانکاریه گه وره ی
بینی، پرسى: هۆکاری نهو گۆرپانکاریه چیه؟ به چاوی پر له

فرمیسکه وه وتی: من جوانترین ژوورم هه‌لێژاردووه، تا له ئاینده‌دا و، له و کاته‌ی خوای گه‌وره ته‌مه‌نی پێداین و به‌سال‌اچوین، پێکه‌وه له و ژوورده‌دا ژیان بگوزهرێنین!! هاوسهره‌که‌ی له مه‌به‌ستی خێزانه‌که‌ی تێگه‌شت و زۆر سوپاسی کرد، دواتر مندا له‌که‌ش به پێکه‌نینه‌وه وینه‌که‌ی سرپه‌وه..

پینجه‌م: دوا‌ی مردنی باوکت له یادی مه‌که و هه‌میشه دلسۆزی به..

به دله‌نیاییه‌وه هه‌موو نه‌وانه‌ی باوکیان له ژياندا نه‌ماوه، ئیستا ئاواته‌خواز و تامه‌زێوی نه‌وه‌ن که باوکیان له ژياندا بوايه و بچونايه ته‌خزمه‌تی و هه‌ردوو ده‌ستیان ماچ بکهدایه، هه‌چ کات بی‌فرمانی باوکیان نه‌کردایه، به‌لام تازه‌ نه‌وه له ده‌ست چوو، بانه‌وانه‌ی که نه‌و ده‌رفه‌ته‌یان له‌به‌رده‌ستدا ماوه و باوکیان له ژياندا به‌سوودی لێوه‌ریگرن، وه نه‌وانه‌شی که باوکیان کۆچی دوا‌یی کردووه، ده‌توانن ئیستاش چاکه‌کارین له‌گه‌ل باوکیاندا، به‌وه‌ی که هه‌میشه دوعای خێری بۆ بکه‌ن و بلێن:

خوايه گیان له باوکم خۆشبه، نه‌و دوعا و پارانه‌وه‌یه هه‌میشه به باوکت ده‌گات و خوای گه‌وره له گونا‌می خۆش ده‌بی‌ت و پله‌ی له قیامه‌تدا به‌رز ده‌کاته‌وه. وه هه‌روه‌ها له خێر و خێرات بی‌به‌شی مه‌که. له هه‌ر جێگایه‌ک قوتا‌بخانه‌یه‌ک، مزگه‌وتی‌ک، نه‌خۆشخانه‌یه‌ک،

کرایه وه دروستکرا، بیره ئاوێک لیدرا، پێگا و بانێک چاک کرا، تۆ نهوهی له تواناتدایه خیری باوکتی تێ بکه. دلنیاش به خوای گهوره ئهو خیر و پاداشته به باوکت دهگهیهنێ و له خیر و پاداشتی تۆش کهم ناکاتهوه..

ههروهها پرنیزی ئهو کهسانه بگره و هاوکارییان بکه و بهسهریان بکهوه له کاتی خۆی دۆستی باوکت بوون، که خوشه ویستی باوکت بوون، دۆستایه تیان مهچرپنه. بابزانین هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ چون بوون له م بارهیه وه:

پۆتیکیان عهبدوللای کوپی ئیمامی عومەر، له پێگادا بوو به رهو مهککه دههاتهوه، له پێگادا تووشی پیاوێک بوو، که به پیاده دهپۆشت و له بهر ههزاری نهیتوانی بوو، میزهه بکاته سهری و له گهرمای بیابانی عهره بی بیپاریزی.. بۆیه عبدالله که ئهم پیاوهی بینی یه کسهه به گویدریژه کهی دابهزی و به زۆر کابرای سوار کرد و خۆی به پێ پۆشت و میزه ره کهی خۆی دانا و خسته سهری پیاوه که و پێی به خشی..

له و کاته دا (ابن دینار) له خزمه تیدا بوو، ده لێ: عهز زمان کرد، قوربان، خوا چاکت بۆ بکا و به خشنده تر و به حورمه تترت بکات، قوربان ئه مانه عهره بی بیابانن و به که میک هاوکاری و یارمه تی پازین، بۆچی خۆت ماندوو کرد و ئه وت ئاوا خزمه ت کرد؟!

عبدالله ی کوپی ئیمامی عومهری کوپی خطاب فهرمووی:
به‌پاستی باوکی ئەم پیاوه یه‌کی بوو له دۆسته هه‌ره
خۆشه‌ویسته‌کانی باوکم وه منیش له پیغه‌مبه‌ری خوام ﷺ
بیستوه که فهرمووی: (إِنَّ أَبْرَ الْبِرِّ صَلَةُ الْوَلَدِ أَهْلَ وَدَّ أَبِيهِ).
رواهُ مُسْلِم: (٢٥٥٢).

موژدهت لیییت.. <به‌سه‌ره‌ات>

که‌نجیک ده‌لێت: من و خالم به ئوتومبێله‌که‌مان پێگای
که‌پانه‌وه‌مان گرت‌ه‌به‌ر، دواى ئه‌وه‌ی نوێژی هه‌ینیمان له شاری
مه‌که‌که ئه‌نجام دا، دواى ماوه‌یه‌ک مزگه‌وتیکی کۆن و که‌لاوه‌مان
که‌وته سه‌ر پێگا، که هه‌موو جارێک ده‌مانبینی له‌گه‌ل هه‌موو
ئه‌وانه‌ی به‌م پێگایه‌دا تیپه‌پده‌بوون، بۆیه منیش به‌ره‌ولای
مزگه‌وته‌که چووم و سه‌یرم کرد.. له‌م کاته‌دا سه‌رنجم بۆ شتیکی
سه‌یر پاکێشرا، بینیم که ئۆتومبێلیک له‌وێ وه‌ستاوه چه‌ند
چرکه‌یه‌ک وه‌ستام و سه‌یرم کرد ئەمه لی‌ره چی ده‌کات؟!

له دوایدا به‌په‌له به‌پیارمدا و خێراییه‌که‌م که‌مکرده‌وه و چوومه
سه‌ر پێگا خۆله‌که به‌ره‌و مزگه‌وته‌که، له‌ناو سه‌رسوڤمانی خالمدا که
پرسیاری لی ده‌کردم: چی بووه؟! چی پوویداوه?!
ئوتومبێله‌که‌مان پاگرت و چوینه ناو مزگه‌وته‌که و گوێبێستی ده‌نگ

خوێندنی قورئان و گریانیک بووین، که سوره‌تی (الرحمن)ی ده‌خوێند..

له‌م کاته‌دا پێم باشبوو که له‌ دهره‌وه‌ بوه‌ستین و گوێی لێبگیرین، به‌لام چه‌زکردنم به‌ زانینی ئه‌وه‌ی که له‌ مزگه‌وته‌که‌ پووده‌دات نه‌متوانی چاره‌پێ بێ و چوومه‌ ژووره‌وه‌ بۆئه‌وه‌ی بزانی چۆ پووده‌دات له‌م مزگه‌وته‌ وێران‌دا که هه‌تا بالنده‌یه‌کیش به‌لایدا تێناپه‌رپێت.. بۆیه‌ چوینه‌ ژووره‌وه‌ و بینیمان که‌نجیکه‌ به‌رماله‌که‌ی راخستوه‌ و قورئانیکی قه‌باره‌ بچوکی له‌ده‌ستدایه‌ و ده‌یخوێنده‌وه‌، که‌سیشی لێنه‌بوو جگه‌ له‌و، به‌لێ که‌سی لێنه‌بوو جگه‌ له‌و.. بۆیه‌ من سلوم لێکرد و ئه‌ویش وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ ترسابێت لێمان وه‌لامی سلوه‌که‌ی داینه‌وه‌، پرسیارم لێکرد ئایا نوێژی عه‌سرت کردوه‌؟ چونکه‌ ئێستا کاتیه‌تی و ده‌مانه‌وێت نوێژه‌که‌مان بکه‌ین. وه‌لامی دایه‌وه‌: نه‌خێر..

کاتیکیش ویستمان ده‌ستبکه‌ین به‌ نوێژکردن بینیمان که‌ سه‌یریکی قیبه‌له‌ی کرد و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد، به‌لام نه‌مزانی بۆ کۆ و بۆچی؟ نه‌مزانی!! کتوپر که‌نجه‌که‌ شتیکی وت که‌ تووشی شوکی کردم!!

زۆر به‌پوونی وتی: مژده‌ت لێبێت.. نوێژی به‌ جه‌ماعه‌تیش، بۆیه‌ به‌سه‌رسوپمانه‌وه‌ خاڵم سه‌یری کردم و منیش خۆم لێی بێ ناگاکرد، بۆیه‌ ده‌ستم کرد به‌ نوێژکردن و فکریشم سه‌رقاڵ بوو به‌و

شته‌ی که‌وتی: مژده‌ت لیبت نوژی جه‌ماعه‌تیش!! باشه ده‌بی
له‌گه‌ل کئی قسه بکات که جگه له ئیمه که‌سی تری لی نیه؟
مزگه‌وتیکی چۆل و بی خزمه‌ته، ئایا ده‌بی‌ت شیت بیت؟

دوای نوژه‌که‌مان به جه‌ماعه‌ت په‌ومکرده گه‌نجه‌که و سه‌یرم
کرد که هیشتا خه‌ریکه ته‌سبیحات و زیکره‌کانی دوای نوژ
ده‌خوینیت. پرسیم براکه‌م چۆنی؟ وه‌لامی دایه‌وه: باشم سوپاس
بۆ خوا، وتم: خوا لیت خۆش بیت، له نوژه‌که‌م سه‌رقالت کردم.
پرسی: بۆچی؟ وتم: کاتیک من ویستم ده‌ستبکه‌م به نوژ کردن
گویم لیت بوو شتیکت وت!!

پێکه‌نی و وتی: باشه چی تیدا‌یه؟ وتم: هیچ، به‌لام له‌گه‌ل کئی
قسه‌ت ده‌کرد؟ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و سه‌یریکی زه‌ویه‌که‌ی کرد،
وه‌کو ئه‌وه‌ی بیربکاته‌وه... ئایا پیم ده‌لێیت یان نا؟

بۆیه منیش به‌رده‌وام بووم له‌قسه‌کردن، وتم: شیوه و سیمات
که‌سیکی زۆر هێمن دیاریت له‌وه ناچیت که شیت بیت، له‌گه‌ل
ئیمه‌ش نوژت کرد، ماشه‌لات لی بیت..

سه‌یریکی کردم و وتی: له‌گه‌ل مزگه‌وته‌که قسه‌م کرد!
ووشه‌کانی له‌م کاته‌دا وه‌کو بۆمبیک بوون بۆ من، وایکرد که‌میک
بیربکه‌مه‌وه، ئایا ده‌بی‌ت به‌راستی شیت بیت!! وتم: به‌لی، له‌گه‌ل
مزگه‌وته‌که قسه‌ت ده‌کرد، ئایا وه‌لامی دایه‌وه؟ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی
کرد و وتی: وتم ئیستا تۆمه‌تبارم ده‌که‌ی به‌ شیتی، ئایا به‌رد قسه

دهکات؟! ئه مه ته نها به رده، بۆیه منیش زه رده خه نه یه کم بۆ کرد و وتم: راسته ده کهیت، مادام ئه و نه وه لام ده داته وه و نه قسه ش دهکات بۆچی قسه ی له گهال ده کهیت؟

بۆ ماوه یه کی تریش بۆ ده نگ بوو، سه یڕیکی زه ویه که ی کرد و به قسه هاته وه بیئه وه ی سه ری به رز بکاته وه، وتی: من که سیکم مزگه وتم زۆر خوشده ویت، ده گه ڕیم به دوا ی مزگه وتیکی چۆل و وێراندا، کاتیکیش که بیرده که مه وه له وکاته ی خه لک نوێژی تیدا کردوه و له گهال خۆمدا ده لێم، خوایه گیان ده بیته ئیستا چند بیری ئه و که سانه بکات که نوێژی تیدا ده که ن؟

ده بیته چند بیری زیکری خوا بکات، ههستی پۆی ده که م که بیری ته سبیحات و ته هلیله و زیکرکردنه، ههست ده که م ئه م مزگه وته ههست به نامۆیی دهکات له ناو مزگه وته کانی تر، بیری ته نها یه ک سوژده دهکاته وه، کاتیکیش که ڕیبارێک - الله اکبر - ده لیت، به خۆم ده لێم به خوا ی ده بیته ئه م بیرکردنه وه یه ت بۆ پڕیکه مه وه، سویند به خوا ده بیته هه ندیک له پۆژه کانت بۆ بگێر مه وه و به م شیوه یه دیمه ناو مزگه وت و دوو پکات نوێژ ده که م و یه ک جوژنی ته واوی تیدا ده خوینمه وه، پیم مه لێ کاریکی سه یر ده کهیت، سویند به خوا من مزگه وتم خوشده ویت..

به قسه کانی چاوه کانم پڕ فرمیسک بوون و سه یری زه ویه که م کرد بۆئه وه ی فرمیسکه کانمی لیبشارمه وه، له بهر کاریگه ری

قسه‌کانی، هه‌سته‌کانی، شیواز و هه‌لسوکه‌وتی، کاره نامۆبیه‌که‌ی له‌م پیاوه‌ی که دلی په‌یوه‌سته به‌ مزگه‌وته‌وه له‌م ساته‌دا نه‌مزانی چی پئی بلّیم، ته‌نها توانیم که بلّیم: خوای گه‌وره‌ جه‌زای خیرتان بداته‌وه. به‌م جوّره‌ خواحافیزیم لی‌کرد و داوام‌لی‌کرد له‌دواعا و پارانه‌وه‌کانی له‌بیرمان نه‌کات..

ئاله‌م ساته‌دا سه‌رسوپه‌ینه‌رت‌رین شت پوویدا، له‌وکاته‌ی که ده‌مویست له‌ مزگه‌وته‌که‌ ده‌ریچم، گه‌نچه‌که‌ هه‌شتا سه‌یری زه‌وی ده‌کرد و، وتی: ده‌زانی چ دوعایه‌ک ده‌که‌م کاتیک له‌م مزگه‌وته ده‌رده‌چم؟ دوا‌ی ئه‌وه‌ی که نو‌یزم تیدا کرد؟!

منیش به‌ سه‌رسوپه‌مانه‌وه‌ سه‌یرم‌کرد، ئه‌ویش به‌رده‌وام بوو له‌ قسه‌کردن، وتی: ده‌لّیم: خواجه‌گیان تۆ خۆت ده‌زانی من یاوه‌ری یاد کردنه‌وه‌ی ئه‌م مزگه‌وته‌بووم، به‌ زی‌کری گه‌وره‌یی تۆ. به‌ قورئانه‌ پیرۆزه‌که‌ت، به‌ته‌نها له‌به‌رخاتری تۆ ئه‌ی خوای به‌په‌حم و به‌زه‌یی، بۆیه‌ تۆش یاوه‌ری باو‌کم بکه‌ له‌ گۆپه‌که‌ی که هه‌ر خۆت به‌ په‌حم‌ترینی، له‌م ساته‌دا و به‌ بیستنی ئه‌م قسانه‌ی هه‌ستم به‌ ته‌زوویه‌ک کرد که سه‌راپای جه‌سته‌ی داگرتم. وه‌کو مندا‌لیکی بچوک ده‌ستم کرد به‌ گریان.

ئای ئه‌مه‌ چ جوّره‌ وه‌فاداریه‌کی به‌رز و به‌پریزه‌ به‌رامبه‌ر به‌ باو‌ک؟! . (یاوه‌ری‌ک بۆ سه‌رکه‌وتن ل ٤٩).

وانه‌ی جه‌وته‌م :

ئاگاداری دلی دایکت به.

وانہی حہوتہم

بابہت: ناگاداری دلی دایکت به

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلَوْلَدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾﴾ لقمان.

﴿ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ، قَالَ ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أَبُوكَ﴾ رواه البخاري: (٥٩٧١) و مُسْلِم (٢٥٤٨).

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنِّي لَأَدْخُلُ فِي الصَّلَاةِ، وَأَنَا أُرِيدُ إِطَالَئَهَا فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ، فَأَتَجَوَّزُ مِمَّا أَعْلَمُ مِنْ شِدَّةِ وَجْدِ أُمِّهِ مِنْ بُكَائِهِ). متفق عليه، بخاري: (٧٠٩) و مُسْلِم: (٤٧٠).

سەرچاوهكان:

- (١) جريدة (الأفق الجديد) الأسبوعية، العدد: ٤٩٢، (٢٠١٣/٥/٧) ص ١٠.
- (٢) ندم، هانى درار عثمان، ص ١٢١.
- (٣) پوژنامهى يهكگرتوو، ژ: ٩٣٤، ل ٩.
- (٤) ياوهريك بو سهركهوتن، هاژه شيروانى، ل ٦٣، ٧٣.
- (٥) گوڤارى (بپيار) ژ: ٦١، ل ٣٩.
- (٦) گوڤارى (بپيار) ژ: ٦٠، ل ٣٩.
- (٧) قِصَصُ أَبِكْتَنِي، سالم مريشد، ص ٢١.
- (٨) بالانس، ئەندازيار عثمان، ل ١١٦.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

ووشه‌ی (دایک) ئەو ووشه ناسک و خۆشه‌ویسته‌یه، که
خۆشه‌ویستی له‌ناو هه‌موو دلیکی پاکدایه، ووشه‌ی به‌پێزی (دایک)
بۆنی خۆشتره له بۆنی خۆشی یاسه‌مین و په‌یحانه و میسک، وه
له‌هه‌موو بۆنیکی تری خۆش له گولزاری لاله‌زاری بۆنه‌خۆشه
دل‌پێنه‌کان. ئای چه‌نده گوێمان له‌م ووشه ناسکه جوانه ده‌بی‌ت،
چه‌نده زیاتر له دووباره‌ بپیته‌وه له گوێماندا زیاتر هه‌ست به‌ ئارامی
و ئاسووده‌یی ده‌که‌ین، هه‌ست ده‌که‌ین دل‌که‌مان ده‌بوژیته‌وه
له‌گه‌ڵ بیستنی ووشه‌ی (دایک) دا..

پوچ و خه‌یال و ئەندیشه‌مان ده‌پوات بۆ جیهانی پاکی و جوانی،
جیهانی وه‌فا و وه‌فاداری، جیهانی خۆشه‌ویستی و سۆز و قوربانی
دان، خۆ بزکردن و خۆتواندنه‌وه و خۆبه‌خت کردن و خۆبه‌خشی له
پێناوی که‌سانی تردا.. به‌ئێ ووشه‌ی (دایک) مه‌رهم و ده‌رمانی
ساپ‌ژکه‌ری هه‌موو برین و ئازاره‌کانه، ئەو ئاوازه‌ ناوازه‌یه که ژێی
دل‌که‌مان ته‌ی ده‌کات..

ئێمه چه‌نده هه‌ول ده‌هه‌ین و بیروهۆشمان بخه‌ینه کار و
پێنوسمان وشه‌ی ناسک پیز بکات، بۆئه‌وه‌ی ستایشی دایکمان
بکه‌ین، وه‌چه‌نده هه‌ول‌ده‌هه‌ین که وه‌فاداری بنوێنین و سوپاسی

بکہین لہ سہر ئہ و ہموو قوربانیہ گہ ورنہی کہ دایکمان داویہ تی لہ
پیناوی ئیمہ دا، وہچہ ندہ دعای خیری بؤبکہین کہ تہ ندروست و
بیئوہی و ئارام بژی و سہر فرازی دنیا و قیامت بی۔

به دنیاییوه ناتوانین که ئەدای حەقی وهفاداری بکهین
بهرامبەر به دایکمان، ئەگەر تهنایه ک کاتژمێری ژبانی دایکایهتی
بێ، که له شهوگاری درێژی پایز و زستاندا به دیارمانهوه بیداربوه
و شهو نشینی کردوه به دیار پاژهندنه بێشکهمانهوه، که گریاوین
له بهر ئازاریکی جهستهمان ئه و کاتهی ئێمه لاشه مان ئازاری ده بوو،
دایکمان پوچی ئازاری پێ ده گه یشت. ئوقره ی لی ده برا تا ئێمه ی
ده بینێ که باشن و بێ ئازارین..

به پاستی مرقی ژیر و تیگه یشتوو دوش داده مینی و تووشی
سه رسو پمان ده بیت کاتی بیرده کاته وه له سه ره ئه وه موو هیژ و
وزه یه ی، ئه وه موو خورپاگریه بی کۆتایی یه ی که دایکی پی
وه صف ده کری له پیناوی په روه رده و چاودیژی و تیگه یاندن و
پینگه یاندنی جگه رگوشه کانی، پۆله کانی، پۆشنای چاوه کانی، هیژی
جه رگ و هه ناوی، له و کاته ی منداله کانی ساوا و بچکۆله بون، چ ئه
کاته ی که گه رده و گهنج و لاو بوون، ئه وه کاته ی که منداله کانی
بچوک و مه لۆتکه ی شیره خۆره بوون، دایک شه وگاری دوور و دریزی
به دیاره وه پۆژ کردونه ته وه بۆ ئه وه ی ئه وان نه گرین و برسی و

سەرما و گەرما نەبن، وە ئەو کاتەشی کە گەرە بوون و کەشتونەتە پیگەشتن و بونەتە لاو، دەبینی ئەم دایکە چۆن لە جۆلە و هاتوچۆدایە، دێ و دەپوات لە پێناوی ئاسودەیی ئەواندا، بەلێ لە هەموو قوناغەکانی بچوکی و گەرەیی منداڵ دا.

ئەو دایکە هەمیشە لە جۆلەدایە لە پێناوی خزمەت کردن و دابین کردنی پێداویستی و داخواری پۆلەکانیدا، کە هەمەچەشن و هەمەجۆر داواکاریان هەیە..

بەلێ منداڵان گەرە دەبن و لاشەیان لە لاوازیەو بەرەو بەهیزی دەپوات. پۆژ بە پۆژ توانای جەستەییان زیاد دەبێ و خۆراکی چەورتر و شیرین و خوشتر دەخۆن. بەلام ئەمە هەمووی لەسەر حیسابی تەندروستی دایک، بەلێ دایک سال بۆ سال دەچیتە تەمەنەو و تەندروستی تێک دەچێ، نەخۆشیەکان یەک لەدوای یەک هێرشێ بۆ دێنن، هەرەکو هێرشێ بێ بەزەبیانە ی گورگ بۆ سەر مەر، بەلێ سالان تێدەپەڕن و منداڵان گەرە دەبن و خۆپندن تەواو دەکەن و ژن دێنن و شوو دەکەن و مال و حالێ خۆیان دروست دەکەن و خەریکی سەردان و سەیرانن، ئالەم کاتەدا زۆربەی کات دایک بە تەنھا بەجێ دەهێلێ لە مالد، بەدەگمەن کوپ و کچەکانی لێی بپرسن لە ژیان و تەندروستی و پێداویستییەکانی.

دە ی کوپ و کچی بەپێژ، وەرە لە خوا غافل مەبە، خوا بناسە و بزانی و بیربکەو، کە تۆ کاتی لەدایک بووی ئەم گەنجە شوخ و

شهنگه به توانایه، لیها تووه، پۆشنبیره نه بویت، ئه ی کێ خزمه تی کردی، چاودیزی کردی، به خێوی کردی، به شیرێ مه مکه کانی تیر و تیراوی کردی.. هه تا گه یاندیتیه ئاهم پۆزه؟

ده ی بۆچی تۆش ئه مپۆ قۆلی مه ردایه تی لی هه ئنامالی و وه کو ئه و دوینی خزمه تی کردی، ئه مپۆش تۆ خزمه تی بکه ی؟! یان له بیرت چۆته وه ئه و هه موو قوریانی دانه ی که دایکت له پیناوی تۆدا پیشکه شی کرد.

دایکیکی ماندو نه ناس.. <به سه رهات>

وه ن گوی بگرن له م به سه رهاته راسته قینه یه که به سه ر دایکیکی ماندو نه ناسی به سالآچووی ئه م چه ند ساله دا ها تووه، ئه و دایکه دوا ی پیگه یاندنی چه ندین کو پ و کچ، خۆی وزه ی تیا نه ما و وه کو مۆم توایه وه و له ناو جیگادا که وت، یه کی له که چه کانی پۆژانه ده هات بۆلای و پاکی ده کرده وه، نانی به ده مه وه ده کرد، جل و به رگی بۆ ده گزپی و ژووره که ی بۆ پاک ده کرده وه، ئه مجا ده پۆشته وه بۆ مال و میردی خۆی.

ئه م دایکه جگه له م که چه ی که تاقه کچی بوو، کۆمه له کو پیکیشی هه بوو. که هه موویان خاوه ن ژن و مالی خۆیان بوون و خاوه ن کاری باش و پله و پایه بوون. هه چیان غیره تی ئه وه یان

نەبوو ببیەنە مائی خۆیان و بەتەنھا جیتی نەهێلن، تەنھا جار و بار سەردانیان دەکرد و لە دەرگاوە هەوائیان دەپرسی..

تەنانەت پۆژیکیان کوپیکیان کە سەردانی دایکی کردبوو، ژنەکەشی لەگەڵ بوو، کونەلوتی خۆی گرتبوو، وتبووی ئەمە چیە ئەم بۆگەنە پیسە لەم ژوورە دی؟!

لەوکاتەدا دایکەکە ژێر خۆی تەپ کردبوو!!

سبحان الله ئەی کوپی باش، خۆزگە بیرت بکردایەتەووە ئەو کاتەئێ کە تۆ منال بووی نەک جاری، سەدان جار حالەتی ئاوات لی بەسەرھاتوو، دایکت هەر خێرا پاکی کردووینەووە و لوتی خوشی نەگرتوو و نەشی وتوووە ئەم بۆنە چیە؟

خۆبەخوا پاشەپۆی تۆش بۆگەنی لیھاتوو. بەلام دایکت ئەو بۆگەنەئێ بەلاو لە میسک و عەنەبەر بوو لە خۆشەویستی دا بۆ تۆ.. دەئێ ئەمە پاداشتت بوو بۆ دایکت؟!

بەئێ ئەئێ کچ و کوپە لاوکان: هەرکات کەسیکی ئازا و لیھاتوو، زانا و هەلگەوتوت بینی، وە ویستت زیاتر لەبارەییووە شارەزایی، ئەووە لەدایکی بپرسە. بزانی دایکی چ شێرە ژنیکی بوو، چونکە ئەم پالەوانە لە ئامیزنی ئەو دایکە پیگەشتوو و بە شیریی ئەو گۆش کراو. دەئێ هەزاران سلۆ و پیز و حورمەت و وەفا بۆ هەموو دایکان کە قوربانیان داو بۆ پیگەیانندی نەوێ داھاتوو. پاداشتی

ئەوان تەنھا بەخۋاى دادپەرۋەرى بەبەزەيى دەدرىتتەۋە. (جريدة الأفق الجديد، العدد ٤٩٢).

لە خەسلەتە ھەرە تايبەتەكانى دايك سى شتە:

يەكەم: سۆز و ئەقىنى بۆ پۆلەكەى بى سنورە.

دوۋەم: ئارامگرتنى لەسەر ئازارى پۆلەكەى بى سنورە.

سىنھەم: خزمەتى بۆ پۆلەكەى بى بەرامبەرە.

بۆيە ۋوشەى دايك لە زمانى عەرەبىدا بە (الأم) ھاتوۋە. كە بەماناى ئەۋەى ھەموو شت لە ئامىز دەگرى، ھەرەكو بە سوپەتى (الفاحة) دەوترى: أُمُّ الْكِتَاب. دايكى ھەموو قورئان. چونكە سورەتى (الفاحة) تەۋاۋى مانا و مەبەستى قورئانى لەخۇيدا ھەلگرتوۋە. يان لە قورئاندا بە شارى (مەككە) دەوترى (الأم القرى) دايكى ھەموو شار و گوندەكان ۋە بە نىشىمان دەوترى: (دايك) چونكە ئامىز بۆ ھەموۋان دەكاتەۋە، بە زىندوۋىيى و بە مردوۋىيى.

سۆز و خۆشەۋىستى و قوربانى دايك بۆ پۆلەكانى:

> [بەسەرھات]

يەككە لە پىۋانى پۇلىسى بەرگرى شارىستانى (ئاگرىكوژىنەۋە) دەلى: جارىكىيان ئاگاداركرائىنەۋە كە مالىك، ئاگرى گرتوۋە و خىزانەكەيان ھەموو لە ژورەۋەن، ئىمەش بەپەل گەيشتىنە شوئىنى

پووداوه که، بینیمان ناگر له ماله که دا به رزبۆته وه. له ناو ماله که دا دایکیک و سێ مندالی تیا بوو، باوکیان له مال نه بوو. ناگره که سه ره تا له ژووریکه وه دهستی پیکردبوو، دایکه که ویستبووی له ده رگای مه دخه له که وه رابکاته ده ره وه و منداله کانی ده ربکات، به لام به هۆی داخرانی ده رگا که و پاله په ستۆی دوکه ل و ناگره که وه سه رکه وتوو نه بوو، پاشان به خێرای خۆی و سێ منداله که ی به ره وه وه ره بانی ماله که یان بردبوو، که بپواته سه ریان. به لام به داخه وه ده رگا که به کلیل داخرا بوو کليله که شی لانه بوو!!

ناچار به ره وه یه کێ له هۆده کان که ناگر هێشتا نه یکه یشتبویه راپیکردبوو، به لام دوکه ل و ناگره که هه ناسه ی لیبرپیوون و مردبوون. تا ئێمه ده رگامان شکاند و چوینه ژووره وه به داخه وه گیانیان له ده ست دا بوو..

ئه وه ی جیگه ی تێپامان و سه رنجی هه موو تیمی ناگر کوژینه وه که و هه موو ئاماده بوان بوو. ئه و دیمه نه دلّه ژینه بوو که هه رگیز بیرمان ناچیتته وه، ئه ویش ئه وه بوو. که بینیمان دایکه که هه رسی منداله که ی خستبووه ژێر خۆیه وه و خۆی به سه ردا دا بوون هه ره کو دیمه نی ئه و بالنده یه ی که خۆی ده خاته سه ر به چه کانه ی و له ژێر باله کانی دا ده یانشاریتته وه ئه و دایکه ش ئاوا خۆی به سه ر منداله کانی دا دا بوو. به ئومیدی ئه وه ی که ئه گه ر ناگر گه یشته ژووره که ئه و بسوتی و منداله کانی ناگریان به رنه که وی!!

ئەو پۆلیسه دەلی: سویند به خوا بینیمان که هەموو دەستەکانی داخ بووبوون. نینۆکهکانی هەلۆهەری بوون که ئەوەندە پەلاماری دەرگا و پەنجەرە داخراوە داخپووەکانی دابوو، پاشان پای کردبوو بۆلای مندالەکانی و که زانیبوی دەرچونیان مەحالە، ویستبوی خۆی بسوتی و مەرگی مندالەکانی نەبینی. که هەموویان بەیەکەوه مردن!! (النّدم، هانی درار عثمان، ص ۱۲۱).

فەرموودهیهکی پیغمبەری دلسۆزمان سەبارەت بە سۆزی دلی دایک بۆ کۆرپەکهی: عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: (إِنِّي لَأَدْخُلُ فِي الصَّلَاةِ، وَأَنَا أُرِيدُ إِطَالَتَهَا فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ، فَأَتَجَوَّزُ مِمَّا أَعْلَمُ مِنْ شِدَّةِ وَجَدِ أُمِّهِ مِنْ بُكَائِهِ). متفق عليه، بخاری: ۷۰۹، و مُسْلِم: ۴۷۰.

واتە: من ئەچمە ناو نوێژەوه و زۆر حەزەدەکم که درێژە بە نوێژەکم بدهم و قورئانی زۆری تیدا بخوینم لەو کاتەدا گویم لە دەنگی گریانێ مندالێکی ساوا دەبیّت - که دایکی لە مزگەوتای نوێژی بەجەماعەت - دەکات. نوێژەکم کورت و پوخت دەکەمەوه، لەبەرئەوهی دەزانم که دلی ئەو دایکە چەندە مەحزون و خەمناکە کاتی گوێی لە دەنگی گریانێ کۆرپەکهی دەبی و ناتوانی بپروات بە دەمیەوه!!

له خوا غافل مه به و تاگاداری دلی دایکت به:

یه کهم: سوپاسگوزاری دایکت به

خوای گه وره له قورئاندا فه رموویه تی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ
حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَتْا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي
وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ﴾ لقمان.

واته: خوای گه وره ده فه رمووی: (له و کتیبانه دا که نار دوومه بۆ
پیغه مبه ره کانم) فه رمانم داوه به ئاده میزاد که به جوانی به نه رم و
نیانی و لوتفه وه له گه ل و باوک و دایکیدا بچولیتته وه و به چاکی
دلایان راگیر بکات..

کاتیک دایک سکی پرده بیت، پوژ به پوژ (تاکاتی له دایک بوونی
منداله که بیهیزی و لاوازی پووی تیده کات، کاتیکیش که له دایک
ده بیت، دایکه که پاش دوو سال، ئینجا له شیر خواردن
ده بیرپیتته وه، پاش ئه مه خودا ده فه رمووی: فه رمانمان داوه به
ئاده میزاد که سوپاسی من و دایک و باوکت بکه، پاش مردنت هر
بۆلای من ده گه پیتته وه و ده خریته ژیر حیساب و
لیپرسینه وه یه کی ورده وه... (ته فسیری گولشه ن، نیظام الدین
عبدالحمید، ب ۳، ل ۳۱۶).

به دوعاى دايكى خوشهويست بوو لاي خه لگى!

(به سه رهات)

زانايه كى ناودار و به ناويانگ، ماموستا له زانكوى نه زهره،
بينه ران و بيسه رانى نۆر خوشيان ده ویت. پۆژيكيان يه كيك له و
كه سانهى كه له كۆپه كهيدا دانيشتبوو، گووى بۆ و ته شيرينه كانى
ماموستا كهى راديرابوو، نه م پرسيارهى ئاراسته كرديو گووى:
ماموستا گيان نهينى نه و هه موو خوشهويستى يه چيه كه خه لگى
هه يانه بۆ تو؟ واته: بۆچى خه لك به و شيوه يه تو يان خوشده ویت؟
پوونتر بلين: ئايا چاكه يه كه هه يه وابكات مروفه كان هينده
خوشهويست بن لاي خه لگى؟

ماموستا وه لامى دايه وه و وتى: پهنگه هۆكارى نه و نهينيه
بگه رپته وه بۆنه و په يوهنديهى كه له نيوان من و دايكمدا هه بوو،
حه زده كه م بۆتان باس بكه م. چونكه له و باوه په دام نه وه تاكه
هۆكاره كه بووه ته هۆى نه وهى په يوهندي من و خه لگى به و شيوه يه
بيت و خوشهويستيان بۆمن گه يشتبيتته نه و ئاستهى كه ئيوه پيى
سه رسامن، به و هيوايهى ئيوه ش سودى لييبينن..

نه و كاتهى من خویندكار بووم له زانكوى نه زهره، دايكم
نه خوشبوو، له سه ر جيگا كه وتبوو، به دريژاي نه و كاتانهى له
ماله وه بووم له خزمه تيدا ده بووم و له نزيكه وه داده نيشتم و
خزمه تم ده كرد و پيداويستيه كانم بۆ جيبه جي ده كرد. له شه ودا له

نزیکی جیگه‌ک‌ی دایکم ده‌خه‌وتم، بۆئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ نیوه‌شه‌ودا
هه‌لسا و پێویستی به‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌بوو له‌ خزمه‌تیدا برۆم و
یارمه‌تی بده‌م..

شه‌ویکیان له‌سه‌ر کورسیه‌که‌م خه‌وم لێکه‌وت، له‌ نیوه‌شه‌ودا
دایکم هه‌لسابوو بپرواته‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌ستم پێ نه‌کردبوو، کاتی‌ک
به‌خه‌به‌ر هاتم سه‌یرم کرد دایکم وا ده‌ستی به‌ دیواره‌که‌وه‌ گرتوه‌
هه‌ول ده‌دات ورده‌ ورده‌ بپرواته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌په‌له‌ هه‌ستام و ده‌ستم
گرت و له‌ خزمه‌تیدا پۆشتمه‌ ده‌ره‌وه‌، دواتر بیرم کرده‌وه‌ که‌چی
بکه‌م بۆئه‌وه‌ی هه‌ر کات دایکم به‌خه‌به‌ر هات، منیش خه‌به‌رم
بپته‌وه‌؟! بیرۆکه‌یه‌ک هات به‌ خه‌یاڵمدا..

ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو له‌ خوار قه‌ره‌وێله‌ک‌ی دایکه‌وه‌ جیگه‌که‌م
دابخه‌م، به‌ شیوه‌یه‌ک هه‌رکات دایکم ویستی هه‌لسی و بپرواته
ده‌ره‌وه‌ قاچه‌کانی بکه‌وێته‌ سه‌ر سنگم، ئیدی له‌و شه‌وه‌ به‌ دواوه
ئه‌و پلانم جێبه‌جێ کرد. هه‌ر کات دایکم هه‌لده‌ستا، قاچه‌کانی
ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر سنگم، منیش به‌خه‌به‌ر ده‌هاتم و له‌ خزمه‌تیدا
ده‌پۆشتمه‌ ده‌ره‌وه‌، شه‌ویکیان گویم لێبوو دایکم ده‌سته‌کانی بۆ
ئاسمان به‌رز کردبۆوه‌ و ده‌یگوت: خودایه‌ داوات لێده‌که‌م که
خه‌لکی ئه‌م کۆپه‌ی منیان خوشبویّت).. ته‌نها شتی‌ک که‌ من هه‌ستی
پێ بکه‌م بۆ به‌ده‌ست هێنانی خوشه‌ویستی خه‌لکی نزاکانی
دایکه‌!!

بهائی کوپ و کچی گنج و لاو: گهر دهته ویت له دنیا و دوا پوژدا
 بهخته وهر بیت، بهرده وام له گهل دایک و باوکتدا چاکه بکه،
 بهخته وهریان بکه، بهخته وهر ده بیت.. هرگیز ئاخ و ئوف
 بهرامبهریان دهرمه بره، بهوتهی شیرین و جوان بانگیان بکه،
 هرگیز قسه یان پی مه بره، به جوانی گوی بۆ قسه کانیاں پادیپه،
 دهنگیان به سردا به رزمه که وه، بهرده وام هه ولبده پیویسته کانیاں
 بۆ جیبه جی بکهیت، به وپه پی خوشحالیه وه داواکانیاں جیبه جی
 بکه. ئه وان کللی بهخته وهری تۆن، وریابه کلله کانت ون نه کهیت..
 (گۆفاری بریار، ژماره: ۶۱، ۳۹۷).

سیههم: گوپرایهائی فهرمانی دایکت به:

هه رچه نده ناوداربوی، پایه دار و پله داربوی، له ئاستی داواکری و
 بانگ کردنی دایکتدا، مهائی بۆچی، به لکو ته نها: بهائی به سه رچاو
 بزانه... چونکه به کیک له و ئهرکانه ی پیویسته ئیمه بهرامبه ر دایک و
 باوکمان ئه نجامی بدهین، گوپرایهائی ته واوه بۆ فه رمانه کانیاں، به بی
 بۆله بۆل و دواخستن و دهرپینی ئاخ و ئوف. که سی ژیر به هیچ
 بیانویه ک و پاساوێک فه رمانه کانی دایک و باوکی دواناخات و په تی
 ناکاته وه..

بۆ فه‌رمانی دایکی، وانه وتنه‌وه‌که‌ی جیه‌یشت!

> [به‌سه‌ره‌ات]

زانایه‌ک له‌کاتی وانه وتنه‌وه‌دا، له‌وکاته‌ی زیاتر له (۱۰۰) قوتابی به‌وپه‌ری نه‌ده‌ب و هیمنیه‌وه له خزمه‌تیدا دانیشتیوون و به تامه‌زیوییه‌وه گوییان بۆ قسه‌کانی مامۆستا که‌یان پادێرا‌بوو، هه‌ر قسه‌یه‌کی ده‌کرد ده‌یان نویسه‌وه. له‌و ساته‌دا دایکی دێته ژووره‌وه و پێی ده‌لێت:

خواردن بده به‌مریشکه‌کان!!

به‌وردی سه‌رنج له‌و کاره‌ بچوکه‌ بده، له‌و کاره‌ی که به‌ منداڵێک نه‌نجام ده‌دریت!!

به‌لام نه‌گه‌ر چی کاره‌که بچوک و که‌م بایه‌خه، له‌ سینه‌ و زاریکی مرۆفیکێ گه‌وره‌وه ده‌رچووه، له‌ سینه‌ی نه‌و مرۆفه‌وه ده‌رچووه که مافی زۆری به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه، ده‌زانن له‌به‌رامبه‌ردا زانا که چی وت؟! په‌نگه هه‌مووان بلێین: بێگومان وتویه‌تی نه‌وه کاری من نیه، خۆ به‌ منداڵێکیش نه‌و کاره نه‌نجام ده‌دری، یاخود گوتویه‌تی: من کاتم نیه و به‌سه‌دان که‌س له‌ کۆر و مه‌جلیسی مندا دانیشتیوون و چاوه‌پوانی قسه‌کانی من ده‌که‌ن. یان گوتویه‌تی پاش که‌میکی تر وانه‌که‌م ته‌واو ده‌که‌م و نه‌و کاره نه‌نجام ده‌ده‌م.. یان هه‌ر شتێک تۆ به‌خه‌یاڵتا دیت..

باشه نه گهر تو له و پله و پایه دا بیت، دایکت بۆ ودها کاریک
بانگت بکات، کاردانه و هت چی ده بیت؟!

وه لاهه که ی لای خوته ئیستا با پیکه وه وه لام و کاردانه وه ی نه م
زانایه بییستین، زانای پایه بهرز، پیشه نگی هه موو کاریکی چاک، به
خنده وه گوئی: به چاوان دایه گیان. دهست به جی کتیه که ی
داخست و داوای یارمه تی له قوتابیه کانی کرد و پویشت بۆنه وه ی
خواردن به مریشکه کان بدات و فرمانه که ی دایکی به جی بهینیت..
پاشان گه پایه وه بۆلای قوتابیه کانی و وانه که ی بۆ ته واوکردن..
پهنگه بلئی بۆچی نه م دایکه بۆ ودها کاریکی بچوک له ساتیکدا که
پتر له سه د قوتابی گوئی بیستی قسه و وته کانی بوون، نه م زانایه
پاده سپیریت؟!

له وه لامدا ده لئین: بۆنه وه ی هه زاران که سی وه کو من و تو فیر
بکات که له هه ر پۆست و پله و پایه یه کدا بین، په پره وی له
فرمانی دایک و باوکمان بکهین، دایکه که به و هه لویسته ی وانه یه کی
فیری قوتابیه کان کرد، که ده بیت به وینه ی مامۆستا که یان
گوپرایه لی دایک و باوکیان بن، زانای پایه به رزیش به کرده وه
قوتابیه کانی فیرکرد که چۆن فرمانی دایکیان جیه جی بکن..
نه م زانایه ش پیشه وا (نه بو حه نیغه) په حمه تی خوای لیبت.

گەنج و لاوى بەرپىز: ئەگەر ھەلۋىستى ئەم زانايت بەلاۋە
جوان و ناۋازەيە، چاۋى لىيىكە، خۇ ئەگەر ۋادەزانى ئەم داۋايەي
دايىكى زاناكە داۋايەكى نادروستە بە تايىبەت لەم ساتەدا، ئەم
بەبىرى خۇت بەيئەنرەۋە كە دايىك بۇ ماۋەي پۇژىك دوان نا، بەلكو
بە دىژاۋىيى نۇ مانگ تۇي لە سىكى خۇيدا ھەلگرت. لە تەۋاۋى ئەم
ماۋەيەدا نەيدەتۋانى ۋەكو كەسىكى ئاسايى بخەۋىت. نان بخوات،
پشوو بدات، پاشان دوو سالى تەۋاۋ لانى كەم شەۋانە پىنچ جار
بەخەبەرت ھىناۋە، نەدەخەۋت تا تۇ دەخەۋتى، دەگىيا ئەم كاتەي
تۇ دەگىيات، پىدەكەنى ئەم ساتەي تۇ پىدەكەنى.. (كۇڭشارى:
بىرپار، ژمارە: ۶۰، ل ۳۹).

چۈرەم: دايىك.. دۋاى مردنىشى دلى لاتە!!

دايىك ئەۋەندە بەسۆز و مېرەبانە بۇ پۇلەكەي كە لەدۋاى
مردنىش ھەر دلى لاي مىندالەكەيەتى، مردنىش ناتۋانى پەيۋەندى
پۈخى نىۋانىان لەناۋىبات.

دلى لاي مىندالەكەي بوو.. تا مرد! <بەسەرھات>

ئەم چىرۈكە راستەقىنەمان لە ساتى لە دايىك بۈنى كۇرپەيەكى
چاۋگەشەۋە دەست پىدەكات. كە ھەر لەم پۇژەدا كە ئەم ھاتە
دۈنياۋە ۋە ھەناسەي سەر زەۋى ھەلمۇي و چاۋەكانى كىردەۋە، پىك

له و ساته دا، دایکی ئەم منداڵه کۆچی دوايي کرد و هه ناسه ی وه ستا و چاوه کانی بۆ دواچار لێک نان.. کۆرپه ساواکه ی له ئامیز نه گرت و به ته نها جیی هیشت، باوکی ئەم منداڵه نه یده زانی چی له م مه لۆته که ساوايه بکات. بۆیه ته کلیفی له خوشکه که ی خیزانی، ژن خوشکه که ی، پوری منداڵه که کرد که ماوه یه ک ئەم منداڵه ساوايه به خێو بکات.

به لام ئەم پوره ش به هۆکاری منداڵی خۆی و ده وام و دائیره وه نه یتوانی به رده وام بێت، له به خێوکردنی ئەم منداڵه دا، بۆیه به هه موو خزم و که س و کار پێشنیاری ئەوه یان بۆ کرد که هاوسه رگیری بکاته وه، هه م خۆی بێ خیزان نابێ و مال و حاڵی چۆل نابێ، هه م ئەم منداڵه ساوايه ش له لایه ن باجیه که یه وه به خێو ده کری.. به لێ دوا ی هه وت مانگ له وه فاتی ژنه که ی ئەم پیاوه هاوسه رگیری کرده وه و ئەو ژنه ی که هینای قبوڵی بوو که کۆرپه که ی بۆ به خێو بکات..

سه ره تا باش بوو له گه لێ پاشان یه ک له دوا ی یه ک دوو منداڵی بوو، کچیک و کوڕیک. له م کاته دا کۆرپه ی دایک مردوو ته مه نی که یشته چوار سالان، ئیتر باجیه که ی به ته واوی ئەم منداڵه ی پشت گوێ خستبوو، ته نانه ت له هه وشه ی ماله که یاندا ژووریک ی بچکۆلانه یان بۆ دروست کردبوو، نه یانده هیشته له گه ل دوو منداڵه بچوکه که دا یاری بکات!! پۆژیکیان له یادی له دایک بوونی

مندالەکه‌دا. (عید المیلاد)، باجیه‌که‌ی هه‌موو که‌س و کاری خۆی بانگ کرد بۆ مائی خۆیان و خواردنی خۆش و شیرینی و هه‌موو شتیکی ئاماده کردبوو، باوکی مندالەکه به‌هۆی کاریکی زۆر پێویسته‌وه نه‌یتوانی ئیواره ئاماده بێت، هه‌مووان به‌ کۆمه‌ل له ده‌وری سفره و خوان کۆبونه‌وه و ته‌نها یه‌ک که‌س ئاماده‌ی سفره‌ی خواردن نه‌بوو. که‌ ئه‌و مندالە چوار ساله‌ بوو. که‌ دایکی ئازیزی نه‌ما‌بوو. غه‌یری - الله - که‌س نه‌بوو خه‌می بۆ بخوات!!

له‌م کاته‌دا مندالەکه‌ چوو به‌ر په‌نجهره‌که‌ و ته‌ماشای پێکه‌نین و شادمانی و کێک و مۆمی یادی له‌ دایک بونه‌که‌ی ده‌کرد ناوده‌می پر ده‌بوو له‌ ئاو و حه‌زی ده‌کرد به‌شداریان بێ! به‌لام باجیه‌که‌ی بۆنه‌وه‌ی دووری بخاته‌وه‌. ته‌نها برنجی بۆ کرده‌ قاپێکه‌وه‌ و دایه‌ ده‌ستی و لێی توپه‌ بوو وه‌ پێی وت:

به‌رۆ بۆ ژووره‌که‌ی خۆت بیه‌خۆ و نه‌یه‌یته‌ ده‌ره‌وه‌!!

مندالەکه‌ش قاپه‌ خواردنه‌که‌ی وه‌رگرت و به‌دلی شکاو و پر له‌ گریان و چاوی به‌ فرمێسکه‌وه‌ هات له‌ حه‌وشه‌ی ماله‌که‌یاندا له‌ ژێر قادرمه‌کاندا ده‌ستی کرد به‌ خواردنی. هه‌موو تا دره‌نگانی شه‌و خه‌ریکی ئاهه‌نگ و قسه‌ی خۆش و پێکه‌نین بوون..

هیچ که‌س بیری به‌لای مندالەکه‌دا نه‌ده‌چوو. که‌ چه‌نده‌ پێویستی به‌ سۆز و ئه‌وین هه‌بوو. هه‌موویان له‌ خوا غافل بوون،

ئەینا بیرى ئەو مندالەیان دەکردەو. کە بى دایكى چى لى
بەسەرھێناوہ..

بەلى ھەمووان پۆشتن و باوكى مندالەكە ھاتەو و لە مندالەكەى
پرسى، ژنەكەى وتى: تىرى خواردوو و لەگەلمان بو و ئیستا لە
ژوورەكەى خۆى خەوتووہ.. مندالەكەش لەو سەرما و سۆلە
سەختەدا، لە ژێر قادرمەكاندا دانیشتبوو، خەوى لێكەوتبوو وە
نەچوو بوە ژوورەكەى خۆى.

بەلى ژن و پیاو بەیەكەو خەوتن و پیاو كە خەونى بینى و لە
خەویدا خیزانى یەكەمى بینى، بینى خیزانى كۆچكردوى زۆر
پەشیو حالە و بە مێردەكەى وت: تەكایە ھەستە ئاگات لە كۆرەكەم
بى!! پیاو كە بە شلە ژاوى لەخەو پاپەپى و خەو كەى بۆ ژنەكەى
گێڕا یەو، ژنەكەى وتى: ھىچ نە، خەونى درۆیە.. مندالەكە لە ژوورى
خۆى خەوتووہ. دەى بخەوہ..

بۆجاری دووھم باوكى مندالەكە خەوتەو. بەلام ھەمان خەونى
بینیەو و ژنە مردوو كەى ھاتەو خەونى و دیسان پیتی وت:
پیاو كە تەكایە ھەستە و ئاگات لە كۆرەكەم بى، وەزعی خرابە!
ئەمجارەشیان پیاو كە لەخەو پاپەپى و ژنەكەى خەبەر كێردەو
و خەو كەى بۆ گێڕا یەو و لە ھەوالی كۆرەكەى پرسى. ژنەكەى
خۆى توپەرد و بە خەوالیەو بۆلاندی و وتى: ئەمە چى ئەو ھەندە
شت گەورە دەكەى. ئەمە خەونى ھاشە و بى بنەمایە و كۆپت

عهی بی نیه و بخهوه و بیله ئیمهش تۆزی بخهوین. لی پاكشایهوه و
بی خه م خهوتهوه، باوکهكesh بههه مان شیوه خهوتهوه. سی باره
باوکی مندا له كه خهونی بینیهوه و ئه مجاره یان ژنه كۆچكردوه كه ی
هاتهوه خهوی و پی وت: ئیستا كۆپه كه م پزگاری بوو. ئیستا هات
بۆ لام!!

ئه مجاره پیاوه كه نۆد به ترس و له رزهوه له خه و پا په پی و
پایكرد بۆ ژووری كۆپه كه ی به لام بینی له وی نیه. وه كو شیت و هار
به خه وشه و ماله كه دا پای ده كرد و بانگی كۆپه كه ی ده كرد. به لام
وه ختی بینی له ژیر قادرمه كاندا قاپه برنجه كه ی له باوه شدایه و
دهسته بچكۆله ناسكه كانی تازه گه رمیان لی پراوه و سه ری به
سنگیا شو پپۆته وه و له سه رمان په ق بۆته وه و گیانی تیانه ماوه و
مردووه و هه موو له شی له سه رمان شین هه لگه پراوه!!

هه ر ئه و ساته ی دایکی وتی: ئیستا كۆپه كه م پزگاری بوو.
گه یشته لام. هه ر له و كاته دا ئه م كۆپه جوانه بی نازه چوار ساله
گیانی سپارد بوو!! (قصص أبكتني، سالم مرشید، ص ۲۱).

چۆن پاداشتی دایکت دایه وه؟!

- وهختی ته مەنت سالتیک بوو، دهیشۆردیت و خۆراکی ده کرد به ده مته وه، تۆ به گریان تا نزیکه ی ده مه و به یان پاداشته که ت ده دایه وه..

- وهختی ته مەنت سی سال بوو، خوادنی خوش و به تامی بۆ لیدنه ای، تۆ قاپه که ت هه لده دا به سه روچاویا، به و شیوه یه سوپاست ده کرد.

- وهختی ته مەنت بوو به چوار سال، پینوسیکی دایه ده ست تاکو وینه ی پی بکیشی، تۆ دیواری ژوره که ت هه مووی نوسی و ناشیرینت کرد و بویته مایه ی ماندووبوون بۆ دایکت! ئه مه بوو گشت سوپاسه که ت!.

- وهختی ته مەنت بوو به پینچ سال، جوانترین جلی جه ژانه ی بۆ ده کپیت و به زۆر له به ری ده کردی، تۆ له بری سوپاسکردن، ده چووی جله کانت پیس ده کرد و له قوڤت هه لده کیشان!.

- وهختی ته مەنت بوو به شه ش سال، ده ستی گرتی و برديه به رخویندن، تۆ به گریان و ناز و نوز و داواکاری نابه جی و ناپۆم و ناپۆم پاداشته که ت دایه وه..

- وهختی ته مەنت بوو به (۱۰) سال، تا له قوتاخانه ده هاتیه وه له به رده رگا ده وه ستا بۆئه وه ی له باوه شت بگری.

تۆش پىڭ و پاست بەبى ئەۋەى تەنەت سەيرىشى بىكەى پاست
دەپۆشتى بۇ ژوۋرەۋە. ئەمە بوو سوپاسەكەت!!

– ۋەختى بويىتە پانزە سالان، كە لە قۇناغىكى خويىندىن بە پەلەى
بەرز دەردەچۈى، لە خۇشياندا دەگىرىا، كەچى تۇ داۋاى ديارىت
لەيدەكرد. ئەۋە بوو سوپاسگوزارىت!.

– ۋەختى تەمەنت بوو بە بىست سال، حەزى دەكرد لەگەلەيدا
بىچىتە سەردانى خىزمان كەچى تۇ دەچۈى بۇلاى برادەر و
دۇستانت، ئەمەبوو گىشت سوپاسەكەت!.

كە عومرت بوو بە (بىست و پىنچ) سال، داىكت ھەموو ھەۋلى
خۇى خىستەكار و ھەموو لاشەى بوو بە چاۋ بۇ دۇزىنەۋەى
ھاۋسەرى ژىانت. ھەر كىچىكى جوانى بىبىنايە ۋاى وينا دەكرد ئەۋە
بوكى داھاتوۋىەتى بەلام تۇ كە ھاۋسەرگىرىت كرد، سوپاسگوزارىت
بۇ داىكت ئەۋە بوو، دەستى ھاۋسەرەكەت گرت و لە شوپىنكى نۇر
دوور لە ئەۋ، خانوۋىەكت بە كرى گرت و دانىشتى..

– ۋەختى تەمەنت بوو بە (سى) سال، ھەندى ئامۇزگارى كردى،
دەربارەى پەرۋەردەى مندا. تۇ قىسەى خۇشت ئەۋە بوو،
پىۋىست ناكات خۇتمان لەگەل ماندوۋ بىكەى، خۇمان دەزانىن چى
دەكەين.

– كه تەمەنت بوو بە (سى و پېنچ) سال، دايكت تەلەفۆنى بۆ دەکردى، كۆپم وەرە ئەم نيوەپۆيە نانيكەم لا بخۆ، سوپاسەكەى تۆ ئەو بوو: دايە گيان ناتوانم، چونكە زۆر سەرقالم !!

– وەختى تەمەنت بوو بە (چل) سال. ھەوالى پېداى كە نەخۆشە و پېويستى پېت ھەيە، كەمى ئاگات لىتى بېت، سوپاسەكەى تۆ ئەو بوو، لەبەرخۆتەو دەتبولاند و دەتگوت: خوايە زەلېليان نەكەى. ئەم دايكەم نەبى بە بار بە سەر شانى مال و مندالمەو !!

– پۆزىكىش لە پۆژەكانى خوا ئەم دايكە بە جېت دەھىلى، بەلام ھېشتا خۆشەويستىت دلى ئەوى بە جى نەھىشتوو..

دەى ئەگەر ئېستا دايكت لەلاماوە، تو خوا ھەرگىز جېتى مەھىلە و خۆشەويستى لەبىر مەكە و تاپېت دەكرى دلى گەورەى بە دەست بەيتە، چونكە لەم دونيايەدا تەنھا يەك دايكت ھەيە و تەواو، وەختىكىش لە دنيا دەپوا، فرىشتەكان بانگت دەكەن: ئەوا ئەو كەسەش لە دونيا دەرچوو، كە بەھۆى ئەو وەو، خواوەند سۆزى خۆى دەپژاند بە سەرتدا.. ئەمەى وترا پەيامىكە بۆ ھەر كەسى كە دايكى خۆى خۆشدەوېت.. (ئاو و ئاور، ھېمن خورشيد، ل ۱۰۳).

له‌دوای مردنی دایکت له‌یادی مه‌که و سه‌ردانی

گۆره‌که‌ی بکه و خیری بۆ بکه

ئەبى ھورەپرە دەفەر مووی: (زارَ النَّبِيُّ ﷺ قَبْرَ أُمِّهِ، فَبَكَى، وَ أَبْكَى مَنْ حَوْلَهُ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۵۵.

واته: پێغه‌مبەر ﷺ پۆشت بۆ سه‌ردانی گۆپی دایکی، له‌وێ گریا و ئەو که‌سانه‌ش که له‌ده‌وری بوون هینانیه‌ گریان...

تیبینی: پێغه‌مبەری خوا ﷺ ته‌مه‌نی (۶) سال بوو که دایکی وه‌فاتی کرد. ئەم سه‌ردانه‌ی گۆپی دایکی که هاوه‌لان له‌ خزمه‌تیدا بوون و خۆشه‌ویستمان ﷺ ئەوه‌نده به‌کۆل بۆ دایکی گریاوه‌ وه‌کو ئەوه‌ی ئیستا ته‌رمه‌که‌ی به‌خاک سپێدرایی، ته‌نانه‌ت هه‌موو هاوه‌لانی‌ش به‌ مه‌حزونی گریان پێغه‌مبەر ﷺ ده‌ستیان کرد به‌ گریان. له‌دوای فه‌تحی مه‌که‌که‌وه‌ بووه. که نزیک (په‌نجا) سال به‌سه‌ر وه‌فاتی دایکی پێغه‌مبەر دا ﷺ تپه‌پویه!! ئەمه‌یه وه‌فاداری بۆ دایک، که به‌پاستی بی وینه‌یه.

هه‌میشه‌ دایکت له‌یاد بی و دوای مردنی خیری بۆ بکه:

دایکی هه‌موو ئیمانداران. خاتوو عائیشه‌ خیزانی پێغه‌مبەری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: پیاویک هاته‌ خزمه‌تی پێغه‌مبەری خوا و عه‌رزى کرد، ئەى پێغه‌مبەری خوا ﷺ دایکم کت و پڕ و له‌ناکاو مرد،

فریانه که ووت پاسپیژی و وه صیهت بکات تاخیر و صه ده قه یه کی بۆ بکهین. من واده زانم نه گهر دایکم له سهره مهرگدا مه و دای قسه کردنی بیوایه، خیریکی بریار ده دا بۆ خۆی (أَفَلَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟!) جا ئایا خیری ده گات نه گهر من له جیاتی خۆی خیری بۆ بکهیم؟! پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: (نَعَمْ) به لّی خیری ده گا. ئەم فهرمووده یه: رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (٥٩٧٩) وَ مُسْلِم: (٢٣٢٣).

له فهرمووده یه کی تر دا هاتوو: سه عدی کوپی عوباده کاتی دایکی ده مری، خۆی له دیاری نابێ. جا که هاته وه دایکی مردبوو، زۆر خه مناک بوو. هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ عه رزی کرد: ئەو پیغه مبهری خوا ﷺ که دایکم مرد خۆم به دیاریه وه نه بوم، جا ئایا نه گهر ئیستا من شتیکی بۆ بکهیم به خیر سوودی ده بی بۆی؟ (أَيَنْفَعُهَا شَيْئَانِ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَنْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَإِنِّي أَشْهَدُكَ أَنَّ حَائِطِي الْمَخْرَافَ صَدَقَةٌ عَنْهَا) پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: به لّی، سه عدی کوپی عوباده فهرمووی: ده تر شایه تبه که وا نهو باخه م کرد به خیر بۆی. (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: ٢٧٦٢).

وه له هه ندی فهرمووده شدا هاتوو، که کاتی پرسیار کراوه له پیغه مبهری خوا ﷺ که دایکم مردوو و (فَإِي الصَّدَقَةُ أَفْضَلُ؟!) کام خیره له هه موو خیری خیرتره تا بۆی بکهیم؟! پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: (الماء) ئاو، بیره ئاوێک لیبدە و بیکه به خیراو هه رکه س

پیوستی پئی بوو باسوودی لیّ وه ریگری. یان به پادیکی تاو له
 قوتا بخانه یه ک مزگه وتیک دابنئی و له هاویناندا خه لکی تاوی ساردی
 لیّ بخواته وه... هه موو نه جر و پادا شته که ی به دایکت ده گات..
 (التاج الجامع للأصول فی الأحادیث الرّسولَ ﷺ منصور علی
 ناصیف. وه رگی پانی: ماموستا نوری فارس حمه خان. ب ۱، ل ۵۸۰).

سزای نه و که سانه ی له خوا غافلن و بو دایکیان خراپن:

هه موو نه و که سانه ی که له ژیا نی دونیادا بیّ حورمه تی به
 دایکیان ده که ن، به گو فتار بیّ یان به په فتار، نازاریکی دلّ و پوچ و
 جه سته یان ده دهن، نه وه ده بیّ بزائن خوی دادگر هه ر له دنیادا
 پیش قیامت سزایان ده دات. به وه ی که هه می شه ویژدانیان
 نازاریان ده دات، دائی مه دلّ به خه من، مندالی خراپیان ده بیت.
 گیرو گرفتیان بو دپته پیش. هه ندی جاریش له سه ره مهرگ و کاتی
 مردن و دوی مردندا، سزای سه ختیان پیوه ده بینری.. نمونه:

> [به سه ره ات]

کابرایه کی مردوو شو، به ناوی: (عه بیاس به تاوی) که ته مه نی له
 هه فتا کاندایه و خه لکی ولاتی سعودیه یه، له یاده وه ری هه کاندایه ده لی:
 من سی و شه ش سالّ فه رمان به ر بووم له فرۆکه خانه و کاری ئیداریم

دەکرد. بەهۆی پووداویکەووە لە ساڵی (١٩٨٩)دا، کە لە نێوان من و خوای گەورە خۆیدا، بپارم دا واز لە کارەکم بەیتم و مردوو بشۆم لەبەر خوا. لەم ماوە دوور و درێژەدا مردوویەکی یەگجار زۆرم شتو، بەنەوێ و شەش حالەتیان زۆر کاریگەر بووم. لە شەش حالەتیاندا تووشی ئینھاری عەسەبی بووم و لە نەخۆشخانە چەند پۆژ چارەسەریان بۆ کردم. چونکە حالەتەکان ئێوەندە ناخۆشبوون و دەهاتنەووە بەرچاوم.. هەندێ حالەتیان بەبێ هیچ ناو هێنایی کەس و مالتیک باس دەکەم بۆ پەند و وانه لێوەرگرتن:

بەسەرھات

جاریکیان بانگیان کردم بۆ مالتیک بۆ شتنی کابرایەکی زۆر دەوڵەمەندی حەفتا ساڵ، کە چووم بینیم لەسەر جیگاگە یەتی و سەعاتیکە مردوو و کاشی مالتەکیان ئەتوت ئاوینە یە و سی خزمەتکار خزمەتی دەکرد. کوپەزاکی شەم لەگەڵ بوو، ئەوێ سەیر بوو، بینیم میروولە لە دەمیەو دەیتە دەری و دەچیتە گۆییەو. زۆرم پێی سەیر بوو، تەلەفۆنم کرد بۆ زانایەکی کەچی بکەم؟! چونکە هەرگیز شتی وام نەدیوو..

وتی: خۆت چی بەچاک دەزانی وابکە.. بەهەر حال لەگەڵ کوپەزاکییدا بەچەرچەفەکی ژێرەووە هەڵمانگرت و چەند جار لە ئاوی ناو بانویە کمان هەڵکێشا تا میروولەکان سەرئاو بکەن. دواتر هەرچۆنی بوو شتمان و کفنمان کرد و نوێژمان لەسەر کرد و

ناشتمان.. به کوپه زاکه یم وت: تۆش ئه وهت بینى که من بینیم؟!
 ییم بلیّ بزانم بایپر ت چۆن بووه؟!

وتی: له دایکم بیستووه که کاتی خۆی زۆر عهزیهتی دایکی داوه و تهنا ته زۆر به خراپی لیتی داوه، تهنا ته براکانی جارێک دایکیان دهبن شکاتی لیبکات، دایکیان له لای پۆلیس دهلیت: خۆم که وتووم و کوړه که م وای لینه کردووم..

ئەم پۈۋداۋە ئەۋەندە كارى تىكردىم، سى چۈر شەۋ خەۋم
لېنەكەۋت. ئاى ئەجىرى دايك و باوك چەندە گەۋرەيە، واۋەيلا بە
حالى ئەۋەى خراپە لەگەل دايك و باوكيا دەكات و خۆى توۋشى
ئەۋ گوناھە گەۋرە دەكات، كە پىسۋايى دونيا و قىامەتى پىۋەيە.
(بالانس، ئەندازىار عثمان، ل ۱۱۶).

نزای کۆتایی: خواجه گیان تۆ دهیبینیت: ئەگەر دایکم گوناھبارە
لە گوناھەکانی خۆشبە، ئەگەر دایکم خەمبارە، خواجه گیان دڵی
خۆش بکە، ئەگەریش دڵخۆشە، خواجه گیان خۆشیەکی تا سەر
بیت، خواجه گیان ئەگەر نەخۆشە شیفای بدە، ئەگەر خەفەتی هەبە
لێی دوربخەرەو. خواجه گیان ئەگەر گەپایەو بۆلای تۆ، پەحمی
پێبکە و بیکە بە یەکێک لە ئافرەتەکانی بەهەشت. خواجه گیان
بەقەد تەپەکانی دڵم لەبەرت دەپارێمەو کە دایکم یەکێک بیت لە
ئافرەتەکانی بەهەشت. ئامین. ئامین. ئامین.

وانه‌ی هه‌شته‌م :

مندالّ مردن

وانهى ههشتهم

بابهت: مندال مردن

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴾﴾ الكهف.

﴿ وَقَالَ الْحَقَّ - سُبْحَانَهُ - حكايةً عَنْ يَعْقُوبَ - عَلَيْهِ السَّلَامَ -: ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَتَأَسَفَى عَلَى يُوسُفَ وَأَبِیْضَتْ عَيْنَاهُ مِنْ أَلْحَزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾﴾ يوسف.

﴿ وَنَجِدُ رَسُولَنَا ﷺ يَبْكِي، وَتَذْرِفُ (صَبَّ الدُمُوعِ) عَيْنَاهُ حُرْنًا عَلَى مَوْتِ ابْنِهِ إِبْرَاهِيمَ، وَقَالَ: (إِنَّ الْعَيْنَ تَذْمَعُ، وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ، وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا، وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (١٣٠٣) وَمُسْلِمٌ: (٢٣١٥).

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِمَلَائِكَتِهِ: قَبَضْنُمُ وَلَدَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَبَضْنُمُ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: حَمْدُكَ وَاسْتَرْجَعَ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: (ابْنُؤَا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ،

وَسَمُوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ: (١٠٢١) وَحَسَنُهُ
الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (٧٩٥).

ﷺ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَ لَهَا ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ،
كَانُوا لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ، قَالَتْ امْرَأَةٌ: وَإِثْنَانِ؟ قَالَ وَإِثْنَانِ).
مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ، (بُخَارِي: ١٠٢) وَ مُسْلِمٌ: (٢٦٣٤).

ﷺ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَا مِنْ نَاسٍ مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَفَّى لَهُ
ثَلَاثٌ، لَمْ يَبْلُغُوا الْحِثَّ، إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ
إِيَّاهُمْ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (١٢٤٨).

ﷺ عَنْ بَرَاءٍ قَالَ: (لَمَّا تَوَفَّى إِبْرَاهِيمَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ لَهُ مُرْضِعًا فِي الْجَنَّةِ). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (١٣٨٢).

ﷺ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ إِبْرَاهِيمَ ابْنِي، وَ إِنَّهُ مَاتَ فِي
الْثَّوْبِ وَ إِنَّ لَهُ لَخَظْرَيْنِ يَكْمَلَانِ رِضَاعَتَهُ فِي الْجَنَّةِ). رَوَاهُ مُسْلِمٌ:
(٥٩٨٠).

ﷺ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (أَطْفَالُ الْمُؤْمِنِينَ فِي جَبَلٍ مِنَ الْجَنَّةِ
يَكْفُلُهُمْ إِبْرَاهِيمُ وَ سَارَةُ، حَتَّى يَرُدَّهُمْ إِلَى آبَائِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).
صَحِيحٌ، رَوَاهُ أَحْمَدُ: (٣٢٦/٢) وَ صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ:
(١٠٢٣).

ﷺ قَالَ الْإِمَامُ ابْنُ عَطَاءٍ اللَّهُ السَّكَنْدَرِيُّ: (رُبَّمَا أَعْطَاكَ فَمَنْعَكَ،
وَ رُبَّمَا مَنَعَكَ فَأَعْطَاكَ).

بئە شاعیری ناودار و خاوەن دیوانی کورد (گۆران)، کاتی که (هیاو)ی کوپی دەمری، لە جیاتی گریان شاکاریکی نەخشاندووه، که بۆ (بیگەس)ی شاعیری دەخوینیتەوه، ئەوەندە بیگەس بەلایەوه جوان دەبی. دەلی: دلم نەهات بلیتم: خۆزگە مندالیکی تریشت بمردایه، تاهۆنراوہیەکی تری ئاوات بوتایه!! هۆنراوہ که له لاپەرە (۲۰۹) هاتوہ..

سەرچاوهکان:

- (۱) يَوْمٌ فِي الْجَنَّةِ، محمود المصري، ص ۴۷۰، ص ۴۷۹، ص ۳۵۹.
- (۲) لَا تَحْزَنْ، محمد متولى الشعراوي، ص ۱۷۵.
- (۳) لَا تَحْزَنْ، محمد متولى الشعراوي، ص ۲۳۷.
- (۴) مردن و ژيانى ناوگۆر، محمد ملافايهق شارەزورى، ل ۱۲۷.
- (۵) پایزه برا، مه لا نه حمه دى شهريعه، ب ۱، ل ۱۵.
- (۶) گوفارى: (پيگای کۆمه لایه تی) ژماره: ۱، ۲۰/۵/۲۰۱۲، ل ۷۸.
- بابه تی: (پاسته مۆم به فرمیسك ده کوژیته وه) له نویسنی: خه سره و عبدالکریم.
- (۷) به هاری دلان، ئەندازیار عوسمان، ل ۲۶۹.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

وانه‌ی ئەم جارەمان لە زنجیرە باسی (لەخوا غافل مەبە) بۆ چینی
و تووژێکی ناو کۆمەلگایە، بۆ ئەو دایک و باوکانەیە کە لە ژیاڵی
دوێیادا، خۆی پەرەردگار بەسەریان دەکاتەو بەوێ کەوا
مندالیان دەمرێ.. پۆژانە لە جیھاندا بە هەزاران مندال دەمرن، لە
کوردستانی ئازیزی خۆشماندا، لە شار و شارۆچکە و گوند و
کەپەکی خۆشماندا، ئەبیین مندال دەمرێ، گریان و شیوەن و
فرمێسک بە دایک و باوکانی جەرگ سوتاوەو دەبیین، ئەم وتارە
وانە بە پەيامێکە دڵخۆشی دانەوێکە بۆ ئەوانە کە مندالیان
مردووە، بە ئومێدی خوا صەبوری دەبەخشی بە دایان. چونکە
مروفي موسلمان بە پەيامی خوا و پێغەمبەرەکی ﷺ هەمیشە دڵ
ئارام دەبی.

پاستیەکی حاشا هەلنەگر: هەموو ئەو کارەساتە بە ئازارانە
مروفي توشی خەمناکی و بێتاقەتی و دڵناپەختی دەکەن. وەکو
زەرەیی مالی و دارایی لە بواری معامەلە و کڕین و فرۆشتن و
کشتوکال و ئاژەلداری و خویندن و پلە و پایە، هەموویان ئەگەری
پەپونەو و لەبەرچونەوێان هەبێ. تەنھا بە شت هەرگیز لەبەر

ناچیتتهوه و برینی سارپژ نابی، ئەویش منداڵ مردن و جەرگ سوتانە، ئەگەر منداڵیکت بمری و سەد منداڵی تەرت هەبی، شوینی ئەو هەر دیارە و هەرگیز دایک و باوک ئەو پۆلە کۆچکردووی لەبیرناچیتتهوه، هەمیشە ی وینە ی لەبەرچاوه. بەلام قەرەبوی ئەم خەمە گەرە بێ وینە ی، بەوه دەکریتتهوه کە خۆی گەرە چ پاداشتیکی گەرە ی بۆ ئەو بەندە یە داناوه. بۆ ئەو دایک و باوکە جگەر سوتاووه داناوه.

موژدە یەکی گەلی دڵخۆشکەر لە پیغەمبەرەوه ﷺ:

خۆشەویستمان ﷺ دەفەرموی: هەرکاتی دایک و باوکی مسوڵمان پۆلە ی جگەر گۆشە یان مردوو، بەرهو گۆرستان بە پێیان کرد و مالی پوناکیان لی تاریک بوو، چاوی گەشیان بە فرمیسک پشتن بۆ کۆرپە جوانەکیان لیل بوو. ئالەم کاتە دا خۆی گەرە بە فریشتەکانی خۆی دەفەرموی: (قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟) کۆرپە جوانەکی بەندە کە متان لە باوەشی دایک و باوکی وەرگرت؟ دەلێن: بەلی، ئەمجا خۆی گەرە دەفەرموی: (قَبَضْتُمْ ثَمَرَ فُؤَادِهِ؟) بەرهەمی ئەو دایک و باوکەتان چنی و لێتان کردەوه؟

سبحان الله، جاری یە کەم خۆی گەرە بە فریشتەکانی فەرموو

مندالە کە متان لی وەرگرتەوه و مندالەکی مرد؟

جاری دووهم خوا فهرمووی: ئەی فریشتەکانم، بەرھەمی ئەو دایک و باوکەتان لێ کردەوہ؟ واتە: مندال مردن ئەوەندە ناپرەحەتە پارچەبەک لە دلی دایک و باوک لێ دەبیتهوہ، پەرگ و بوندی دلی دەپچڕی.

کەواتە: ھەر پەرھمی خواپە ژیان دەبی ھەر بەردەوام بی و ھەر کەس کاتی مردنی خۆی ھەیە ئەینا ئەبواپە ئەو کەسە کە مندالی دەمری. یەکسەر بۆ خۆشی دلی بوەستاپە و بمردایە!! بەلێ، ئەمجارەشیان فریشتەکان دەلێن: بەلێ ئەی خوای گەورە..

ئەمجارە خوای گەورە لە فریشتەکانی دەپرسیتەوہ - خۆشی زانایە بە ھەموو شتێ - دەفهرمووی: (مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟) ئەی بەندەکەم، دایک و باوکی مندالە کە چیان وت: لەو کاتەدا کە مندالەکە ی مرد؟ فریشتەکان دەفهرموون: (حَمْدَكَ وَاسْتَرْجِعَ). یەکسەر ھەمد و سەنای تۆی کرد، یەکسەر وتی: خواپە گیان سوپاس و ستایش ھەر بۆتۆیە، ھێچ ناشکوری و دەرنبەری، وە وتی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) خواپە گیان پەروەردگارم.. من خۆم و ژن و ئەو مندالەم و سەروەت و داراییم و نانم و پلە و پایەم. ئەوہی دیارە و نادیارە، ھەمووی ھی تۆیە و ھەر بۆلای تۆش دەگەڕێنەوہ..

خواپە گیان ئەو مندالە تۆ پێت بەخشیم، ئازایەتی من نەبوو. یەک زەرە دەسەلآت و توانای منی تێدا نەبوو، تۆ بە ھەدیە و دیاری

پیت به خشیم و دلشادت کردم. ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذُّكُورَ﴾ مندال دیاری و هه‌دیه‌ی خواجه و چ کچ بی چ کوپ. خوا خۆی ده‌بیه‌خشێ. ده‌ی هه‌ر تۆش به‌حیکمه‌تی خۆت لیت وهرگرتینه‌وه. به‌په‌حمه‌ت پیت به‌خشین و به‌حیکمه‌ت لیت وهرگرتینه‌وه. ده‌ی خواجه له‌هه‌موو باریکا‌حه‌مد و سه‌نا و سوپاس هه‌ر بۆتۆیه..

ئه‌مجا خۆای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی: (اَبْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَ سَمُّوْهُ بَيْتَ الْحَمْدِ). ده‌ی فره‌شته‌کان له‌ئێسته‌وه ده‌ست به‌کارین، بپۆن له‌ناو به‌هه‌شتا. خانویه‌کی یه‌گجار خۆش و ناوازه‌ی بۆ دروست بکه‌ن. وه‌ناویشی لی بنین: خانوو کۆشکی سوپاسگوزاری. ئه‌م فه‌رمووده‌یه: (حَدِيثُ حَسَنٍ، رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ) (۱۰۲۱) وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (۷۹۵)..

۱۲ کۆری خۆی ناشتوه.. نه‌گه‌ریاوه!!

﴿په‌سه‌ره‌ات﴾ مامۆستای به‌پێژ و نوسه‌ر (مه‌لا ئه‌حه‌مدی شه‌ریعه) ده‌فه‌رمووی: چووم بۆ پرسه‌ی دۆستیکی خۆشه‌یستم، له‌کۆری پرسه‌ و ماته‌مینیه‌که‌دا، له‌سه‌ر داوا‌ی خه‌لکه‌که‌ و تارێکم پێشکه‌ش کرد و ئه‌و فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (که‌پێشتر باس‌مان کرد) خۆینده‌وه و به‌زمانی شیرینی کوردی بۆ دانیش‌توانی پرسه‌که‌م

شی کرده وه. له دواى وتاره کهى من، پیاویکی بالا به رزی، به هه بیته و شان و شکۆ، وتی:

دهى مامۆستا با منیش به سه رهاتیکی خۆمت بۆ بگێرمه وه، که ههوت کهس له دانیشتوانی ئەم مه جلیسه ئاگاداری راست و درۆی ئەم به سه رهاته ن، هه ناسه یه کی هه لکیشا وتی:

له ته مه نی گه نجیه تیمدا مامۆستایه ک ئەو فه رمووده یه ی – که پیشتر باسما ن کرد – بۆی گێرمه وه، ئەو ده می تازه ژنم هینابوو، ئەو فه رمووده یه کاری تێکردم و له دلمدا جێگیر بوو، له ده رونمدا ریشه ی داکوتا و تیکه لی خوینم بوو. به درێژایی چه ند ساله ی ژیا ن له بیرم نه چۆته وه و هه رگیز له بیرشم ناچێته وه و به کرداریش وه کو مسولمان جێبه جێم کردوه ..

وتما ن: چۆن جێبه جێت کردوه ؟!

وتی: له ماوه ی ژیا نندا له دوا ی بیستنی ئەو فه رمووده یه، به ده ستی خۆم ته رمی (۱۲) دوانزه کوپی خۆم یه ک له دوا ی یه ک له ماوه ی چه ند سالێکدا خستۆته گۆر و له ناو گۆرێچکه دا پامکیشاون و به خوا م سپاردون .. بۆ هه یچی شیا ن نه گریاوم ..

له ترسی ئەوه ی نه با دا خێره که م که م بێته وه و کۆشکه که م بچوک بێته وه و شه رمه زاری لای خوا بم. ده ی خوا دوانزه کۆشکی ناوازه ی به هه شت به خۆت و هاوسه ره که ت بیه خشیّت ..

(پایزه برا، مه لا ئەحمه دی شه ریه، ب ۱ ل ۱۷).

موژدهیهکی تایبته له پیغه مبهری خواوه ﷺ بو دایکانی
جهرگ سوتاو:

(أَيُّمَا إِمْرَأَةٍ مَاتَ لَهَا ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ، كَانُوا لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ، قَالَتْ إِمْرَأَةٌ: وَإِثْنَانِ؟ قَالَ وَإِثْنَانِ). متفق عليه، (بخاري: ۱۰۲) و مُسْلِم: (۲۶۳۴).

واته: هه دایکیک سی منالی بمری. ئەوا بۆی دەبنه بهر بهست و ناهیلن بچیته دۆزه خهوه و ئەو دایکه له ئاگری جههههه پاریزراو دهبی، ژنیک وتی: ئەی پیغه مبهری خوا ﷺ، ئەی ئەگەر دایکیک دوو پۆلهی مردبی ئایا نهویش بهر ئەو موژدهیه دهکهوی؟ فەرمووی بهئی، هه دایکیک دوو پۆلهشی مردبی. ئەوا بۆی دەبنه پهرده و بهر بهست و له ئاگری دۆزهخ دهپاریزن.

له فەرموودهیهکی ئارامبه خشی تر دا، پیغه مبهری خوشه و یستمان ﷺ فەرموویهتی: (مَمِنَ النَّاسُ مِنْ مُسْلِمٍ يُتَوَقَّى لَهُ ثَلَاثٌ، لَمْ يَبْلُغُوا الْحِنْثَ، إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (۱۲۴۸).

واته: هه کهسی له خه لکی مسولمان سی مندالی نابالغی مردبی. ئەوه خوای گه وره بههوی ئەو جهرگ سوتان و ئازاری مندال مردنه وه، به پهحمهتی خۆی دهیخاته بههشته وه.

مردنی مندالّ حیگمه‌تی تیدایه!

کاتی مندالّیک ده‌مری. ده‌بیّ مرۆفی مسولمان قه‌ناعه‌تی ته‌واوی به حیگمه‌تی خوی گه‌وره‌هه‌بیّت، که ئەم پووداوه دلتەزینە، پشت شکینە، ناخ هه‌ژینە، له به‌رژه‌وه‌ندی باوک و دایکه‌که و مندالّ‌که‌شه. به‌لام زانستی که‌م بینێ ئیّمه ئیّسته به‌ نازاری ده‌زانی:

یه‌گه‌م: بۆ دایک و باوک‌که‌که، په‌نگه‌ ئەم مندالّ له دوا پۆژدا ببوایه به‌ مایه‌ی فیتنه و ناشوب و له‌که‌دارکردنی دین و ئابروو که‌سایه‌تیان. چه‌ند که‌سی نۆر به‌پێژ هه‌یه، ئاواته‌ خوازه مندالّ‌که‌ی، کوپه‌که‌ی، که‌چه‌که‌ی، که‌ ئیّستا گه‌وره‌یه. هه‌ر به‌ مندالیّ بمردایه و ئەم‌رۆ تووشی ئەو به‌دبه‌ختی و نه‌هامه‌تیه‌ی نه‌کردایه.. خوی گه‌وره له‌ قورئاندا له‌ باسی گه‌شته‌ زانسته‌یه‌که‌ی (موسا) پێغه‌مبه‌ردا. سه‌لامی خوی لی‌ بی. له‌ گه‌ل به‌نده‌ چاکه‌که‌دا - خدر - له‌ سوژه‌تی که‌هف دا، له‌ باسی کوشتنی مندالّ‌که‌دا (که‌ ئەم کوشتنه و لێدانه‌ کوشنده‌ی خدر بۆ ئەو می‌رد مندالّ، به‌مانای پووداوه دلتەزینە‌کانی ئەم‌پۆن، له‌ پووداوی هاتوچۆ، خنکان، سوتان، مین و ته‌قه‌مه‌نی، جه‌لتە‌ی دلّ و ده‌ماغ و کت و پپر مردن). خوی گه‌وره له‌ سه‌ر زوبانی ئەو به‌نده‌ چاکه‌کاره، حیگمه‌تی ئەم کاره‌ پوون ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رمووی:

﴿وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا
وَكُفْرًا﴾ (۸) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِمَّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا
﴿الکھف﴾

واته: خدر فہرمووی: ئہی موسا بزانه تازہ لاوہ کەش کە کوشتم
دەمزانى کە سروشتى لە سەر بى بپوایی و خوانە ناسى ئەرپا و باوک
و دایکیشى ئیماندار و مسوڵمان بوون، جا ئیمەش ترساین
بە سەرکەشى خۆى هەردوو لە خشتە بەرئ و ناچاریان بکات و
هەلیان بنئ بەرەو سەرکەشى و بئ بپوایی، ویستمان بەو کارەیه،
پەرەردگاریان بۆیان بگۆرئ بە مندالیکى چاکتر و پاکتر و
میهره بانتر.. (تەفسیری پامان، أحمد کاکە محمود).

کەواته: بە مردنى ئهو میژد مندالە. خواى گەورە دایک و
باوکە کەى لە شەپ و خراپەى داهاتووی تەمەن بە دوور گرت وە
هەرەها لە قەرەبوشتا لە شوێنى ئهو مندالی صالح و چاک و
میهره بانیان پئ دەبەخشئ. دەى کەواته: ئەمە لە قازانجى دایک و
باوکە کە بوو..

دووهم: مردنى ئەم مندالە لە قازانجى خۆیەتى. چونکە لای
کەسیک پەرەردە و بەخیو دەکری کە زۆر لە باوک و دایکی بەرزتر و
بەپزیرتر و بەسۆزترین بۆی. کە باوکە ئیبراهیم و دایکە سارا خاتونە.
پێغه مەبرى خوا ﷺ فەرموویەتى:

(أَطْفَالُ الْمُؤْمِنِينَ فِي جَبَلٍ مِنَ الْجَنَّةِ يَكْفُلُهُمْ إِبْرَاهِيمُ وَ سَارَةُ، حَتَّى يَرُدَّهُمْ إِلَى آبَائِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). صَحِيحٌ، رَوَاهُ أَحْمَدُ: (۳۲۶/۲) وَ صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: (۱۰۲۳).

واته: مندالہ کانی خاوهن باوه پان له شاخیکدان له بههشتدا، ئیبراهیم و ساره نهو مندالانه دهگرنه نهستوی خویان، تاكو دهیگپرنهوه بۆ باوانی خویان له پڙی قیامهتدا.. لهفهرمودهیهکی تریشدا: پیغهمبهری خوا ﷺ دهفهرمووی: پڙیشتین تا گه یشتین به کچان و کورانیکی مندال یاریان دهکرد لهنیوان دوو پووباردا، وتم: نهوانه کین؟

وتیان: نهوانه کۆرپه ی خاوهن باوه په کانه، ئیبراهیم پیغهمبهر - علیه سلام - دهیانگریته باوهش و پهروهده و سهپه رشتیان دهکات. (رَوَاهُ الطَّبْرَانِي، وَ صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي (صَحِيحِ التَّرْغِيبِ: ۹۹۵).

ئیبراهیمی کوی پیغهمبهر ﷺ ته مهنی سال و نیویک بوو که مرد، که هیشتا نیو سالی شیر خواردنی مابوو، پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی: (إِنَّ إِبْرَاهِيمَ ابْنِي، وَ إِنَّهُ مَاتَ فِي الثُّدِي وَ إِنَّ لَهُ لَظَنَرَيْنِ يَكْمَلَانِ رِضَاعَتَهُ فِي الْجَنَّةِ). رَوَاهُ مُسْلِمٌ: (۵۹۸۰).

واته: به پاستی ئیبراهیم کوی خۆشه ویستی من بوو، له ماوه ی شیرخواردنیدا مردووه، خوی گه وره دوو شیردهری بۆ ئاماده کردووه، که شیردانه که ی بۆ ته واو ده که ن له بههشتدا.

له فەرموودە یەکی تردا هاتوو: کاتی ئیبراهیمی کۆری پێغه مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی کرد و مندالێکی شیرە خۆره‌ بوو، پێغه‌ مبه‌ر ﷺ فەرموی: (إِنَّ لَهُ مَرْضِعاً فِي الْجَنَّةِ). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (۱۳۸۲). واتە: دایە نێک و شیر دەریکی هەیه‌ له‌ به‌هه‌شتدا.. ئەمە تایبەتە به‌ کۆره‌ که‌ی پێغه‌ مبه‌ره‌ وه‌ ﷺ (ئیبراهیمی کۆری).

به‌لام به‌ خێوکردن و شیردانی سه‌رجه‌م جگه‌رگۆشه‌ و کۆرپه‌ی موسلمانان که‌ له‌ مندالیدا مردوون، ئەو ئه‌رکه‌ باوه‌ گه‌وره‌ مان (ئیبراهیم) و (ساره‌) خانی هاوسه‌ری گرتویانه‌ ته‌ ئەستۆ له‌ به‌هه‌شتدا، تا ئەو جگه‌رگۆشانه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆلای دایک و باوکانی به‌ پێزی خۆیان له‌ دوا‌ی چوونه‌ به‌هه‌شتیان. (مردن و ژیا‌نی ناو گۆر، محمد ملا فائق، ل ۱۲۷).

که‌واته‌: هه‌رچی دێته‌ پێگه‌مان هه‌مووی به‌ قازانجی خۆمانه‌ و خوای میهره‌بان هه‌ر به‌ قازانجی به‌نده‌کانی ده‌دوێ چهنده‌ به‌هێز و جوانه‌ ئەو وته‌ زی‌پینه‌ی زانا و پێشه‌وای گه‌وره‌: (إِبْنُ عَطَاةُ اللَّهِ السَّكْنَدَرِي) که‌ فەرموویه‌تی: (رُبَّمَا أَعْطَاكَ فَمَنْعَكَ، وَ رُبَّمَا مَنَعَكَ فَأَعْطَاكَ).

شاعیریکی گهورهی کورد.. به مردنی مندالیهکی..

شاکاریکی شیعری دانا !

شاعیری ناودار و خاوهن دیوانی کورد (گۆزان) کاتی که (هیوا)ی
کۆپی دهمری، له جیاتی گریان شاکاریکی نه خشاندوو، که بۆ
(بیکهس)ی شاعیری دهخوینیتهوه، نهوهنده بیکهس به لایهوه
جوان دهبی، دهلی: دلم نه هات بلیم: خۆزگه مندالیکی تریشت
بمردایه، تا هۆنراوهیهکی تری ئاوات بوتایه !!

هۆنراوهکهش به ناوی: (له سه ره مهرگی هیوا) دا، له لاپه ره:
(۹۳)ی دیوانه کهیدا دهلی:

پۆلهی تاقانه م، هیوا ی ژیانم.

نه ستیره گهشی بهر به یانم.

پۆژی نه ورۆزی پرشنگ زێپینم.

تریفه سیی مانگی هاوینم.

شنه ی شه مائی که لی به هارم.

له ره ی ئاونگی میژگی ئاودارم.

جریوه و جوکه ی شادیی هیلانه م.

شه و بۆی په خشان ی نه م گشت ههردانه م.

خونچه ی پشکوتوی باغی جوانیم.

پۆله ی شیرینم نه ی گیانی گیانم.

تو خوا بەر جوتە چاۋە شىنەنە.
 ئاخىر نىگاتە، تىر بۆم بېوانە.
 بابە كۆلۈ بە پۆلە پۇيى.
 كە دانىشتم كز وەختى بى تۇيى.
 بەيادى دوو گۆم، دوو گۆمى بى بن.
 كە ھۆگريان بوو، ماسى پۇخى من.
 ھۆن ھۆن فرمىسك بېرۋىتە داۋىن.
 فرمىسكى تاسەر جەرگ و دل تاۋىن.
 ھىوا ئەو لىرەى بە زەردەخەنە.
 گزىنگى پۇژى گۆلانى مەنە.
 بۆ زەردەخەنەى ئىستاتى نازى.
 بۆ لەژىر ھەۋرى مەرگا ئەلەرزى.
 ھەى ھاۋار، ھەى داد ھىۋاى شىرىنم.
 گيان ئەدەى، ئەمرى، ئىتر ناتىبىنم.
 ئىتر ناخ ئىتر، ناتىبىنم ھەرگىز.
 لە خەۋا نەبى شەۋ شەۋى پايز.
 جار جار ۋەك بەرقى ئاۋ بۆ زۆر تىنوو.
 دىيىت و ناشكىنى تاسەۋ ئارەزوو.

سا بۆم بېوانه تير به و چاوانه .

پۆله مردنه ، فرميسك بارانه .

هيويا پۆله پۆ، كۆرپه م پۆله پۆ.

ئه و كولمه ئاله نهرم و تۆله پۆ.

ئه و قژه زهرده ئه و چاوانه پۆ.

ئه و نه غمه ي (دايه) و (بابه) پۆ.

تا ده ممان له گۆ ئه كه وي وهك تۆ.

هيواي دايه پۆ، هيواي بابه پۆ..

خۆراگری و ئيمان به هيزی مهردیکی کورد

مامۆستای زانا و ناودار (مامۆستا مهلا عبدالله ی ئارمردی،

ناسراو به مهلا عبدالله ی چوارتا، به سه رهاتیکی شیرینمان بۆ

ده گێرپێته وه و ده فه رمووی:

له ههفتا کاندا له گوندی (واژه) ی شارباژێر پێش نویژ و وتار

خوینبووم، کهسانیکم ده بینین زۆر عه شقی خواو پێغه مبه ری خوا و

به هه شتیبوون. زۆر خۆپارێزیبوون له دۆزهخ. به راستی له خواترس

بوون، ئاواتیان پێ ده خوازا، شه وێکیان دوا ی نویژی عیشا،

پیاویکی گونده که لێی پرسیم: ئه ری مامۆستا راسته ده لێن: هه ر

کەسیک منداڵکی نابالغ (ساوا)ی مردییت، لەو دنیا دەرگایەکی
دۆزەخی لێ دەرگرت؟ منیش وتم: بەلێ راستە و فەرموودە
پێغەمبەرە ﷺ کابراش هەناسەییەکی خوشی هەلژی. وتی:
تۆخە، وەللا شەشم مردوون. کەواتە: یەک دەرگام ماوه!!

من پۆشتم و ئەویش پۆشت... هەمان شەو بۆ بەیانی بۆ نوێژی
بەیانی دەهاتم، کابرام بینی و سەلامی لێکردم و بە کەیفیکی
خۆشەو وەتی: مامۆستا شوکر بۆ خوا دەرگاکی تری دۆزەخی لێ
گرت: ئەم شەو منداڵەکی تریشمان مرد!! (پایزە برا، مەلا
ئەحمەدی شەریعە ب، ۱، ل ۱۶).

البُکاء لا يَتَعَارَضُ مَعَ الرِّضَا بِالْقَضَاءِ

هەر کاتی کەسیک جگەر گۆشەکی مرد، لەو کاتەدا دەریای
پەحم و ئەفینی جولاً و فرمیسکی ناخی هاتە سەر پووی
لەچاوەکانیوە جۆگەلەیی بەست. بەلام بەزمان هەر سوپاس و یادی
خوای دەکرد. ئەمە هیچ خراپەییەکی تێدا نیە لە ئەجر و
پاداشتەکی کەم ناکاتەو. بەم بەلگانه:

یەكەم: لە قورئاندا خواى گەورە باسی پێغەمبەری بەرپێز و
گەورە و خۆراگر (یعقوب)مان بۆ دەکات. کاتی هەوالی ئەمانی
(یوسف)ی پێ دەگەیەنن، بزانه چەند مەحزون بوە و چۆن

گرياهه. دهفهرمووى: ﴿وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰأَسْفَىٰ عَلَىٰ يَٰوُسُفَ وَأَبْيَضْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ يوسف.

واته: دواى چه ندين سال له ديارنه مانى يوسف و نه مجارهش نه گيرپانه وهى (بنيامين)ى كوپى، يه عقوب له تاو خه فهدا له كوپه كان پوى وه چهرخاند، وتى: ئاى، ئوف و نه سف، غه م و خه فهدا، نهى داخم بق يوسف، نهوا زامه كهى نه وېشم كولايه وه، جاله سۆز و خه م و خه فهدا (تانه) ئاوى سپى په رپه سر هه ردوو چاوى، ئيتير بيده ننگ بوخوى دانېشت و چاوه پوانى خوا بوو، ده روى خېرى لييكاته وه.. (ته فسېرى پامان، نه حمه د كاكه محمود).

دووهم: كاتى ته ماشاى سېره ي پېغه مېهرى خوا ﷺ ده كه ين، ده بېنين كاتى ئيبراهيمى كوپى ده مرى. چۆن فرميسك خوږ خوږ به چاوى پېرؤزېدا دېته خواره وه و دهفهرمووى: (إِنَّ الْعَيْنَ تَدْمَعُ، وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ، وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يُرْضِي رَبُّنَا، وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ). رواه البخاري: (۱۳۰۳) و مسلم: (۲۳۱۵).

واته: به پاستى چاو فرميسك ده بارينى و وه كو كانى فرميسكى ليته لده قولى، دلېش ده كولى و خه مباره، به لام به زمان ته نها نه وه ده لئين كه خواى گوره پى پازيه. به پاستى نهى ئيبراهيمى جگه رگوشه و خوشه ويستم به مردنى تو و جيا بونه وهت ليتمان زور مه حزون و خه مناگين..

کهواته: خه‌مباری و مه‌حزونی و گریان و فرمیسک باراندنی چاو، هه‌یج له‌ نه‌جر و پاداشت که‌م ناکاته‌وه و بگره‌ له‌پووی ده‌رونی یه‌وه گریان ئاسوده‌یی به‌ ده‌رونی که‌سی خه‌مناک ده‌به‌خشی.

راسته‌ مۆم به‌ فرمیسک ده‌کوژێته‌وه > [به‌سه‌رهات]
که‌سیک ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ واقه‌یه‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه و ده‌لێ:
پۆژێک پێش جه‌ژنی په‌مه‌زانی سالی (٢٠٠٩) له‌ شاری سلێمانی بووم. جوتیک پێلاوی زۆر ناشرینم له‌ پێدابوو، دایکم گله‌یی لێ ده‌کردم، هه‌ر ده‌یوت: پۆله‌ ده‌لێی له‌ لادیوه‌ گه‌پاویته‌وه ده‌بڕۆ جوتیک پێلاو بکړه، بیکه‌ره پێت بۆ ئه‌م جه‌ژنه‌..

هه‌رچه‌نده‌ پێلاوه‌کان به‌ تێپروانیی خۆم زۆر جوان بوو، چونکه‌ له‌ ئه‌وروپا به‌ پاره‌یه‌کی زۆر کڕیبوم، به‌لام له‌به‌ر چاوی دایکم زۆر ناشرین بوو، به‌هه‌ر حال به‌قسه‌م کرد چووم بۆ دوکانێکی پێلاو فرۆش، له‌ جامخانه‌که‌یدا هه‌ر وورد ده‌بوومه‌وه بۆئه‌وه‌ی جوتیک پێلاوی جوان هه‌لبژێرم. له‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ پیاویکی زۆر مه‌عقول پاوه‌ستا‌بوو، جوتیک جزمه‌ی له‌پێدا‌بوو، وام زانی کڕیکاری خه‌باته‌ و سه‌قف تیکه‌ره، چونکه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ن جزمه‌ ده‌که‌نه‌ پێیان. لای هه‌مووان ئاشکرایه‌ که‌ په‌مه‌زانی‌ش له‌و ساڵه‌دا

زۆر گەرم بوو، چونکه ئەگەر خەڵك بەسەر پێوه (نەعل) بهاتایەتە
دەرەوه هەر ئاسایی بوو.

کابرا لە تەنیشتمەوه ئامێکی زۆر قوڵی هەلکێشا. منیش زانیم
کە زۆر شت لە دڵیدا، بۆیه وتم: ئەڕی بێ زەحمەت ئەم پێلاوانە
کامیان تەبەلاوە جوانە؟ ئەو پیاووە بەرێزە فەرمووی: جەلە کانت - کە
بۆ جەژنت ئامادە کردووە پەنگی چۆنە و چیه؟!

بەمەدا زانیم کە زەوقی سەلیمە و خواوەنی سەلیقەیه، وتم:
عادەتەن من پانتۆل لە پێدەکەم، دەست نیشانی جوتیک پێلاوی بۆ
کردم، منیش هەر دەموست بزانم نەیتنی ئەو ئاھە قوڵە چی بوو کە
هەلکێشا. من هەر خۆم دەموست وەک پۆژنامەنوسی کە زانی
ئەو خەڵکی کوردستان بزانم. بۆئەوێ وتە دلی پێ بدرکێتم
عەرز کرد ئەو بۆ بەم گەرما ئەو جەمانەت لە پێدایه؟! ئایا
کرێکاری؟ وتی: نەخێر، بەلام بەشەرمەوه.

پرسیم: ئەو هەژاریت و توانات نیه پێلاو بکریت؟

وتی: ئێستا هەندیک باری ئابوریم باش نیه، بەلام پێشتر بار و
زۆرفم زۆر باشبوو، بەلام بەداخووە هەموو پارەکەم لە کچه (۱۲)
سالەکەمدا سەرف کرد، چونکه تووشی نەخۆشیەکی کوشندە
ببوو. پرسیم: نەخۆشی کچهکەت چی بوو؟

وتی: تووشی نەخۆشی وەرەم بوو بوو، هەموو پارەکەم لەودا
خەرج کرد. بەلام ئێستا مانای ئەو نیه کە من سوال بکەم. بەلکو

نۆز بىزارم لەخۆم. ئەو بۆ ماوەى چەند مانگىگە نەهاتوومەتە
دەرەو. پارەشم ئەوەندە پى نىه تا جوتىك پىلاوى باش بىكړم،
بەلام دەست نەخشىنم زۆرىك لە خەلكى پىويستيان پىمه بۆ
كاركردن، لە ھەر جىگايەك كار بىكەم پارەى باش وەردەگرم.

منىش كە ئەمەم زانى پرسىم: ئەى بۆ شل و شىواوى،
ھەناسەيەكى قول ھەلەدەكيشى؟! قورگى پىپوو لە گريان، ديسان
باسى كچەكەى كردەو.

وتى: لەدواى ئەوئەى كە ھەموو توانايەكى خۆم بەكارھىنا بۆئەو
كچەم. بۆئەوئەى چارەسەرى بىكەم. بەلام خواى گەرە برىدەو
بۆلاى خۆى. منىش نۆزم خۆشدەويست، دەرگام لەسەر خۆم
داخست لە مالەو، ھەر بۆئەو كچەم دەگريام.. تا پىرئ شەو كە
شەوى قەدرى پىرۆز بوو، چومە مزگەوت، لەدواى نوێژى بەيانى
گەرپامەو بۆ مالەو خەوتم..

لە خەوندا كچەكەى خۆم بىنى لە بەھەشت، لەگەل كۆمەلەيك
منڊال، ھەريەكە لەو منڊالانە مۆمىكيان پى بوو، كچەكەى خۆم
لەناوياندا بوو، بەلام مۆمى كچەكەى من كۆزابۆو!

پىم وت: كچى خۆم بۆ مۆمەكەت كۆزاوئەتو؟

كچەكەم وتى: بابە گيان ئاخىر ھەرچەندە تۆ دەگريت بە فرمىسك
مۆمەكەى من دەكۆژىنئەتو. من ھەر دايدەگىرسىنمەو تۆ ھەر بە
فرمىسك دەيكۆژىنئەتو. ئىتر بەئاگاھاتم، چاوم ھەمووى فرمىسك

بوو، فرمیسکه کانم سپی، بریارمدا ژیانم وه کو جارن ئاسایی بیته وه، چیتر به فرمیسکه کانم ئازاری کچه کهم نه دم و مؤمه که ی نه کوژینمه وه، له مه ودوا به دوا ی ژیاندا ویل بم..

که گویم له وته کانی بوو. منیش چاوم پر بوو له فرمیسک، به لام باوکه که هر نه ده گریا له بهر خوشه ویستی بۆ کچه که ی، منیش و ئه ویش به یه که وه پیللومان کپی له یه ک و داوام لیکرد که یه کتر بناسین. زۆر خوشحالی خۆی ده ربپی، منیش باسی حالی خۆم بۆ کرد، زۆر دوعای خیری بۆ کردم. پاشان وتی: تکایه بۆ که سی باس مه که.. منیش وه عدم دایه که باسی نه کهم بۆ هیچ که س.

که چی له م پۆژانه دا له گۆفاریک له کوردستان وینه ی من و نویسنیکی منی بینی بوو، په یوه ندی کردبوو به گۆفاره که وه، ئه وانیش ته له فونی منیان دابوو یه. په یوه ندی له گه ل گرتم. هه رچه نده نه مناسی یه که مجار، به لام زۆر مه منونی ده ربپی. که هه ر حه زی کردوو هه وایم بزانی ت و له بار و گوزه رانم بپرسیت. منیش وامزانی پتویستی به هاوکاری ماددی هه یه. به لام باسی بۆ کردم که ئیستا سوپاس بۆ خوا کارده کات و گوزه رانی زۆر باشه.. منیش ته کلیفم لیکرد که ئه و به سه رهاته ی و خه ونه که ی به کچه که یه وه بگێر مه وه. ئه ویش پازی بوو، ئیتر منیش نویسیم به ئومیدی ئه وه ی سودی لیه وریگرن.... (گۆفاری: پێگای کۆمه لایه تی، ژماره: ۱، ۲۰/۵/۲۰۱۲، ل ۷۸ له نویسنی: خه سه ره و عبدالکریم).

له ڪوٽايدا:

ٺه ٺه و ڊاڪ و ٻاڙڪانه ٿي ڪه جگر گڙش ڪه ڪڙچي ڊواڻي
 ڪردووه، هميشه يادي خوا بڪه و زيڪري زوبانت (إِنَّا لِلّٰهِ وَ إِنَّا
 إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) بيٽ. له خوا غافل مه به و له ڊاوي شهيتان به ڊووريه
 ڪه ناشوڪريه ڪ و پڙه ڇنه يه ڪ له ڪاري پڙ هيڪمه تي خوا به زوبان و
 دل و ناخدا بيٽ. خوي گه ورهش صه بوري هم مو ٺه وانه بدات ڪه
 مه حزونن به له ده ستداني ڪڙپه ڪه يان آمين.

وانهى نۆيه م :

مندال نه بوون

- بهشى يه كه م -

وانه‌ی نو‌یه‌م

بابه‌ت: مندال نه‌بوون.

- بهشی یه‌که‌م -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِشَاءً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿١٦٦﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْسَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿١٦٧﴾﴾ الشوری.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، يُنَادِي مُنَادٍ إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيَوْا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصِحُّوا فَلَا تَسْقَمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشَبُّوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَعْمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا) رَوَاهُ مُسْلِمٌ: (٧١٧٥).

سه‌چاوه‌کان:

- (١) ته‌فسیری پ‌وشن، م. بورهان محمد آمین، پ‌یداچوونه‌وه‌ی: د. سید أحمد پ‌ینجوینی.
- (٢) ریاضُ الصَّالِحین به‌ کوردی، وه‌رگ‌یپ‌انی: مام‌وستا نوری فارس ب‌٤، ل ٢٣٧، ل ٢٢٧.

(۳) ټايندهى هه ساره كه مان، ماموستا شه مال موختى، ل ۶۴.

(۴) پووداوه كانى پوژگار، عبداللطيف كه م ئه ندام - خوا لى

خوشبىټ - ب ۱، ل ۱۲۲.

(۵) آياتُ الله في الافاق. د. محمد راتب نابلسى، ص ۶۱.

(۶) ئه سرينه كانى سه دهى (۲۱/۲۰) ئاوات ابو بكر احمد،

ل ۲۵۳.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

بق ئاوه دان کردنه وهی سهر زهوی به مړوځ، خوی کار به جی
زه وای شهرعی داناوه، که کوړ و کچ - که پیگری زه وای
له به رده میاندا نه بی - به شهرعی خوا به حالای به یه ک بگن.
به ره می ئم هاوسه رگریه ش، ئم خیزانه نوییه ش، بونی
مندالیکه، ئم مندال ش گوره ده بی و هاوسه رگری ده کات و
نه وهی تری لیده بیته وه. ئم شیویه خوی په روره دگار له پیگای
ئم زه وای و هاوسه رگریه جوانه وه، وه له پیگای به هره و خه لاتی
به خشینی مندال وه، ئاوه دانی به سهر زهوی به خشیوه، بوئه وهی
زهوی هه میسه و به رده وام ئاوه دان بی به مړوځ، که بیگومان سال
له دوی سال مړوځ زیاتر ده بی و به ملیونه ها زیاد ده کات.

دانیشتوانی سهر زهوی له ماوهی (هه شت) هزار سالدا:

سالی (۶۰۰۰) ی پیش زاین، دانیشتوانی هه موو سهر زهوی (۵)

ملیون که س بووه.

سالی (۴۵۰۰) ی پیش زاین، واته له ماوهی (۱۵۰۰) سالدا،

دانیشتوانی سهر زهوی بونه ته (۱۰) ملیون که س.

سالى (١٦٥٠)ى پيش زاین، ژمارەى دانىشتوانى سەر زەوى بۆتە (٥٤٥) مليون کەس.

سالى (١٨٠٠)ى زاینى دانىشتوانى سەر زەوى بۆتە (يەك مليار و سەد و حەفتایەك مليون) مړۆڤ.

سالى (١٩٣٥)ى زاینى بۆتە (٢) دوو مليار مړۆڤ.

سالى (١٩٧٥)ى زاینى، دانىشتوانى سەر زەوى بۆتە (٤) مليار مړۆڤ.

سالى (٢٠٠٧)ى زاینى، دانىشتوانى سەر زەوى بۆتە (٦) شەش مليار و شەش سەد و حەوت مليون کەس.

سالى (٢٠٠٨) لە بەروارى ٢٩/٣/٢٠٠٨ کاتر میڤ (يەك)ى بەیانى بەکاتى عیراق دانىشتوانى هەسارەکەمان بوو بە (٦٦٥٢٩٥٧٤٠٠) کەس واتە: (شەش مليار و شەش سەد و پەنجا و دوو مليون و نۆسەد و پەنجا و حەوت هەزار و چوار سەد) کەس.

ياخود سەرنجى ئەم خستەيە بدە کە زۆربوونى دانشتوان نیشان دەدات لە سالى (١٩٥٠) تا سالى (٢٠٠٧)ى زاینى:

سالى	ژمارەى دانشتوانى سەر زەوى
١٩٥٠	دوو مليار و پیننج سەد و پەنجا و پیننج مليون ٢٥٥٥.
١٩٦٠	سى مليار و سى و نۆ مليون ٣٠٣٩.

سیّ ملیار و حه‌وت سه‌د و حه‌وت ملیۆن ۳۷۰۷.	۱۹۷۰
چوار ملیار و چوارسه‌د و په‌نجا ملیۆن ۴۴۵۴.	۱۹۸۰
پینچ ملیار و دووسه‌د و هه‌شتا و سیّ ملیۆن ۵۲۸۳.	۱۹۹۰
شه‌ش ملیار و هه‌شتا ملیۆن ۶۰۸۰.	۲۰۰۰
شه‌ش ملیار و دوو سه‌د و سی و چوار ملیۆن ۶۲۳۴.	۲۰۰۲
شه‌ش ملیار و سیّ سه‌د و هه‌شتا و شه‌ش ملیۆن ۶۳۸۶.	۲۰۰۴
شه‌ش ملیار و شه‌ش سه‌د و حه‌وت ملیۆن ۶۶۰۷.	۲۰۰۷

(ناینده‌ی هه‌ساره‌که‌مان، مامۆستا شه‌مال موفتی ل ۶۴).

به‌ئێ هه‌ریه‌ک له ئێمه ژماره‌یه‌که له‌و ملیار و ملیۆن، مرۆڤه‌ی سه‌رزه‌وی و سوپاسی خوای له‌سه‌ر ده‌که‌ین که ئێمه‌ش له ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی سه‌ر زه‌ویدا خوای گه‌وره‌ ده‌رفه‌تی ئاماده‌بوونی پێداوین. وه به‌بێ گومان هه‌موو که‌سیش هه‌زده‌کات که له‌دوای خۆی که‌سیک به‌جێ به‌ئێڵی جێگره‌وه‌ی بێ. که ئه‌مه‌ش مندال و جگر گۆشه‌که‌یه‌تی، ئه‌وه‌ی فیه‌طره‌تی مرۆڤایه‌تی نه‌شی‌وابێ هه‌زده‌کات پۆڤێ به‌چکه‌ی خۆی له ئامپز بگرێ و باوک و دایک بێ..

مندال ئەۋەندە خۆشەويىستە لە قورئاندا بە سۆمارى ديدە ﴿قُرْتُ
عَيْنَ﴾ ھاتوۋە. بەلابەرى خەم و پەژارە ھاتوۋە ﴿كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا
تَحْزَنَ﴾.

نەك تەنھا مەۋف، بەلگە سەرنج بەد، ئازەلەكان، دېندەكان، كە
مەۋف لىيان دەترسى و سامناكن و دېندەن، كەچى سەرنجيان بەد،
چەندە مېھرەبانن بەرامبەر بەچكەكانيان، نابىنى پلنگىك، شىرىك،
پشيلەيەك.. بەو كەلە تىزانەى چەندە بە مېھرەبانى و سۆز و
خۆشەويىستىۋە، ئەو بەچكە تازە نەرم و شەى ھەلدەگرى بەبى
ئەۋەى پىستى ناسكى ئازارى پى بگات لەكاتى گواستەۋەيدا!!
تەنات بەلندەكان ئەۋەندە بەچكەى خۆيان خۆشدەۋىت،
كەلەدورى بەچكەكانيان قەرار و ئۆقرە ناگرن، كە خۆراكى دەم و
چىكلدانەى خۆيان دەكەنە دەمى بەچكەكانيانەۋە و خۆيان برسى
دەكەن بۆئەۋەى بەچكەكانيان تىرىن!.

بەسەرھاتىكى سەرنج پاكىش:

كەسىكى خەلگى گوندى (شىۋە كەل) بەناۋى (حسن) دەلى:
جاريك توۋشى پۇلىك كەۋاپ بووم، دايكەكەيان ھەلپى، منىش
ھەموو بەچكەكانىم گرت. ھەر لەو شوپنەدا دانىشتم پاش ماۋەيەك
دايكەكەيان ھاتەۋە ئەو نزيكە و زۆر خويندى بۇ بەچكەكانى، بەلام

من هه‌موویانم گرتیوو، هیچ نه‌مابوو جوابی بداته‌وه، که زۆر خویندی و وه‌لامیان نه‌بوو، دوا‌یی چوو هه‌ر دیک هه‌لنیشته بی ده‌نگ بوو.. له‌پاش دوو سی ده‌قیقه که‌وته خواره‌وه، که‌رام کرد بۆلای سه‌یرم کرد گیانی تیا نه‌ماوه، له‌ غه‌م و سوتانی بۆ به‌چه‌که‌کانی گیانی ده‌رچوو!! (پووداوه‌که‌کانی پۆژگار، عبداللطیف که‌م نه‌ندام، ب ۱، ل ۱۲۲).

به‌لێ له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که مندال ئه‌وه‌نده خۆشه‌ویست و شیرینه. به‌لام خوای گه‌وره و کار به‌جی و حه‌کیم، هه‌ندی له‌ به‌نده‌که‌کانی تاقیده‌که‌ته‌وه به‌وه‌ی که ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ مندالیان ناداتی یان هه‌یه هه‌ر مندالی نابێ و به‌و حه‌سه‌ره‌ته‌وه ده‌چیته ژێر گل.. په‌یامی ئه‌م جاره‌مان، ئه‌م وتاره‌مان له‌ زنجیره‌ باسی (له‌خوا غافل مه‌به) بۆنه‌و که‌سانه‌یه که تا ئیستا مندالیان نیه و چاوه‌پێی لوتف و که‌په‌می خوای به‌خشنده‌ن که مندالیکی صالحیان پێی به‌خشی.

دوو په‌یام بۆ ئه‌وانه‌ی مندالیان نابیت:

په‌یامی یه‌که‌م: دونه‌یا شوینی تاقیکردنه‌وه‌یه.. نه‌که

پاداشت:

ئیمه هه‌موومان له دنیا‌دا ده‌ژین، ده‌بی ئه‌و پاستیه‌مان قبول بی که ئیتره، ئه‌م ژیانه‌مان له‌سه‌ر هه‌ساره‌ی زه‌وی، پێی ده‌وتری ژیا‌نی

دونیا، ئیره ئەم تەمەنە شوینی تاقیکردنەوه‌ی بەنده‌کانه، ئیره شوینی پاداشت نیه که به‌هه‌شته بۆ خواناسان و خۆپاگران، خۆ هه‌مووشمان ئەو حەقیقەت و راستیه زۆر باش دەزانین که: ژیا‌نی تاقیکردنەوه ناخۆشی و مەینەتی زۆری تێدا‌یه..

هه‌روه‌کو خۆ‌ئیندکارێک تا له هۆلی خۆ‌ئیندن و تاقیکردنەوه‌دا‌یه، به‌پاستی ئاسووده‌یی زۆر که‌م ده‌بینی. به‌لام که نمره‌ی وه‌رگرتەوه به پله‌ی به‌رز و نایاب ده‌رچوو بوو. ماندوو‌بوونی ده‌حه‌سێته‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌ش، ئێمه‌ی مرۆف، له‌م هۆلی تاقیکردنەوه‌ دونیا‌یه‌دا، که‌ژیا‌نمان، تەمەنمان، به‌تاقیکردنەوه‌ باسکراوه له قورئاندا، هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمووی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْكُمُ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُوْرُ﴾ (الملك).

که‌س هه‌یه که‌م و کورپه‌کی نه‌بی‌ت؟

جاوه‌ره سه‌یری ژیا‌نی مرۆف بکه له‌سه‌ر زه‌ویدا بزانه که‌سی‌ک ده‌بینی که که‌م و کورپی نه‌بی؟ بێگومان نه‌خێر. سه‌رنج بده و پابمی‌نه:

– که‌سی وا‌ه‌یه زۆر ده‌وله‌مه‌ند و ساماندا‌ره، پارە‌دارێکی ناوداره، له‌خانووی جوان و بازا‌ر و دوکانی به‌کری دراو، ئوتومبیلی گرانبه‌ها و جێی تێپا‌مان و زۆری هه‌یه. به‌لام مندالی نیه. هه‌رخۆی و خێزانی به‌یه‌که‌وه ده‌ژین و ئەم هه‌موو ده‌وله‌مه‌ندی و پارە و

سامانه نهك هەر دلخۆشی نهكردوه. بهلكو بۆته خه م و مهراق و مهینهت بۆی، كه بیردهكاتوه كه مرد مندالێكى له شوین جى نهماوه، كه ئەم مال و مولكه ی بۆ جى بیلى (ئەمه به تایبەت ئهگەر كه سېكى تیگه یشتوو له دینی ئیسلام نهبی، هەر زۆر خه مناك دهردهكهوی)..

- له بهرامبهردا که سیکمان ههیه مندالێکی زۆری ههیه، هی واههیه (۱۰ تا ۱۵) مندالی ههیه. ههرچهند خۆدهپاریزی له مندالبوون هر زیاتر مندالی دهبی. بهلام له بواری ئابوریدا زۆر وهزعی خراپه و ههژاره، بۆیه ئهمیش ههیشه له خهم و مهراقی ئهوهدایه که چۆن بهختیوان بکات. چۆن جل و پۆشاکیان بۆ بکات. تایهکیان پۆشته دهکاتهوه، یهکیان پوت و پرهجاله، بی بهرگ و بی پیلاوه.. تا ژهمیکی باش دهخۆن، چهن ژهم برسین. ئهمیش تهرازوهکهی لاسهنگه (مندالی زۆر و دهرامتهی کهم) بۆیه ئهمیش خهمناکه!

– که سی واهیه کۆنه‌ندامی هەرس و گەدەیی نۆز چاکە و کورد
وتەنی: بەرد دەهاری. کهچی خواردنیکی بەدلی خۆی دەست
ناکەوێت بیخوات. فەلافل بخوات وا دەزانێ کەبابە!. بەلام هەمیشە
برسیەتی و خەیاڵ بە خواردن و سفرەبەکی چەور و پازاوەو
لەدەدات!.

— له بهرام بهر نه مېشدا ڪه سي واهه يه. هه موو پوڙيڪ و ژه ميڪ
 سفره و خواني وه ڪو پوڙي جهڙن وايه. له سر سفره جوړي
 خوار دنه ڪاني بڻ ناڙميږدي، به لام مه ګر هر به مهراقه وه تي
 رابميڼي، چونكه ناتواني ليې بخوات، له بهرنه وهي چه ندين نه خوښي
 ليې ګرېوته وه. فشاري خوښي به رزه، شه ګر هيه تي، چه وري خوښي
 زوره، بريڼي ګه ده ي هه يه.. ګر لوني هتي مايه سپريه تي، خوښي
 خهسته.. به ګورتي هزار و يه ګ دهر دت بڻ ده ژميږي! نه و
 صه موني جو و توزه ناو هس ګه ده بخوات به ترسه وه ده بخوات
 نه مېش خه مي زوره. ګه خه مي هره ګه وره يه. چونكه نه ګر
 جهسته ي ساغ و ګه وره ترين خه لات بي. نه خوښي و پاريزي له
 هه موو خوار دني، ګه وره ترين نه دامه تي و دهر وني پر له نازاره..

— له و لوه ڪه سي واهه يه، هه موو شتي ګي چا ګي هه يه، له هيچي
 ګم نيه، له شي ساغه، پاره ي چا ګي هه يه. ګر و ګه سابه تي باشي
 هه يه، ژني چا ګي هه يه.. به لام منڊالي نه ګبت و ناصالح هه مووي
 لي تيڪ داوه. منڊاله خراپه ڪاني مال ګه يان لي ګردووه به ډوڙخ و
 نانيان لي ګردووه به زهر. نه مېش ګير ډده ي دهستي منڊالي
 خراپه.

— ګه سي واش هه يه هه موو شتي ګي چا ګي هه يه، منڊاله ګانيشي
 صالح و چا ګن، به لام په نا به خوا هه مېشه دلې ته ګه، به رده وام
 قه له قه و نه و دلې ناسوده نه بي، زور به ي ګات خه منا ګه !!

به م شپوهيه سهرنج بده كه س له م دنيايه دا نابيني خه م و
خه فته و كه م و كورتيه كي نه بي، جا ليره دا پرسيارك دروست
ده بي: باشه بچي ده بي ژياني ته م دنيايه به م شپوهيه بي؟! بؤ
ده بي هره كه ي كه م و كورتيه كي هه بي؟

بؤ نابي كه سي هه بي له دنيا دا هه چي خه مه نه يي؟!
له وه لامدا ده لئين: بؤ نه وه ي په روه ردگار نيشانمان بدات كه نه ي
مرؤف، نيره دنيايه، نيره به هشت نيه. ده ي نه گه ر ده ته وي
به هه موو ناوا ته كانه بگه ي وهره هه ولي به هشت بده. ته نها له
به هه شتدا هه موو حه ز و خه ون و خولياكانت به واقيعي ده بيني و
هه چي كه م و كورتي بي نيه و به خه ياليشتدا نايه ت. نه مه ش
به لئيني په روه ردگار ه بؤ به نده چا كه كاني وه كو له فهرمووده يه كي
قودسيدا فهرموويه تي:

(أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ،
وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، وَاقْرَأُوا إِن شِئْتُمْ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا
أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة).
متفق عليه: (بخاري: ٣٢٤٤) و مُسْلِم: (٧١٣٢).

وا ته: خواي گه وره ده فهرمووي: نه و به هره و خو شي و خه لاته
كه خوم نامادهم كردووه و هه لم گرتووه بؤ به نده باش و چا كه كاني
خوم. نه وه نده باش و نايابن، نه به چاو بينراون و نه به گوي

بیسترون و نه به دلی که سدا هاتوون و نه به خه یالی پابوردون، نه وه جگه له وهیش که خوتان ناگادارینی و له قورئان و هه دیسا باس کراوه بوتان، نه گهر هه زیش ده کهن بۆ پشتگیری نه م فه رموده یه، نه م نایه ته بخویننه وه که ده فه رمووی: (کهس نازانی که چ خیر و خوشی و خه لاتیکم له پشت په رده ی غه بیه وه بۆ نه و خودا پیداوانه ناماده کردووه. که ده بی به مایه ی پوښنی چاو و دل و ده رونیان، نه وهش له پاداشتی باوه پری ساغ و کرده وه ی باشیاندا.. ((ریاض الصالحین)) وه رگی پانی: م. نوری فارس، ب، ۴، ل ۲۲۷).

له فه رموده یه کی تردا، پیغه مبه ری خوشه ویستمان ﷺ ده فه رمووی: (إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، يُنَادِي مُنَادٍ إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيَوْا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصْحُوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشْبُوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا) رواه مسلم: (۷۱۷۵).

واته: کاتی به هه شتیه کان سه رجه م چوونه ناو به هه شته وه، نیر جارچی جار هه لده دا و نه م موزده خوشه یان بۆ په خش ده کاته وه: نه ی دانیشتوانی به هه شت، ژبانی نه بپاوه ی پر خیر و خوشی تاپویه له سه رتان، نیر هه تا هه تابه له م خوشیه دا ده ژین و هه رگیز نامرن، هه تا هه تابه هه ر له ش ساغ و به بی دهر د و نازار و خوشی به ناسوده یی بۆ خوتان ده ژین، هه میسه گنج و لاو ده بن و هه رگیزاو

هرگیز پیر و ئیختیار و کهفته کار نابن، بهرده و امیش له خوشی و له زهت و هرگرتندا دهن و هرگیز فه قیر و هه ژار و که ساس ناکه ون.

به ئی ئه وهی مروؤ له ژياندا لئی ده ترسی و ژيانی لی تال ده کات، نه گهر هرسیکیشیان به یه که وه بن، نه وه په نا به خوا ده بی هر دوعاکه ی (مهوله وی) شاعیری که وره ی کورد بکه ن که ده فهرمووی: (پیری و هه ژاری و که ساسی هرسی.. نه بن به باری شانی هیچ که سی). نه مه له به هه شتا نامینی و ئیتر خوشی نه بپراوه ته نها و ته نها له به هه شتدایه، ده ی خوی که وره به هه شتمان پی خه لات بفهرمووی. آمین. (ریاض الصالحین، وهرگپړانی: م. نوری فارس، ب ۴، لا: ۲۳۷).

نه ی نه و که سه ی که سالانیکي زوره له چاوه پوانی مندال دای، وهره دنیا له خوت ته نگ مه که، هیچی تر دلت به خه م مه که، دلنیا به نه گهر تو خه م و گرفتی مندالیت هیه، له چندین لایه نی تره وه ئاسوده ی، خه لکی تر که مندالی هیه. له چند لای تره وه گرفتاره، دلنیاش به ژيانی دنیا زوو تیډه په پی و به هه شت هیه. وهره چاوت له به هه شت بی که هه موو هیواو خوژگه کانتی تیډا دپته دی. په کسه ر خه می دلت لاده چی و قه ناعه تت بو دی.

په پامی دووهم: مندال نه پوون.. جوړیکه له به خشین!

نهی نهو که سهی که مندالت نیه له خوا غافل مه به و بزانه،
دهسه لاتی خوی په روه دگار بی سنوره و هیچ شتی له دهسه لاتی
نه ودا مه حال نیه. نه گهر پیټ ببه خشی به په حمه تی خویه تی و
نه گهر پیټ نه به خشی به حیکمه تی خویه تی. دلنیا به نه به خشین
مندال پیټ هر جوړیکه له به خشین. سهرنجی قورئان بدن،
دهفه رموی: ﴿لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ خَلَقَ مَا يَشَآءُ يَهْبُ لِمَنْ
يَشَآءُ اِنْتَا وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَآءُ الذُّكُوْر ﴿١١﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنْتَا
وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَآءُ عَقِيْمًا اِنَّهُ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ﴾ الشوری.

واته: خه لکینه دلنیا بن که خاوه نی ئاسمانه کان و زهوی هر
خوی گهره خویه تی هرچی بویت دروستی ده کات، به هندیک
خیزان ویستی وایه که هر کچ ببه خشیټ، به هندیکی تریش
ویستی وایه که هر کوپیان پی ببه خشیټ. یاخود له هردو پره گز
به هندی خیزان ده به خشیټ له کوپان و له کچان، هیشه ویستی
نهو زاته وایه که هیچیان نه بیټ و نه زورک بن، به پاستی نهو زاته
تهواو زانایه (له پیکخشستنی ژماره و پیداویستی نهوه کاند)
تهواویش به توانایه له (به خشین و نه به خشیندا). (تهفسیری روشن،
بورهان محمد آمین).

به لئى ئەم قورئانه پېر بهخشش و بهرەكەته، كه باسى بوونى
مندال دهكات، سهرهتا باسى نهوه دهكات كه ههچى له
ئاسمانهكان وزهوى دايه مولكى خواى گهورهيه..

ليره دا خواى گهوره سهرنجى مرؤف رادهكيشى بۆ سهرنجدان و
ورد بوونهوه له ئاسمانهكان و زهوى، جا ئيمى مرؤف تا ئيستا
زانستمان تهنها له بهشيكي زۆر كه مى ئاسمانى دونيادا يه. كه له
ناويشيدا مهجهره (گهله ئهستيره) هئى كاكيشان پهى پيڊه بهين و
وهكو هيلكي سبي له شهوانى سامالى هاویندا دهى بينين. كه
زانايان دهلئين، نزيكهى (سى) مليون ئهستيرهى تيدايه. كه دهلئين
ئهستيره مه بهست لهو ئهستيره بچكولانه نيه كه چاومان دهيبينى.
كه له دوريانهوه له زهوى ئاوا ديتته بهرچاو.. بهلكو خۆر و مانگ و
زهوى و ههموو كۆمهلهى خۆر به گشتى تهنها يهك دانه ئهستيرهيه
لهو سى مليون ئهستيرهيه كه له هيلى كاكيشاندايه ههيه. كه
زانايان دهلئين زياتر له يهك مليار گهله ئهستيرهى (مهجهرهى) ئاوا
تهنها له ئاسمانى يهكه مده ههيه!! (آياتُ الله في الأفاق. د. محمد
راتب نابلسي ص ٦١).

جا خواى گهوره دهفهرموى، ئەمه له ئاسمانى يهكه م و هه
حهوت ئاسمانهكه و نهوهى له زهوى و سهر زهوى و ناخى
زهويدايه، ههمووى هى خوايه. ئانهو خوايهيه كه دروستكهرى ئەم

ګردونه یه.. هر ټو خواږه یه که مندال دروست دهکات و به دیاری
ده بیه خشیت به دایک و باوکه کان..

که واته: ټی مروځ له خوا غافل مه به و بزانه که دروستکردنی
مروځ له چاو ټو که ونه، ټو هه موو ګه له ټه سټیره و ملیاره های ناوا
و ټم هه موو زهویه، زور ئاسانتره. جا که هه ندی که س مندالی
نابی بابزانی که ټو هه حکمه تی خواږی تیدایه. ټه ینا بو خوا زور
ئاسانه، بویه له کوټایی ټایه ته که دا فهرمووی: ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾.
باسی دوو صفه تی به رز و بالای خوا ی کرد:

یه که م: ﴿عَلِيمٌ﴾ به پاستی خوا زانایه به وهی چی بو به نده که ی
باشه، ټایا خیری تیدایه بوی مندالی بی یان نه بیی، هر خوا
ده زانی.

دوهم: ﴿قَدِيرٌ﴾ به پاستی خوا به توانایه به فرمانی (بیه)
هه موو شتی ده بی.

جا ټی ټو که سه ی که تا ئیستا مندالت نیه، بیر له ګوره بی
خوا بکه وه، دلنیا به که خوا خوځی به ندهکانی ده وی. ئیمه پواله تی
شته کان ده بینین، به لام خوا ی په روه ردگار ئاګا داره به وهی که له
داماتودا چی پووده دات و دیته پیش تو. بویه که مندالت نه بوو،
نه چی له خوا غافل بیت و شهیتان پینماییت بکات که تو هینده
خرابی بویه مندالت نیه، خوا لیت تورپه یه! نه خیر، پوو له خوا بکه

و دۇنيابە خوا خۇشى تۆى دەۋى، پاراستوى لە منداللىك كە زىانت لى تال دەكات.

نابىنى پۇژانە لە بەردەم دەرگا و گرتوخانە و بىكەى پۇلىسدا، چەند داىك و باوكى بەرپىز و بە حورمەت دەبىنى كە بەھۆى ئەولادىكى لار و لەۋىر و نەگبەتەۋە توشى ئەو شۆيىنە بوۋە، ئەينا ھەرگىز ئەۋى نەدەبىنى، ئەو مندالە خراپە ئەو داىك و باوكەى ھىنايە بەردەم مەحكەمە و سجن و پۇلىس و مەمنونى و دەست ماچكىرنى خەلكانى كردن..

دەى تۆ لەم كاتەدا بلى: خوايە ھەزاران سوپاس بۆ تۆ كە منداللىكى ئاۋا لاسار و سەر لارم نى، كە ھەموو پۇژى توۋشى بەردەم حاكم و پۇلىسم بكا و ناوم بەدبى و لە ھىچ گەرەك و كۆلانىكا جىم نەبىتەۋە، سوپاس بۆ تۆ كە منداللىكى ئاۋا خراپم نى كە خەلك لە جياتى پەحمەت بلىن: ھەى پۈۋى باوكى پەش بى و داىكى راست نەبىتەۋە بۆ منداللى بەرھەمى ھىناۋە.. دەى نەبەخشىنى ئەم جۆرە مندالە خراپە بۆ خۇى بەشىكە لە بەخشىن. لە پەحمەت، لە مېھرەبانى و پەحمى خوا بەرامبەر تۆ.

جا مندال ھەر بوۋنى مەرج نى، مندال بۆ ئاسودەبى دل و دەرۈنە، بۆ گەشى چاۋ و ناخە. لەۋكەسانە دەپرسىن كە مندالىان نى: ئايا مندال ھەر بۆئەۋە نى كە دلت پى پۇشن بى؟ مالت پى

ناوهدان بې؟! دهی هه موو مندالیک وانیه. مندالی واهیه زیانت
لیده کات به ژان.

گهر خودا نهیدا به زور نیه.. <به سهرهات>

ئه م پیاوه بهم شیوهیه باسی خوی دهکات و دهلیت: ژیان و
گوزهرام تا بلایی زور باش بوو، خوم و خیزانم ماوهی (پینچ) سال
بوو هاوسه رگیریم له گهل نافرته تیکي دامه زراوی فه رمانبه ردا ئه نجام
دابوو، تائه و کاتهش خوی به خشنده به هاتنه دنیای زاپوله یه ک
به سهری نه کرد بوینه وه، کاری پوژانه ی خوم دوی دهوامی
قوتابخانه، دوکانداری بوو، خوی کار به جی حز و ناره زووی
مروغه کانی وا دروست کردووه دوی چهند مانگ و ته نها یه ک دوو
سال دوی هاوسه رگیری ئیتر چاوه پوانی مندال ده کریت..

ئیمهش زور حه زمان له مندال بوو، به تایبه تی هاوسه ره کهم،
زور سهردانی دکتورمان کرد، زور گز و گیا و ده رمانی
کورد هواریشمان تاقی کرد بووه. زور دوعای خیرمان کرد بوو، زور
زورمان په له بوو، به لام بیخود بوو.

سالی (۱۹۹۲) ی زاینی بوو، له مانگی پیروزی په مه زاندا
به یه که وه زور پاراپینه وه له خوا له بیستی په مه زاندا خه ونم بیني،
له خه ونه که مدا موژده ی گیرابوونی دوعا و نزا کانم درایه وه، به لام ئه و

که سهی که موژده که ی پیدام جار جار پووی گرژ ده بوو! ! له دوی ته واو بوونی مانگی شه وال (شه شه لآن) خیزانم هه والی دامی که هه ست ده کات دوو گیانه، له لای پزیشکی تایبته به ئافره تان خوی خسته ژیر چاودیریه وه، له نزیکه وه چاودیری ده کرا، تا کات وای لیتهات مندال که مان هاته بوون، له گه ل چاو پووشنی، کوپمان بوو. هه ردووکمان زور دلخوش بووین، په نجی چهند ساله شمان هاته به ره م..

به لام (نه وه ی له لای به نده خه یاله، لای خوا به تاله) مندال که مان تا شهش مانگی ته واو کرد.. به نه خووشی و ناسوره وه گه شه یه کی که می کرد، به به رده وامی ده گریا، واما ن لیتهات زور به ده سته وه هه راسان بووین. له گه ل دایکی به توره ئیشکمان لی ده گرت. پوژ به پوژ به ره و لاوازی و ناله باری ته ندروستی ده پوشت، دکتوری مندالان هیچیان بۆ ساغ نه بووه، موچه ی که می مانگانه م بووه خوراکی عیاده ی ئیواران، به لام بیتاکام بوو! ..

خه میکی زورمان لیده خوارد، زور جار ده موت: خوايه گیان هیچ کاریکت بی هۆ نیه، خوزگه نه مه شمان نه بوايه .. پوژیک له عیاده ی دکتوریک بووین و کاغه زیکی پیداین که بچنه به غداد له وی دکتور و که ره سته ی باش هه یه. چاره سه ری نه خووشی ئاسانتره، له گه ل نه بوونی و بارگرانی هه ندیک پارهم له خزم و کهس و کار و هاوپیانم به مه رجی قهرز بۆ ماوه ی تا سه ری مانگ وه رگرت. نه بوونی و

بارگرانی بوو، کهم کهس پاره ی هه بوو بیداته قهرز، به لام گوزهرانی
من جیاواز بوو. پاش چهند پوژیکي تال که زور به زه حمت
گوزهریان کرد، گه یشتینه (به غداد) و له و نزیکه وه مندا له که مان
برده لای پزیشکی تاییه ت..

نه ویش زور دلسوزانه پشکنینی بۆ کرد، پاشان داوای له دایکی
کرد، که نه ویش پشکنین بۆ شیره که ی بکړیت!! له ناکامدا وتی:
کاکه شیر ی نه م دایکه مادده ی (کلسی) تیدایه که چووه ناو گه ده ی
نه م مندا له وه، ده بیته پهمل و له گورچيله دا ده بیته به رد، وتم: جا
دکتور گیان چاره سره چیه؟!

دکتور وتی: ده بی له مه ولا نه و دایکه شیر ی خوی به و مندا له ی
نه دات، له هه زار ئافره تدا یه ک ئافره ت به و شیوه یه دهرده چیت و
به ختی خوتان قه دهر نه مه ی به ئیوه به خشیوه! به چاوی پر له
فرمی سکه وه وتم: نه ی چ چاره سره ریکی هه نوکه یی هه یه بۆ چاک
بوونه وه ی مندا له که م؟!

دکتور وتی: چاره سره ی نه مه یه: (نه شته رگه ری بۆ بکړیت،
گورچيله کانی بشوریته وه و نه گه ر باش بوو نه وه زور چاکه و
نه گه رنا ده بیته تا ته مه نی (۱۲) سالان دوو سونده ی بۆ دابنریت و
به به رده وامی ئاوی موقه ته ری بکړیته سر، نه م نه شته رگه ری ش
(۱۰) ده هه زاری سوپسری تیده چیت، نه گه ر نه مه ش ناکه ن

تاماوه‌یه‌کی تر ده‌ژی و پاشان نه‌مری، نه‌گه‌ر چی مردن و ژیان هر به‌ده‌ستی په‌روه‌ردگار ه!.

وه‌کو کوته‌کټک بده‌ن به پشتمی سهرمدا کاس بووم و نډی نه‌مابوو له‌هوش خوم بچم، نډر خه‌مناک بووم. به په‌زاره‌وه که‌پاینه‌وه بۆ سلیمانی..

سهرمایه‌ی ده‌ستمان خانوه‌که بوو، به‌بریکی باش فروشتمان، پاره‌ی سپی بۆ پډی پده‌ش، ورده ورده کاره‌که‌مان بۆ نه‌نجام درا و پډیک باش و ده‌پډ خراب. هه‌موو سهره‌وت و سامانمان له‌پیناو مندال‌که‌ماندا خه‌رج کرد و کوپ هر نه‌بوو به کوپ، به‌لام هیواو ناواتمان هر به خودا قایم بوو، که به داهاتوودا قهره‌بووی خیرمان بۆ ده‌کاته‌وه.. نه‌وه چه‌ند سالی‌که به کوپ‌ره‌وه‌ری و چاوی پر له گریان‌وه من و دایکی به‌ختیوی ده‌که‌ین و نه‌شبووین به خاوه‌نی هیچ مندالی تر. به‌لام نازیزان هیچ کاریکی په‌روه‌ردگار به‌بی حکمه‌ت نیه. خه‌زینه‌ی پر له په‌حمه‌تی نډر نډره و هیوادارین نه‌م به‌م مندال‌ه خاوه‌نی پاداشت بین..

(نه‌سرینه‌کانی سه‌ده‌ی ۲۰/۲۱، ناوات أبو بکر أحمد ل ۲۵۳).

به‌لای نه‌ی خوشک و برای به‌پډ، تۆش که مندالت نیه. نډر پئی تیده‌چی شیره‌که‌ی تۆش خوشکه‌که‌م به‌کټک بی له‌و شیرانه‌ی که ناوا به‌رد له‌گورچيله‌ی مندال‌دا دروست بکات، کی ده‌لای که ئیستا

همیشه دوعاده که ی و له خوا داواده که ی (که نه وه بڼ خوی
 عبادته، پیغمبر ﷺ فرمویه تی (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ). نه و
 کاته له بهر مندالیکې ناساغی له ش به نازاری نه خوش ناهی دوعا و
 پارانه وه و نویژ و پوژوه که شت ده مینې؟! دهی د لنیابه که خوی
 په روه ردگار تا نیستا مندالی پی نه به خشیوی نه وه توی
 خوشویستووه. هر نه وه ش باشه که خوی تاك و ته نه ای زانای
 به توانا و حکیم و کار به جی. برپار له سهر بدات.

وانه‌ی دهیهم:

مندالّ نه‌بون

- به‌شی دووهم -

وانهي دميهم

بابهت: مندال نه بوون

- بهشی دووم -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَتُ حَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴾﴾
الكهف.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنَّ الْوَلَدَ مَبْخَلَةٌ مَجْبَنَةٌ). رَوَاهُ ابْنُ
مَاجَةَ: (٣٦٦٦) وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

سهرچاوهكان:

- (١) ته فسيري پوشتن، بورهان محمد أمين، پيداچونه وهی: د. سید احمد پينجوینی.
- (٢) نَظَرَةُ التَّعْلِيمِ، ج ٩، ص ٤٣٢٣.
- (٣) آيَاتُ اللَّهِ فِي الْأَفَاقِ. د. محمد راتب نابلسي، ص ٤١.
- (٤) زهرده خه نهی هیوا، نه نندازيار عثمان، ل ١١.
- (٥) پایزه برا، مه لا نه حمدهی شهريعه ب، ل ٢١.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ
عَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

ئه‌م وانه‌یه‌شمان له زنجیره باسی له خوا غافل مه‌به، ته‌واوکه‌ری
وانه‌ی پابردوو، په‌یامیکه‌ بۆ دلی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ پۆژانه و شه‌وانه
دل به‌خه‌من به‌هۆی ئه‌وه‌ی مندالتیکیان نیه، چاویان له‌و هه‌موو
جوانیه‌ی سه‌ر زه‌وی ته‌نها مندال ده‌بینی، که‌ ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆیدا
تاوان نیه. چونکه‌ که‌سی له‌ شوینی درێژه پێده‌ری ژیا‌نی بی،
له‌دوای مردنی خۆی له‌ مالی هه‌ر ئاوه‌دان بی، به‌ دوعای مندالی
صالحی له‌ خێر و چاکه‌ بیه‌ش نه‌بی، له‌ پیری و که‌نه‌فتیدا گزچانی
ده‌ستی بی، له‌ مه‌حزونی و خه‌م و مه‌ینه‌تی ژیا‌نتدا به‌چکه‌که‌ی
بگری به‌ باوه‌شه‌وه به‌ بۆن کردنی خه‌می بپه‌وی و چاوی پۆشن و
پۆشنا بی ﴿کَي تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾.

هه‌ر په‌که‌مان خه‌می‌کمان هه‌یه..

هه‌روه‌کو له‌ وتاری پابردوودا باس‌مان کرد، هه‌چ که‌س نیه له‌و
سه‌رزه‌ویه‌دا که‌که‌م و کوپی و کورتیه‌کی نه‌بی، هه‌ریه‌که‌ی له
بواړیکه‌وه خه‌می هه‌یه، ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ مندالیان نیه، خوای
که‌وره له‌م بواره‌دا تاقیکردونه‌ته‌وه، دنیا‌ش هه‌مووی هۆلی
تاقیکردنه‌وه‌یه..

جا خۆی گەوره له قورئاندا له گەڵ باسکردنی ئەو حەقیقەت و
 راستی یە کە ژیاانی دونیا تاقیکردنەوێه، سەرئەنجام بۆ شتیکی
 نۆر گەوره پادەکیشی، ئەویش ئەوێه کە دەفەرمووی: وەرن
 لەسەر زەوێه و سەر بەرز بکەنەو و سەیریکی ئاسمان بکەن. ئەو
 ئەو مۆشەیی کە سەرت نزم کردووە وەک کەسی شتیکی بچکۆلەو
 لی بزد بووی. چۆن سەری نزم دەکا و تەنها سەیری بەردەمی
 خۆی دەکات و چاوی لەسەر هیچی تر نیە دلی خەمی هیچی تری
 تێدانیە. مۆشەیی بە گشتی ئاوا سەری خۆی نزم کردۆتەو
 هەریەکەو عەودالی گەپان و وردبوونەوێه بەدوای ئەوێ و یێ و
 شەیدایە بە شوێنیدا.

یەکی هەر بیری لای پاره و پوله، هەیه بیری لای کۆشک و
 تەلارە.. هەیه بیری لای پەگەزی بەرامبەرە و کۆرە تەنها کچی لەم
 جیهانەدا دەبینی، یان بە پێچەوانەو کچی و شۆرەسوارەکی بە
 کۆرێک دەزانی و تەنها چاوی لەسەر ئەو.. هەشە بەدوای پله و
 پایە و مەسئولیەتدا وێڵە و ئاواتی ئەوێه بگاتە فلان کورسی و
 پۆستی دەسەلاتە. کەسان و چین و توێژیکی نۆریش هەن، کە
 سەریان داخستوو و هەموو تێپوانین و بیرکردنەویان لەسەر
 بوونی مندالێکە، بە ئاشکرا دەری دەبن، کە هیچیان لە خوا ناوی
 لەدوای دین و ئیمان تەنها مندالێک نەبێت.

جا به راستی که منداله که نابیت، که سالانیکی زور نه خه ونه یان
 نایاته دی، هست به دل تهنگی دهکن، نه زهویه فراوانه یان لی
 ده بیت به کونی ده رزی.. ناله م کاته دا خوی گه وره به نه وان و به
 هه موومان که هه ریه که مان به هوی به ده ست نه هینانی نه وهی شهیدا
 و عه و دالینی، و نه زانین ئیتر هیچی تر له سر زهوی نه. خوی
 گه وره ده فهرمووی: هسته سه ری نزم ت به رز بکه وه، سهیری
 ناسمان و نه سستیره کان و نه م گه ردونه فراوانه و جیگا دهستی
 قودره تی خوی په روه ردگار ببینه، نه مجا بزانه چون دلت
 ده کریته وه. نه مجا تیده گه ی که زیان و ژینگه زور له وه گه وره تره
 که تو واده زانی هیچ ت پیدا نه..

بابجینه خزمه ت قورئان که ده فهرمووی: ﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ
 الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ
 لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ
 سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۚ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ ۚ فَارْجِعِ الْبَصَرَ
 هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ
 خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾﴾ الملك.

واته: گه وره و موباره ک و پیروز و شکومه نده نه و زاته ی که
 جله وی هه موو بونه وهر و هه موو جیهانه کانی به دهسته، هه

خویشی دهسه لاتی به سهر هموو شتیك و هموو کاریك و هموو پیشهاتیكدا ههیه. هر ئه و زاته خوئی مردن و ژیا نی دروست کردوو، له ناوچون و ژیا نی به دی هیئاوه، تا تاقیا ن بکاته وه و ده ریکه ویت کیتان کرده وهی چاکتر و په سه ندره، نه ک ته نها چاک و په سه نده، (دیاره خوای گه وره دهیه ویت به نده کانی پیشبرکی بکن له چاکه خوازیدا) دلنیاش بن که هر خوای گه وره خوئی بالادهسته (به سهر یاخی و بی باوه پ و سته مکاراندا) له هه مان کاتدا ته واولی بورد و لیخوشبووه له باوه پرداران.

ئه و زاته حوت چین ئاسمانی دروست کردوو، (ژماره ی هه ساره کانی هر چینیک له ژماره نایه ن، له نیو ملیونه ها گه له ئه ستیره و کاکیشاندا) بیگومان له نیو دروستکراوه کانی خوای میهره باندا هیچ کاریکی ناریکی و ناته وایه ک به دی ناکه یت.. ئه ی ئینسان تو هر چاو بگێره و هر ته ماشا بکه و هر سه رنج بده ئایا هیچ که م و کوپی و ناته وایه ک به دی ده که یت؟! پاشان هر سه رنج بده و چاو بگێره و وورد ببه وه، جار له دوا ی جار کۆل مه ده، تا سه ره نجام ملکه چ ده بیت و چاوت ماندوو ده بیت، که چی هر تیر نابیت له سه رنج دان و ته ماشا کردن هه تا به ته وای ماندوو ده بیت و په کت ده که ویت!! (ته فسیری پۆشن).

به ئی مروفی ئیماندار کاتی که به گوئی خالیقی خوئی ده کات و سه رنجی ئاسمانه کان ده دات و سه ری به رز ده کاته وه و گه وره یی و

دهسه لاتی خوا زیاتر ده بیښی، نه مچا ئاسوده یی پروو له دلی دهکات و یه قینی هه یه. نهو خوا یه بهو دهسه لاته بی سنوره ی خو یه وه. زور به لایه وه ئاسانه که نه م پیداو یستی و داواکاریه ی منیش جیبه جی بکات. که مندالیش به من بیه خشی، له بهر نه وه نائومید نابم له په حمی بی سنوری خوا، وه پاشان چو ن له کاتی ته ماشا کردنی ئاسمان و نه ستیره کاندایه یچ که م و کوپی و کورتی نابینری و هه مووی له شوینی گونجاوی خو یدایه و نه گه ر وانه بی ژیان نابی. ده بی هه ر ئاوابی که خالیقمان که (الله) یه بریاری داوه و که س ناتوانی له وه جوانتر بنیات بنی. یان هه ر به بیرشیدا بیت! ده ی نه بوونی مندال لای نه م و بوونی چهند کوپ و کچ لای نهو، نهو په پری کار به جینی خوی گه وړه ی تیدا به دی ده کری و مروقی ژیر و به ئیمان په خنه له کاری خوا ناگری.

به پړزان: با له ئاسمانی یه که مدا له پرووی زانستیه وه
سه رنجیکی چینه هه واگانی سه رومان بدهین!

چینی یه که م: چینی هه وای خواره وه یه که هه موو زینده وهران
تییدا ده ژین، له مروق و بالنده و هه موو زینده وهران. نه م چینه
هه وایه ش دووباره پیکهاتووه له چهند چینیک، که له گوران

كارىدايە لە بارودۇخىكەۋە بۇ بارودۇخىكى تر، ۋە لەجى گۆپكىدايە لە جىڭايەكەۋە بۇ جىڭايەكى تر، لە حالەتى گەرميەۋە بۇ حالەتى ساردى، بۇ حالەتى تەم و مژ، بۇ ھەور و باران، بۇ گەردەلولى بەھىز، لە شوئىنى پەستان بەرزە، لە شوئىنى پەستانى ھەۋا نزمە، ھەر ئەم گۆرانكارى و جىڭا گۆپكىيە كە بناغەى گۆپانى كەش و ھەۋايە.. ئەم چىنە ھەۋايەى خوارەۋە بەرزىەكەى تىپەر ناكات لە (۱۶) كىلۆمەتر..

چىنى دووم: ئەم چىنە ھەۋايە، چەند وردىلەيەكى غازى گۆگردى تىدايە، كە خۋاي گەورە ئەم گەردىلە وردانەى كە غازى گۆگردىان تىدايە، كەردويەتى بە ھۆكارى پىتاندى ھەورەكان و ئاسان بوونى كردارى باران بارىن، ئەگەر ئەم چىنە گۆگردىە نەبۋايە ھىچ كات باران نەدەبارى، ئەۋكات زىان لەسەر زەۋى نەدەبوو.. ھەر لەم چىنى دوومى ھەۋايەدا چىنى ئۆزۈن ھەيە:

كە بەرگىكە پىكھاتوۋە لەسى گەرد ئۆكسجىن، بۆيە ئۆزۈن (0۲) پى دەوترى كە ئەم چىنى ئۆزۈنە كارى ھەلمزىنى تىشكى سەروو ۋەنەۋشەيە كە تىشكىكى بكوژ و لەناوبەرە چونكە لەناو خۇردا (پۇژدا) تىشكى سەرو ۋەنەۋشەيى ھەيە، كە دى بەرەو زەۋى، ئەم چىنى ئۆزۈنە ئەم تىشكە لەناوبەرە ھەلدەمژى و پىگەنادات ئەم تىشكە زىان بەخشە بىتە سەر زەۋى و ئىمەى مۇۋ و دروستكراۋەكانى خوا ئازار بدات و لەناومان بىيات.

به لām کاری خوا نه وهنده جوانه، ته ماشاکه ئەم چینی ئۆزۆنه به شیکي به گجار زۆر کهم له و تیشکی سهر و نه وشه ییه هه لنامزئ و پښکی دهدات تیپه پښ بۆ سهر زهوی! بۆچی؟! بۆ کوشتنی نهو میکروب و فایرۆسه زیان به خشانه ی که له زینده وه راندا هه ن!! هه ر بۆیه جار و بار خۆدانه بهر تیشکی خۆر و، لیدانی تیشکی خۆر له ناو مال و حه وشه که نمان سوودی زۆری هه یه و پاککه ره وه یه. به لām ئەم چینی ئۆزۆنه هه ندئ جار و له هه ندئ جیگا خه له لی تی ده که وئ. به هۆی زۆری که شتی ئاسمانی و مانگه ده سترکه ده کان و زۆری کارگه غازیه کان.. هه ر بۆیه شیر په نجه (سرطان) ی پښت له هه ندئ له و وولاته پښکه و ته و هکانی جیهاندا زۆره، چونکه له ناوچانه دا چینی ئۆزۆن خه له لی تیکه و ته وه و نه یه توانیوه نه و تیشکه له ناو به ره ی سهر و نه وشه یی هه لیمزئ و که شتۆته سهر زهوی و مرقفی تووشی سهره تانی پښت کردووه !!

چینی سییه م: ئەم چینه له هه وا هه ره کو کوره یه کی زۆر که رمی پر له ناگر وایه. که نه گه ر ئەم چینه له هه وادا نه بوایه. نه وا به رده کانی که ون و نه ستیره هه لوه ریوه کان له گه ردووندا که هه میشه به ره و زهوی دین، هه موو شتیکیان له سهر زهوی له ناو ده برد، به لām له په حمه تی خوایه بۆمان که به هۆی ئەم چینه وه هه واییه که رمه ی که وه کو کوره ی ناگر وایه. هه رچی شتی له

نەيزەك و بەرد و ماددەكانى تر كەبەرەو زەوى دىن لەم چىنەدا دەسوتىن و دەبنە خۆلەمىش و هېچ زىانى بە زەوى ناگەيەنن لێرە و لەوى. لەماوەى چەند سالدا دەبيستين كە بەردىكى نەيزەكى لە ئاسمانەو هاتوو و لە پوسيا و فلان وولات لەزەوى داو، چەند ميكتار زەوى لەناوېردوو.. كەئەوئەندە گەرە بوو! ئەم بەرگە هەوايە نەيتوانيوە بيسوتىنى. دەى ئەگەر پەحمەت و پارىزگارى خوا نەبوايە بۆمان، هەميشە و بەردەوام ئاوا بەردى گەرە و بچوكمەن بەسەردا دەبارى و ژيان نەدەبوو لەسەر ئەم زەويە ئارامە دەى لەخوا غافل مەبە و سوپاسى خوا بكە و بى فرمانى مەكە لەسەر زەويدا و بە كارەكان و بپيارەكانى پازى و ملكەچ بە. چونكە خوا توى خۆشەدەوى.

چىنى چوارەم: لەبەرگە هەواى دەورى زەوى برىتيە لە چىنى (الايونوسفير). كە لەم چىنەدا گەليك گۆپانكارى سەرسوپهينەر بەسەر گازى ئوكسىجين (O_2) و (نايتروجين N) دا دى و زاناكانى فيزيا لى شارەزان و ئەوئەندە دەلێن: بەهوى ئەم چىنە هەوايەو شەپۆلەكانى دەنگ و پەنگ دەگوازىنەو و ئەگەر ئەم چىنە هەوايە نەبوايە، هېچ پادىۆ و تەلەفیزۆن و تەلەفون و موبایل و ئىنتەرنېتێك بونى نەدەبوو.

چینی پینجه م: ئەم چینه هه وایهش له سه روی هه زار کیلۆمه تر تا (شهست و پینج) هه زار کیلۆمه تر دهست پیده کات. له م چینه دا هه وایه به پله که م ده بیته وه تا وه کو نامینی. شایانی باسه، بهرگه هه وای ده روی زهوی له سه ر زهویه وه تا هه وای نامینی، نزیکه ی (۶۵) هه زار کیلۆمه تره به ئا پاسته ی سه رو له سه ر زهویه وه.. هه مووشی خوای په ره ردگار بۆ سوودی مرقۆ ئاوا دروستی کردوه و هه ر خه له لیک له مه ره ویدات ژیان نامینی.

سالتیکیان به کۆی له و فپۆکه نه فه ره هه لگرانه ی حاجی هینابوو بۆ حه ج. پله ی هه وای له ده ره وه ی فپۆکه که تۆمار کردبوو که (۵۰) پله له ژیر سفیره وه بوو! ئەوه نده سارد بوو، په نجا پله ژیر به ستن!! هه ر له و پۆژانه دا پله ی گه رما له مه ککه و مه دینه له سیبه ردا (۵۵) پله بوو له گه رمیدا خه لک خۆی نه ده گرت. ده ی ئەگه ر ئەم بهرگه هه وایه نه بی، ئەو ته وژمه سارده له ناوبه ره، ئەو به رد و نه یزه که کوشنده، ئەو تیشکی سه رو وه نه وشه ییه له ناوبه ره، مه نه نه کات له وه ی بگاته سه ر زهوی کۆی هه یه بمان پاریزی؟! بۆیه خوای گه وده فه رموویه تی: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ﴾ (الانبیاء).

واته: ئێمه ئاسمانمان وه کو سه قفیکی دامه زراو و مه حکه م به پاسه ریا نه وه پاگرتوه، که چی زۆریه ی ئەو خه لکه به شیوازیکی

ساده بوی ده پوانن و له سهرنجدانی نه و هه موو نه ستیره و
هه سارانه که مته رخه من و بیر له به دی هینه ریان ناکه نه وه !! (آیات
الله فی الافاق، د. محمد راتب نابلسی ص ۴۱).

چه ند په یامیک بو نه و که سانه ی که مندالان نیه و نه وانه ش
له گه لیان ده زین:

په یامی په که م: خه فته مه خو

نه ی نه و ژن و پیاوه ی که مندالتان نه بووه، هیچ کات خه م
مه خو بۆ نه وه ی که بلایی نه گه ر چوومه ته مه نه وه که س نابیی به
خزمه تم بکات و هاوکارم بی، دلنیا به خوای میهره بان قهره بوت بۆ
ده کاته وه، به مهرجی پازی بی به به شی خوا و هسود نه بی
به رامبه ر مندالی خه لکی، خوای گه وره له دنیا دا موحتاجی ده ستی
ناکه س و نامه ردت ناکات. پتویسته کانت ده که ونه لای که سانی
خواناس و به حورمه ت.. وه هه روه ها خو شه ویستت ده کات له لای
خه لکی و هه موویان وه کو باوکیان پریت لیده گرن، خوای گه وره
که نچ و لاوانت بۆ نه رم ده کا و خو شه ویستت ده کات له دلایندا و
هه موویان له ناستدا ده ست له سهر سنگ ده وه ستن و له خزمه تتا
ده بن..

په پامی دووهم: په کتری تاوانبار مه کهن

نهی نهو پیاوړی که د هزانی ژنه که ت هوکاری مندال نه بوونه، له پټگهی پشکنینی پزیشکیه وه نه مه ت بؤ دهرکه وتووه، له خوا غافل مه به و پړوی مه شکینه و تاوانباری مه که و دلی پابگره، چونکه سروشتی نافرته وایه. خوی گوره وای دروست کردووه که هر له مندالیه وه که کچیکي بچکولانه په ناواتی نه وه په بیی به دایک، نابینی کچوله په کی دوو سی سال حهزی له بوکه شوشه و بیشکه و که لوپه لی مندال و شیردان به منداله.

وهره تاقیبکه ره وه، سه یاره په کی مندالانه و که ره سته ی خانو تۆپ و چه کی مندالان له گهل بوونی بوک و بیشکه و مه مکهی و په پړوی مندالان بخره بخره به رده سته کچیکي دوو سی سال، بزانه په کسر بوکه که و بیشکه که هله گرئ، بویه نه ناواته ی کچ له گه لیا گوره ده بی و هر که شووی کرد ناواتی په که می نه وه ده بی که بی به دایک..

که پاش ماوړیه ک مندالی له نامیزی خویدا نه بیینی و مندالی نه بوو، دنیا ی لی دیته وه یه ک.. نه ی پیاو، نه ی هاوسه ری نه و ژنه ی ناگاداری به و پړزی لیبگره و له گهل نه وه دا که هاوسه ر و هاوړینی بړی، ده وری مندالیشی بؤ بیینه. له م کاته دا وه فاداریه بؤ ژنه که ت و به هلویت به و بیر له ژنی تر مه که وه، قسه ی وای له پړو مه که که ناخی بازار بخوات. ثایا مندالیون به ده سته خویه تی؟!

ئەى بۆچى بىر ئاكتەيتەو ئەگەر ھۆكارى مندال نەبوئەكە تۆ
بويتايە ئايا چىت دەکرد؟!

تو خوا ژئەكەت بىرى لە جىابوونەو دەکردەو بۆ ئەوئەى
شووئەكى تر بكات و ئاواتى دايكايەتى بىتە دى، كە مافى پەوئەى
خۆئەتى؟! بە دۇنيابىيەو نەخىر، بەدەيان ژنى بە حورمەت و
خاوەن ھەلۆئىست ھەيە، چەندىن سالا چاوەرپىيە. پىرچى سىپى
ھۆئەو بە ئاواتى مندالئەكەوئەيە. كە مندال نەبوئەكە ھۆكارى
پىاوئەكەيەتى، مەردانە ئارامى گرتوئەو، بەلام بەداخەو، كەم نىن
ئەو پىاوانەى ھەر كەزانىان ژئەكەيان ھۆكارى مندال نەبوئەو، خىرا
بە فرسەتى دەزانن بۆ ھىنانى ژنى دووم!!

ئەمە ئەگەر لە پەوالەتدا پىگە پىدراو بى. بەلام بى عەزىمەتى و
بى وەفائى پىاو دەنوئىنى بەرامبەر ژئەكەى.. خۆ ژيانى ھاوسەرى
تەنھا و تەنھا ئامانج لىنى بوونى مندال نى، ئەگەر مندال نەبوو
باشتر، فەزلى خوايە.. ئەگەر نەبوو ھىكمەتى خوايى يە و گىرنگ
ئەوئەيە ئەم ژن و مېردە سوكتا و ئاسودەيى بن بۆ يەكتى و پۆلى
مندالئىش ببىنن بۆ يەكتى.

بەسەرھاتىك: مامۇستايەك دەفەرموئە: برادەرئىك بۆى
گىرپامەو كە پورى ناوى (سارا)يە، شووى كىردبوو بە پىاوئەك مندالئى
نەدەبوو، كاپرا ھەزار بوو، وردە وردە دەولەمەند بوو، كاپرا ژنىكى

تری هینا و مندالی نه‌بوو، دوومی ته‌لاقدا و وتی: ژنی تر دینم، پییان وت: باشه فه‌حصیکی خۆت بکه کی ده‌لی خه‌تاکه له خۆته‌وه نیه؟!

فه‌حصی نه‌کرد و وتی: مه‌کینه‌یه‌کی به‌رگ دورینت بۆ ده‌کرم خۆت بژیته‌وه و ئەم ژنه‌ کۆنه‌شی ته‌لاقدا، ساراخان زۆر بیتاقه‌ت بوو، زۆر ده‌گریا، دیاره‌ خوا سته‌م له‌کەس قبول ناکات. پیاوه‌که دوو ژنی تری هینا و هه‌ر مندالی نه‌بوو..

له‌م لاشه‌وه ساره‌خان خه‌وی بینی، له‌ خه‌ویا له‌ جۆگه‌یه‌ک ده‌په‌ریه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی گرت و گولیکی جوانیشی دایه، له‌ خه‌وه‌که‌دا به‌ خه‌لکی ده‌گوت: ئەها گوله‌که‌ی من چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێی داوم له‌ گوله‌کانی ئێوه‌ جوانتر و گه‌شته‌، به‌ قه‌ده‌ری خوا ئەم ئافره‌ته‌ شووی کرده‌وه به‌ پیاویکی باش و ئیستا دوو مندالیشی هه‌یه. بۆیه‌ پێویسته‌ به‌پاستی بڕوادار بپه‌یوا نه‌بی و هه‌میشه‌ له‌یادی بی که ئەم دنیا به‌ بی خاوه‌ن نیه. هیچ کات له‌ خوا غافل مه‌به‌.. (زه‌رده‌خه‌نه‌ی هیوا، ئەندازیار عثمان ل ۱۱).

په‌یامی سیه‌هم: ئەوانه‌ی مندالیان نیه‌ بی‌زاریان مه‌که‌ن

ئهی کۆمه‌لگا ئهی خزم و که‌س و کار و دۆست و هاو‌پیشه‌ و هاو‌پێ و هاو‌ده‌م، دلێ ئەو ژن و می‌ردانه‌ نازار مه‌ده‌ن که مندالیان نابێ، به‌تایبه‌ت خه‌سوو خه‌زوری کو‌ر و کچ. ئەوه‌نده‌ پرسیا‌ری

ئوه یان لی مه کەن: (ئوه هیچتان نه بوو؟! ئوه هیچتان بهیه که وه نه ناوه؟! ئوه تاکه ی هیچتان دیار نه؟!). به پاستی هر کەس ئه م پرسیاره بکات نیشانه ی گیلی و گه مژه یی و نه زانی خۆی ده رده خات. له بهر ئه وه ی واده زانی که ژن و پیاو خۆیان وه کو کارگه مندال دروست ده کەن!!

به پێزم ئه مه جگه له خوای دروستکەر (خالق) که سی تر نه توانای هه بی به رامبه ری، ئیتر بۆچی پرسیاره نابه جی ده که یه؟! ئه ی دراوسی و خزم و براده رانی، که چوونه سه ردانی ئه و مالانه ی که مندالیان نه، یان ئه وان بوونه په فیقی سه فه ر و میوانی مالتان، ئاگادارین:

له بهر چاوی ئه وان منداله که تان ماچ مه کەن، باسی منداله که ت مه که که چۆن بووه و چی ده کا و له کو ی ده خوینی..

پێیان مه لی خۆزگه ئیوه ش مندالیکی ئاوا جوانتان ده بوو! به خوا خه می ئیوه مه، مندال نه بوون زۆر ناخۆشه!!

مه لی زۆرم دوعا بۆ کردون مندالتان ببی.. نه خیر هر باسی مندال مه که، مه مجلس و دانیشتنه که مه که به و بابته، دورنیه که تو ئاوا دلی ده شکینی، خوای بالاده ست عیتابت لی بگری و تو منداله کانت له ده ست بده ی و ئه و بکاته خاوه ن مندال.

➤ [بهسه رهات]

به لوت بهرزی.. ژيانی تيك چوو

زانای بانگخواز و ناسرا و ناودار، دکتور محمد راتب نابلوسی دهفه رمووی: ژن و پیاویک دواي چەند سال له پیکهیتانی ژيانی هاوسه‌ری، مندالیان نه‌بوو، به‌لام ژن و می‌دیکی زور به‌خته‌ور بوون به‌یه‌که‌وه، ئەم ژنه زور صالحه و له‌خواترس بوو، زور می‌رده‌که‌ی خوی خوشده‌ویست.. هه‌رچەنده می‌رده‌که‌ی هیچ کات باسی مندال نه‌بوونی نه‌ده‌کرد. چونکه له پشکنیندا سه‌لمابوو که ئەم ژنه مندالی نابێ، پیاوه‌که‌ی زور هه‌ستی ژنه‌که‌ی پاده‌گرت و برینداری نه‌ده‌کرد.

ژنه‌که‌ش ده‌یزانی پیاوه‌که‌ی وه‌کو هه‌ر پیاویک هه‌زده‌کات گوئی له وشه‌ی باوکه گیان بێ که منداله‌که‌ی پیتی بلی، به‌لام له‌به‌ر خاتری ئەو، ئەم داخوای دله‌ی شارده‌وته‌وه، بۆیه خوی داوای له می‌رده‌که‌ی کرد که ژنی دووم بپینێ و به ئومیدی خوا مندالیان ببی بۆ ئەمیش مایه‌ی چاوپۆشینی بێ و ئاوه‌دانی مالیان بێ!

پیاوه‌که‌ چەند جارێک ئەم داوایه‌ی ژنه‌که‌ی په‌تکرده‌وه، به‌لام ژنه‌که‌ی هه‌ر سور بوو له‌سه‌ر پێشنیاره‌که‌ی و سه‌ره‌نجام به‌راوێژی هه‌ردووکیان پیاوه‌که‌ ژنی دوومه‌ی هینا و دواي سالی حاميله بوو به مندالێک. هه‌ر که‌زانی دووگیانه ئەمجا زیاتر چاودێری ده‌کرا، ژنه خوی لی گۆرا و وه‌کو جاران حورمه‌تی ژنی یه‌که‌می هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌ده‌گرت. که مندالی یه‌که‌می بوو، پاش سالی دووگیان بۆوه و

مندالی دووهمیشی بوو، نه مجا به ته وای دژایه تی هه ویکه ی (ژنی یه که می) ده کرد، هه رچه نده نه و وه کو کچی خوی هه لسوکه وتی له گه ل ده کرد و بۆ خوی و منداله کانی زۆر دلسۆز بوو، وه کو مندالی خوی ناگاداری ده کردن و خزمه تی ده کردن.

پاشان نه م ژنی دووهمه که حاميله بوو به مندالی سیپه م. نه مجا به ته وای ژنی یه که می وه کو کزیله سه یر ده کرد. فه رمانی به سه ردا ده کرد و به خزمه تکاری مال ته ماشای ده کرد، پۆژیکیان ژنه گه وره که نازار گه یشته ئیسقانی و وتی: کچم خوا هه لئاگری ئاوام لیده که ی، من چ خراپه یه کم بۆتو هه یه ؟!

ژنی دووهم لئی هاته ده نگ و وتی: قسه مه که هه ی وه جاخ کویر، تو هه ر بۆ خزمه تکاری دروست بووی، نه گه ر هه یچ بویتایه خوا مندالی ده دایتی. نابینی من دوو مندالم له باوه شه و یه کیشم له سکا به. چون خۆت ده هینیته ئاستی من؟! ژنی یه که م به بیستنی نه م قسه جه رگ برانه زمانی گیرا و چوه ژوره که ی خوی و زۆر گریا و داوی له خوا کرد که بی به هانا و هاواریه وه و له دهستی نه م ژنه خوانه ناسه له خۆباییه پرگاری بکات! ..

به لئی نه م گه ردونه (الله) به پړویه ده بات. له کهس غافل نیه و هه رکهس له خوا غافل کافره.. ژنه ی دووگیان به مندالی سیپه م له لهشی ساغه وه تووشی نه خۆشیه کی کوت و پرهات و منداله که ی

له بارچوو!! دوو مندال هه کاشی له دوو پووداری دلته زینتی جیادا
به ماوه یه کی که م مردن! پاکی و بیگهردی بۆ خوا.

ئه م ژنه ی یه که م، که چهند سالی ژۆر بوو مندالی نه بوو،
دوو گیانی ده رکوت و له سه ریه ک له ماوه ی چهند سالی کدا (پینچ)
کوپی بوو!! به لام له خوا غافل نه بوو.. ئه مه ی به نازیه تی و
نیشانه ی به پیزی خۆی نه ده زانی و به لوتف و که پهمی خوی
ده زانی و هه میشه به ژنی دووه می ده گوت:

ئه م مندالانه می تۆشن و فهرقمان نیه و ئامۆزگاری منداله کانی
ده کرد که به دایه گیان بانگی ئه ویش بکه ن!.

په یامی چواره م: هه رگیز نا ئومید مه بن

ئه ی ئه و ژن و میردانه ی که تانیستا مندالتان نه بووه، هه رگیزا و
هه رگیز نا ئومید مه بن له په حمی خوا بۆ به خشی نی مندال..
له به رئه وه ی گه ش بینی بۆ ژن و میرد له بابته تی مندال نه بوندا ژۆر
گرنگه .

له زانستی کۆرپه له ناسیدا ده لێ: هه ر کات ژن و میرد به قه له قی
و پارایی و دوو دلێه وه جوت بوون، په ش بین بوون له به رامبه ر
ئه وه ی له و جوت بوونه دا مندالیان دروست ببی ئه وه مندال دروست

نابی، چونکه میشتک په پیام ددهات به تڼوه پڅینی پیاو و هیلکه دانی
ثافرهت که نه و مروځه به ته مانیه مندالی بیی و که شبین نیه، بویه
پیتاندن پوونادات و مندال دروست نابی.

تو سهرنج بدن همو و نه و هاوسه رانه ی که مندالی زوریان هیه
و خویان منع ده که نه له مندال بوون، چونکه ترسی دووگیان
بوونیان هیه، زوربه ی کات سهره پای به رگری له مندال بوون
منداله که هر دروست ده بی!! له بهر نه و ترس و قه له قیتان لابی نه
و یه قین و دلنیا یان هیه که خوی گه وره و لاهی دوعا و نزا کانتان
ده داته و و مندالتان پی ده به خشی.

بپارینه و نه خودا بو مندال بون..

دو نمونه ی قورثانی:

یه که م: ئیبراهیم: خوی گه وره باس و به سهرهاتی باوکی
پیغه مبه ران گه وره مان (ئیبراهیم) و (ساره خاتون) ی هاوسه ری
ده گپږته و نه بومان، که دوی ته مه نیکی زور و پیربوون هر دوعایان
ده کرد و له خوا ده پاران و نه، که خوی گه وره مندالی صالحیان پی
بیه خشی.. خوی گه وره ش له و ته مه نه زورده دا که به بچونی مروځ
کاتی مندال بوون به سه چووه، مندالیان پی ده به خشی، و هکو
ده فرموی:

پۆژێك له پۆژان دهستهیهك له فریشتهكان به فهرمانی خوا
سهردانی مائی ئیبراهیم پیغه مبهریان کرد، سهلامیان لیکرد و
ئهویش فهرمووی: سالوی خوا له ئیوهش..

دوای پیشوازی گهرم و بهخیرهینانیان (که نهیزانی ئهوانه
فریشتهن، وایزانی ههر مروفن و به میوانی هاتوونه ته مائی، کهواته:
غهیری خوا، ته نانه ته پیغه مبهرانیش غهیب نازانن، ئیتر چۆن فالچی
و دهستبر ده لێن بۆیه مندالت نابێ چونکه ئاوی گهرمت به جنۆکه دا
کردوه !! ئهوه تا ئیبراهیم، ئه و پیغه مبهره گهرهیه نهیزانی ئهوانه
فریشتهن و مروفن نین، وه نهیزانی نهیتیان چیه و بۆ کوێ دهچن!).

ئیبراهیم چووه لای خیزانه که ی و ههر خیرا خواردنیان
ئاماده کرد و نۆزی پینه چوو گهراپه وه لایان به سینیهك گوشتی
گوێزه که ی برژاوه وه. له بهره میاندا داینا و فهرمووی لیکردن به لام
ئهوان دهستیان بۆ نه برد !! کاتیك ئیبراهیم بینی دهستی بۆ نابهن
گومانی لێ کردن و له دلی خۆیدا ترسا، بۆیه ئهوانیش یه کسه ر
وتیان: مه ترسه، ئیمه فریشتهین بۆیه نان ناخۆین، وه له لایه ن خوای
بالادهسته وه نێردراوین بۆ سه رقهومی (لوط).

ئه مجا فریشه كان موژده یان دا به ئیبراهیم که به م نزیکانه و له و
ته مه نه دا خوای گهره کوپێکی نایابیان پێ ده به خشیت، بۆیه
کاتیك هاوسه ره که ی (ساره خاتوون) گوێی له و موژده یه بوو،
له خۆشیدا پێکه نی، خوای گهرهش ده فهرمووی: ئیمه له رێگه ی

فریشته‌کامنه‌وه مژده‌مان پیدایا که ئیسحاقیت پیدیه‌بخشین و له‌نه‌وه‌کانیشی یه‌عقوب دیتته دنیاوه!! پاشان ساره خاتوون وتی: وهی له من، شهرمه‌زار خۆم، چۆن مندال ده‌بییت، خۆ من پیره‌ژنیکم و نه‌وه‌ش ئیبراهیمی هاوسهرمه که پیره‌می‌ردیکی به‌سال‌چووه. به‌پاستی نه‌مه شتیکی سه‌یره!! فریشته‌کان وتیان: باشه تۆ چۆن سه‌رسام ده‌بییت له فه‌رمان و وویست و کاری خوای گه‌وره، ئیوه په‌حمه‌ت و فه‌ر و به‌ره‌که‌تی خوای گه‌وره هه‌میشه له‌سه‌رتانه..

بابجینه خزمه‌ت ئایه‌ته‌کان و چاو و دل‌مانی پی پوونبکه‌ینه‌وه:
﴿وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكْتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ (vi)
قَالَتَ يَنْوِيلَتِي ۖ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿vii﴾
قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۖ رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿viii﴾ هود. (ته‌فسیری پۆشن، بورهان محمد آمین ل ۳۳۵).

هه‌ر له قورئاندا خوای گه‌وره باسی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌رمان بۆ ده‌کات، که کاتی کۆچی کرد و چوو بۆ ولاتی (میسر) له‌وی بوو به هاوسهری (هاجهره خاتوون)، ئاله‌ویشدا، له‌و ته‌مه‌نه پیره‌دا

له خوای گه وره پاراپیه وه و فهرمووی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾
 الصّافات.

واته: په روه ردگارا نه وه یه کی چاک و پاک و خواناسم پی بیه خشه
 (نه ی ئیماندار توش تاوا به یه قینه وه له خوای خوت داوا بکه، مه لی
 زه حمه ته مندالم ببی، بزانه تق له خوایه ک داوا ده که یت که مه حالئ
 له لانیه. وه کو حه زه ته ئی پراهم داوای نه ولادی چاک له خوا بکه).

﴿فَبَشِّرْهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ الصّافات واته: ئیمه ش موژده مان
 دایه به وه ی که کوړیکې ژیر و خاوه ن حلیم و حه وسه له ی پی
 ده به خشین..

دووهم: زه که ریا: پیغه مبه ری به پریز و گه وره، زه که ریا پیغه مبه ر
 - سه لامی خوای له سه ربی. داوای به خشینی مندال ده کات له خوای
 گه وره، به لی مندال نه وه نده شیرینه، پیغه مبه ران داوایان له خوا
 کر دووه له و خه لاته گه وره بی به شیان نه کات. زه که ریا فهرمووی:
 ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾
 ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ
 كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا
 خَاشِعِينَ﴾ الانبياء.

واته: زه‌که‌ریاش هانا و هاواری بۆ په‌روه‌ردگاری برد و وتی:
په‌روه‌ردگارا داواکارم که به‌ته‌ن‌ها نه‌مه‌یلتیه‌وه هه‌رچه‌نده‌ی زاتی تو
چاکترین واریسه بۆ من (ئه‌گه‌ر منیش نه‌مام هه‌رچی کاروبار و خه‌مم
هه‌یه تو بۆم نه‌نجام ده‌ده‌یت و جییه‌جیی ده‌که‌یت)

خوا‌ی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت: ئی‌مه نزاو پارانه‌وه‌ی ئه‌ویشمان
گیراکرد و به‌حیامان پئی به‌خشی و هاوسه‌ره‌که‌یمان له هه‌موو
په‌ویه‌که‌وه بۆ چاک و باش کرد، له‌راستیدا ئه‌وانه نۆز به‌په‌له و
تالۆکه بوون بۆ ئه‌نجامدانی هه‌موو خێر و چاکه‌یه‌ک، به‌رده‌وامیش
دوعا و نزایان ده‌کرد به ئومیدی به‌ده‌ست هێنانی خێر و به‌هه‌شت،
وه دووره په‌ریزی له شه‌پ و دۆزه‌خ. هه‌میشه و به‌رده‌وام ملکه‌چی
و فه‌رمانبه‌رداری و هه‌ستکردن به شکۆمه‌ندی ئی‌مه و سۆز و
خۆشه‌ویستی بۆ ئی‌مه له ناخیا‌ندا ده‌دره‌وشایه‌وه. (ته‌فسیری
پۆشن).

وانه‌یه‌کی گ‌رنگ: ئه‌و که‌سانه‌ی که تامه‌زۆی منالان ده‌بی
چاو له پی‌غه‌مبه‌ران بکه‌ن. ئه‌وه‌تا (ئیب‌راهیم و زه‌که‌ریا) ته‌ن‌ها له
خوا پارانه‌وه.. چونکه به‌خشینی مندال جگه له (الله) ده‌سه‌لاتی
هیچ که‌سیکی تری تێدانه‌یه. له‌به‌رئه‌وه تۆش ته‌ن‌ها داوا له خوا بکه
و له‌خوا غافل مه‌به، نه‌که‌ی بچی بۆلای قه‌بر و گۆپ (باهی
پیاوباشان و ئه‌ولیا و صالحان)یش بی، یان له ده‌وری گۆپێ‌کدا

بسوپیتته وه و داوای مندال بکهی. په نابخوا ئه مه شیرکه و مرؤفی
 ئیماندار پیتی له ئیسلامه تی ده چیتته دهر، وهره تهنه و تهنه له
 (الله) داوابکه وه کو زه که ریا و خیزانه کهی کارو کرده وهی چاک
 نه نجام بده.. ملکه چی فرمانه کانی شهرع به. به ویستی خوا توش
 مندالی جوان و صالح له ئامیز ده گریت.

> [به سه رهات]

دوای ۱۱ سال مندالیان بوو!

ئه م به سه رهاته تازه پوویداوه و ئه و که سه ی که بۆی گێرپامه وه
 و بۆشی نوسیم دانیشتیوی شارۆچکه ی پیره مه گرونه و که سیکی -
 خوا خۆی بهنده ناسه - دیندار و پاستگۆیه و ماله که له نزیکه وه
 ده ناسی و ئه مهش به سه رهاته که یه:

ژن و پیاویک دوای (یانزه) سال له هاوسه رگیریان، چه ندین جار
 سه ردانی دکتۆری پسپۆریان کردووه بۆ ئه وهی هۆکاری مندال
 نه بوونیان بزانن، که هه میشه چاوه پیتی له دایک بوونی کۆرپه یه کی
 نازدارن. به لام ته وای دکتۆر و ئه نجامی پشکنینه کان هه ر ئه وه یان
 پی و توون که ئیوه کیشیه کتان نیه بۆ مندال بوون له پووی
 پزیشکیه وه پاشان مندال بوون هه ر به ده ست خوایه. به لام ئه م ژن
 و میرده تامه زبویه بۆ مندال، ئیتر په تی سه بریان ده پچپی و داوا
 ده کهن له خزم و کهس و کار و ناسیا و هاوری.. که ئه گه ر شکیان

برد مندالیکیان ههیه و دایک و باوکی بۆیان بهخۆناکری. ئەمان دەیکەن به مندالی خۆیان و بهخۆی دەکەن.

بهائی دواى ئەمه پۆژیکیان خزمیکیان ههوالی ئەوهیان دەداتى که مالیک ههیه، دواى چەند پۆژی تر مندالیان دەبى و به هۆکاریک برپاریان داوه که مندالەکهیان بدەن به کهسیک و بۆخۆیان ناتوانن بهخۆی بکەن. ئەم ژن و میرده زۆر زۆر شادمان بوون.

بهلام دواى ئەوهی لییان کۆلیهوه که مندالەکه هی کتیه و بۆچی بهخۆی ناکەن، بۆیان دەرکهوت که ئەم مندالە پیش ئەوهی ئەم ژن و میرده (باوک و دایکی مندالەکه) زهواج بکەن دروست بووه !! بۆیه برپاریان دا ئەگەر چەند سالی تریش بى مندال بن له خۆی نهگرن. بهلام باوکی مندالەکه هاته لایان و بهسهرهاتی له دایکبوونی ئەم مندالە و هۆکاری ئەوهی ناتوانن خۆیان بهخۆی بکەن، بۆ ئەم ژن و میردهی بهم شیوهیه پوونکردهوه: ئەو مندالەى دواى چەند پۆژیکى تر ئەبى ناشهرعى نیه و له زینا و حهرام دروست نهبووه، بهلکو له فەترەى دەرگیرانى دواى مارەکردنى دایکی مندالەکه، چومەتەلای و بهیهکهوه دروست بووین - ئەمه هەرچەندە له پووی شەریعتى ئیسلامهوه پهوايه و حەلالی خۆیهتى - بهلام له پووی کۆمهلگای کوردەواریهوه ناشیرینه.

ئێستاش (شەش) مانگە من هاوسەرم گواستۆتەوه و ئێستا مندالمان ببى ناتوانین دەمی ئەو خەلکە بگراین و پەنگە بههۆی

ناحالی بوون له دینی پاکی ئیسلام له م بارهوه، تووشی ناخوشی و گرفتگی بنه ماله بییش ببین. بۆیه ئه گهر ئیوهی به پیز و خاوهن حورمهت و پیویست به مندال ئه م منداله هه لېگرنه وه، هه م ئیمه پزگار ده که ن له م ناره حه تی و کیشیه، هه م ئیوهش ده بنه خاوهن مندال. ئیمهش دلمان ئارام ده گری و که منداله که مان له لای که سیک دیندار و خواناس و به ره وشت بی.

به لئ ئه م ژن و میرده که ئه م راستیه یان زانی و زانیان که ئه م ژن و میرده ناتوان منداله که یان لای خویان به یلنه وه و هه ر ده بی له خویانی دووربخه نه وه. منداله که یان قبول کرد و هیئایانه مالی خویان و ناسنامه یان له سه ر خویان بۆ ده رکرد.

به لام ئه م خۆشیه یان بوو به دوو خۆشی کاتی دوا ی ماوه یه کی که م، چه ند مانگ تینپه پی بوو. که هاوسه ری ئه م پیاوه. که (یانزه) سال بوو هاوسه رگه یان کردبوو، مندالیان نه بوو بوو. ههستی کرد نیشانه ی دووگیانی پیوه دیاره و دوا ی پشکنین ده رکه وت به لئ حامیله یه !! به لئ مندالی خۆشی له دایک بوو، ئه مجا شیریشی دا به منداله که ی که هه لیان گرتبووه و ئه میش بوو به مندالی شیر خویان و گرفتگی پاشه پۆژی ئه ویشیان نه ما...

به لئ هه یچ کات له خوا غافل مه به و چاکه کاربه و پوو له خوا به و دلنیا به بۆ خوا ی که و ره زۆر ئاسانه مندالت پی به خشی.

په‌یامی پینجه‌م: سود له‌زانستی نو‌ی وهریگرن

ئه‌ی ئه‌و ژن و می‌ردانه‌ی که مندالتان نیه، ده‌توانن سود له زانستی پزیشکی پیشکه‌وتووی ئه‌م‌پۆ وهریگرن، له‌ ږیگه‌ی (مندال‌ی بلوری) یه‌وه بینه‌خواه‌نی مندال به‌ ویستی خوا، که ئه‌م زانسته ناشه‌رعی نیه. به‌ مه‌رجی منداله‌که له‌تووی پیاوه‌که خوی و هیله‌که‌ی خیزانه‌که‌ی خوی بی و سپیرم و هیله‌که‌ی ژن و پیاویکو تری تیکه‌ل نه‌کړی (وه‌پښو‌یسته ئه‌و سه‌نته‌رانه‌ی که کاری مندال‌ی بلوری ده‌که‌ن، له‌خوا غافل نه‌بن، کاره‌که‌یان ته‌ن‌ها پاره په‌یدا‌کردن نه‌بی و به‌پښی پښمایی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی کاربکه‌ن و ئه‌گه‌ر زانیاز به‌پښی زانست ژن و پیاویک مندالیان به‌م ږیگه‌یه‌ش ناب‌ی، ده‌ستیاز نه‌بن و پاره‌یان لی‌وه‌رنه‌گرن!).

به‌لی ئه‌گه‌ر ئه‌م ږیگا زانستیه‌شت گرت‌ه‌به‌ر و سه‌رکه‌وتنی به ده‌ست نه‌ه‌ینا، دیسان نا‌ئوم‌ید مه‌به و دنیات لی نه‌یه‌ته‌وه‌یه‌ک. به‌لکو دیسان که‌ش‌بین به و چه‌نده به سه‌رکه‌وتنی ئه‌م هه‌وال زانستیه‌ خو‌ش‌حالی، که نه‌ش‌بوو ئاوا که‌ش بینانه بیربکه‌وه که ئه‌مه بو تو خیری تیدا‌یه. چونکه دل‌نیابه له‌مه‌ش‌دا خوی گه‌وره پاداشتی گه‌وره‌تان ده‌داته‌وه.

موسلمانانی کورد زمان، ئاوا رازی بوون بهوهی خوا
برپاری لی داوه:

مامۆستای بهریز و بانگخواز (مامۆستا حهسهن پینجوینی)
دهیگپرتهوه که: له گوندیکی پینجوین پیاویک ههبووه مندالیان
نهبووه، زۆریش تامهزۆ و ئاواتی مندالیکیان بوو، بۆیه داوای له
مه لای گونده که کردووه دوعا به دهردهی پۆژی ههینی بۆ بکهن،
ئوانیش به کول و به دل داوای بۆ له خوا دهکهن، له پاش ماوهیه که
مندالیکیان دهبیّت. دواي ماوهیه که منداله که خشتیله دهبیّت و
پۆژیکیان مامۆستا دهچیت بۆ مرگهوت قهرهبالغی دهبیّت،
دهپرسیّت..

دهلّین: منداله تاقانه کهی فلان کهس مردووه، دهلی زۆرم
خهفته خوارد، وتم: ئای چهنده ئاواتی مندالیک بوو، بهو پیریه و
لهو تهمه نه دا، ئیستا دهبیّت حالّی چۆن بیّت؟!

له م قسانه دا بوو، مام (... هات. جل و بهرگیکی تازه و جوانی
له بهر کردبوو، خۆی گۆپی بوو، قۆز و کهشخه بوو!
وتم: له وانهیه منداله کهی ئه و نه بیّت. به هه له وایان وتووه، به لام
که هات وتی: مامۆستا ده زانی منداله تاقانه کهم مرد؟!

به بی ئه وهی بگری، وتم: خودا پاداشتت بداته وه، وتی: ئه زانی
بۆچی خۆم گۆپیوه؟!

ئەو پۆژەیی لەدایک بوو جل و بەرگیکی زۆر جوانم لەبەرکردبوو،
چونکە زۆر دلخۆشبووم و سوپاسی خوام کرد.. ئەمپۆش کە مرد
بۆیە وامکردوو تا نەبیته ناشکوری!
(پایزە برا، مەلا ئەحمەدی شەریعە ب ۱ ل ۲۱).

پەياميک بۆ ئەوانەیی کە مندالیان دروست دەبی، بەلام
لەباریان دەچی:

هەندیک ئافرەت هەیه دووگیان دەبی، بەلام پاش ماوەیه ک
مندالە کەیی لەباردەچی و ئیتر نابیتە خاوەن مندال. هەیه چەندین
مندالی لەبارچوو، ئەم کەسانەش پاداشتی گەورەیان لەلای خودا
هەیه. پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّ
السَّقَطَ لَيَجُرُّ أُمُّهُ بِسِرِّهِ إِلَى الْجَنَّةِ إِذَا احْتَسَبَهُ). حَدِيثٌ حَسَنٌ،
رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ: (۱۶۰۹) وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِع: (۷۰۶۴).

واتە: سویند بەو خواپەیی کە گیانی منی بەدەستە، مندالی
لەبارچوو بەپەتی ناوکی دایکی پادەکیشی بەرەو بەهەشت. ئەگەر
ئەو دایکە ئارامگر و خۆپاگر بێ و پازی بێ بەهەشی خوا و ناشکوری
دەرنەبێ.

سەرئەنجیک: ئەم ئافرەتانەش کە مندالیان بۆ ناوەستی و لەباریان
دەچی، دەتوانن سەردانی پزیشکی پەسپۆپی بواری ژنان و

مندال‌بوون بکه‌ن و چاره‌سه‌ر وه‌ریگرن و له پێگه‌ی شه‌رع‌وه کارێکی باش و پێویسته. نابێ بڵێن خوا چی بپارداوه هه‌ر ئه‌وه‌یه و پازین به‌قه‌ده‌ری خوا. چونکه ئه‌م قسه‌یه ئه‌گه‌ری چی له پواله‌ندا راسته، به‌لام پێویستی به‌شی کردنه‌وه هه‌یه به‌م شیوه‌یه: (پروادار بروای هه‌یه به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر - خَیْرَه وَ شَرَّه - نه‌خۆشی ئه‌گه‌ر قه‌ده‌ریکی شه‌پیش بیت، ئه‌بێ ده‌سه‌وه‌سان نه‌بێ به‌رامبه‌ری و هه‌ول‌بدا بیکۆریت به‌هۆی قه‌ده‌ریکی خێره‌وه، که‌داو و ده‌رمان و چاره‌سه‌ر کردنه‌..

شیخ عبدالقادی گه‌یلانی ده‌فه‌رموویت: زۆر له‌خه‌لکی که ده‌گه‌نه‌قه‌زا و قه‌ده‌ر ده‌وه‌ستن، به‌لام من په‌نجه‌ره‌یه‌کی بچوکم بۆ کرایه‌وه و لێیه‌وه سه‌یری مه‌سه‌له‌که‌م کرد:

(فَنَازَعْتُ أَقْدَارَ الْحَقِّ بِالْحَقِّ لِلْحَقِّ). واته: پووبه‌پووی ئه‌قداری حه‌ق بوومه‌وه به‌هه‌ق و له‌به‌ره‌ق. واته: هه‌رچیمان توش ده‌بێ هه‌قه و له‌خواوه‌یه و تاقیکردنه‌وه‌یه. به‌قه‌ده‌ریکی هه‌قی تر و پووبه‌پووی ده‌بینه‌وه و هه‌ولی چاره‌سه‌ر کردنی ده‌ده‌ین، ئه‌مه‌ش له‌به‌رنه‌و خواجه ده‌یکه‌ین که هه‌قه).

(زه‌رده‌خه‌نه‌ی هیوا، ئه‌ندازیار عثمان ل ۱۱).

له کوټایدا: له صیقاتی ئیماندار نه وهیه که کاتی داوا له خوا دهکات که مندالی ببی، داوی مندالی صالح و چاک دهکات که بیټه مایه ی چاپووشنی بوی و که چوره مال وه به بینینی منداله جوانه که ی ماندوو بوونی دهره وهی مالی دهرچی و به سیټه وه، ههروه کو خوی گه وره له سوپه تی: (الفرقان) دا، له باسی صیقاتی (عِبَادُ الرَّحْمٰن) دا، باسی به کی له سیقاته به رزه کانیان دهکات که دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ اِمَامًا﴾ الفرقان.

واته: ده لاین په روه ردگارا هاوسه ره کانمان و نه وه کانمان بکه به مایه ی ئاسوده یی و هه سانه وه مان و گه شبونه وهی دل و ده روون و ناخمان، وه بمانکه به پیشه وای ته قواداران و پاریزکاران.

به لئ هه ر ئاوات بونی مندال نه بی. به لکو مندالیک بی که بیټه به ره که تی مال و هه سانه وهت نه ک مالت لی قه دهغه بکات. چونکه مندالی ئاواش هه یه. به لام مه به ستمان له مندالی گه وره ی لاسار نیه. به لکو مه لوتکه یه کی بچوک نه گه ر خوا په حمت پی نه کات مالت لی قه دهغه دهکات. بۆ زیاتر پوونکردنه وهی باسه که مان، سه رنجی نه م پووداوه بدهن:

پوځی (۲۰۱۳/۷/۱۷) به رامبه ر: (۸ ی په مه زانی ۱۴۳۴) کاتر می ر
(۵: ۱۰) ده و پینچ خوله ک. پیاویک له شاری سلیمانیه وه هاتبوو بۆ

شارۆچکە ی پیره مه گرون، بۆلای بهنده - نوسه ری ئه م بابته -،
هاته ژووری دانیشتم له مزگهوت: زۆرخه م و مه حزونی پتوه دیار
بوو، وامزانی کیشه و گرفتی دارایی و نه خوشی و قه رزاری هه یه.
به لام ئه و وتی: خۆزگه ئه وانه م هه بوایه !!

به لامه وه سه یر بوو، بۆیه وتم: ئه وه چ گرفتی که له مه ش
که وهره تره ؟!

وتی: من ته مه نم نزیک ی په نجا سال بۆته وه سوپاس بۆ خوا
هه میشه ئه هلی مزگهوت و جومه و جه ماعت بووم، چه ند مندالی
کوړ و کچی که وهره م هه یه. له م ماوه یه دا خوای که وهره مندالیکی
جوانی پی به خشین، وه کو دوا مندالی ژیانمان سه یرمان کرد،
له بهر ئه وه ی ماوه یه کی زۆره مندالمان نه بووه، له پاده به دهر خۆشم
دهوی. به لام گرفته که م ئه وه یه: توشی حاله تیکی زۆر نا ئاسایی
بووم. ناوێرم بچه سه ر منداله که و ببینم، یه کسه ر وام لی دی که
ده ست بخره قورگی و ببخنکێم !!

هه رچی سوهره تی (الفلق) و (الناس) و (الأخلاق) و آیته الكرسي
ده خوینم، ئه و حاله ته م له سه ر لاناچی و ئیستا ناوێرم بپۆمه وه
ماله وه و هه ر جاره ی به بیانوی سه ردان و ته عزیه و نه خۆشه وه
ده چمه ماله خزم و ناسیاویک و خۆم دوورده خه مه وه له بینینی
منداله که م، له ترسی ئه وه ی نه وه کا توشی پووداویکی نه خوازاوی
دلته زین بیم !!

پیم وت: وایاشه سهردانی دکتوریکی ده‌روونی بکه‌ی، وتی: چوم
و هیچ سودمه‌ند نه‌بووم. به‌لام له‌گه‌ل مسولمانان دوعامان بو بکه‌ن
خوای گه‌وره له‌م گرفته گه‌وره‌یه پزگارمان بکات.. خوای گه‌وره
له‌و ناره‌حه‌تیه گه‌وره‌یه پزگاری بکات، آمین..

که‌واته: ئه‌ی ئه‌و ژن و پیاوه‌ی که مندالتان نیه. ئه‌مجاره‌ش
سوپاسی خوای گه‌وره بکه، کێ ده‌لی تۆش وه‌کو ئه‌م که‌سه ئاوا
تووشی گرفتاری نه‌ده‌بووی به‌ده‌ست منداله‌که‌ته‌وه. هه‌موومان
له‌په‌روه‌ردگارمان ده‌پارێینه‌وه: ﴿رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ اللهم آمین..

وانه‌ی یانزه‌یه‌م :

له‌خوا غافل مه‌به و

له‌ناپاکی هاوسه‌ری به‌دوربه

- به‌شی یه‌که‌م -

وانهي يانزهيه م

بابهت: له خوا غافل مه به و له ناپاکی هاوسهري

به دوربه

- به شي يه که م -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾﴾ الإسراء.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (الْبُكَرُ بِالْبُكَرِ جُلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ: (١٦٩٠).

﴿ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ فَنَادَاهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي زَنَيْتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَتَنَحَّى تَلْقَاءَ وَجْهِهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي زَنَيْتُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، حَتَّى ثَنَىٰ ذَاكَ عَلَيْهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا شَهِدَ عَلَىٰ نَفْسِهِ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ، دَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ (أَبِكَ جُنُونٌ؟) قَالَ لَا، قَالَ: فَهَلْ أَحْصَيْتُ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ إِذْهَبُوا بِهِ فَارْجُمُوهُ) متفق عليه، رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (٤٨٦٦) وَ مُسْلِمٌ: (٣٢٠٢).

سەرچاوەکان:

- (١) تەفسیری پۆشن، بورهان محمد أمین.
- (٢) وه لāmīk بۆ چەند پرسیارێکی سەردەم، د. محمد عبدالله پێنجوینی، ل ٧ - ١٤.
- (٣) گوڤاری (ژیان) ژماره: ٧، ل ٣٢، نووسینی د. إبراهیم طاهر معروف.
- (٤) موسوعة غرائب القصص، د. أحمد سالم بادويلان، ص ٢٧٥.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

یه کئی له و بابۀ تانه ی که له سه ره نجامی دور که و تنه وه له په یامی
خوای په روه ردگار و جیبه جی نه کردنی شه ریه تی پاک و
داد په روه ری ئیسلامدا پرووده دات و به ره می له خوا غافل بوونه،
بریتیه له (خیانه تی هاوسه ری). که نه مړو خیزانی زور هه ن که
توشی کیش و گرفتی زور گه وره بوون به هوی ناپاکی هاوسه ری
له یه کتری.. بویه له م و تارهدا هندی له و باره وه ده دوین به ویستی
خوا (إن شاء الله). به ئومیدی خو پاراستنمان و به ئاگاهیتانه وه ی
ئه وانه ش که توش بوون..

سه رها پیویسته ئه وه پوون بکه ینه وه که: خوای کار به جی و
حه کیم، که مړو فی دروست کردوه له سه ر زه وی، بۆ به رده وام بوونی
ژیان له سه ر زه وی و نویبونه وه ی نه وه له دوا ی نه وه و دریزه دان به
سونه تی حیات و زیان، تاره زوی جنسی و مه یلی هه ردو و په گه زی
نیر و می دوا ی بالغوون و پیگه یشتن بویه کتری له ناخی هه ردو و
لادا دروست کردوه، له زه ت و خوشیشی له ئه نجامد ایندا به مړو
به خشیه، ئه مه شی کپ نه کردوه، به فرموی خوشم دروستم
کردوه و نابی مړو فیش به کاری بین. به ئکو ئیسلام پیگه ی حه لالی
بۆ داناه، که بریتیه له: هاوسه رگیری کچ و کوپ ده چنه لای یه کتر

و نارام ده گرن له پال يه کتردا و دنيا يه کى پر له سوز و نه فین و
خوشه ويستی به زه يی بویه کتر، له نتيوان نه م دوو هاوسه رهدا
دروست ده بى. به ته عبرى پوختى قورئانى:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا
وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
الروم﴾

به لام له گهل نه م ريگه چه لاله دا، له گهل نه م خوراکه پاکه دا بى
تيرکردنى ناره زوى جنسى، مړوځ نه گهل له خوا غافل بوو، توش
لادان ده بى، چه زه کانى له ريگه ي ناپاکی و چه رامه وه تيرده کات.
خوى و به رام بهر و بنه ماله و گهل و ولاتى ليخن و پيس و بۆگه ن
ده کات. جائه م حاله ته له نتيوان کوږ و کچيکدا بى که پيشتر
هاوسه رگيريان نه کرد بى. حوکمه که ي و تاوانه که ي سوکتره له وه ي
که له نتيوان ژن و پياويکدا بى، که پيشتر هاوسه رگيريان کرد بى و
نيستا خاوه نى هاوسه رين و به دزى و ناپاکی نه م خيانه ته نه نجام
بدن. واز له چه لاللى خويان بيتن و به چه رام و گونا ه خويان
تيربکهن. که پيى ده وترى (ناپاکی خيزانى) و نيتمه زياتر له سر
نه م بابته و خه تر و به لا کانى نه م به لا کوشنده له ناوبه ره خيزان
هه لوه شينه، مړوځ ريسواکه ره ده دويين، که به ره مى نه وه يه مړوځ له
خوا غافله.

پیناسه ی ناپاکی خیزانی:

سهرتا با پیناسه ی ناپاکی خیزانی (الخیانة الزوجیة) بکهین:
 ناپاکی هاوسه ری بریتیه له په یوه ندى ناشه رعى كه یه كيك له
 هردوو لایه نى هاوسه ر ئه نجامى ده دات، له گه ل كه سیكى سیهم.
 ئه مه ش ته نها ئه نجامدانى كارى سیكى ناگریتته وه به ته نها، به لكو
 هموو په یوه ندى كه هاوسه رایه تى له دهره وه ی چوارچیوه ی
 خیزاندا، به بی ئاگادارى هردولا ده چیتته خانه ی ناپاکی خیزانیه وه،
 به واتایه كى تر ناپاکی خیزانى بریتیه له:

ئه نجامدانى كارى سیكى ناشه رعى و پيشینه كانى له لایه ن
 هردوو كه سى هاوسه ره وه له گه ل كه سیكى سیهم، به بی بوونى
 هیچ په یوه ندى كه شه رعى كه ړیگه بدات به و كاره.

كه واته: گرانترین جوړه كانى ناپاکی خیزانى بریتیه له: سیكس
 كردن له گه ل كه سیكى تر كه شه رعیه تى نیه، كه ئیسلام ناوى
 زینای لیئاوه، بوزیاتر پوونكردنه وه ی ئه م پیناسه یه، پتویسته
 بگه ړینه وه بۆ چه مكه فیه قیه كان.

له فیه قى ئیسلامدا ئه و كوپه ی كه ژنى هینابى و به گریبه ندیكى
 شه رعى هاوسه رگریى كړدبى به (مُحَصَّن) له ناو قه لای داوین پاکی
 ناوده بریت، هه روه ك ئه و ئافره ته ی شوى كړدبى و، به گریبه ندیكى
 شه رعى هاوسه رگریى كړدبى به (مُحَصَّنَة) له ناو قه لای داوین پاکی
 ناو زه ندى ده كات. ئه مه ش ئاماژه یه كى پوونه كه كه پيك هینانى

هاوسهرگیری شهرعی ده‌بیته قه‌لایه‌کی مه‌حکهم بۆ پاراستنی
هر‌دوو که‌سه‌که و، ده‌بیّ حه‌زی سی‌کسیان له‌ویدا کۆتایی پیّ
به‌یئنی..

هه‌روه‌ک ئاماژه‌یه‌کی تره بۆ ئه‌وه‌ی که حه‌زی سی‌کسی
ووژه‌یه‌کی خوا کرده له مۆڤه‌کاندا بۆ ئامانجی‌کی گه‌وره و
پاراستنی پچه‌له‌کی گه‌لانی پتوه به‌نده، ده‌بیّ له شوینی خۆی و
له جیّی خۆیدا بۆ ئامانجی خۆی به‌کاربه‌یئریّت. ده‌ی هه‌ر که‌سیک
له‌م قه‌لای هاوسهرگیریه‌دا بیّت، چۆن ده‌بیّ پڤگه به‌خۆی بدات
له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م خیزانه‌وه به‌بیّ بونی شهرعیه‌ت ئه‌و حه‌زه‌ی خۆی
خه‌رج بکات؟! داوین پاکی به‌کێکه له ئه‌رکه داواکراوه‌کان که
قورئان هیچ شازشی له‌سه‌ر ناکات و ده‌فه‌رمووی: ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ
مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾ المائدة.

واته: ئه‌وانه‌ی له پیاوان ده‌یانه‌ویّت هاوسهرگیری بکه‌ن، یان هه‌ر
که‌سیکی تر بیّت، ده‌بیّ ئافره‌تانی داوین پاک له‌م جۆره پیاوانه
ماره بکریّت، که داوین پاک و زیناکار نین هاوپیانی نه‌گرتووه و له
نه‌ینیدا له‌گه‌ڵ کچان و ئافره‌تانی هاوپییدا به‌ هاوپیی کاری سی‌کسی
ناکه‌ن..

جا هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا پوو ده‌کاته پیاوان و ئه‌و په‌وشته‌یان
لیّ داوا ده‌کات، به‌هه‌مان شیوه‌ش ده‌قیکی تریش له قورئاندا پوو

ده کاته ئافره تان و ده فهرمووی: ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَفِّحَاتٍ وَلَا
مُتَّخِذَاتٍ أَحْدَانٍ﴾ النساء.

ههروه ها ده بی پیاوانی داوین پاک، ئافره تانی له م جوړه ماره
بکه ن که داوین پاکن و زیناکار نین و هاوپیان نه گرتووه و له
نهینیدا له گه ل هاوپی پیاودا نین..

لیږه وه چه مکی خیانه تی هاوسه ری باش پوون ده بیته وه که
خیزان قه لای داوین پاکیه و قوتابخانه ی ئه خلاقه و فیږگه ی
ئاکاری جوانه، مهیدانی راستگویی یه، سه نگره ی به ره له سته له
هه موو ناپاکی و کاره دزیوه کانی دژ به په روه رده ی دروستی تاک
ده بیته خیزان پاریزاو بیت. بویه هه رکام له م دوو که سه (ژن یان
میرد) له دهره وه ی نیکاچی شهرعی کاری سیکسیان کردووه
ده بیته ناپاکی خیزانی و به خیانه تی زه وجی له قه له م ده دریت.

سزای ناپاکی خیزانی:

قورنانی پیوژ سزای ئه م جوړه تاوانه ی دیاریکړدووه، که چوار
جوړ سزای هه یه:

جوړی یه که م: سزای جه سته ی و دهرووونی پیکه وه

وہك خودا دەفەر مووی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿النور

واتە: سەرەتا بۆ تەمیکردنی ئافرەتی زیناکەر و پیاوی زیناکەر (سەد) جەلدە و شەلاقمان بۆ ھەریەکەیان بپاردادە بەبێ جیاوازی - چونکە سنور شکاندنە و نانەوێ کێشە کۆمەلایەتی ھەمەلایەنە و عەبیدار کردنی بنەمالەکانە، خۆئەگەر مندالیش پەیدا بوو ئەو مندالێکی بێ ناز و بەدوور لە سۆزی خێزانی دێتە سەر گۆرەپانی ژیان - ھەروەھا با بەزەبیتان پیاواندا نەبەتەو و سستی مەکن لە ئەنجامدانی ئەو حوکمە خوازییەدا..

کاتیەک کە چوار کەس شایەت بوون لەسەر دیتنی ئەو تاوانە، ئەگەر ئێوە باوەڕتان بەزاتی خۆی گەورە و ئەو جیهان ھەیە، دەبا دەستەبەک لە ئیمانداران پیادەکردنی ئەو سزایە ببینن. تا ئەوانە ی سنور شکینن یان نیازی خراپیان ھەیە، تەمبە و جەلوی نەفسیان بگرن. (شایانی باسە پیادەکردنی ئەو حوکمە ئەرکی سەرشارانی دەولەتی ئیسلامیە و حیساب بۆ ھەموو گومانێک دەکرێت تا سوممە و ناویانگی کەس بە ناحەق لەکەدار نەکرێت).. (تەفسیری پۆشن، ل ۵۱۷).

لێرەدا دوو جۆر سزا کۆبۆتەو:

(۱) سزایی جهستهیی که لیدانی (۱۰۰) داره.

(۲) سزای دهروونی که له بهرچاوی کۆمه لێ خه لکدا ئه نجام ده دریت.

جۆری دووهم: لێ سه ندنه وهی پله یه کی کۆمه لایه تی

ئهمه ش سزایه کی تره که لێ سه ندنه وهی پله یه کی کۆمه لایه تیه که داوین پاکی یه. ده رکردنی له ئاستی مروفه داوین پاکه کان و پاکیزهیی لێ وهرده گریته وه، وهك قورئان ده فهرمووی: ﴿الزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ النور.

واته: جا ئیتر پیاوی زیناکه ر ده بیته ئافره تی زیناکه ر یان ئافره تیکی بی دین و موشریک بخوازیت. ئافره تی زیناکه ریش ده بی شوو به پیاویکی زیناکه ر، یان بی دین و موشریک بکات، بیگومان ئه و جۆره ژن و میتردایه تیه له ئیمانداران حه رام و قه ده غه یه.

لێره دا به پاشکاوی دیاره که ده بی زیناکاری پیاو ته نها زیناکاریکی ئافره ت بخوازی. هه روه ها زیناکاریکی ئافره ت شوو به زیناکه ریکی پیاو ده کات. ئهمه ش لێ سه ندنه وهی پله ی پاک داوینی و پاکیزه ییه، که له ناو کۆمه لگه ی ئیسلامی پله یه کی به رزه.

جۆری سیھەم: دوورخستنهوهی له شارەکهی

دوورخستنهوهی زیناکار لهو شارەهێ خۆی بۆماوهی سالیك، له م
جۆره سزایه دا رای جیاواز ههیه له نۆوانی زانایاندا، چونکه دهچیته
ناوهندی سزای (تهعزیرییهوه)، واته: بپیاردهر و دادوهر خۆیان
سه‌رپشك دهبن له م جۆرهی سیهه‌مدا، گهر به گونجاویان زانی بپیار
ده‌دهن و ئایا ئهم دوورخستنهوهیه ته‌نها ههر بۆ پیاوانه، یان
ئافره‌تانیش ده‌گریته‌وه، له‌سه‌ر ئهم بابته رای جیاواز ههیه و
کورته‌کهی ده‌که‌ویتته ده‌ستی دادوهر چی به مه‌صله‌حه‌ت زانی ئه‌وه
ده‌کات، هه‌لبه‌ته ئه‌مه‌ش به‌پراویژ ده‌کات نه‌ک به خواستی خۆی.

جۆری چواره‌م: به‌رده‌باران و کوشتن

سزایه‌کی تر ههیه که ئه‌ویش به‌رده‌باران و کوشتنه، که له چه‌ند
فه‌رمووده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتووه، بۆ ئه‌نجامدانی ئهم سزایه
ئهم مه‌رجانه‌ی خواره‌وه هاتووه:

(۱) ده‌بییت ئهم که‌سه چه‌ند جارێ دانی نابێ به‌وهی که زینای
کردووه.

(۲) ده‌بییت داوهر ورده کاری زۆری تیدا بکات، وه‌ک پێغه‌مبه‌ر
ﷺ فه‌رمووی به‌و که‌سه‌ی که دانی به‌وه‌دا نا که زینای کردووه،
لیی پرسی (أَبْكَ جُنُونٌ) ئه‌وه شیتێ؟! یان شیت نیت؟! بۆئه‌وه‌ی

دەرفەتی بەداتی، نەبادا ئاگای لە خۆی نەبی، بۆیە داوەرێهەکی داواخست بۆ پۆژێکی دیکە.

(۳) ئەم سزایە وەك سزای (تەعزیری) وایە، داوەر دیاری دەكات، بەپێی كەس و جۆری كردارەكە و جاری دووبارە بونەو، هەر وەكو پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (إِذْهَبُوا بِهِ فَارْجُمُوهُ) بپارەكە لەلایەن پێغەمبەرەووە بوو ﷺ.

(۴) ئەگەر خودی زیناكردنەكە پێویستی بە چوار شاھید بێ، ئاسان نێه كوشتن بە سانایی بسەپێ و بپاری لەسەر بدرێ. بۆیە نمونەكان هەر هەموویان (إقرار) دان پێدانان بوو و خۆیان قسەیان كردووە.

(۵) لەقورئاندا هیچیانێ جیا نەكردۆتەو، بەو ووشەی ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي﴾ واتە: سزای تاوانی زینا هەر ئەوێهە كە لە قورئاندا هاتووە. ئەوێهە دیکە ئیجرائاتی داوەرە بۆ پێگرتن لە بلاوبونەوێ زینا.

(۶) ئەو كەسە كە پێغەمبەر فەرمووی (إِذْهَبُوا بِهِ فَارْجُمُوهُ) پیاویك كە لەویدا بوو وتی: ئەو پەجەم مەكەن من پەجەم بكەن، چونكە من لەگەڵ ئەو ئافەرەتە زینام كردووە.. ئەوێش ئەو دەگەیهنێ كە ئەو ئافەرەتە یەكەم جاری نەبوو، بەلكو كرديوەتی

بە پيشە و پياوھکانيش ھەمان گریمانەيان ھەيە، واتە: ئەوانيش دەکریت کردبیتيان بە پيشەى پۆزانەيان.

(۷) ئەم سزايە بە تەوبەکردن لادەچیت، وەك دەفەرمووی: (فَتَابَ تَوْبَةً إِلَى اللَّهِ لَوْ قَسَمْتَ عَلَى أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَكَفْتُهُمْ)

بۆیە سەرەنجام دەتوانین بڵین: بەردە باران کردن بابەتیکى تاییبەتە بە حالەتى تاییبەتەوہ کہ لە کۆمەلگەدا پوودەدات. بۆئەو جۆرە کەسانەيە کہ زیاتر ئەم تاوانە دەکەنە پيشە و بەلایانەوہ زۆر سانایە و باندی بۆ دروست دەکەن و کۆمەلگە پیس دەکەن، بۆ پاراستنى پاکیزەيى کۆمەلگە پێویستە دادوەر سود وەرگیریت لەم جۆرە سزایانە.

کەواتە: بەردباران و پەجم کردن تا کوشتن، سزایەکی پەهانى و بۆ ھەموو کەس نیە. ئەوانەى باندیان ھەيە و دەیکەنە پيشە و پارەى پى پەیدا دەکەن لە ھەردوو پەگەز شایستەى سزای سەختن، خۆ ئەگەر وازیان ھێنا و تەوبەيان کرد باشە، دەنا دەکریت سزای سەختیان بدریت، ئەمەش تەنھا کارى دادوەرە.

(وہ لَامَکَ بۆ چەند پرسىاریکی سەردەم، د. محمد عبداللہ پێنجوینی ل ۷ - ۱۴).

لێرەدا پەنگە کەسانیکى دوور لە دین، یان ناھەز بە ئیسلام بڵین: باشەى بۆچی ئەم کارە ھەرامە و بۆچی بە خیانت ناودەبرى

لە ئىسلامدا؟! ئايا مۆڧ ئازاد نىيە لەگەل كى مومارەسەى كارى
جنسى خۆى بكات؟! بۆچى دەبى ئن و پياويك تەنها لەگەل
يەكتردا كارى سيكسى ئەنجام بدەن. ئەى ھەمان كارنپە لەگەل
كەسيكى دەرەوہى خىزاندا ئەنجام دەدرى ئەى بۆچى ئەمەيان
حەرامە؟!

لەوہ لامدا دەلئين:

يەگەم: ئەگەر كەسيك موسلمان بى، لە ناخەوہ تەسليم بووہ بە
ھەموو فەرمان و حوكمەكانى خواى پەرورەدگار، يەقيني ھەيە كە
ھەرچى خواى گەرە حەرامى كردبى پر حيكمەتە و ھەمووى لە
بەرژەوہندى مۆڧدايە بۆ ئىستا و داھاتووى. ئەو خوايەى كە خۆى
مۆڧى دروستكردووە، ھەر ئەويش شاينى ئەوہيە كە حەلال و
حەرامى بۆ ديارى بكات. چونكە ھەر دروستكار دەزانى كە
دروستكراوہكەى چۆن كار بكات و خۆى لە چى بەدوور بگرى.

دووہم: لەپرووى زانستپەوہ، ئەمە با وەلامى ئەو كەسانە بى كە
خۆيان بە زانستخواز و ئەھلى زانست دەزانن و بپروايان بە زانستى
نوئى ھەيە. فەرموون ئەمەش قسەى زانست لەم بابەتەدا: لەدواى
پاك بونەوہ لە بى نوئى بەچەند پۆژيک يان لە نيوہى مانگدا،
ھيلكە پيدەگات و لە ھيلكەداندا بەتوندى پالەدەدرىت و فرى
دەدرىت بۆ ناوچەكانى دەوروپەرى جۆگەى ھيلكە، ئەوانيش

لەباوەشی دەگرن و پرایدەکیشن و پالی دەدەن بەرەو ناو جۆگە ی
 هیلکەدان. هەرەکو خۆی گەرە دەفەرمووی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ
 مِمَّ خُلِقَ ۖ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۖ﴾ تَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ
 الطارق.

واتە: بۆئەوەی ئادەمیزاد لەخۆی نەگۆڕیت و خۆی فەرماوش
 نەکات، با تەماشای سەرەتای دروست بونی خۆی بکات. تەماشای
 ئەو مادە و شتانه بکات کە لێی دروست بوو، ئادەمیزاد دروست
 بوو لە نێوان ئاوێکی هەلقولاول لە لایەن نێرینەو (کە ملیۆنەها
 سەرە میکوته مەلە ی تیدا دەکات، وە لە ئاوێکی تر کە
 هیلکۆکە یەکی تیدایە و چاوەڕۆی پیتاندنە). بەشە نێرینەکە ی لە
 بڕپەرەکانی پشتدا لەسەرەتاو دروست دەبێ و دادەبەزیت بۆ نێو
 شوێنی تاییبەت لە بەشی خوارەو ی نێرینەدا لە کیسیکدا
 کۆدەبیتهو، بەشە مێینەکەش لە بڕپەرەکانی سنگەو دروست
 دەبیت و دادەبەزیت بۆناو منداڵدان..

بەلێ ئەو ئایەتە بۆمان پوون دەکاتەو وەکو موعجیزە یەکی
 خۆایی، کە ئاوی نێرینە و هیلکە ی مێینە، هەردووکیان بە توندی
 فەرێ دەردێن و هەردووکیان لە نێوان بڕپەرەکانی پشت و
 پەراسووەکان دروست دەبیت کاتی دروست بونی ئەندامەکانی لەشی

کۆرپەلە، هێلکە لە نیوەی جۆگە ی هێلکەدان بە جوانترین شیوە خۆی پازاندۆتەو و کلاوێ زێڕینی پۆشیوە و بە ژمارەیهکی زۆر لە خانە ی پارێزەر دەورە دراوێ بۆ پارێزگاری کردنی.

هێلکە لە شوێنە چاوەپوانی ھاوبەشی ژیانی دەکات کە بریتیه لە یه‌کیک لە سپێرمەکان، بۆئەوێ لەگەڵی جوت ببیت و کۆرپەلە دروست ببیت (ئەگەر لە نێوان دوو ھاوسەر جوت بوون پووی دابی). سپێرمەکان بە خێراییه‌کی زۆر بەرەو هێلکە سەرده‌که‌ون و لە نێوان خۆیان پێشبرکێ دەکەن تاوێکو بگەنە هێلکە و تەنھا یه‌کیکیان دەتوانن پیتینی لەگەڵدا بکەن. (کامەیان خێراتر و بەهێزتر بێ) ژمارە ی ئەو سپێرمەنە ی سەرده‌که‌ون (۳۰۰) سی سەد ملیۆن، بەلام تەنھا (۲۰۰) دووسەد سپێرم لە کۆتایی پێشبرکێیه‌که‌دا دەتوانن بگاتە دەوری هێلکە، چونکە ماوێکه‌ ی دوور و درێژە، نزیکه‌ ی (۳۰ - ۴۰) سم دەبێت.. پێویستە سپێرم ئەو ماوێ بپرێت بەناو کۆئەندامی زاوژیدا تاوێکو دەگاتە هێلکە، ئەوانی تری گشتیان لە پێگە شەکەت دەبن و دەمرن، ئەو سپێرمه‌ ی خۆی گەورە بە قەدەری خۆی دایناوێ پیتین بکات ئەو سەری لە دیواری هێلکە دەدات بۆ چوێ ژوورەو، بەهۆی دەردانی ئیزایمه‌کی تایبەت بە ناوی (ئەکروئین) (Acrocin) دەتوانن دیواری هێلکە بپرێت.

ئینجا سپێرم لەناو هێلکەدا دەتوێتەو و پیتین پوودەدات (الإخصاب - Fertilization) دیواری هێلکە زۆر پتەو،

سپیڤم ناتوانی لە ھەموو شوێنیکەو بەجێتە ژوورەو، بەلکو شوینی تایبەت ھەیە بەناوی (شوینی تەنک - منطقة الشفاف - Pellucida zona) یان پێیان دەلێن ناوچەی پیشوازی کردن لە سپیڤم، ھەركات پیتین پوویدا لەگەڵ یەك سپیڤم ئەوا ئەو ناوچانەی پیشوازی لەسەر دیواری ھێلکە ھەڵدەگیرێن و ھیچ سپیڤمیکی تر ناتوانی بجێتە ناو ھێلکە ھەرچەندە زۆر بەھیزیش بێت. ئەگەر ئەو پووداوەش پوویدا، واتە: دوو سپیڤم چوونە ژوورەو ئەوا دەبێتە ھۆی کوشتنی ھێلکە و سپیڤمی یەكەم. ھەروەھا سپیڤمی دووھەمیش.

بەمەش کۆرپە لە ھەرگیز دروست نابێت، ئەو پووداوە نادروستە ئەگەر پوویدا، ئەوا لە زانستی پزیشکیدا پێی دەلێن: (سك پری ھیشویی - الحَمْل العنقودي - Hydatidiform mole) ئەگەر ئەو نەخۆشیە چارەسەر نەکرێت بەنەشتەرگەری ئەوا ئافەرەتە دەمرێت، یان توشی شیرپەنجە دەبێت لە داھاتوویەکی نزیکدا!!

ئەو پووداوەش بەلگەیەکی زۆر زانستیانەیە لەسەر ئەوێ دەبێ ھەر ئافەرەتێك بۆیەك پیاو بێت. ھەركات زیاتر لە یەك پیاو چوونە لای ئافەرەتێك، ئەوا شیواندن و تێكدانی باری ھاوسەریتی و خیزان و كۆمەلگەیی، تێكەڵاوی نەوێکانی بەدواوەیە و كەس منداڵی خۆی ناناسی و كێشەیی میراتیشت سەرباری ھەموو كێشەکانی تر. ھەموو شەریعەتەکانی ئاسمانی ئەو جۆرە ھاوسەریەتیەیان پەت کردۆتەو

و قەدەغە کردوو و لە واقعیشدا سەرناگرێ. چونکە کێشەى گەورە و
 زۆرى بەدواوێه و ئەمەش کۆتایی ژيانى مەرفاى تێه.. سەرئى بەدە:
هێلکە بەو بچوکى خۆى پێگە نادات دوو سەپىرم بىنە ھاوبەشى
ژيانى، بەلام کۆمەلگای دوور لە ئىسلامى بەناو پێشکەوتوى
ئىستە، هەندى کەس و تەوژم تێى دا داواى ئەو دەکەن و
دەیانەوێت دوو پیاو یان زیاتر بۆیە ک نافرەت بێت و بگەرێنەو
سەردەمى نەفامى و کۆن!!

پۆلى ناوچەکانى پێشوازی لە کردارى پیتىن:

- (۱) هەندى چىنە خانەى تايبەتى تىدايه، تاوێكو سەرنجى
 سەپىرمەکان پاکىشى بۆلای هێلکەکە.
- (۲) ناھیلان (فرە پیتىن) پەوبىدات، واتە: داوى پیتىن بەرگرى
 دەکەن لە چوئە ژوورەوێ سەپىرمەکانى تر و چى تر پێشوازی
 ناکەن لە سەپىرم، هێلکەش کلۆه زێرپىنەکەى دادەکەنى و دیوارى
 ئەستور دەبێت و تریشفەیهکى کارەباىى دروست دەکات، دەبێتەى
 ھۆى کوشتنى گشت سەپىرمەکانى تر کەلەو ناوێ ماون، یان خۆیان
 بەداخ و پەژارە دەمرن. چونکە داوى ماندووبونى زۆر پێشوازیان
 لێنەکراوێ.

(٣) دواى ئەوەى پیتىن پوویدا، ئەوا ھەر ئەو ناوچانەن ھاوکارى
ھێلکەى پیتراو دەکەن بۆ گەياندنى بە سەلامەتى بۆناو منداڵدان.

ئەو دیمەنە سەرسوڤھینەرە کە دەیبینن، ھێلکە وەك بوك خۆى
پازاندۆتەو و سپیڤمەکان ماندوو شەکەتن، پيشبېركى دەکەن بۆ
گەيشتنە ئاواتیان، پاش پوودانى پیتىنى ھێلکە بەو سپیڤمەى
خوای گەورە دیارى کردوو، ئەوا ئەوانى تر ھەموو دەمرن لە داخا،
يان سەرى خۆيان بە دیوارى ھێلکەدا دەدەن و لەناو دەچن چونکە
پيشوازيان لى ناکریت !!

بەلێ چۆن پيشوازيان لى بکړى لە کاتيکا ھێلکە بۆتە خاوەن
ھاوسەر و مال و حالى خۆى، چۆن ماللى خۆى تىک دەدات بۆ
بەکىکى تر، ئەو پووداوانە کە بەو شىوہیە دەیبینن بەراستى ږىک و
پىکى و کردار جوانى و ھیکمەتى خوای گەورەمان بۆ دیار
دەکەوێت لە ھەموو کارەکانى. چونکە ئەگەر ھەر (٢٠٠) دوو سەد
سپیڤمەکە پیتىنى بکړاى، ھەر جارێک ئافرەتێک (٢٠٠) دوو سەد
منداڵى ببوايە ئەوا دەبوايە ژيانى ئەو ئافرەتە پيش منداڵبوون و
دواى منداڵبوون و ژيانى خيزان و کۆمەلگە و بارى ئابورى جیھان
چى لى بەسەر دەھات؟!

بەراستى خوای گەورە خاوەن بەزەبى و ھیکمەتە جا ئەو
ھیکمەتە زانستى سەردەم و زانايان بيزانن يان نا، ئەوا ھەموو

کارەکانی چ پەنھانی چ دیارەکان ھەمووی بەسود و قازانجی مرقایەتیە و لادان لەو بەرنامەییە، نەھامەتی و بەدبەختیە. ھەرەکو ئەمۆ بەرھەمی پابەند نەبوون بە ژیاڵی پاک داوینی و ھەلاڵی ھاوسەری و سیکسی دەرەوہی خیزان و ھەر جاری لەگەڵ کەسیکدا جوت بوون.. بەرھەمی ئایدزە، پەنا بەخوا.

(گۆفاری ژیار، ژمارە: ۷، ل ۳۲، نوسینی د. إبراهیم طامیر معروف).

حیکمەتی ھەرامی ناپاکی ھاوسەری:

کاتی ئیسلام ناپاکی ھاوسەری و خیزانی ھەرام کردووە، ئازادی مرقیشی پیشیل نەکردووە، بەلکو ئازادی بە مرق بەخشیووە، مرقی پزگار کردووە لە:

(۱) نەخۆشی شیرپەنجە پەحمی ئافرەت، و نەخۆشی لەناو بەرو بی چارەسەری ئایدز.

(۲) تیکەل بوونی مرقایەتی بە یەکتەر کەس کەس نەزانی کوپی کیتیە.. ئەوەتا بە ملیۆن کەس ھەبە لە ئەوروپا دەرانی دایکی کیتیە؟ بەلام ناوی باوکی دیارنە چونکە دایکی لەگەڵ چەندین پیاویدا جوت بوو، بۆیە نازاندی ئەم منداڵە لە کامیانە!! ئیمە ی مسوڵمان لە سایە داوین پاکی و پەوشت بەرزی دایک و باوکمانە،

که له نيسلامه وه وهریان گرتووه، دهزانين باوکمان کښه و دايکمان کښه. بنه ماله مان کښه و خه لکی کوښين، نه م ووشه جوانانه که هيژ ده به خشن به مړو، وه کو مام و خال و پور و ناموزا و پورزا، نه وه به ره می پاکی خيزانه کانمانه، که دهزانين کي چيمانه و کي حه لالمانه و کي ليمان حه رانه.

(۳) پاکی ژيانی هاوسهري نيمه ي پاراستوه له تيکه لېونی ميرات. نيسيته دهزانين ميرات له کي ده گرین و که مردين کي ميراتمان لي ده گري، نه گهر خيزان شیرازه ي تيکچوو ژن و ميردايه تي به حه لالی و به پاکی نه ما، نه مه له کوي نه زانري.

(۴) نه م پاکيه تي ژيانی هاوسهري و دوربونه له خيانه تي هاوسهري نيمه ي موسلمان ي پاراستوه له هه لوه شانی کومه لگا که مان. له به رنه وه بناغي ده ولت له خيزانه وه ده ست پیده کات. نه گهر خيزان توکمه و به هيژ و پاريزراو بوو، ناسايشی نه ته وه و ولاتيشمان پاريزراو ده بيت.

منداله که ی ژهر خوارد دهکات ! > [به سه رها ت]

کوړنکی گنج له تافي هه رزه کاری و لاويدا، دلی ده چپته سر کچيک و دواي ماو هيه که په يوه ندي ناشه ري نيوانيان، نه م کوړ و کچه به ووی ريگه پينه دانی مالی باوکی کچه وه ناگن به په کتری

پاش ماوهیهك له ئانومید بونیان که بۆیه کتری نابن، کچه که شوو دهکات و کوپه کهش ژن دینێ و له دواى تێپه پبونی سێ سال به سەر ژيانى ھاوسەرى نیتوانیان ئەم کوپه و ژنه کهى دهبنه خاوهنى مندالێک تا ته مهنى دهگاته شهش مانگ..

به لێ، ئاله م کاته دا کوپه که هه والێ نه وهى پێده گات که نه و کچه ی کاتى خۆى ئەم به ته مای بووه، ئیستا له ھاوسه ره که ی جیا بۆته وه و ته لا قدر او وه و چۆته وه مالى باوکی. نیتر له م کاته وه ئەم کوپه هه موو بیر و خه یالێ ده چیته وه بۆسه ر نه و کچه که پێشتر به ته مای بوه و بۆى نه بووه، ژن و منداله که ی خۆى له بهرچاو ده که ویت و لیزه وه ئاژاو وه و کیشه و دووبه ره کی ده که ویته نیتوانیان وه..

ئەم کوپه که ئیستا خاوهنى ژن و مندالێکی شهش مانگانه یه، له خه یالێ نه وه دا ده ژى که چۆن خۆى له م ژن و منداله ی پزگار بکات، بۆنه وه ی بکات به کۆنه دۆسته که ی!

له بهر نه وه ی ژنه که ی پازى نابێ که ھاوسەرى دووهم بێنێ و بیهێنیته ئەم ماله وه و به یه که وه بژین. نه ویش ده ست کورته و ناتوانی مالى سه ره خۆى بۆ دا بین بکات.. وه نه گه ر ژنه که شى ته لاق بدات و له مافه کانى بێ به شى بکات، توانای دارایشى نه وه نده کزه و که مه که ناتوانی مافى ژنه که ی بدات له دواى جیا بونه وه لێ. بۆیه ده که ویته بیر کردنه وه له پێگایه ك که به ئاسانه ترین و بێ

مەصرەفترین شیوە خۆی لەم ژنە کۆنەی پزگار بکات و بگات بە و
ئافرەتەیی چەندین سالە بەتەمایەتی. خۆی لەخوا غافلە و
شەیتانیش مامۆستایەتی، سەرەنجام ئەم پیلانە دادەپێژێ:

پۆڤێکیان دیتە مالهۆ و پووی خۆی بەرامبەر خیزانی خوش
دەکات و، هەوایی کچە بچکۆلە جوانکیلە شەش مانگەکیان لە
خیزانی دەپرسی! کە گواپە زۆر موشتاقە بۆی، ژنەکەشی خوشحاله
و سەرسام دەبێ! کە چۆنە ئەو پیاوێ زۆر خراپ بوو لەگەڵیان،
ئێستا وای دەڵێ نەرم بوو و پووی خوشە و لە کچە تاقانەکی
دەپرسی! کە لەوەتەیی بوو وەکو پێویست لە ئامیزیی نەگرتوو.
بۆیە ئەمیش بە خوشحالیەوه دەڵێ خەوتوو.

بەلام دەبێ! هەڵی بسینین چونکە کاتی شیر خواردنیەتی، باوکی
مندالەکە دەڵێ زۆر چاکە من حەزدەکەم خۆم مەمکە شیرەکەیی بۆ
بکەم، خیزانی دەڵێ دەیی زۆرباشە، من ئیشەکان دەکەم و تۆش
شیرەکەیی بدەیه..

بێتاگا لەوەی کە ئەمە چ پیلانیکی ژەهراوی لە ژێر سەردایە.
بۆیە باوکی مندالەکە دەچێ شیرەکەیی بۆ ئامادە دەکات و چەند
دڵپۆی لە دەرمانی مشکێ زۆر کوشندە دەکاتە شیرێ مندالەکەیهوه
و، مندال لەخەو هەڵدەستێ و مندالی جوانیش زەردەخەنە و
گروگال بۆ باوکی دەکات و، بە دەستە نەرمۆلەکانی مەمکە شیرەکە

ده گری و ده ست ده کات به خواردنی، له بهرته وهی زوری برسی
ده بی به خیرایی ده یخوات..

له م کاته دا باوکه که منداله که ده خاته وه جیگا که ی و به په له بوی
دهرده چی. هیشتا دورناکه ویته وه له مال که منداله که ده ست
ده کات به گریان و هیلنج و پشانه وه و دایکی په ریشان له تاوا
نازانی چی بکات، بانگی میرده که ی ده کات سهیر ده کات له وی
نه ماوه. نیتر به ناچاری به تنها له نامیزی ده گری و ده یکه په نیته
نزیکترین بنکه ی ته ندروستی له ماله که یانه وه..

به لام به داخه وه منداله که له پشکینیدا دهرده که وی به هوی
به هیزی نه و ژه هره ی که دراویه تیه پیخوله کانی ته قاندووه و
جهسته ی شین بۆته وه و هر له ویدا دوا هه ناسه ی ده دات و بۆ دوا
جار چاوه گه ش و ناسکه کانی له سه ر به ک ده نی!

لیړه دا په یوه ندی ده که ن به باوکیه وه که دیت زور خوی
په ریشان نیشان ده دات و هر خیرا ده لی نه مه ده ستی ژنه که مه و
له داخی من منداله که ی ژه هر خوارد کردووه..

به لام پۆلیسی ئاشکرا کردنی تاوان، که سهیری پووداوه که و
په ریشان حالی دایکه که و خوپه ریشان کردنی ساخته ی باوکی
منداله که ده کات. گومانی ته واری بۆ نه وه ده چیت که نه مه ده ستی
باوکی منداله که یه نه ک دایکی. بۆیه فه رمانی ده ستگیر کردنی
هه ردوکیان ده دات و له کاتی پشکینینی جل و بهرگه کانیا ن و

وه رگرتنی کهل و په لی گیرفانیان پیش چوونه ناو ژووری گرتوخانه
(سجن) هکه وه، پۆلیس شوشه ی ژه هره که له گیرفانی پیاوه که دا
ده گری که هیشتا له گیرفانیایه تی و بیری چووه فرپی بدات.

بۆیه له ژیر لیکۆلینه وه دا دان ده نی به تاوانه کهیدا و ده لی
ویستم له م پزگا ناشه ریفانه و ترسنۆکانه وه، ژنه که م له کۆل خۆم
بکه مه وه و نیت له ژن و مندا ل پزگارم بی و به و ئافره ته بگم که
پیشتر په یوه ندی ناشه رعیم له گه لی هه بووه !! (موسوعة غرائب
القصص، د. أحمد سالم بادویلان، ص ۲۷۵).

به لی ئەمه به ره می غافل بونه له خوی گه وه، لی ره دا که
ده لی ئین: هه رکه س له خوا غافل بوو له درنده و ئاژده ل که متر و
خراپ تره، چونکه کاری وه کو ئەم کاره ی لی ده وه شیته وه که هیچ
درنده یه ک وه هیچ ئاژده لیک به به چکه شیره خۆره که ی خوی و
هاوبه شی ژینه که ی ناکات و نه کردووه ! بۆیه ئەی مۆف ئاگا داربه له
خوا غافل مه به و له هه موو کاریک به دوریه که توشی ناپاکی
هاوسه ریت بکات !.

وانه‌ی دوانزه‌یه‌م:

له‌خوا غافل مه‌به و له‌ناپاکی

هاوسه‌ری به‌دوور به

- به‌شی دووهم -

وانهي دوانزهميه م

بابهت: له خوا غافل مه به و له ناپاکی هاوسهري به

دووربه..

- بهشي دوو دم -

﴿قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿١٦﴾ يُضْعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿١٧﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ الفرقان.

﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ؟ قَالَ: أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: أَنْ تَرْنِي بِحَلِيلَةٍ جَارِكَ). متفق عليه (بخاري: ٤١١٧) مُسْلِم: (١٢٤).

سەرچاوهكان:

- (۱) تەفسیری کوردی، مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه، ب ۳، ل ۲۸۰.
- (۲) ئەوه‌یه شازن، د. محمد العریفی، و: هێمن محمد علی، ل ۲۲۷.
- (۳) وه‌لامێك بۆ چه‌ند پرسیارێکی سه‌رده‌م، دکتۆر محمد عبدالله پێنجوینی، ل ۱۵.
- (۴) رَوْضَةُ الْمُتَنَزِّه، شَرْحُ بَدَايَةِ الْمُتَفَقِّه، أَيْمَنُ عَلِي مُوسَى، ج ۳، ص ۳۹.
- (۵) تەفسیری پۆشن، بورهان محمد آمین، ل ۳۴۲.
- (۶) ندم، هانی درار عثمان، ص ۱۷۹.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ
عَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

بہ پشتیوانی و ویستی خوی پەرودرگار (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) تہم
وانہ یہ شمان تہ واو کہری وانہی پابردوہ کہ باسی (ناپاکی ہاوسہری
— الْخِيَانَةُ الزُّوجِيَّةُ) مان کرد، باسی تہ و کہ سانہ دہ کہین کہوا لہ
ژیانی پوژانہ یاندا، لہ ژیانی ہاوسہریاندا، پہنا بہ خوی پەرودرگار
توشی غہ فلہ ت و بیٰ ناگایہ ک دہ بن..

چونکہ دہرونی مروؤ، نہ فسی مروؤ، نہ گہر لہ خوی
پەرودرگاری خوی غافل بوو، وای لی دی توشی لادان دہ بیٰ،
توشی تہوہ دہ بیٰ کہ ہاوسہری حہ لال و پاکی خوی مہیہ، کہ چی
حہزی لہم پاکہ نیہ و حہ زدہ کات نہ فس و نارہ زوہ کانی بہ پیس و
بہ حہرام تیّر بکات. بو یہ پشت لہ حہ لالہ کہی خوی دہ کات و لہ
پشتہوہ خیانہ تی لیڈہ کات و لہ گہل کہ سیکی تر نارہ زووی جنسی
خوی تیڈہ کات.. بہ لیٰ تہ مہ بہر مہ می غہ فلہ تہ.

مروؤفی لہ خوا غافل قسہ نابیس

خوی گہورہ لہ قورئاندا دہ فہ رموی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ

كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا

يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ ءَاذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَآلَا نَعْمٍ ۚ بَلْ هُمْ أَضَلُّ
 أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٢﴾ الاعراف.

بۆ ته‌فسیر کردنی ئەم ئایه‌ته‌ پێ به‌هره و په‌ند و به‌ره‌که‌ته‌،
 ده‌چینه‌ خزمه‌ت ته‌فسیره‌که‌ی مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه‌. که‌ مامۆستای
 (جه‌لی زاده‌) ئاوا ته‌فسیری کردووه‌:

(دروستمان کردووه‌ بۆ چوونه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ ئەوانه‌ی خۆیان
 لێ بزر ده‌بی، وه‌ک گورگ ده‌چنه‌ ناو پیستی مه‌ر، خه‌لکی به‌
 چه‌ندین شیواز ده‌خه‌له‌تێنن و گێل و گه‌مزه‌یان ده‌که‌ن و مال و
 حالیان داگیرده‌که‌ن، ئەوانه‌ له‌ پێگه‌ی زمانی لوس و دلسۆزی و
 تیکه‌لی و هاوده‌می و دۆستایه‌تی، پاشقول له‌ خه‌لکی ده‌گرن و به‌
 ته‌وقی سه‌ردا نه‌یخه‌ن و ناهێلن هه‌ستیش بکات چ په‌ندیکیان پێ
 داوه‌، وه‌کو سیاسیه‌ درۆزنه‌ ته‌له‌که‌بازه‌کان، که‌ به‌زمان دۆستی
 میله‌تن و به‌ دل دۆزمنی، که‌ پێویسته‌ میله‌ت زۆر ووشیار بێ
 به‌رامبه‌ریان..

جا ئەو که‌سانه‌ - که‌ موسته‌حه‌قی جه‌هه‌نم و دۆزه‌خ بۆ ئەوانه‌
 ئاماده‌کراوه‌، ئەمه‌ صیغه‌ت و په‌وه‌شتیانه‌: دلایان هه‌یه‌، زۆر زانان،
 زۆر زانن، به‌لام ته‌نها سه‌رکێل بیرده‌که‌نه‌وه‌ و ناچنه‌ قولایی
 بابته‌کان. بیریان به‌لای داها‌توودا ناچی، هه‌میشه‌ ته‌نها
 به‌رژه‌وه‌ندی کاتی خۆیان ده‌بینن، ئیستا ئەمان قازانج بکه‌ن به‌سه‌،

دوایی ئوممه‌ت و گه‌ل و میله‌ت چی لی به‌سه‌ردی، بالیی بی گرنک
نیه، وه‌کو کورد فه‌رموویه‌تی:

(کفن به من بپرئ، مردوو گۆر به گۆرچی)..

ئه‌م که‌سانه دوریین نین، گوئ نادنه میژووی گه‌لان بیر له‌وه
ناکه‌نه‌وه و ته‌ماشای ئه‌وه ناکه‌ن که هۆکاری داروخان و هه‌ره‌سی
گه‌لانی پێشوو چیه؟ که ئه‌وانیش له کاتی خۆیدا تووشی ئه‌و
هه‌لخه‌له‌تینه‌ر و ده‌ستپرا‌نه بوون. که سه‌ره‌نجام هه‌ردوولا - فی‌ل‌باز
و فی‌ل‌لیکراو - خانه خراپ و مال کاو‌ل بوون.. ئه‌وانه وه‌کو ئاژه‌ل
وان، ئه‌م‌پۆ سکی تیربی، بیرى سبه‌ینیی نیه..

مه‌لای گه‌وره لێره‌دا نمونه‌یه‌ک دینیته‌وه و ده‌فه‌رمووی: ئه‌و
سائه‌ی کولله زه‌رده هاته ولات و هه‌رچی ده‌غل و دان و شینایی به
نه‌یه‌شت، ته‌نانه‌ت قه‌دی داره‌کانیان خوارد. له‌و کاته‌دا به
کولله‌کانم ده‌گوت: ئیوه پێستی - توێکلی - داره‌کان مه‌خۆن،
باداره‌کان وشک نه‌بن، به‌به‌ری دار و گه‌لا و په‌له‌کان وازبێتن و
ده‌ست هه‌لگرن. بۆئه‌وه‌ی له سالی داها‌تو‌ودا بۆ نه‌وه‌کانتان به‌ره‌م
بداته‌وه و ئه‌وانیش لی بخۆن، به‌لام ئه‌گه‌ر ئیوه توێکلی
داره‌کانیش بخۆن، سه‌ره‌نجام ئه‌م دار و دره‌ختانه وشک ده‌بن و
من‌داله‌کانتان که دوای ئیوه دین په‌کیان ده‌که‌وی!! به‌لام نه‌خیر
قسه له‌گه‌ل کێ ده‌که‌ی؟! هه‌ر گویشیان نه‌دامی)..

بە ئی مەوۆی لە خوا غافل ئاوا وەکو ئازەل و گیانداران قسە نابییستی، بە لکو هەندێ جار لەوان خراپترە. چونکە ئازەلەکان و دەرەندەکانیش تۆزێ ویژدانیاں هەیه. بەلام ئەم مەوۆانە هەر هیچ ویژدانیاں نیە، ئەوانە غافل و بێ ئاگان.

ئەگەر بشارەن کار بۆ داهاستووی گەل و میللەتی خۆیان ناکەن، ئەوانە حەز ناکەن ھاوزمان و ھاوئیشتیماڤیاں ژیر و عاقل و تێگەشتووبی، بۆئەوێ چۆنی پێیان خۆشە ئاوا باریان بکەن و خەزمەتی خۆیانیاں پێ بکەن. سبحان الله میللەتیش حەزی بەو جۆرە کەسە فێلباز و دەستبەر و چەواشەکارانەیه. سیاسیی درۆزن و بەناو زانای ئاینی خوراپایات و پەسەندی خۆشەوێ و حەزی بەو کەسانە نیە کە پێگای پاست و دروستی دین و دۆنیای پێ دەلێن و دڵسۆزانە ئامۆزگاری دەکەن!

مامۆستا لە کۆتایدا دەفەرمووی: گەلی جار لە کۆپی ئامۆزگاریدا، عەرزێ خۆشەویستان و دۆستانم دەکەم کە: وەرن بۆ تاقیکردنەو بەبامووەی دوو سال چاک بین و لەناو یەکتەدا پێک و پێک و بەپێزین و بۆ بەرژەوێ گشتی تی بکۆشین - بەرژەوێ تەنھا کەسی خۆمان بخەینە دواي بەرژەوێ گشتی گەل و میللەت و ولایمانەو - جا ئەگەر لە بەرھەمی ئەو دووسال چاکبوونەدا پێش کەوتین و حالمان باشتر و ژیاڤی کۆمەلایەتیمان بەتامتر و بەچێژتر بوو، لەزەتمان لە ژیاڤ کرد، ئەوێ زۆر چاکە و

بەردەوام دەبین. ئەینا پوو دەکەینەو خراپەى خۆمان، خۆ بە دوو
سال چاکی، خراپى جارنامان لە دەست دەرنەچى!!
(تەفسیری کوردی، مەلای گەورەى کۆیە، ب ۳، ل ۲۸۰، بە
دەستکاریەو).

بەلێ ناپاکی ھاوسەرى بەرھەمى لە خوا غافل بوونە، چونکە
مَرْوُفِيكَ دَلّ و وێژدانى ھەيە، کە چى ئەو وێژدانى خۆى دەخاتە ژێر
پى، وێژدانى پى دەلێ داوین پىسى خراپە، خیانەتى ھاوسەرى
بەلایە کە چى دەیمەرنێ. کە چى بەگوێى ناکات وەکو ئەوێ ھەر
دلى نەبى! چاوى لە کاتى ئەو کارە قیژەونەدا شەرمەزارانە و
ترسێکە بەھەموو لایەکدا دەپوانى لە ترسى ئاشکرا بوون. کە چى
وەکو چاوى نەبى وایە. کە بەلێ باشە بۆچى ئەو نەدە ترسى؟
بەگوێى خۆى بەسەرھات و عاقیبەتى شەپى و نەھامەت و نەدامەتى
ئەو کەسانەى بیستووە کە ناپاکی ھاوسەریان کردووە. کە چى دەرس
و عیبرەتى لى وەرنەگرن، کەواتە وەکو گۆیيان نەبى وایە! ئەوانە
لە ئازەل نزمترین. چونکە ئازەلەکانیش زۆریەیان پاك داوینن و تەنھا
لە گەل ھاوسەرى خۆیدا جوت دەبى و ناچى بۆ یەکیکی تر.

زانایان فەرموویانە: (الْعَفْلَةُ هِيَ الْإِنْفِغَامُ فِي شَهَوَاتِ الدُّنْيَا،
وَنَسِيَانِ الْآخِرَةِ). غەفلەت نقوم بوون و پۆچونە لە شەھووەتو

ئارەزووی دوینیایی و لەبیرکردنی دواپۆژ و قیامەت و لێپرسینەوێ کردووەکانە لەلایەن خوای پەروەردگارەوێ.

بەلاو ئەھامەتییەکانی خیانەتی ھاوسەری:

یەكەم: خیانەت و ناپاکی یە لەخۆی..

ھەر کەسێک ھاوسەری حەلالی شەری خۆی ھەبێت، لە ژن و لە پیاو، بەلام بیەوی لە پێگەی ناشرەوێ و ئارەزووەکانی سێکسی خۆی جێبەجێ بکات. وە خیانەت لە ھاوسەرەکی بکات. ئەوێ باش بزانی یەكەم خیانەتی لە خۆی کردووە، لەبەرئەوێ ئەو کەسە بەردەوام ھەست دەکات کەكەم و کوپیەکی ھەیە، متمانەیی بە کەس نیە. تەنانەت بپروا و متمانەیی بە خۆشی نیە، وای لێدێ گومانی لە ھەموو کەس ھەیە. چونکە خۆی ناپاکی کردووە وادەزانی ئەو خەلگەش ھەمووی ناپاکن.

جا ھەركات مەژۆ وای لێھات متمانەیی بە کەس نەما ئەوا بەردەوام لە دلەپراوکیدا دەژی، خۆی خۆدی خۆی بەلاوێ سوک و بێ نرخە، ئەگەرچی لەناو خەلک و کۆمەلگەدا زۆر ناوارییی، پایەدار و پلەدار بێ، بەلام ئەم خۆی نەفرەت لە خۆی دەکات و خۆدی خۆی زۆر بەلاوێ بێ قەدر و نرخە..

دووهم: ناپاکی هاوسه‌ری خیانه‌ته له‌و متمانه‌یه‌ی که
هاوسه‌ره‌که‌ی پییه‌تی..

چهند تاوانه، چهند خیانه‌تییکی گه‌وره‌یه کاتی ژنیک خیانه‌ت و
ناپاکی له‌و میرده‌ی ده‌کات، که کلیلی ماله‌که‌ی داوه‌ته ده‌ست،
ژنه‌که‌ی به‌ جیگای متمانه‌ی پاراستنی ناموس و حورمه‌ت و مال و
دارایی و مندالی داناو، ئەم‌ینداریه‌تی، ئەو چۆته ده‌ره‌وه نانیکی
حه‌ل‌لیان بۆ بینیت‌ه‌وه، که‌چی ژنه‌که‌ی که‌سیکی ناپاک بینیت‌ه
ماله‌وه و ناپاکی له‌گه‌ل بکات..

یان به‌ پیچه‌وانه‌وه، چنده تاوانییکی قیزه‌ون و گه‌وره‌یه و
شایانی سزای تونده، ئەو پیاوه‌ی که‌ ژنه‌که‌ی تا ده‌رگای ماله‌که‌ی
به‌دوعای خیر و خوا ئاگادارت بی به‌پیی ده‌کات، وا ئەزانی
می‌رده‌که‌ی بۆ کاروکه‌سابه‌ت و په‌یداکردنی بژیوی ژیا‌نی ئەوان
چۆته ده‌ره‌وه که‌چی به‌ پیچه‌وانه‌وه، ئەم پیاوه له‌جیاتی
کاروکه‌سابه‌ت، له‌جیاتی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خزم و خوشه‌ویستان،
له‌جیاتی تۆمارکردنی مه‌ردایه‌تی و ئەنجامدانی کاری پیاوانه و
مه‌ردانه و جوامیرانه، که‌ببیت‌ه سه‌ربه‌ری بۆخوی و ژن و
منداله‌کانی، بپروات له‌گه‌ل ئافره‌تییکی به‌د کرداردا ده‌ست تیکه‌ل
بکات و خه‌ریکی زینا بی، باشه شه‌و چۆن پووی دی بیت‌ه‌وه بۆلای
هاوسه‌ریک که‌ ئەوپه‌ری متمانه‌ی پی به‌خشیوه و له‌کاتی چونه

ده‌ره‌وه‌ی له مال چاودیری و موراقه‌به‌ی نه‌خستوته سهر، چونکه می‌رده‌که‌ی خوی به پیاویکی پاك و مەرد ناسیوه، ئیتر چون ئەم پیاوه ویزدانی زیندوبی و ئەم کاره ده‌کات؟! .

سێهەم: ناپاکی هاوسه‌ری خیانه‌ته له‌که‌سوکاری یه‌گدی..

خیانه‌ته له‌و خه‌زور و خه‌سوه‌ی کچه‌که‌یان به ئەمانه‌ت دا به‌تۆ. له‌به‌رئەوه له‌کاتی ژن ماره‌بریندا. باوکی کچ ئەو کچه‌ی خوی ده‌دات به‌و کورپه‌ی که ده‌بیته زاوای و پیتی ده‌لی: کورپی خۆم ئەم کچه ئەمانه‌تی خواجه به‌خشیویه‌تی به ئیمه تا ئەم ساته به‌پێژ و قه‌دره‌وه پاراستومانه، ئیستا به شه‌رعی خوا ئەو ئامانه‌ته ته‌سلیمی ده‌ستی تۆ ده‌که‌م. تکایه ئاگاداری ئەم ئامانه‌ته به، خیانه‌تی لیمه‌که. کورپه‌که‌ش به‌لێن ده‌دات که ئەو ئامانه‌ته که به‌شه‌رعی خوا بۆته حه‌لالی بیپاریزی، جا په‌نا به‌خوا کاتی که ئەو پیاوه ناپاکی هاوسه‌ری کرد، ئەوه خیانه‌تی کردووه له‌و به‌لێنه‌ی که‌به خه‌زور و خه‌سوی داوه، وه خیانه‌تی له ئەمانه‌ت کردووه.

چواره‌م: ناپاکی هاوسه‌ری خیانه‌ته له‌کۆمه‌لگا..

(الْخِيَانَةُ الزَّوْجِيَّةُ) خیانه‌ته له کۆمه‌لگا، چونکه هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک داوین پیسی و خیانه‌تی هاوسه‌ری تیدا بلایوووه،

سەرەنجام نەخۆشی (ئایدز) و چەند نەخۆشی زۆر سامناک و لەناویەری تیدا بلۆدەبیتهوه، بەمەش کۆمەلگا ھەڵدەوێت.. ئێمە ئەگەر سەرنجی کوردستانی خۆمان بدەین، سالانی ھەشتاکان و نەو دەکانیش، تاوێکی خەلکی بیانی نەھاتبوێ و لاتمان، بەشیوەی ئیستا و گەنجانمان سەفەری ولاتانیکیان نەدەکرد کە داوین پیسی بە ئاشکرا و ئازاد تیدا دەکری..

بزانە ئەو کاتە کۆمەلگای کوردی ئەوێندە پاک بوو، کاتی کە سێک پتووستی بە خوین بوو لە نەخۆشخانە یەکدا، ھەر یەکسەر جۆری خوینی خوین وەرگر و خوین بەخش دیاری دەکرا و ئەگەر بۆیەک ببونایە گەرما و گەرم لەم وەردەگیرا و دەکرایە لاشەی ئەمەوێ. فەحیمی چی و پشکنینی چی!!

چونکە کۆمەلگای کوردی پاک بوو، تەنھا یەک ئایدزیش لە کوردستان تۆمار نەکرا بوو.. بەلام ئیستا نەخۆشەکە لە سەرەمەرگدا بێ، دەبێ چەندین پشکنین لە تاقیگەدا بۆ ئەو خوینە بکری تەنھا ئەو کەسی خوین بەخش ھەلگری ئایدز و نەخۆشیەکانی تر بێت کە لە داوین پیسیوە مەوێ تر توش دەبێت. ھیچ کات ئەم کوردستانە پاکە یەک نەخۆشی ئایدزی تیدا نەبوو کە چی ئیستا بە پێی راپۆرتی وەزارەتی تەندروستی چەند ھالەتی ئایدز لە کوردستاندا تۆمار کراوێ، بەداخەوێ!

جاران ئەو خەلگە پۆزانه لەم ولات ئەچوو بۆ ئەو ولات. چونکە
 خیانه‌تی هاوسه‌ریان نەبووه، یان زۆر دەگمەن بووه، یان کەسە کە
 خۆی تەسلیمی حوکمی شەرع کردووه و پاک بۆتەوه، ئەو هەموو
 خەلگە لەم سنووری ولاتە چۆنە سنووری ئەو ولاتە هیچ پشکنینی
 خۆین و جەستە نەبووه، بەلام ئیستا کەسێک لە فرۆکەخانە‌ی
 ولاتیکی تر دابیەزێ کە بێگانه‌ی بێ بەو ولاتە و گومانی ئایدزی لێ
 بکری. دەبێ هەموو پشکنینه‌کانی بۆ بکری، نەوه‌کو هەلگری
 فایروسی ئایدزی و لە پێگە‌ی ئەمەوه‌ بێتە ولاتەوه‌!
 ئەم هەموو ترس و دلە‌پاوکی و مەشغولی بۆ دکتۆر و تاقیگە و
 فرۆکەخانە و نەخۆش و خۆین وەرگر.. بەهۆی بەلا و خیانه‌تی
 ناپاکی هاوسه‌ری و زیناوه‌.

داوین پاکان ئامادەن گیانی خۆیان لە دەست بدەن و

خیانه‌ت نەکەن! > [بەسەرھات]

نوسه‌ری ناودار، لیوا پوکن (محمود شیت خطاب) لە کتێبی
 (عَدَالَةُ السَّمَاء) دا، باسی ئەم پووداوه‌ دەکات و دەفەرمووی:

نزیکی پێش چل سال لەمەوبەر - بەو کاتە‌ی کە ئەو ئەم
 بەسەرھاتە‌ی نوسیوہتەوه‌ - لەشاری (بەغداد) پیاویک قەسابی
 دەکرد و گۆشتی دەفرۆشت، لەپێش نوێژی بەیانیدا دەچوو بەرەو
 دوکانەکە‌ی و مەپەکانی سەردەبپی و کەولی دەکردن و هەلی

دەواسین و ئامادەى دەکردن بۆ فروشتن، پاشان دەگەپایەو بەرەو مالهەو.. ئەمجا دواى ئەوہى كە خەلگى لەخەو ھەلەدەستان و دەچوونە بازار و وەختى گۆشت كپین دەھات، ئەمیش دوكانەكەى دەكردەوہ بۆئەوہى گۆشتەكان بفروشى.

شەوێك لە شەوہەكان دواى ئەوہى ئازەلەكانى سەرپى و لە تارىكى شەودا گەپایەو بەرەو مالهەو، جل و بەرگەكانى خویناوى ببون، لە نىوان پێگەكەدا و لە يەكێك لە كۆلانەكاندا گوێى لە ھاوار ھاوار بوو، ئەمیش بەپەلە بەرەو لای ھاوارەكە چوو، لەپركەوت بەسەر لاشەى پیاویكدا، كە چەندان لیدانى چەقۆى پێوہ بوو، خوینى لەبەر دەپۆى.. چەقۆى ئەم پیاوہ (قەسابەكە) كەوتە سەر لاشەكە. چەقۆكەى ھەلگرتەوہ و ھەولیدا پیاوہ بریندارەكە ھەلبگریت و یارمەتى بدات. بەلام بریندارەكە مرد و جل و بەرگى گۆشت فروشەكەش بە خوینى بریندارەكە سور بوو!

لە پڕ خەلگى كۆبونەوہ.. كاتێك چەقۆكەیان بە دەستەوہ بینى و بینیان جل و بەرگەكانى خوینیان پێوہیە.. ئەم پیاوہ زۆر ترسا و شەلەزا، تۆمەتباریان كرد بە كوشتنى كۆژاوہكە..

پاشان بپارى كوشتنەوہى بەسەردا درا، كاتێك ئامادەكرا لە گۆرپەپانىكدا بۆئەوہى بیکوژنەوہ و دانیابوو كە دەيكوژنەوہ، ھاوارى بۆ خەلكەكە كرد و وتى: ئەى خەلكینە، سویند بە خوا من

ئەو پیاوھەم نەکوشتووە، بەلام بیست سال پێش ئیستا کە سیکی ترم کوشتووە. ئەوەتا ئیستا لە تۆلەیدا دەکوژیمەو.

پاشان وتی: ئەو کاتە من گەنج بووم لەمبەر و ئەوبەری پووباری دیجلەدا خەلکم دەپەراندەو. پۆژیک لە پۆژان ئافرەتیکى دەولەمەند لەگەڵ دایکیدات و منیش پەراندەمنەو، پاشان بۆ پۆژی دواى ھاتنەو و لە نزیکمەو سواربوون. لەگەڵ تێپەرینی پۆژگاردادەم وابەستە و شەیدای ئەو کچە بوو، ئەویش بەھەمان شێوە، داخوایم لە باوکی کرد، بەلام لەبەر ھەژاریم پازى نەبوو، دواى ئەو پەيوەندیان بەیەكەو پچرا، نەخۆی و نەدایکیم نەبینیەو.

بەلام من ھەر دەم لەلای ئەو کچە بوو، دواى دوو سێ سال لەبەلەمەكەمدا چاوەپێی نەفەرم دەکرد، ئافرەتیک لەگەڵ منداڵە ساواکەیدا ھاتن بۆ لام، داواى لێکردم کە بیان پەرێنمەو، کاتیک سەرکەوتن و گەشتینە ناوەرەستى پووبارەكە، سەیریم کرد، زانیم کچەكەى پێشووە، ئەو کچەى کە باوکی لەیەكی جیاکردینەو. بە بینینەوێ زۆر دلخۆشبووم. سەرەتا باسى ئەو پەیمانەم بۆ کرد کە بەیەكمان داوو، ھەرەھا باسى خۆشەویستی خۆم بۆ کرد. بەلام ئەو زۆر بەرپز و شەرمەو دەدوا و ھەولێ پێدام کە شووی کردوو و ئەمەش منداڵی خۆیتى!

پاشان شهیتان تاوان و گوناھ و دهستدریژی کردنه سهر ئه و
 ئافره ته به سته زمانه ی بۆ پازاندمه وه .. لئی نزیک بوومه وه، هاواری
 لیکردم خوا ی بیرخسته مه وه، به لām من گویم لی نه گرت، ئه و
 به سته زمانه به پئی توانا پاریزگاری له خۆی ده کرد. مندا له کهش
 هه ر هاواری ده کرد، مندا له کهم له دهست سه ند و له ئاوه کهم نزیک
 کرده وه و پیم وت: نه گه ر ملکه چم نه بیت، مندا له کهت له ئاوه که دا
 نقوم ده کهم .. زۆر گریا و لیم پاراپیه وه .. به لām من زۆر به دل په قی
 گویم لی نه گرت و ئاو پریشم لی نه دایه وه، سه ری مندا له کهم ده خسته
 ئاوه که وه، تا به ته واوی له مردن نزیک ده بووه و پاشان ده رم
 ده هینا، ئافره ته کهش سه یری ده کردم و هه ر ده گریا و داوا ی
 یارمه تی لیده کردم .. به لām سو ربوو له سه ر په د کردنه وه ی داوا کهم!
 نه مجاره ش سه ری مندا له کهم له ئاوه که دا نقوم کرده وه و خه ریک
 بوو به ته واوی بخنکیت ..

دایکیشی هه ر سه یری ده کرد و له تاو مندا له که ی چاوی
 داده خست. مندا له کهش هه ر ده ست و قاچی ده جو لاند، هه تا هیژی
 تیانه ما و له جو له کهوت و خنکا .. به مردووی له ئاوه که ده رم هینا
 و پاشان فریم دایه ناو ئاوه که وه !!

له ئافره ته که نزیک بوومه وه و لئی چومه پیشه وه، به هه موو هیژ
 و توانایه وه به رهنگارم بووه و پالی پیوه نام. به لām من به قژی
 پامکیشا و له ئاوه کهم نزیک کرده وه و سه ریم خسته ئاوه که وه و

پاشان دهرم هینا، به‌لام ئه‌و ئافره‌ته سوربوو له‌سه‌ر ئه‌نجام نه‌دانی
کاری ناشایسته و ناپاکی هاوسه‌ری!! کاتیڤ ده‌سته‌کانم
هیلاکبوون، سه‌ریم له‌ ئاوه‌که‌دا نقوم کرد، هه‌تا جوڵه‌ی تیدا نه‌ما و
گیانی سپارد. ئه‌ویشم فریادیه ئاوه‌که‌وه و پاشان گه‌رامه‌وه و هیچ
که‌سیش به‌تاوانه چه‌په‌له‌که‌می نه‌زانی، پاک و بی‌گه‌ردی بۆ ئه‌و
خوایه‌ی که‌ مۆلّه‌ت ده‌دات. به‌لام که‌س پشت گوئی ناخات..

کاتیڤ خه‌لکه‌که‌ گوێیان له‌م پروداوه‌ بوو، هه‌موو ده‌ستیان کرد به
گریان.

ده‌ی با له‌ حالێ ئه‌و ئافره‌ته پاک داوین و په‌وشت به‌رزه
وردبینه‌وه، ئه‌و ئافره‌ته‌ی له‌ به‌رچاویدا جگه‌ر گوشه‌که‌ی کوژرا.
پاشان خوشیان کوشت، به‌لام ئاماده نه‌بوو ئابروی خۆی له‌که‌دار
بکات، ئاماده نه‌بوو خیانته به‌ هاوسه‌ره‌که‌ی بکات.

(ئه‌وه‌یه‌ شاژن، د. محمد العریفی، و: هیمن محمد علی ل ۲۲۷)

چارەسەری ناپاکی ھاوسەری:

پرسیار: چۆن چارەسەری ناپاکی خێزانی دەکرێت لە پوانگەى ئیسلامەوه؟.

وەلام: بۆ چارەسەری ئەم نەخۆشیە دەرونی و کۆمەلایەتی و ئاکارییه ئەم چەند خالە پێویستە جێبەجێ بکریڤ و کاریان پێ بکریڤ:

یەگەم: ناساندنی ئەم کردارە وەك تاوان:

تاوانێك كە دژەلەگەل كەسیەتی مەرۆف و بەها بالاكانی ژیاى مەرۆفایەتی، قورئان زۆر گرنگی بەم لایەنە داوه. دەیهوی ئەم هەستە وەك قەناعەتێك لەناخی تاكەكاندا دروست بكات و دەفەرمووی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنٰٓى ۖ اِنَّهُٗ كَانَ فَحِشَةً وَّسَاءَ سَبِيْلًا ۝۱۷﴾
الإسراء.

لێره دا دوو دەستەواژە بەکاردهیڤنێ ﴿فَنَحِشَةً﴾ لەگەل ﴿وَسَاءَ سَبِيْلًا﴾.

یەكەمیان: ﴿فَنَحِشَةً﴾ ئاماژەیه بەوێ كە هۆكاری بەدکرداری یە و ژێرخانی ئەخلاقى دەپمێنێ چونكە ووشەى (فَحَش) بلاوكردنه وه و تەشەنە سەندنی كارێكە لە پێگەى دەنگۆوه پاشان كردار.

دوومەیان: ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ ئامازەيە بەوہی کہ وزہی جنسی
 وزہیەکی مۆییە، بەرھەمدارە و مۆۋ بەرامبەری بە پرسە لەکویدا و
 لە چ پێگەيەکەوہ خەرجی دەکات. بۆیە خەرجکردنی لە پێگەي
 داوین پیسی یەوہ خراپترین پێگەيە بۆ بەکارھێنانی ئەم ووزەيە.

دوومە: یاسای (سَدُّ الزَّرَائِعِ) بەرگرتن لە ئامرازەکان:

ئەمەش یاسایەکی بە پێز و بەھیزی ئەم بواریە و ئیسلام لە
 نۆر شویندا کاری پێ دەکات. ھەر جۆرە ئامراز و ھۆکاریک
 سەربکیشی بۆ سادەکردنی ئەم جۆرە کردارە بە ناپەوا و
 نادروست دەزانێ و قەدەغەي دەکات. وەك: (قەدەغەکردنی زیاد لە
 پێویست لە نیوانی نێر و مێدا، سەیرکردنی نادروستی یەکتر،
 کۆبونەوہی ھەردوو پەگەز لە شوینیکی چۆلدا بەبێ بوونی کەسی
 سێھەم، ھەروەھا خۆ پازاندنەوہی ئافرەت لە دەرەوہی مال و
 دەرەخستنی جوانی ئافرەت بۆ پیاوانی نامەحرەم و قەدەغەکردنی
 سفوری لە پەگەزی مێ دا، قەدەغەکردنی تەماشاکردنی فیلم و
 کەنالیك کہ ئارەزووی مۆۋ بوروژینێ بۆ زینا..) کہ ھەموو ئەمانە بۆ
 پێگرتنە لە ئاسانکاری بۆ دروست بوونی ئەم جۆرە کردارە، کہ
 کەسایەتی خێزان پیس دەکەن. قورئان دەفەرمووی:

(ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به ئیماندارانی گهنج و پیاو رابگه‌یه‌نه که باچاویان بیاریژن له ته‌ماشای حه‌رام و خۆیان بیاریژن له گونا‌ه و به‌دوورین له شه‌پوال پیسی، ئه‌و شیوازه چاک و پاک و پوخته بۆیان. چونکه به‌راستی خوای گه‌وره ته‌واو ئاگاداره به هه‌موو کار و کرده‌وه و هه‌لسوکه‌وتیان..

هه‌روه‌ها به ئیماندارانی ئافره‌تیش بلی (به تایبته تازه پیگه‌شتوان و ئه‌وانه‌ی که نه‌چونه‌ته ساله‌وه) با ئه‌وانیش چاویان بیاریژن له ته‌ماشای حه‌رام و خۆیان بیاریژن له داوین پیسی، هه‌روه‌ها جوانی خۆیان ده‌رنه‌خه‌ن جگه له‌وه‌ی که شه‌رع ریگه‌ی به ده‌رخستنی داوه، که بریتیه له دهم و چاو و ده‌ستیان، وه با به سه‌ر پۆشه‌کانیان سنگ و به‌رۆکی خۆیان داپۆشن، باجوانی خۆیان ده‌رنه‌خه‌ن بۆ که‌سانی نامه‌هره‌م جگه له هاوسه‌ریان، یان باوکی خۆیان، یان باوکی هاوسه‌ره‌که‌یان و باپیری هاوسه‌ره‌که‌یان، یان بۆ کوپی خۆیان و کوپی هاوسه‌ره‌که‌یان (که له ژنیکی ترن).. هه‌تا له کۆتايدا ده‌فه‌رمووی: هه‌روه‌ها ده‌بی ژنان له کاتی پۆشتنیاندا پی نه‌کوئن به زه‌ویدا، تا ده‌نگی خشل و زیپه‌کانیان سه‌رنجی هه‌رزه‌کاران پانه‌کیشت و به جوانیه‌ شاراوه‌کانیان نه‌زانن) النور: ۳۰ - ۳۱.

هەتا شێوازی ئاخوتن و ووشەکان کە لە زارەوه دەردەچن دەبێ لە سکێچی سروشتی خۆی دەرنەچێ، هەتا نەبیته ھۆکاری لَیْک نَزِیکبۆنەو، قورئان دەفەرمووی: ﴿فَلَا تَخْضَعَنَّ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ (الاحزاب).

واتە: گفتوگۆ بە ناسکی مەکن، دەنگتان لە کاتی قسەکردن لەگەڵ پیاوی نامەحرەم ناسک مەکەنەو، ووشەی وروژێنەر و ھەست بزۆین بەرامبەر یان لەکارمەھێنن بە کاتی گفتوگۆدا، تانەو کەسە ی دلی نەخۆی باوەڕ لاوازی تێدا یە، خەتەرە و خەیاڵی خراب نە یەت بە دل و دەروونیدا، ھەمیشە و بەردەوام ھەولبەدەن قسە و گوشتاری چاک بڵێن، تاهێچ کەس نەتوانی پەخنەتان لی بگرێت..

بە لی، ئەگەر ئافەرەتێک ھەرچەند لە دەروونیکی پاکەو بە کوپێک یان پیاویک کە ناخی بۆگەنە و حەز و ئارەزووی لە داوین پەسییە و عەودالی بی پەوشتیە، بلی: (بە قوریانت بێ) یە کسەر ئو پیاو دلی نەخۆشە و ھەست دەکات کە حەزی لێدەکات و ئەمە دەبیته ھۆی ئەو ی پیلانی گلاوی بۆ دابنی کە لێی نَزِیک ببیتهو و سەرەنجام ناوی ئافەرەتە پاکەکە بزێی!!

ھەر لەبەر ئەمە یە کە ئافەرەت بە ئازادی و سەر بەستی بمیئیتەو و ئەمانە ی لی قەدەغە دەکات نەک وەکو دوور لە دینەکان دەلێن ئیسلام ئافەرەتی کۆت و بەند کردووە!

سیهه‌م: ئاسان کردنی پێکخستنی شوو کردن و ژنه‌یان: دروستکردنی خیزان و ژیانی هاوسه‌رگیری بۆ کچان و کوپان، ئه‌مه‌ش ئه‌رکی تاکه و پاشان کۆمه‌لگه و پاشان ده‌وله‌ت. به هه‌رسیکیان ده‌بی هه‌نگاو بنیین بۆ ئاسانکاری، قورئان ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور).

واته: ئه‌ی گه‌ڕۆی ئیمانداران، ئه‌ی کاربه‌ده‌ست و ده‌ست پۆشتوان، هه‌ولبده‌ن کاری هاوسه‌رگیر بۆ ئافه‌رتانی بی که‌س و بی دالده و بی هاوسه‌ر پێکبخه‌ن، هه‌روه‌ها خه‌می لاوان و پیاوانی بی هاوسه‌ریش بخۆن..

به‌ئێ ئه‌گه‌ر هه‌رسی لا: تاکه‌کات و خیزانه‌کان و ده‌وله‌ت، هه‌له‌مه‌تی به ئه‌نجام گه‌یاندنی پێڕۆسه‌ی پێڕۆزی هاوسه‌گیری بۆ گه‌نج و لاوان ئه‌نجام بده‌ن، زۆر گرفت چاره‌سه‌ر ده‌بێت. پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: (خَيْرُ النِّكَاحِ أَيْسَرُهُ) رواه أبو داود: (۲۱۱۷) صحیح.

وه ده‌فه‌رمووی: (إِنَّ مِنْ يُعْنِ الْمَرْأَةَ تَيْسِيرُ خِطْبَتِهَا وَتَيْسِيرُ صَدَاقِهَا، وَتَيْسِيرُ رَحْمِهَا) رواه أحمد. واته: نیشانه‌ی به‌ره‌کته و

بہ فہری ٹافرتان ٹوہیہ کہ خوازینی کردنیان ٹاسان بیت و مارہی ٹاسان بیت و مندالبونی ٹاسان بیت..

ٹہم فہرموودہیہ: گوتاریکہ پوو لہ تاک دہکات، بہ تاییہ ٹافرت کہ خوازینی ہات ٹاسانکاری بکات و داوی مارہی کہم بکات و داوی شہکراو خواردنہوہی قورس نہکات.

پاشان وہک کومہ لگہش: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: (اذا اَتَاكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ خُلُقَهُ وَ دِينَهُ فَرُوجُوهُ، اِنْ لَا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْاَرْضِ وَ قَسَاةٌ عَرِيضٌ) رواہ الترمذی: (۱۰۸۴).

کہ داوا لہ خیزان دہکات ہر کات خوازینی کچیان لی کرا تہ ماشای دوو شتی کورہ کہ بکن پڑوشت و ٹایی، ٹیتر بہ مہندہ پازی بن و ٹاسانکاری بکن و بہ داوی زڈر کارہ کہ قورس نہکەن. وہک دہولہ تیش: پیغہمبہری خوا ﷺ کہل و پہلی بوکینی فاتمہی کچی سازکرد، پیشہوا علی دہ فہرمووی:

(لَقَدْ تَزَوَّجْتُ فَاطِمَةَ وَمَالِي وَلَهَا اِلَّا جِلْدَ كَبْشٍ نَنَامُ عَلَيْهِ بِاللَّيْلِ وَ نَعْلَفُ عَلَيْهِ النَّاضِحَ النَّهَارِ).

واتہ: ژیا نی ہاوسہرگیرمان پیکیہنا لہ گہل فاطمہ، من و ٹہو میچمان نہ بوو، تہنا چہرمہ مہرک نہ بی بہ شہو لہ سہری دہخہ وتین و بہ پڑویش ووشرہ کہ مان پی تیر دہ کرد..

که واته: پټوښته له سهر ده ولټ که ته وای ناسانکاری بڼ کور
و کچانی لار بکات بڼ هاوسه رگیری له پرځه ی پیدانی پیشینه ی
هاوسه رگیری و دابین کردنی شوینی نیشته جیبوون.

چواره م: که مته رخه می نه کردن له موماره سه ی کاری
جنسی له نیوانی هاوسه ره شه رعیه گاندا:

ده بی چ پیاوان، چ نافرته تان له ژیا نی هاوسه ری اندا، نه م لایه نه
فه راموش نه که ن، چونکه فاکته ری سهره کی هاوسه رگیری نه م
لایه نه یه. هر بویه قورټان ووشه ی (ناشن) بڼ پیاو و (ناشزه) بڼ
نافرته به کار دینی. چونکه هر دووکیان ته نها به که مته رخه می له م
لایه نه وه نه و سیفته وه رده گرن. واته کاتی ده لټن (ناشیزه) به و
پیاو و نافرته ده وتری که پرځی له کاری سیکی ده که ن و
یه کتری به ته واته تی تیر ناکه ن.

هر وه کو له سوره تی (النساء) نایه تی (۳۴) و نایه تی (۱۲۸) دا
هاتوه.

هر له م سونگ وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: (إِذَا دَعَا
الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيَّ، لَعَنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى
تُصْبِحَ). رواه البخاري: (۵۱۹۳).

واته: ئەگەر پیاویك داواى له خه‌زانه‌كه‌ى كرد بۆ سه‌ر جێى و ئەنجام دانى كارى جنسى، ئەویش نه‌هات - به‌بێ بوونی عوزى شه‌رى - یان به‌بێ ئەوه‌ى مێرده‌كه‌ى پێشتر ئازاریكى دابى، قسه‌یه‌كى سوكاپه‌تى پێى كردبێ، یان پێشتر ئەو له‌گه‌لى نه‌خه‌وتبێ - به‌لام ژنه‌كه‌ى به‌ناهق لاره‌ ملی كرد و نه‌چوو له‌گه‌لیا بخه‌وێت، هه‌تا به‌یانى فریشته‌كان نه‌فره‌تى لێده‌که‌ن. هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه، ئەگەر ئافره‌ته‌كه‌ش داواى كرد و پیاوه‌كه‌ نه‌چوو به‌لایه‌وه و له‌گه‌لى جوت نه‌بوو، ئەو پیاوه‌ش ده‌كه‌وێته به‌رده‌م هه‌مان نه‌فره‌ت.

هه‌ر له‌به‌ر گرنگی ئەم باب‌ه‌ته‌ كه‌ له‌ ئیسلامدا، جوت بوون له‌گه‌ل مێرد و به‌ده‌مه‌وه‌ چوونی داوا شه‌رعه‌كانى بۆ ژن له‌ پۆشوى سوننه‌ت له‌ پێشتره‌. وه‌كو پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمویه‌تى: (لَا تَصُومُ الْمَرْأَةُ وَبَعْلُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (٥١٩٢).

پاستیه‌كى زانستی:

پێویسته‌ پیاو له‌ کاتى جوت بوون له‌گه‌ل خه‌زانه‌كه‌ى مافى هاوسه‌رى بدات و مه‌نیه‌كه‌ى خۆى له‌ده‌ره‌وه‌ نه‌پێژێت و کۆندۆم به‌کار نه‌هێنێت، پزیشكه‌كان ده‌لێن: کۆندۆم له‌ مادده‌یه‌كى لاستیکی دروست کراوه و له‌لایه‌ن پیاوانه‌وه‌ به‌ مه‌به‌ستى پێگه‌یه‌کردن له‌ منداڵبوون به‌کارده‌هێنرێت، به‌لام هۆکاریكى

سەرەکیە بۇ ئەوہى ئافرەت توشى دله پراوکی و نەخۆشیەکانى خەمۆکی بېت، خۆکارىکیشە بۇ ھەلۋەرىنى قز و نەخۆشى وەرەمى جومگەکان، لەبەرئەوہى ئەو کۆندۆمە، دەبیتە پەردەيەك لە نیوان ئەندامى نىرىنە و ئەندامى مېیینە و ناھیللەت ئەو شلەى کە لە مندالدانى ژندا ھەيە تیکەل بېت لەگەل شلەى توخمى پیاو و ھەلى بمزیت و لە پىگەى دیوارەکانى مندالدان بیگوازیتەوہ بۇناو خوین و لە ویشەوہ بۇ مېشک. لەبەرئەوہى ئەو شلە کە پیاو دەرى دەکات لە کاتى جوتبوندا سودى زۆرى بۇ نەھىشتنى دله پراوکی ژن ھەيە و وادەکات کە ژنەکە ھەست بە ئارامى دەرونى بکات.

(میدیا، ژ: ۵۵۶، ۲۰/۱۰/۲۰۱۲)

ئەگەر کەسێک بۆی ئاشکرا بوو کە ھاوسەرەکەى

ناپاکی کردووہ..

ناپاکی ھاوسەرى سەلماندى زۆر قورسە. چونکە ئەگەر بە شايت بېت، دەبیت چوار کەس شايتى بدن کە بەچارى خۆيان بينيويانە ئەو پیاوہ يان ئەو ژنە ھاوسەردارە لەگەل کەسێکى غەيرى ھاوسەرەکەى خۆيدا کارى سێکسى ئەنجامداوہ. زانايانى ئىسلام بە مەرجيان گرتووہ لە شايتيدا ناپاکی ھاوسەرى وزينا بە گشتى دا. دەبى ئەم چەند خالە بەرچاو بگيرى:

یەكەم: دەبی چوار شایەت بن، ئەگەر لە چوار كەمترین قبول ناکرین و بە بوختانچی دادەنرین و دەبی سزا بدرین. چونكە ئەصل وایە ئەو ئافرەتەى سى كەس شایەتى لەسەر دەدەن كە بینویانە زینای کردووە، پاك بى و ئەم سى شایەتە درى بكەن. ئەمەش دەقى ئایەتى قورئانى لەسەرە كە دەفەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ النور.

واتە: ئەو كەسانەى بوختان دەكەن بۆ ئافرەتانی داوین پاك، ئینجا نایشتوانن چوار شایەت لەسەر دیتنى ئەو حالەتى زینایە پەیدا بكەن، ئەوا هەریكە لەوانیش هەشتا جەلە و شەلاقیان لێبەدەن..

(ئەم سزایەش بۆئەوێ هیچ دەم بەتالێك لەخۆوە بوختان نەكات، یاخود گەر شایەتەكان لە چوار كەس كەمترین، با پاستگۆشەبن، شایەتێكەیان لى وەرناگیرى و بە بوختان دەدریتە قەلەم و دەبی شەلاقیان لى بدریت. هەروەكو حەزەرەتى عومەر وای كرد)

هەروەها هەمان پاستى لە ئایەتى (۱۵) سۆرەتى (النساء) و ئایەتى (۱۳) سۆرەتى (النور) داھەیه.

دووەم: دەبی ئەو چوار شایەتە پیاو بن.

سێهەم: دەبێ شایەتەکان ئازادبن و کۆیله نەبن.

چوارەم: پێویستە هەر چوار شایەتەکە دادپەروەربن و فاسق و بوختانچی و پابردوو پیس و دەم پیس نەبن و لە پابردوودا بە کەسی خراپ و بوختانچی نەناسرابن.

پێنجەم: دەبێ مسوڵمان بن چونکە ئایەتەکە فەرمووی: ﴿مِنْكُمْ﴾ لە خۆتان ئەو مسوڵمانان.

شەشەم: کە خاڵیکی زۆر گرنگ و جەوهەریە ئەوەیە کە دەبێ بێ پێچ و پەنا وەصفی حالەتی زیناکە بکەن و بڵێن: بە چاوی خۆمان بینیمان زەکەری لە ناو دامینی ئافرەتەکەدا بوو.

شیخ ابْنُ العُثْمَيْن له کتێبه کەیدا: (الشرح الممتع ج ۱۱ ص ۱۴۲) دەفەرمووی:

ئەگەر شایەتەکان وتیان ئەو ژن و پیاوێمان بەپۆتی بەبێ جل و بەرگ لە باوەشی یەکترا بینی، ئەو بەشایەتی قبول ناکرێ. تەنانەت ئەگەر هەر چوار شایەتەکەش وتیان: شایەتی دەدەین کە بە چاوی خۆمان بینیمان ژن و میژد چی بەیەکەوێ دەکەن، ئەو ژن و پیاوێ ئاوايان بەیەکەوێ دەکرد، هەر لییان قبول ناکرێ. بەلکو پێویستە بێ پەردە باسی بکەن و لە شایەتی دانەکه یاندا بڵێن: شایەتی دەدەین کە ئەندامی نێرینەئەو پیاوێ لە ناو ئەندامی زاوژنی ئەو ژنەدا نەوێ! کە ئەمەش بەپراستی بینینی قورس و گرانه.

پاشان (شیخ ابْنُ العُثَیْمِین) دەفەر مووی: کاتی خۆی
لەسەر دەمی خۆیدا - الشَّيْخُ الْإِسْلَام - ابْنُ تَيْمِيَّة - باسی کردووه
کە لە سەر دەمی پێغەمبەرەوه ﷺ - هەتا ئیستا - سەر دەمی
الشَّيْخُ الْإِسْلَام - هیچ زینایەك لە رێگەی شایەتی چوار پیاوی
دادگەری موسلمانەوه ئاشکرا نەبووه. کە لە دواي ئەوه و لەم
سەر دەمەشدا زۆر گران و زەحمەتە کە زینا بە شایەتی دانی چوار
شاهید ئاشکرا بێی.

(رَوْضَةُ الْمُتَنَزِّه - ج ۳ ص ۳۹۱)

تێبینیه کی گرنگ: ئەگەر ژنێك یان پیاویك شەیتان و نەفس
فریویدا و توشی ئەوه بوو کە لە گەڵ کەسیکی بێگانهدا - غەیری
ھاوسەری خۆی - لە یەك نزیك بوونەوه یەك پوویدا.. پاشان
بەردەوام نەبوو لەسەری و تەوبەی کرد و کارەکش نەگەشتبووه
زیناکردن، تەنها یەكتر بینین و دەست لە دەست دان و ماچکردن
بوو. ئەوه ئەگەر ھاوسەرەکی پیتی بزانی، وه یەقینی ھەبوو کە
تەوبەی کردووه و وازی لەم کارە ھێناوه، وه نەگەشتۆتە زیناکردن،
ئەوه بە پراستی گەورەیی دەنوێنی و کاریکی چاک دەکات کە لە
ھاوسەرەکی ببورێ و وه کو خوای گەورە بە تەوبە لێی خوش بوە،
ئەمیش لێی ببورێ و لەسەر ئەمە لە یەكتری جیا نەبنەوه و ئەم کارە
نەکە نە مایە ی پوو خاندنی قەلا و کۆشکی ھاوسەرییان..

هه موو شتیکم کرد، جگه له زینا..

فه رموده یه ک: نین مه سعود ده فه رموی: پیاویک هاته خزمه تی
پتغه مبه ری خوا ﷺ وتی: نه ی پتغه مبه ری خوا: (إِنِّي لَقَيْتُ امْرَأَةً،
فَأَصْبَحْتُ مِنْهَا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الْجِمَاعَ) من تووشی ئافره تیک بووم،
په یوه ندی ناشه رعیم له که لیدا دروست کرد، هه رچی پیاو ژن
به یه که وه ده یکن له که ل ئه و ژنه دا کردومه، ته نها زینام له که ل
نه کردوه. (دیاره پرسپاری ئه وه ی کردوه که نه که ر ته وه بکات و
بو به گجاری واز له و کاره قیزه ونه بینئ، خوی گه وره لی خوش
ده بیت؟!) پتغه مبه ری خوا ﷺ هیچی نه فه رموو تا خوی گه وره
ئه م ئایه ته ی ناردده خواره وه و فه رموی: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ
وَزُلْفاً مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ هود.

واته: نه ی ئیماندار نوێزه کانت به جوانی و پیکوپیک ئه نجام بده
له هه ردو جه مسه ری پوژدا، هه روه ها له به شیک شه ویشدا
نوێزه کان ئه نجام بده (که هه ندیک له نوێزه فره زه کان و هه ندیک له
نوێزه سوننه ته کان ده گرپته وه) چونکه له پاستیدا کاروکرده وه
چاکه کان (له سه روو هه موشیا نه وه نوێژی جوان و پیک و پیک)
کاروکرده وه خراپه کان پاده مالیت (له دۆسیه ی کرده وه کاند
ده سپرپته وه و له په فتار و کرداری پوژانه ش هه له شه یی و
نادروستی دوورده خاته وه)..

ئەمجا پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەم ئايەتەى بۆ كابرە خویندەوہ ئەو
 كەسەش وتى: (يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْ هَذَا؟) ئەى پېغەمبەرى خوا ئەم
 موژدە خوايىبە و ئەم كردنەوہى دەرگای پەحمەتى خوايە ھەر بۆ
 منە بەتەنھا؟! پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: (لَجَمِيعِ أُمَّتِي كُلِّهْمُ)
 نەخىر ئەمە بۆ ھەموو ئوممەتەكەمە تا پۆژى قىامەت.

(ئەم فەرموودەيە: متفق عليه، بخارى: (۴۹۵)، مُسْلِم: (۴۹۶۳))

لەپريوايەتییكى تردا ھاتووە كە: ئافرەتئى مێردەكەى لە غەزابو،
 ئەم ئافرەتە چوو بۆ خورما كپىن كابرەى دوكاندار تەماعى تێكرد و
 وتى: لەمالەوہ خورماى جوانترمان ھەيە و وەرە بابچىن لەوہ
 بێدەمى، بەلام لەمالەوہ پەلامارى ژنەكەى دا و ماچى كرد..

دواى ئەم كارە نالەبار و نامەردانە ھاتەوہ بەخۆیدا چوو بۆ
 خزمەت پېغەمبەرى خوا ﷺ و پەوداوەكەى بۆ گێپرايەوہ، ئەويش
 فەرمووى: تۆ خیانەتت كردووە لە پياويك كە چووہ بۆ غەزا لە
 پیناوى ئاينى خودا و ويستوتە ئابەو شېوہيە چاكەى خێزانەكەى
 بەدەيتەوہ؟ ئيتەر پېغەمبەرى خوا ﷺ پووى لە كابرەى دوكاندار
 وەرگێپرا و ئەويش كە ئەمەى بېست و بېنى لە دلى خۆیدا وتى: تازە
 من دۆزەخم بۆ خۆم مسۆگەر كرد، واديارە خواى گەورە ھەرگيز لێم
 خۆشناييت.. بەلام ئەم ئايەتەى (۱۱۴)ى سوپەتى ھود نازل بوو،
 وە پېغەمبەرى خوا ﷺ بۆى خویندەمەوہ..

جائه مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که له‌و بواره‌دا شل گیری بکه‌ین، چونکه ئیماندار ده‌بیئت چاوی بپاریزیت له‌ ته‌ماشای حه‌رام چ جای که‌تنی وا بکات. ئه‌م موژده‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه چاکه که‌پیش پابه‌ندبوونیان هه‌له‌ی له‌و جوژه‌یان کردبیئت و چاک وایه ده‌روازه‌ی ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی به‌پرویاندا دانه‌خه‌ین..

(ته‌فسیری پۆشن. بورهان محمد آمین، ل ۳۴۲).

ئامۆژگاری و سه‌رزهنشتکردن بۆ گوناھی بجووک:

- پێشه‌وا (إِبْنُ قُدَامَةَ) له‌ کتێبه‌ به‌ناوبانگه‌که‌یدا (المُعْنَى ج ۱۲ ص ۳۵۱) ده‌فه‌رمووی: (وَلَوْ وَجِدَ رَجُلٌ وَامْرَأَةٌ يَقْبَلُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا صَاحِبَهُ، وَلَمْ يَعْلَمْ هَلْ وَطَنُهَا أَوْ لَا، فَلَا حَدَّ عَلَيْهِمَا).

واته: ئه‌گه‌ر ژن و پیاویک به‌یه‌که‌وه ببنران ده‌میان له‌ناو ده‌می یه‌کترا بوو، یه‌کتریان ماچ ده‌رکرد، به‌لام نه‌ده‌زانرا ئایا جیماعیان کردووه و به‌یه‌که‌وه جوت بوون یان نا، ئه‌وه حه‌دی شه‌رعیان له‌سه‌ر نیه. نابێ داری حه‌د و په‌جمیان له‌سه‌ر جێبه‌جێ بکری. به‌لکو هه‌ر سه‌رزهنشت ده‌کری و له‌لایه‌ن دادوهره‌وه ئامۆژگاری و ته‌می ده‌کری که‌ دووباره‌ی نه‌که‌نه‌وه. که‌واته: ئه‌گه‌ر پیاویک زانی ژنه‌که‌ی له‌گه‌ڵ که‌سیکی نامه‌هره‌مدا به‌ مۆبایل قسه‌ی نه‌شیاوێ کردووه، به‌لام ژنه‌که‌ی ته‌وبه‌ی کرد و بۆ دواجار په‌یوه‌ندی به‌و

کەسەوێ پێچراند، ئەم پیاوێ پێیوستە تەنھا سەرژەنشتی بکات و ئامۆژگاری بکات و نەیکە یەنیتە تەلاقدان و جیاپونەو، ژنیکیش بۆ پیاوێ کە یەمان پێگا بگریتە بەر، ئەگەر ئەمە ی لێ بینی.

بەلام: ئەگەر ژنیک زانی مێردە کە ی زینای لەگەڵ نامەحرەمیکدا کردووە و ناپاکی ھاوسەری کردووە، یان پیاوێک زانی ژنە کە ی لەگەڵ پیاوێکدا دەستی تێکەڵ کردووە و گەشتۆتە زینا کردن، وە ئەم کارەش بەبەردەوامی دووبارە دەبێتەو و تەرکی ناکات.

لەم کاتەدا خۆ چوار پیاوی دەستناکەوی لەم کاتی زینایەدا بیان بینن و شایەدی بدەن، ئەگەر قسەش بکات بە بوختانچی حساب دەکری (ئەگەر لیعان) نەکات. وە دادگای شەرعییش نەبوو ئەمە ی لێ ئەنجام بدات، یان لە ئابوچونی خۆی و منداڵەکانی و داھاتوویان دەترسا، ئەو لەم کاتەدا پێگە ی پێ نادری بچێ ھاوسەرە کە ی بکوژی. بەلکو بەبێ دەنگی تەلاقی دەدا و باسی ئەوێش ناکات کە لەسەر ئەو تەلاقی داو، وە تۆلە ی خۆی لە ھاوسەری و لەو پیاوێ ناپاکی لەگەڵ کردووە بەخوا دەسپێری و دانیابی کە خۆی گەرە تۆلە یان لێ دەکاتەو.. بەلام نابێ مرقفی ئیماندار قبوڵی ئەو بکات کە ھاوسەرە کە ی لە ناپاکی ھاوسەریدا بێ و خیزانی ئەمیش بێ. ھەر وەکو لەم فەرموودە یەدا ھاتوو: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:

(ثَلَاثَةٌ يَدْعُونَ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ، فَلَا يُسْتَجَابُ لَهُمْ: رَجُلٌ كَانَتْ تَحْتَهُ امْرَأَةٌ سَيِّئَةُ الْخُلُقِ فَلَمْ يُطَلَّقْهَا، وَرَجُلٌ كَانَ لَهُ عَلَى رَجُلٍ مَالٌ فَلَمْ يُشْهَدْ عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ أَتَى سَيْفَهَا مَالَهُ، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ﴾ حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَاهُ الْحَاكِمُ - صَحِيحُ الْجَامِعِ: (۳۰۷۵).

واته: سی کهس هه‌ن دوعاده‌که‌ن و له‌خوا ده‌پارینه‌وه، خوای گه‌وره دوعاو پارانه‌وه‌کانیان لی وهرناگری و وه‌لامیان ناداته‌وه: پیاویک که ژنیکی هه‌بی به‌دپه‌فتار و ناپاک بی، به‌لام ته‌لاقی نه‌دا و پازنی بی به‌م ناپاکی و ناشه‌ری و گوئی خوی لی به‌خه‌وینی. وه‌که‌سیک که مال و پاره‌یه‌کی لای که‌سیکه و شایه‌تی له‌سه‌ر نه‌گرتوو و که‌س ناگادار نیه. وه‌که‌سیک که مال و دارایی خوی بداته ده‌ست سه‌فیهو که‌م عه‌قل و پاره‌ خۆر و پاره‌ به‌ فیرو ده‌ریک. له‌ کاتی‌کدا خوای گه‌وره له‌ سوره‌تی (النساء: ۵) دا فه‌رموویه‌تی نه‌که‌ن مال و سامانتان بده‌ن به‌ که‌سانی که‌م عه‌قل و به‌دپه‌وشت و ناپاک بۆ که‌سابه‌ت و بازرگانی.

لە کاتی زینادا خیزانەکەى بینی!

ئەم بەسەرھاتە لە یەکیك لە شارە گەورەکان پوویداوه و ئەمەش ناوەرێکی ئەم پوویداوه: کورپێکی گەنجی مسوڵمان و زانست خواز ھاسەرگیری کردبوو، تەنھا خۆی و ژنەکەى بوون و ھیشتا مندالیان نەبوو بوو، لەم کاتەدا ئەم پیاوھ خوێندکاری زانکۆ بوو لە بەشی یاسا و دادوهری. پۆژیکیان جانتا و ھەندى کتیبى بېرچوو. بۆیە بەپەلە گەرپاھوھ بۆ مائەوھ، کە پێشتر ھېچ کات لەو کاتەدا نەھاتبووھ مائەوھ، خۆی کلیلى لابوو، دەرگای کردوھ و چوھ ژووری نوستەکەى کە شەو کتیبەکانى لەوێ جێھێشتبوو، بەلام پەنا بەخوا چى بینی؟!

سەیری کرد بە چاوی خۆی دیمەنێک دەبینى کە ناتوانى بپوا بە چاوی خۆی بکات کە ئەمە راستە یان، نا، بەلام نەخیر راستە قینەى و وا ژنەکەى لەگەڵ پیاویکدا خەریکی زیناکردن!!

کاتى دەرگاکی کردوھ، ھەردووکیان وەختبوو ووشک بېن، دەتگوت ھەورە بروسکە لە ئاسمانەوھ ھات و لێى دان.. بەلام کاردانەوھى ئەم پیاوھ گەنجە دیندارە، خوێندەوارە، یاساناسە چى بى باشە؟! بە کابرای خراپەکاری گوت: ھەستە جل و بەرگەکەت لەبەرگە و بپۆ دەرەوھ..

کابرا بە لێوھ لەرێوھ وتى: سویند دەخۆم خەتای من نەبوو، ژنەکەى تۆ منى فریودا و تووشى ئەمەى کردم!

نه مېش پټی وت: نه لټیم ههسته جل و بهرگه که ت له بهرېکه و له مالّه که م برۆده ره وه هه ی ناپاک.. برۆ خوا تۆلّت لیبکاته وه..

له م کاته دا بق و قین و تورپه یی به چاوی گرتبوو. به لام یادی خوا ی کرد و به سه رخۆیدا زالبوو..

کاتی کابرای ناپاک له مالّه که چوو ده ره وه، زه رده خه نه و پټکه نین گرتی، ئایا به وه پټکه نی که چۆن ئاوا پرزگاری بوو له کاتی کدا چاوه پټی کاره ساتیکی سامناکی ده کرد. یان پټکه نی به عه قلی ئه م پیاوه پابه نده به دینی خوا و خۆراگر و دان به خۆدا کره !!

ئه م کوپه خویندکاره ی زانکو هیچی نه وت ته نها وه لامی ئه و پټکه نین و زه رده خه نه نا په وایه ی به وه دایه وه که فهرمووی: (حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) له م کاته دا دلی وه کو مه نجه لی سه ر ناگر ده کولا و، هه موو که سیکی ژیر ئاواتی مردن ده خوازی له و کاته دا. ئه مجا که پرایه وه بۆلای خیزانه که ی و پټی وت: ههسته که ل و په ل و جل و بهرگه که ت کۆبکه وه و من له ده ره وه چاوه پټ ده که م، تا ئاماده بی و ده تگه یه نمه وه ده ست که س و کارت.. ژنه که دهستی کرد به گریان و پاراپایه وه و وتی: ئه وه ته نها شه یتان پټی کردم و لټیم ببوره..

به لام ئه م هه رگویتی گرت و قسه ی نه کرد تا ژنه که ی له قسه کان بۆوه، ئه مجا وتی: وا هه رکه سیك ته لاقم دای و ژن و میردایه تیمان

کۆتایی پێهات و برۆ خوا ئەم ناپه‌واپیه‌ی له‌گه‌ڵ منت کرد بۆت
په‌رده‌پۆش بکات. ته‌نها هه‌ر ئه‌وه ده‌لێم: (حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيل)

به‌لێ سواری ئوتومبێله‌که‌ی کرد نزیکه‌ی (۳۰۰) کلم پۆشت
تاگه‌یشته‌ مانی خه‌زوری و ئەمجا به‌ ژنه‌که‌ی وت: برۆ خوا
په‌رده‌پۆشی ئەم کاره‌ت بۆ بکات و له‌خوابترسه. له‌خوایه‌ بترسه
که‌ هه‌میشه و به‌رده‌وام ده‌تبینی، من هه‌یج شتی به‌ مانی باوکت
نالێم و ته‌نها ده‌لێم، ناتوانین به‌یه‌که‌وه‌ بژین و ئیستا جیا‌ببینه‌وه
باشتره‌ له‌کاتیکی تر..

ژنه‌که‌ گریا و وتی: به‌خوا پاسته‌ من شایه‌نی که‌سیکی به‌رز و
به‌پێزی وه‌کو تو نیم، ته‌نها مه‌ینه‌تی و په‌شیمانیم بۆ مایه‌وه.
ئه‌میشه‌ هه‌ر وتی: (حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيل)

به‌لێ ئەم پیاوه‌ ده‌لێ: سالان تیپه‌پین و من خۆیندم ته‌واو کرد
و پاشان چوومه‌ به‌شی دادوه‌ری و بومه‌ قازی، به‌لام هه‌میشه
که‌سیکی گۆشه‌گیربووم. ته‌نانه‌ت خه‌زم به‌ به‌شداری هه‌یج کۆر و
کۆمه‌ل و بۆنه‌یه‌ک نه‌ده‌کرد که‌ خه‌زم و که‌س و کار و بنه‌ماله‌که‌م
ئه‌نجامیان ده‌دا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا چه‌ندین سال به‌سه‌ر ئەم پووداوه‌دا
تیپه‌پی بوو.. به‌لام بۆیه‌ک چرکه‌ش دیمه‌نی ئه‌و پیاوه‌ نامه‌رده‌ و
ئه‌و پێکه‌نینه‌ گالته‌پێکردنه‌ی له‌به‌رچاوم لانه‌ده‌چوو..

دوای چەند سالی له م پووداوه، هاوسه‌رگیریم بۆ جاری دووهم
ئه‌نجامدا و سوپاس بۆ خوا خوای گه‌وره قه‌ره‌بووی بۆ کردمه‌وه،
که ئافره‌تیک بوو به هاوسه‌رم، که هیچ کات خه‌ونیشم به
ئافره‌تیکێ وا به‌دین و په‌وشت و نه‌رم و نیا و به‌ریزه‌وه
نه‌بینیوو، خوای گه‌وره مندالیشی پی به‌خشین.

ئه‌م ژنه به مانای که‌لیمه گه‌وره و به‌ریز بوو، زۆر پشتیوانم بوو.
ته‌نانه‌ت داوای لیکردم که به‌رده‌وام بم له‌سه‌ر خویندن و سه‌ره‌نجام
دکتۆرام وه‌رگرت له‌دادوه‌ری و بومه سه‌رۆکی بالای دادوه‌ری. ئه‌م
قازیه ده‌لێت: هه‌موو دوای نوێژیک له خوا ده‌پارامه‌وه که ئه‌و
دیمه‌نه نه‌شیاوه‌ی خێزانم و ئه‌و پیاوه له‌به‌رچاوم لابه‌ری که به‌پوتی
به‌یه‌که‌وه بینیوم. به‌لام هه‌رکات که‌سیکم ده‌بینی که پێده‌که‌نی
و زه‌رده‌خه‌نه‌ی دیت، من وینه و پێکه‌نینی ئه‌م پیاوهم ده‌هاته‌وه
به‌رچاو و په‌نام بۆ خوای گه‌وره ده‌برد، که به‌گه‌وره‌یی خۆی له
به‌لای شه‌یتان و وه‌سوه‌سه پیسه‌کانی بم پارێزی.

به‌لێ، ده‌لێ پۆژیکیان له فه‌رمانگه‌که‌م دانیشتبووم. وه‌کو
پۆژانی ئاسایی لاپه‌ره و دۆسیه‌کانی دادگام ده‌هاته به‌رده‌م. کاتی
سه‌رم هه‌لپه‌ری پۆلیس که‌سیکی هینابوه به‌رده‌مم، هه‌ر که چاوم
پێکه‌وت ناسیمه‌وه، ئه‌وه ئه‌و پیاوه‌یه چەند سالی زۆر له‌مه‌وبه‌ر
له‌گه‌ل ژنه‌که‌مدا به‌یه‌که‌وه له ماله‌که‌مدا گرت و به‌پێم کرد، که چی
ئه‌و پێم پێکه‌نی. به‌لێ ئه‌مه خۆیه‌تی!!

بەلام ئەو منى نەناسیەو. ھەر کە ھاتە بەردەم وتی: جەنابی دادوەر ھانام بۆ خوا بردوو پاشان دەستم بە دامینت بە فریامکەو.

دادوەرە کە دەلی پیم وت: چی تۆی ھیناوەتەو بۆ ئیرە و کیشە و گرفتت چیە؟

وتی: کاتی چومە مالاو پیاویکم بینی لەگەڵ ژنە کەمدا لەناو جینگای خەوتنە کەمدا زینایان دەکرد! منیش یەكسەر ئەو پیاوهم کوشت.

دادوەرە کە دەلی پیم وت: ئەی بۆچی ژنە کەت نەدە کوشت بۆ ئەو بی بی بە پالەوانی کوپی پالەوان؟!

وتی: کە ئەو کارەساتەم بینی ھۆشم لای خۆم نەما و ئەو پیاوہ ناپاکەم کوشت، دادوەرە کە پیتی وت: ئەی بۆچی وازت لێنەھینا و لەمال نەتکرده دەرەوہ و نەت گوت: بپۆ بائەم کارە ئاشکرانە بی و خوا پەردە ی لەسەر ھەلنەگرێ، بپۆ خوا تۆلەت لێبکاتەو؟! پیاوہ کە بە سەرسوپمانەوہ وتی: جەنابی دادوەر ئەگەر تۆ توشی ھالەتی ئاوا بیی، شتی وا قبول دەکە ی و ئاوا پێگە ی ئەو ناپاکە دەدە ی بپوا و نایکوژی؟!

دادوەر وتی: بەلی من بەمە پازی دەبووم و تەنھا ئەوہم دەگوت: (حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ).

کابرای ناپاکی بکوژ که گوئی له مه بوو، ده می داچه قاند و به سه رسوپمانه وه وتی: ئای پیشتی پیشتی چهند سائی له مه و بهر ئه م قسه یه م گوئی لیبووه. له کوئی گویم لیبوو؟!

دادوهر یه کسه ر وتی: به لئی له منت گوئی لیبوو، ئه و کاته ی تۆی ناپاک هاتیته ناو مالْم و ده ستت له گه لْ خیزانْم تیگه لْ کرد و به یه که وه له مالی خۆمدا بینیم، تۆی ناپاک ئه و ژنه داماو هی منت فریودا و توشی زینات کرد.. ئه ی له بیرته که چو یته دهره وه چۆن زهرده خه نه ت کرد و پیکه نی به وه ی که من چۆن نه مکوشتی، به لئی من کاره که م داپۆشی و دامه ده ست خوی تۆله ئه ستین له ناپاکان..

ئه وه تا خوی گه وره ماوه یه ک مۆله تی دای و به لام تۆ له جیاتی ته و به و په شیمانیت هه ر به رده وام بووی له سه ر ئه م به دکاریه ت، تا وه کو خوی گه وره هه مان شتی به سه رخۆت هینایه وه و له گه لْ خیزانتدا پیاوی ترت بینی، له دهرگای خه لکت دا، له دهرگات درایه وه، مالی خه لکت و یران کرد، مالی خۆت و یران بووه، ئیستا وا قه تلْ و تاوانی کوشتنیش هاته سه ر، سویند به خوی گه وره یه قینم هه بوو، چهنده ته مه نت درێژ بی. ئه م مه وقیفه ت له بیرناچیته وه و پۆژی سزا که ی وهرده گری.

پاشان دادوهر که می بیده نگ بوو، ئه مجا وتی: تۆ دهرانی من جیم پیده کری؟! من هیچ ده سه لاتیکم نیه بۆ یارمه تی دانی تۆ

ئەگەر بنەمالە و کەس و کاری کوژاوەکە لێت نەبۆرن، ئێستاش
شەری خوا چی بۆ بپارداوی من تەنھا ئەوە جێبەجێ دەکەم.
پیاوی تاوانکار وتی: من ئەو پاستیە دەزانم، بەلام تەنھا یەک شتم
لەتۆ دەوێت.. دادوەر وتی: چیه؟!

وتی: دەمەوی لێم ببوری بە گەورەیی خۆت. بەلێ من گوێرایەلی
نەفس و شەیتان بوم و ئەم سزایەش کە لە پێی دادگاوە وەری
دەگرم، کەمترین سزایە بۆ من خوای گەورە ناگادارە من سەرم لە
خیزانی تۆ تێکدا و، ئەوەی ژنەکەت وتووێتی پاستە، من چەندین
پێگا و شیوازەم گرتە بەر بۆ ئەوەی لە خستە ی بێم. هەركاتی لە
یەکی لە شیوازەکاندا سەركەوتوو نەدەبووم، پەنام بۆ شیوازێکی
شەیتانی تر دەبرد و ئەمە پاستیەکەیه..

ئای خۆزگایە هەر ئەو پۆژە تۆ لە مالەکە ی خۆتدا بت کوشتمایە
و ئەوەی ئێستا بەسەرم هات نەمبێنایە..

قازی وتی: ئەمە تێپەڕی. لەیەکەم بینیم بۆتان، ئاسان نەبوو
بۆم کە ئاوا ئارام بگرم، ئەگەر یادی خوای گەورە نەبوا، بەلێ
هەرچەندە پیاوماقولان و ئەوانە ی صولح و ئاشتەوایی دەکەن و
کەوتنە هەولێ چۆ و پڕ بۆ ئەوەی بنەمالە ی کوژاوەکە پازی بکەن،
کە نەیکۆژنەو و بە پارە و داواکاری لێی خۆشبێن.

بەلام بپاری خوا لەسەر و هەموو شتێکەوێ و بەهیچ شیوەیە ک
تەنەزولیان لە حەقی خۆیان نەکرد و، خوای کاربەجێ و دادگەر و

تۆله نهستين برياري وابوو، كه سزاي له سيداره داني نه م تاوانكاره به قه له م و ئيمزاي نه و دادوهره بي! كه پيش چه ندين سال نه و قه له مه ي هه لگرت له جياتي چه ك بوئه وه ي شهريعه تي ئيسلامي پي فيري، وه كاره كه ي دايه دهست خوا و وتي: (حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) خوي گه وره ش به ئيمزاي نه و سزاكه ي به سه ردا چه سپاند و سزاي لاي خوي گه وره ش، لاي خوا خويه تي، پاكي و بيگه ردي بوئه و خويه ي حه كيم و كار به جييه و زانا و ئاگاداره به هه موو ئاشكرا و نه ينيه ك.

(ندم، هاني درار عثمان، ص ۱۷۹).

وانه‌ی سیانزه‌یه‌م :

له‌کاتی خوۆشی و ده‌سه‌ئاتدا

سوپاسگوزاری خودابه

- به‌شی یه‌که‌م -

وانه‌ی سیانزه‌یه‌م

بابه‌ت: له‌کاتی خویشی و ده‌سه‌لأندا، سوپاسگوزاری

خودا به..

—————

- به‌شی یه‌که‌م -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَإِذْ تَأَذَّرَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴾﴾ إبراهيم.

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَ تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَ جَمِيعِ سَخَطِكَ). رواه مُسْلِم: (٦٨٧٩).

سه‌رچاوه‌کان:

- (١) الجامع في الدعاء النافع، صالح بن طه عبدالواحد.
- (٢) ته‌فسیری پامان، نه‌حمه‌د کاکه‌ محمود.
- (٣) ته‌فسیری پۆشن، بورهان محمد آمین، پیداجوونه‌وه‌ی: د. سید أحمد عبدالوهاب.
- (٤) يه‌ك له‌ په‌نای خال و سیفری بی برانه‌وه، د. عه‌لی شه‌ریعه‌تی، و: هه‌ژان.

۵) موسوعة أسماء الله الحُسنى، د. محمد راتب نابلسي ج ۲
ص ۲۱۵.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ:

پیغمبر مبهری پیشه‌واو دلسوزمان، نوری چاومان، ماموستای پی
نیشاندهرمان، شه‌فیعی پوژی مه‌حشرمان - محمد المصطفی -
ﷺ، زقره‌بی کات نم دوغایه‌ی ده‌کرد و ناوا له خوای گه‌وره و
میهره‌بان ده‌پاراپیه‌وه، که نه‌مه‌ش وانیه‌که بو نیمه که ناوا له
خوای خۆمان بپارپینه‌وه، خوشه‌ویستمان ﷺ ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَ تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَ فُجَاءَةِ
نِقْمَتِكَ، وَ جَمِيعِ سَخَطِكَ). رواه مُسْلِم: (۶۸۷۹).

واته: یارهبی خواجه په‌نات پی ده‌گرم، به‌گه‌وره‌یی خۆت
بمپاریزه له‌وه‌ی، نه‌و‌خه‌لات و خوشیانه‌ی که به منت به‌خشیوه،
لیم نه‌سینیتیه‌وه و لیم تیک نه‌چی، خواجه په‌نات پی ده‌گرم، نه‌و
خه‌لات و خوشیه‌ی، له‌و‌له‌ش ساغی و سه‌لامه‌تیه‌ی به نه‌ندامانی
جه‌سته‌ت به‌خشیوم، له‌و‌دل خوشیه‌ی که زهرده‌خه‌نه له‌سه‌ر لیومه
و دلم شاده و به‌خته‌وه‌رم. له‌و‌مال و خیزانه‌ی که پی‌ت به‌خشیوم و
خیزانم هه‌یه و مال و حالیکم هه‌یه تیا به‌ویمه‌وه و له ده‌رگای
خه‌لکی نیم، له‌و‌سفره‌پازاندنه‌وه و خواردن و خوانه خوشیه‌ی که
پی‌ت خه‌لات کردوم. له‌و‌حورمه‌ت و که‌سایه‌تی و شه‌خصیه‌ته‌ی که

له فه زلی خۆته وه پیت به خشیوم، هی ئازایه تی من نیه و تو وات کردوه لای خه لکی پیزم لی بگری.

خوایه په نات پی ده گرم. که به هوی خراپی و به دکاری و ناشکوری خۆمه وه، له ناکاو ئالوگۆپی به سهردا بیت و لیم قلاب بیته وه و لیم وه رگریته وه..

خوایه گیان په نات پیده گرم له وهی که له ناکاو غه زه بم لی بگری. بمپاریزه له وهی که له ناکاو کاریکی نه شیایوی وابکه م شایانی نه وه بم که تو غه زه بم لی بگری و لیم تو په بیت.

خوایه په نات پیده گرم. به په رحمانیه ت و په حمی خۆت، له لوتف و که په می خۆت بمپاریزی له هه موو سزاکانت. که بۆ خراپه کارانت ئاماده کردوه.

خوایه به دورم بگری. به لی، نه مه دو عاکه ی پتیه مبه ری خوا بوو ﷺ. ده با ئیمه ش له به ری بکه ین و هه میسه پیی بیاریینه وه له خوی خۆمان. بۆنه وهی خۆشیه کانی ژیا نمان به رده وام بن و له به لا و نه هه مه تی و نه دامه تیه کان خوی گه وره به لوتفی خوی به مانپاریزی.

هه میسه خودات له یاد بیت..

ئه ی مرۆف له خوا غافل مه به، جا بۆنه وهی مرۆف له خوی گه وره غافل نه بی پتویسته هه میسه و به رده وام یادی په روه ردگاری خوی بکات. چونکه نه م مرۆفه سروشتی وایه. هه ر که له یاد و زیکری

خوای گه وره دابرا و دورکته وه خۆی لیده گۆپێ. وهختی به خۆی دهزانێ که لهو قالبهی خۆی چۆته دهره وه و وادهزانێ ئهم زۆر گه وره یه. ئهم خوۆشی و ئاسوده ییهی ههیه تی هی خوۆیه تی و به ئازایه تی و پیاوه تی و زیره کی خۆی به دهستی هیناره، خۆی لی دهبیّت به قاپون و دهلی: ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ القصص: ۷۸.

هه ندی که سیش خۆی لی دهبی به فیرعه ون و به دهسه لات و هیزه کهیدا ده نازی و به هی خۆی دهزانێ، نهک به یارمه تی و کۆمه کی خوا بۆی تا چاکسازی پی بکات له سه ر زه ویدا نهک سته م و چه وساندنه وه، بۆیه که له خوا غافل بوو دهلی: ﴿أَلَيْسَ لِي مَلِكٌ مُّصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ الزخرف.

هر که خۆی بی نی له سه ر کورسی دهسه لات و فه رمانی کی به دهست بوو. وا له خۆی ده گۆپێ وا دهزانێ که ژیا ن و مردنی ئه و خه لکه، نان و ناویان. به دهستی ئه وه. بۆیه (نه مرود) ئاسا دهلی: ﴿أَنَا أَنحِي وَأُمِيتُ﴾ البقرة: ۲۵۸.

به لی ئه مه سه روه تی مروه. زۆر زوو له خۆی ده گۆپێ، ئه گه ر له خوای خۆی غافل بوو. هر بۆیه ژیا نی مسو لمان هه مووی یادی خوا یه. پیغه مبه ری خوا ﷺ خۆی هه می شه زی کری کردوه و بۆ ئیمه ی ئومه تی شی خویندن و کار پی کردن و له به رکردن و

تیگه‌شتنیانی کردووه به سوننه‌ت. بۆیه ده‌بینی له ته‌واوی کاره‌کانیدا زیکر و دوعایه‌ک هه‌یه، بۆ نمونه:

سوپاسگوزاری له‌کاتی خواردن و خواردنه‌وه‌دا:

پیغه‌مبهری خوا ﷺ فیری کردوین، که هیچ پاروه نانێک نه‌خۆین، وه هیچ قومه ئاوێک نه‌خۆینه‌وه، تاوه‌کو له‌سه‌ره‌تاوه نه‌لێین: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌گهر ئه‌و خواردنه به‌تام و ئه‌و سفره‌ پازاوه و ئه‌و خواردنه‌وه سارد و سازگاره‌ت له‌به‌رده‌می خۆت بینی، په‌نگه‌ خه‌یاڵت بۆ ئه‌وه‌ بجۆ که ئه‌مه‌ می کاروکه‌سابه‌تی خۆته. ئه‌وه‌ تۆ پاره‌ت په‌یدا کردووه و ئه‌و خواردنه‌ت پێ کړیوه، ئه‌وه‌ دیاره‌ تۆ له‌ خه‌لک چاکتر و به‌هێزتری بۆیه سفره‌ت ئاوا پازاوه‌یه، به‌لام که وت (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) خواجه‌ گیان به‌ ناوی تۆ، یه‌کسه‌ر ئه‌وه‌ دێته‌ به‌ردیده‌ت که ئه‌مه‌ می خواجه. ئه‌و کاته‌ خۆ به‌ گه‌وره‌ زانین و به‌ می خۆ زانینت نامێنی.. ئه‌مجا ئه‌گهر له‌ خواردنیش ته‌واویوی وانه‌زانی به‌ نازایه‌تی خۆت تێرت خواردووه، نه‌خێر.

ئهو دهم و لیوه‌ت، ئهو دهم و دانه‌ت که خواردنه‌که‌ی هاپری و پارچه‌ پارچه‌ی کرد..

ئهو لیکه‌ پزێشخانه‌ی که پاروه‌ نانه‌که‌یان بۆ شل کردیته‌وه.. ئهو قورپک و گه‌رو و سورینچکه‌ت، ئهو زمانه‌ بچکۆله‌ی ناهێلێ خواردن و

خواردنه‌وه بچیته بۆری هه‌ناسه‌ته‌وه و بخنکیی یان لانی کهم
نانه‌که‌ت لی تال بیی..

ئه‌و گه‌ده (معیده) ساغه‌ی که هه‌مه‌چه‌شن خۆراکت تی‌کرد و
هه‌مووی هه‌زم کرد و هه‌رسی کرد..

ئه‌و پێخۆلانه‌ی که له‌ پێگه‌ی ده‌میله‌وه مژیان و چی سود
به‌خشبوو خستیانه‌ خوینته‌وه و چی زیان به‌خش بوو له‌ لاشه‌ت
فرپی دایه‌ ده‌ره‌وه.. هه‌چی هه‌ی ئازایه‌تی تۆ نه‌بوو. تۆ هه‌ر ئاگات
لی نیه‌ و نه‌تزانیه‌و چۆن کاریان کردوه، هه‌مووی هه‌ی خوی
گه‌وره‌یه‌ و پێی به‌خشیوی، بۆیه‌ ده‌بی بلیی (الحمدُ لله) خویه
گیان هه‌رچی سوپاس و ستایشه‌ هه‌مووی هه‌ر لایه‌قی تۆیه‌.
سوپاس و ستایش هه‌ر بۆتۆیه‌ له‌سه‌ر ئه‌و خواردن و خواردنه‌وه
پاک و هه‌لال و به‌تام و چیژه‌ی پێت به‌خشیم، له‌وه‌شدا که به‌
ئاسانی بۆم خورا و به‌بی ئازار له‌ پاشماوه‌ی پزگارم ده‌بی. به‌م
جۆره‌ به‌م (بسم الله) و (الحمدُ لله) یه‌ مروڤ له‌ کیڕ و خۆبه‌زل زانین
پزگاری ده‌بی. خۆت له‌ خه‌لکی به‌ گه‌وره‌تر نازانی، له‌ سنوری خۆت
ناچیه‌ ده‌ره‌وه..

کاتی که ئوتومبیلت لی‌خوری:

سوننه‌ته‌ له‌و کاته‌دا که قاچت ده‌خه‌یه‌ ناو ئوتومبیلکه‌ بلیی
(بسم الله) پاشان که دانیشتی بلیی: (الحمدُ لله) ئه‌مجا بلیی

﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿٢٢١﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٢﴾﴾ الزخرف.

واته: پاك و بيگهردی بۆ ئه و پهروهردگاره‌ی كه ئه‌مه‌ی بۆ ئیمه ژیر بار و موسه‌خه‌ر و پام كردووه كه سواری بیهین و له ماندوویی پێگا بیهین به‌دووریهین. وه به‌دلتیاییه‌وه هه‌موومان بۆلای ئه و خوا گه‌وره و به‌ده‌سه‌لاته ده‌گه‌ریینه‌وه. ئه‌مجا سێ جار ده‌لێی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) وه سێ جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) پاشان ده‌لێی: (سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ) حَدِيثٌ صَحِيحٌ. (صَحِيحُ الْوَابِلِ الصَّيْبِ: ٢٢٢).

په‌نگه‌یه‌كێ بپرسی: باشه‌ چونه‌ ناو ئۆتۆمبیل و لیخۆپینێك ئه‌م هه‌موو دوعا و زیكره‌ی ده‌وێت؟!

ده‌لێین به‌لێ، چونكه‌ هه‌ر مڕۆڤه‌ و به‌چاوی خۆمان ده‌یه‌یه‌یه‌ن كه‌ كاتێ قاجی له‌ زه‌وی بپا و چوارتا به‌یه‌كی له‌ ژیر خۆیدا به‌ینه‌، به‌ تاییه‌ت ئه‌گه‌ر ئۆتۆمبیله‌كه‌ی گرانبه‌ها و ناوازه‌ و تازه‌ مۆدیل بێ. چۆن یاساكانی هاتوچۆ پێشیل ده‌كات و ئازاری هاوڵاتیان ده‌دات و سه‌ره‌نجام پووداوی گه‌وره‌ و دلته‌زێن پووده‌دات و پۆژانه‌ مڕۆڤه‌ ده‌یه‌یه‌ت قوربانی پووداوه‌كانی هاتوچۆ كه‌ هۆكاری هه‌ره‌ سه‌ره‌كی، سه‌ره‌كه‌ش و لوت به‌رزێ و خۆنواندنێ شۆڤیره‌!!

به لئی ئەم ئیسلامه چەند جوانه، ئەم مڕۆڤه چەنده پێویستی به جێبه جێ کردنی سوننه تهکانی پێغه مبهی خوا ههیه ﷺ زیاتر له وهی که پێویستی به ئوتومبیله کهیه. چونکه به بێ ئوتومبیل ده توانی بژی، به لām ئوتومبیل بێ ئه وهی پابه ندی یاسایی و شوکری خوای له سه ر بکه ی و بیری قیامهت هه بێ که نه گه ر به و ئوتومبیلهت هه ر که سی ئازاریده ی، باله چاوی پۆلیسی هاتوچۆ و غه رامه ش پزگارت ببی، له قیامهت و لێپرسینه وهی به رده م خوای که و ره پزگارت نابێ. بۆیه ده لێی: (وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ).

نه گه ر ئەم ئیمانه نه بوو، نه گه ر شۆڤیر له خوا غافل بوو. ئوتومبیل له جیاتی چێژبه خشین به ژیان، ده بیته مه رگ و ژان بۆ ژیان. بۆیه نه گه ر سه یاره یه کی زۆر چاکت پێبوو. به لای که سانیکدا پابوردی که پیاده ن، یان ئوتومبیلی مۆدیل نزم و خراپیان پێیه. یه کسه ر به م زیکر و دوعایانه له خۆت ناگۆڕی و به هی خوای ده زانی نه ک ئازایه تی خۆت.

بۆیه نه گه ر خه ته ره یه کی خۆبه گه و ره زانین به دل و ده رونتا هاتبێ یه کسه ر داوای لێخۆشبوون له خوا ده که ی و ده لێی: (پاک و بێ گه ردی بۆ تۆ ئه ی خوای گه و ره، من سته م له نه فسی خۆم کرد. خه ریکبوو له بیرم بجێته وه که من چیم و چه نده بێ ده سه لām، نه گه ر په حم و لوتفی تۆ نه بێ هه ناسه یه کم پێ نادری. ده ی خوایه گیان لیم خۆشبه، به پاستی هیچ که س ناتوانی له گونا هه کان خۆش

بی. تنها تو نه بی ئه خوی پهره دگان.. بهائی، بهم
 بیرویاوهره، بهم پهره دده جوانه، مرقیکی هیمن و له سه رخو،
 خاکی و خوبه که مگر، به به زهیی و به سود له کومه لگه دا دروست
 ده بی، که زیان هر به مانه مانادار ده بیت.

ئه و کاته ی که هه والیک ی خوشت پیده گات:

کاتی سه رکه وتنیک به ده ست دینی، یه کسه ر یادی خوابکه و
 سوپاسی خوا بکه و کرنوشی سوپاسگوزاری بویه، له به رنه وه ی
 پیغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی پیدانی موژده ی خوش پی، ناوی
 ده کرد، صه حابه کان ده فهرمون: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا آتَاهُ أَمْرٌ
 يَسْرُهُ أَوْ يُسْرَ بِهِ، خَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى). حَسَنٌ،
 أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: (۱۵۷۸) وَصَحِيحُ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ: (۱۱۴۳).

واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتی هه والیک ی خوشی بییستایه، یان
 کاریکی دلخوشکهری بیینایه سوژده ی شوکری بۆ پهره دگاری
 ده برد.

هه روه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتی یه که م تۆبه ره ی میوه ی
 سالی بیینایه، به م شیوه یه یادی خوی ده کرد. هاوه لی
 خوشه ویست (ئه بی هوره یه) ده فهرمووی: خه لکی ئه وه نده
 پیغه مبه ری خویان خوشده ویست، کاتی یه که م تۆبه ره ی میوه یان
 ده بیینی، خویان نه یان ده خوارد به لکو خیرا ده یانبرد پیشکشی

پیغهمبهری خویان دهکرد، پیغهمبهری خواش ﷺ دوعای خیری بۆ دهکردن و لیبی وهردهگرتن و دهیغهموو: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدَنَّا).

واته: خوای پهروهردگار بهرکهت و فهپی خۆت بخهیته ناو بهروبومانهوه، بهرکهت بخهیته شارهکهمانهوه، بهرکهت بخهیته کیشانه و پیتوانهمانهوه (باری ئابوریمان بههیزی و کالای ولاتمان بی نرخ نهبی و پارهمان پواجی ههبی و توشی گرفتی دارایی نهبین).

ئهبی هوپههپه دهفهرمووی: پاش خویندنی ئهم دوعایه: (ثُمَّ يَدْعُوا أَصْغَرَ وَلَدِهِ لَهُ فَيُعْطِيهِ ذَلِكَ الثَّمَرِ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ: (۱۳۷۳).

واته: ئهمجا پیغهمبهری دلسۆز و بهسۆز، سهیری کهسانی دهوروبهری دهکرد که لهو شوینه ئامادهبوون، کۆ له ههمووان تهمنی کهمتر بوايه له منداڵان، بانگی ئهوی دهکرد و ئهو میوهی دهدا به ئهو بیخوات. بهلێ، ههرکات سههرکرده و لیپرسراوی وولات ئاوا له خوای گهره پاراپهوه و ئاوا دلسۆزی میللهت بوو، ئهوهی ژۆر نایاب و تایبهته و تازهیه، نهیخسته بهردهمی خۆی و دهمی منداڵ و خیزانی، بهلکو خسته دهمی منداڵیکی بچکۆلهی میللهتهکهیهوه، ئهوه ئهوکاته خوای گهره ئهو وولات و میللهت و کهله بهختهوهری دونیا و دوا پۆژ دهکات و لهبهلا و مهینهتی

به دوریان ده کات. نه ک وه کو به ناو لیپرسراو و سه رکرده کانی نه مپۆ له قوت و ده می مندالی خه لکی ده گرنه وه، بۆئه وه ی خویان و مندالیان، له چاکترین و جوانترین و نایابترین، خواردن و بهرگ و ئوتومبیل و خانودا بژین.

کاتی عیبادەت و کاری چاکه:

ههروه ها ئه و کاته ی که عیبادەتیکت ئه نجامدا، شه ونویژت کرد، پۆژووی سوننه ت گرت، عومره ت کرد، سه ده قه و خیرت کرد، خیرا یادی خوا بکه، نه وه کو نه فست پیت بلی: ئای تو زۆر به دینی، ئه و خه لکه له چاو تۆدا هه ر عیبادەت ناکه ن، نه خیر، به لکو وه کو پیغه مبه ری پێشه وا ﷺ له خوای گه وره بپاپۆه و بلی: (اللَّهُمَّ مَصْرِفَ الْقُلُوبِ، صَرَّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ). رواه مُسْلِم. واته: ئه ی ئه و خوا به ی که دله کان هه لگێپ و وه رگێپ ده که یه ت، دله کانمان به و به که ره، تاعه ت و به ندایه تی و گوێپایه لی خۆت.

ههروه ها کاتی په وشتیکی جوانت نواند، هه ستت کرد دلێکی میهره بان و زمانیکی راستگو و ده ستیکی پاک و به خشنده و ده رونیکی خاوین و زانستیکی به سودت هه یه و خه لکی لیت پازین یه کسه ر یادی خوا ی گه وره بکه و وه کو پیغه مبه ری خوا ﷺ له خوا بپاپۆه و بلی: (اللَّهُمَّ اهْدِنِي لِحَسَنِ الْإِخْلَاقِ، لَا يَهْدِي

لَا حُسْنَهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفُ سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ). رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

واته: خواجه‌گیان هیدایه‌تم بده‌ی بۆ چاکترین په‌وشت، له‌به‌رئه‌وه‌ی هیچ که‌س ناتوانی پێنمایی و هیدایه‌تم بدات بۆ جوانترین په‌وشت، ته‌نها تق نه‌بی. خواجه‌گیان بمپاریزه و لیم به‌دووری‌گره په‌وشته دزیو و ناشیرینه‌کان. له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌س ناتوانی له‌کرداری ناشیرین و په‌وشتی ناپه‌سه‌ند بماریزی جگه له‌تۆ.

نێتر ئه‌م په‌وشت جوانیه‌ت و پارێزراوێت له‌ په‌وشتی‌کی سوک و ناپه‌سه‌ند، که‌که‌سایه‌تیت ورد بکات. بیخه‌ره پال خوای گه‌وره، مه‌لی من خۆم پۆشنه‌بیرم، کتێبم زۆر خوێندۆته‌وه، دونیام زۆر بینیه‌وه. باش په‌روه‌رده‌که‌راوم، خولی راهێنانی په‌روه‌رده‌یی په‌وشتم بینیه‌وه.. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئه‌مانه‌ گ‌رنگ و باشن، به‌لام کێ هاوکار و یارمه‌تی ده‌رت بوو، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌مانه‌ به‌ده‌ست بێتی؟! ته‌نها (الله)، چونکه زۆر که‌س هه‌یه و بینیه‌وته، ئه‌مانه‌شی هه‌یه و په‌وشتی جوان نیه و لای خه‌ڵکی خۆشه‌ویست نیه، به‌لکو گالته ده‌کری به‌شه‌هاده و بپوانامه‌که‌ی!

راستیه‌کی دره‌وشاوه و حاشا هه‌لنه‌گر

هه‌ر کاتی م‌رو‌ف به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ خوای په‌روه‌ردگاری خۆیدا نێوانی ئاوه‌دان بوو، هه‌موو خێر و خوشیه‌ک و به‌هره و خه‌لاتی‌کی

خۆی ده‌دایه پالّ خوای به‌دیه‌نەر و به‌خشهری خۆشیه‌کان، وه سوپاسی خوای له‌سه‌ر کرد، خوای گه‌وره‌ش ئه‌و مرۆڤه سه‌رفراز ده‌کات، وه خۆشیه‌کانی بۆ زیاد ده‌کات و به‌خۆشی و شادمانی سودیان لێ وه‌رده‌گرێ. به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه، هه‌رکات مرۆڤ له‌ خوا غافل بوو، ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستیدا بوو، ئه‌وه‌ی هه‌یبوو به‌ هی خۆی زانی نه‌ک خه‌لاتی خوا، ئه‌وه‌ با دلنایبی که‌ دره‌نگ یان زوو له‌ ده‌ستی ده‌دا و په‌شیمانی په‌خه‌ی ده‌گرێ و په‌نجه‌ی هه‌سه‌رت ده‌گه‌زێ. ئه‌مه‌ش به‌لێنی خوای گه‌وره‌یه که له‌ قورئاندا فه‌رمووویه‌تی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ (إبراهیم).

واته: په‌روه‌ردگار بپیری داوه: که ئه‌گه‌ر ئێوه سوپاسگوزار بن، ئه‌وه خوای گه‌وره زۆتر و زیاترتان پێ ده‌به‌خشیت، به‌لام ئه‌گه‌ر ناشکۆر و سوپاس نا په‌زێر و به‌دنامه‌ک بن، سه‌پله و پێ نه‌زانن بن، ئه‌وه ئه‌و کات سزا و تۆله‌ی خوا زۆر توند و تیز و سه‌خته... پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَحْرُمُ الرِّزْقَ بِالذُّبِّ يُصِيبُهُ) رواه أحمد.

واته: مرۆڤ به‌هۆی گونا‌ه و تاوانیکه‌وه که ده‌یکا، پزقی که‌م ده‌کا و ده‌بپردی..

➤ به سه راهات

نانی ژیر پیلأوه گانه بخون!!

له ولاتی لوبنان کارگه یه کی دروستکردنی شیرینی، هی پیاویکی
سه رمایه دار ده بیت، که له دوکانیکی بچکوله وه دهستی پیکرد و
دوای نه وهی شیرینی که ی ناوبانگ دهرده کات، ورده ورده گه ورده ی
ده کات تا وه کو ده بیته کارگه یه کی زۆر گه ورده و به ناوبانگ، نه ک هر
له ناو (لوبنان) دا، به لکو له ولاتی ده وره بر و عه ره بییه وه، په یمانی
له گه ل ده به ستن که هه موو پۆژیک له فپۆکه ی باره لگر، چهنده تن
شیرینیان بۆ بنیری.

بیگومان نه م کاره گه ورده کارگه ی گه ورده و ده یان و سه دان
وه سنا و کریکاری ده ویت که کاری تیدا بکه ن. نه م پیاوه بۆ خوی
ته نها سه ره رشتی پیویستی کرپن و کارگه چاککردن و پاره
وه رگرتن و ناردنی له نه ستودایه و، له نوسینگه ی تایبه تی خویدا
داده نیشی و به ده م چا و قاوه خواردنه وه وه چهندين کوپی گهنج و
خاوه ن شه هاده، له خزمه تی جیبه جی کردنی فه رمانه کانیدان..

ئالیره دا کاتی نه وه بوو، نه م سه رمایه داره هه میشه یادی خوا
بکات و وه کو (سوله یمان) پیغه مبه ر - علیه السلام - که
پیغه مبه ریکی ده سه لاتدار و ده وله مه ند و فه رمان جیبه جی کراو
بوو، به لام که نه و ده سه لات و قودره ت و بونه ی به خویه وه بیینی،
نه مه دوعا و دروشمی بوو که ده یفه رموو: ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

لِيَبْتَلُوَنِي ۖ أَشْكُرْ أَمْ أَكْفُرُ ۚ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَّبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿١٣﴾ النمل.

واته: خوايه‌گیان ئەم دەسه‌لات و بون و ده‌وله‌مەندی و قەدر و حورمەت و جێبەجێ کردنی قەسە و فەرمانە، هەر هەمووی فەزڵ و پێزی تۆیە، تاقیم دەکەیتەوێ بۆ ئەوێ دەربکەوێت ئایا سوپاسگوزارم، یان سوپاس ناپەرێز و سەپلەم و خۆم لێگۆراوه، جانی ئەوێ سوپاسگوزارییەت، ئەوێ سودی سوپاسگوزارییەکە ی بۆ خۆی دەگەرێتەوێ، ئەوێش کە سەپلە و پێ نەزان بێت و شوکری خوا نەکات، ئەوێ هەر خۆی زەرەر دەکات. چونکە پەروەردگارم زانیکی بێ نیازه و هەر خۆی پێزدار و بەرپێز و شکۆمەندە..

بەلێ دەبواوە خاوەنی ئەم کارگە گەرە شیرینی، ئاوا یادی پەروەردگاری بەخشەری بکەدایە، بەلام مەژۆ کە لە خوا غافل بوو، زوو لە خۆی دەگۆڕی، پابردووی لە یاد دەچێ کە چۆن بە مەلۆتکەیی هاتە سەر دنیا و خاوەنی هیچ نەبوو، چاوە پێی قومی شیرینی دایکی بوو، کە پێش ئەوێ لە دایک بێی، خۆی پەروەردگار ئەویشی لە مەمکی دایکیدا بۆ ئامادە کردبوو، ئای مەژۆ کە بێر لە کاتی لە دایکبوونی خۆی بکاتەوێ کە چەند بێ دەسه‌لات و دەستەوه‌ستان بوو، تەنانه‌ت بەچکە ی هەموو زیندەوێک لە مەژۆ چالاکترە لە کاتی لە دایکبوونیدا، مامۆستا هەژار، لە بە کوردی

کردنیکى شعریکى (د. عەلى شەرىعەتى)دا، باسى ئەم دیمەنەمان بۆ
دەكات و دەفەر مووی:

پیشتر چی بووی منالی پیر.	پاکشی، داکشی، بیرکەوہ بیر
بە چاۋ بە دل تیک گە یشتن.	ژن و پیاگی پیک گە یشتن
لەناو پزدانیک کران جەم.	دلۆپیک لەو، تنۆکیک لەم
گۆپا ئیسقان و گۆشت و هوون.	تیکە لاۋبوون بۆ تەواو بوون
چاۋە چاۋ بوی تا تۆرەت هات.	تۆ مانگ، تۆ پۆژ و تۆ سەعات
مایتەوہ تا هەلکەوت هەل.	ئەتۆش وەکو جوجیلەى مەل
بەرەو ژین لەمپەرت پەراند.	تۆکلەت شکاند، پەردەت دپاند
بى دەرەتان و پیزتر بووی.	تۆ لە جوجک بى ھیزتر بووی
بۆ دان ئەکوئی پەل و دەندوک.	ئەو دیتە دەر بە جوکە جوک
نەپەل، نەمل، نەگۆر، نەتل.	بەلام تۆ پلە گۆشتى شل
تەوہزەل، نەگریس، سیس و پیس.	چاۋنە پشکوتوو گوی نەبیس
ملچەى لیوت دەهات بۆ شیر.	لەناو بییشکە قەتیس و گیر
دەگریای، دەبنە خۆت دەمیست.	زىقەت دەهات، شیرت دەویست
چوویتەوہ دەقى مندالی.	ئىستا چی لەپاش سەد سالی
دانت نەما، شیرت دەوی.	چاۋ نابینى گوی ناژنەوی
مۆرەغەت زەوی بەرنادا.	یەخسیری لەناو جیگادا
بى ھیز و پیز لەکارکەوتوو.	لەوہ پەزىان ئاغلەب خەوتوو

هەرسى كارت ماوه لە ژيان خواردن و پىنهوه و گريان.
(يەك لە پەناى خال و سيفرى بى برانهوه، و: هەژان).

بەللى ئەمە مرۆڤه سەرەتاي لەدايك بوون و پاشان لە كۆتايى دا
پىربونى، تەنھا چەند سالىكى كەمى گەنجى كە بخوا بەرى پەنجى،
ئيتىر بۆچى لە خوا غافل دەبى و خۆى ناناى؟!

ئەم سەرمايه داره، خاوهن كارە، پۆڭيكيان بۆ بەسەرکردنەوهى
كارگەكەى چووە ناو كارگە و دەستى لە شىرىنيەك دا و سەيرى
دەستى كرێكارىكى دەكرد، تەماشاي كرد هەويەرەكە وەكو پىويست
هەلنەهاتووە و وەكو پۆژان هەميشە بەرھەمەكەى جوان نيه
بىگومان كارى مرۆڤ وايە. هەميشە و بەردەوام لەسەر جۆرێك
نامىننەتەوه و جاروبارى، كەم و كورتى تىدەكەوى. بەلام ئەم
لەخۆگۆراوه، بىرى ئەمانەى نەكردەوه، هەر يەكسەر ئەو هەويەرەى
لەبەر دەستى ئەو كرێكارەدا بوو، هيناي خستى سەر زەويهكە و
بەقاچ چوہ سەرى و بە پىلاوہوه ژىر قاچى دا و هەندى قسەى
ناشرىنى كرد و وتى: ئىستا فىرتان دەكەم هەويەر چۆن
دەشيلدرى!!

يەكى لە كرێكارەكان كە كەسيكى ديندار و خواناس بوو، نرخى
نان و كارى دەزانى، پىى وت: قوربان، بەپىزم، ئاگاداربە، ئەوہ تۆ
چى دەكەى، تۆ پىلاوہكانت، قۆنەرەكانت لە پىدايه، چۆن ئەو

هه‌ویره که سه‌رچاوه‌ی ژيانه، هه‌موومان ئه‌وه ده‌خۆين، خوا پێزی
لێگرتوه، چۆن جه‌نابت به‌ قۆنه‌ره‌وه ده‌چيته سه‌ری، تکایه‌ وا
مه‌که؟!

کابرای خاوه‌ن کارگه‌ وه‌لامی دایه‌وه، به‌لام چ وه‌لامێک؟!
وه‌لامێک زۆر ناشیرین و نابهجیتر له‌ و په‌فتاره‌ی، وتی:

(عَلَى النَّاسِ أَنْ يَأْكُلُوا مِنْ تَحْتِ قَدَمَيَّ!!) له‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه
پێویسته‌ نانی ژێر پێلاوه‌کانی من بخوات!!

خۆت نابینی چ‌ه‌ند که‌س نانی ژێر پێلاوه‌کانی من ده‌خوات؟!
تۆ یه‌کیکی له‌و هه‌زاران کرێکار و خه‌لکه‌ی که‌ نانی ژێر
پێلاوه‌کانی من ده‌خۆن!! بۆیه‌ من بۆم هه‌یه‌ به‌پێلاوه‌وه‌ بچه‌ سه‌ر
نان و هه‌ویر!!

به‌ئێ مڕۆڤ ئه‌گه‌ر له‌ خوا غافل بوو، واده‌زانێ خه‌لکی نانی ژێر
پێی ئه‌و ده‌خوات! نه‌ک ئه‌ویش یه‌کیکه‌ له‌ نان خۆره‌کان و ئه‌م
ده‌سه‌لات و توانا و هه‌بونیه، تاقیکردنه‌وه‌ی خوایه‌ بۆی.

کرێکاره‌کان زۆر دلته‌نگ و خه‌مبار بوون، هه‌ویره‌که‌یان
هه‌لگرتوه‌ و وتیان: خوایه‌ به‌ کرداری ئه‌و ناشکوره‌، له‌ خۆباییه‌،
غه‌زه‌ب له‌ ئێمه‌ش نه‌گری و له‌ پێق و پۆزی بێ به‌شمان نه‌که‌ی.
به‌لام هه‌ر که‌س ناشکوری بکات و له‌ سنوری خۆی ده‌رچی، ده‌بی
په‌روه‌ردگار بیه‌ینیتته‌وه‌ جێگای خۆی.

هه‌ر بۆیه ئهم پیاوه که چوو هه‌له‌وه، هه‌ستی به‌ نازاریکی زۆر
قورس و به‌ئیش ده‌کرد له‌ قاچه‌کانیدا، داوای له‌ ژن و مندال و
خزمه‌تکاری ده‌کرد که بێنه‌ سه‌ر قاچه‌کانی و بۆی بشیلن!! به‌لام
نه‌خێر.. سوودی نه‌بوو!

په‌نای برد بۆ دکتۆر و پشکنینیان بۆکرد، ده‌رکه‌وت که توشی
نه‌خۆشیه‌کی سامناک بوه و پێویسته‌ قاچی بپرێته‌وه!!
سه‌ره‌نجام له‌ داوای دوومانگ له‌ و ناشکوری و به‌دکرداریه‌ی که کردی
هه‌ردوو قاچی بپرێایه‌وه، ئێتر له‌ پووی نه‌ده‌هات به‌بێ قاچ بپووته‌وه
ناو کارگه‌که‌ی و چاوی به‌ چاوی ئه‌و کرێکارانه‌ بکه‌وێته‌وه،
که‌له‌ به‌رچاوی ئه‌وان به‌و قاچانه‌ی چوو سه‌ر هه‌ویره‌که‌ و ده‌یگوت
ده‌بێ خه‌لکی نانی ژێر قاچی من بخۆن. بۆیه‌ بپاری دا و لا‌تی
لوبنان به‌ جێبه‌ی‌لی و ئیستا له‌ (به‌ریتانیا) نیشته‌جێیه‌.

به‌لێ ئه‌ی مرۆڤ چی ده‌که‌ی بیکه‌: (إِعْمَلْ مَا شِئْتَ، وَاعْلَمْ أَنَّ
حِسَابَ اللَّهِ فِي الدُّنْيَا حِسَابٌ تَرْبَوِي، أَمَّا حِسَابُهُ تَعَالَى فِي
الْآخِرَةِ فَهُوَ حِسَابٌ جَزَائِي). چی ده‌که‌ی بیکه‌، به‌لام باش بزانه
لێپرسینه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ له‌ دنیا دا له‌ به‌دکاران لێپرسینه‌وه‌یه‌کی
په‌روه‌رده‌کردنه‌ و به‌ ئاگاهینانه‌وه‌یه‌ تانه‌و مرۆڤه‌، له‌سه‌ر ئه‌و
خرابه‌ و تاوانه‌ی به‌رده‌وام نه‌بێ. به‌لام لێپرسینه‌وه‌ی قیامه‌تی
لێپرسینه‌وه‌ی پاداشت و سزایه‌.

(موسوعة أسماء الله الحسنى، د. محمد راتب النابلسي ج ۲ ص ۲۱۵).

له بهرتهوه ئه ی مروڤ هه رگیز له خوا غافل مه به، هه می شه یاد و زی کیری په روه ردگار ت بکه ..

ئه گه ر خوای گه وره به لوتفی خو ی شتیکی پی به خشی، تو خاوه ن کار بووی، تو لیپرسراو بووی، تو فه رمانت ده رده کرد، تو خاوه نی کارگه یه ک بووی، بازاړیک بووی، ئوتومبیلی کریت هه بوو، شوڤیر به کری ئیشی پی ده کرد، خاوه نی کیلگه و کشتوکال بووی و خه لکی کاریان بو ده کردی. خاوه نی ئاژه ل بووی و خه لکی شوانکاری تو بوون، ئه و کاته زیاتر ئاگادار به و زیاتر یادی خوا بکه و زمانت پرابینه له سهر همد و سه نای خوای گه وره، بلی خوا به گیان سوپاس بو تو ئه و سفره ی کاروکه سابه ته تو پاتخستوه و به هوی منیشه وه که کاره که ت داوه ته دهستی من..

سوپاس بو خوا چوار که سی تریش سودمه ند ده بیّت، هه موومان هه ر نانه خوړی سهر سفره ی په حمه تی توین ئه ی په روه ردگار مان.. ئاگادار به له سنوری خۆت ده رنه چی و له خوا غافل مه به. چونکه ئه وه سهره نجامی غافل بوونه له خوا.

﴿رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾. اللَّهُمَّ آمِينَ.

وانه‌ی چواردهیه‌م :

له‌کاتی خو‌شی و ده‌سه‌ئاتدا،

سو‌پاس‌گوزاری خودابه

- به‌شی دووهم -

وانه‌ی چواردده‌یه‌م

بابه‌ت: له‌کاتی خو‌شی و ده‌سه‌ل‌آتدا، سوپاسگوزاری

خودابه..

- به‌شی دووهم -

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَأَذْكُرُ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾﴾ (الاعراف).

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ). رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: (٦٤٠٧) وَ مُسْلِمٌ: (٧٧٩).

سه‌رچاوهم‌کان:

- (١) ته‌فسیری پامان، م. نه‌حمه‌د کاکه محمود.
- (٢) ته‌فسیری پۆشن، م. بورهان محمد آمین، پێداجوونه‌وه‌ی:
- د. سید أحمد عبدالوهاب.
- (٣) ریاضُ الصَّالِحین به‌ کوردی، وه‌رگێڕانی، م. نوری فارس
- حه‌مه‌خان ب٣، ل١٧، ل٢٠٠.

- (۴) مَوْسَوْعَة غَرَائِبِ الْقِصَص، د. أحمد بن سالم بادويلان.
- (۵) شَرْح رياض الصَّالِحِينَ، الشَّيْخ محمد بن صالح العُثَيْمِين.
- (۶) به ره و نيسلام، ثاينىكى جيهانى، نه دنازيار عثمان ل ۵۴.
- (۷) خود په سهندى، فاتح مه لا رسول شاره ستينى، ل ۲۷.
- (۸) الجامع في الدعاء النَّافِع، صالح بن طه عبدالواحد، ص ۴۸۸.
- (۹) مَوْسَوْعَة نَظَرَة النِّعَم، ج ۵ ص ۱۹۹۷.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

ژياني دونيا شوييني تاقيكردنه وهی مړوفه کانه، پړڅی قیامه تیش، کاتي وه رگرتنه وهی پاداشتی کرده وه کانه، وه کو له قورئاندا به ﴿يَوْمِ الدِّينِ﴾ پړڅی پاداشت و سزا ناوی هاتووه. جا خوی به به زهیی و میهره بان، له پړگهی پیغه مبه ران و کتیبه ئاسمانیه کانی خویه وه، هه میسه و به رده وام مړوفایه تی ئاگادار کردوته وه که له م هۆلی تاقیکردنه وهی ژيانی دونیادا چی بکه ن، سه رفراز ده بن وه به چی گوftar و په فتاریک سه رگه ردان ده بن.

ده توانین بلتین پوخته ی په یامی پیغه مبه ران. سه لامی خوا له هه موویان بی. وه له وه دا کو بیوته وه که نه م مړوفه له خوی خالیقی خوی غافل نه بی. بونه وهش که له خوا غافل نه بی، پیویستی به وه هه یه که هه میسه یاد و زیکی په روه ردگار بکات. وه کو خوی گه وره له قورئاندا ده فهرمووی: ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

﴿الاعراف﴾

واته: ئەي پيغه مبهري خوشه ويستم، وه ئەي هه مو ئيمانداران به گشتي، هه ميشه له دل و دهروني خوتا، به خوشه ويستی و سۆزه وه و به نهيني يادي پهروه رديگارت بکه، له به ره به يانه کان و دهه مو ئيواراندا، هه ولبد هه و کاتانه دا به تايهت و له هه مو کاتيکدا له غافل و بي ئاگايان مبه، ئەوانه ي دليان غافل و دنيا مه ست و چه براني کردون..

بهائی، له قورئاندا خوی گه وره حیکمهت له ناردنی پیغه مبه ران و کتبییه ئاسمانیه کان بۆ مرؤفایه تی، له وه دا کورت ده کاته وه، که ئه م خه لکه له خوا غافل نه بن. چونکه خوی گه وره هینده دادپه روه ره تا وه کو پیغه مبه ر بۆ گه ل و نه ته وه یه ک نه نیڕی و خویان پی نه ناسینی. پاسته وخۆ سزایان نادات. به لکو سزادانیان به هۆی ئه وه وه یه که له دوا ی ناسینی خوا لی غافل بن. وه کو ده فه رموی: ﴿ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَّاهْلُهَا غَافِلُونَ﴾ (الانعام).

واته: حکمت له ناردنی تهو پیغمبر و فروستادانه
له به تهویه چونکه په روه ردگاری تو نه یکردوه به عادهت که
له ناو به ری شار و دیهاته کان بیت به ناحق، له کاتیکا خه لکه که یان
غافل و بی ناگابن و په پامی خویان پی رانه که په ندرابیت.

خوای گه‌وره له قورئاندا باسی هۆکاری چونه دۆزه‌خمان بۆ ده‌کات. که خالی سه‌ره‌کی بریتیه له‌خوا غافل بوون. وه‌کو ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأْنَأُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَتِنَا غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ أَلَنَارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾﴾ یونس.

واته: ئه‌وانه‌ی که به‌ته‌مای ئاماده‌بوون نین له به‌رده‌م دادگای ته‌واو دادی ئیمه‌دا و له لیپرسینه‌وه‌ی ئیمه ناترسن و هه‌ر به ژیا‌نی دنیا پازین و دل‌یان پێ‌وه‌ی خۆش و به‌نده، ئه‌وانه‌ی که به چاری دل‌ناپوانن بۆ ئایه‌ته‌کانی ئیمه له بونه‌وه‌ردا و به دل‌گویستی قورئانه‌که‌ی ئیمه نابن و خۆیا‌نی لی‌گێل ده‌که‌ن. ئانه‌وانه شوینی هه‌سانه‌وه‌یان ناگری دۆزه‌خه، له ده‌ره‌نجامی ئه‌و کار و کرده‌وه و که‌سابه‌ته‌یا‌ندا که له دنیا‌دا ئه‌نجامیان ده‌دا. (ته‌فسیری پۆشن).

پێ‌غه‌مبه‌ری دڵسۆز و پێ‌شه‌وامان ﷺ هه‌موو ژیا‌نی یادی خوا بوو:

وه‌ک خۆی بۆ ئیمه‌ش، بۆ هه‌موو هه‌نگاو و هه‌لو‌بستێ‌کمان، زی‌کر و پارانه‌وه‌یه‌کی دیاری کردووه، که خۆی له ژیا‌نیدا هه‌میشه خویندویه‌تی. یه‌کی له‌و زی‌کرانه ئه‌وه‌یه که‌کاتی سه‌فه‌رت کرد و مال و خیزانت به‌جێ‌هێشت، ئه‌م زی‌کره بکه و ئاوا له خوا بپارێوه که

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ تاوا له‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌پارایه‌وه‌ و ده‌یفه‌رموو:
(اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبَرِّ وَ الثَّقْوَى، وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَ اطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَ الْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَ كَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَ الْأَهْلِ وَ الْوَلَدِ). رواه مُسْنَدُ: (۳۲۷۵) وَ أَحْمَدُ: (۶۳۷۴).

واته: خ‌وایه‌ گیان داوات لێده‌که‌ین له‌م سه‌فه‌ره‌ماندا خێر و چاکه‌ و ته‌قوا و له‌ خ‌وادا ترسانمان به‌ نصیب ب‌فه‌رموو، هه‌روه‌ها کاریکیش که‌ جێگه‌ی په‌زنامه‌ندی تۆ بێ، خ‌وایه‌ گیان ئەم سه‌فه‌ره‌مان بۆ ئاسان ب‌فه‌رموو، وه‌ پێگه‌ی دورمان بۆ نزیک ب‌که‌ره‌وه‌، خ‌وایه‌ هاوپی ته‌واو له‌ سه‌فه‌ردا هه‌ر خۆتی، خۆتیش چاودیری که‌س و کارمانی، په‌روه‌ردگارم په‌نات پێ ده‌گرم، له‌ په‌نج و مه‌ینه‌تی پێگه‌ و بان و سه‌فه‌ر، وه‌ له‌ چ‌وونه‌وه‌ به‌سه‌ر دیمه‌نی خ‌راپ و حالێ ناخۆشی مال و مندال و خێزاند، وه‌ بمانپاریزی له‌وه‌ش که‌ به‌په‌ستی و د‌لته‌نگی له‌م سه‌فه‌ره‌م ب‌گه‌رێمه‌وه‌.

به‌ئێ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که‌ له‌ مال ده‌رده‌چ‌وو ده‌پۆشیت بۆ سه‌فه‌ر، ئەم زیکر و د‌وعایه‌ی ده‌کرد، کاتیکی‌ش ده‌گه‌پایه‌وه‌ له‌سه‌فه‌ره‌که‌ی و ده‌گه‌یشه‌ ماله‌وه‌، هه‌مان زیکی ده‌کرده‌وه‌ و نه‌مه‌شی لێ زیاد ده‌کرد: (آيِبُون تَائِبُون عَابِدُون لِرَبِّنَا

حامدُون). ئەوا به پشت بهستن به خوا دهگه پێینهوه بۆ ماله وه مان، وه له گوناوه کانمان په شیمانین، هه میسه بهندهیی ساغ بۆ خودای پهروهردگارمان دهکەین و له سوپاس و ستایشی درێغی ناکەین. (ریاض الصالحین، به کوردی. ب ۳، ل ۱۷، م. نوری فارس).

باشه سهفه‌ر و چوونه ده‌ره‌وه له مالّ ئەم زیکر و دو‌عا‌یه‌ی ده‌وی؟! به‌ئێ به‌بێ گومان چونکه تۆ چه‌نده پاره‌داریی و ئۆتۆمبێلت باش بێ و له‌سه‌فه‌ردا له هه‌یج‌ت که‌م نه‌بێ. ئەگەر خوا په‌حم‌ت بێ نه‌کات. ئایا ده‌توانی مالّ و مندالت بپاریزی؟!

ئایا ئەگەر خوا به په‌حم‌ی خۆی نه‌تپاریزی کێ هه‌یه بپاریزی له‌وه‌ی که له‌سه‌فه‌ر گه‌پایته‌وه به‌سه‌ر دیمه‌نی خراب و حاڵی ناخۆشی مالّ و مندالتا نه‌یه‌یته‌وه؟! له‌به‌رئەوه‌ی ده‌یان و سه‌دان که‌س پێش تۆ سه‌فه‌ریان کردووه و که گه‌پانه‌وه به‌سه‌ر خه‌م و خه‌فت و له ده‌ستدانی ئازیزان و وێران بوونی مالیاندا هاتنه‌وه، ده‌ی له‌خوا غافل مه‌به و به دلی پر له‌کۆل و به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌ستی نزا بۆلای خۆی گه‌وره، ئاوا له خوا بپاریوه.

دواى سەفەرېك منداڵ و ژنەكەى لە دەستدا!

< بەسەرھات >

ژن و پیاویك ژيانىكى خوش و باشيان هەبوو، هیشتا سالانىكى
 نۆز بەسەر هاوسەرگىرياندا تینەپەرى بوو. چونكە منداڵى
 يەكەميان، كە هەر ئەو منداڵەيان هەبوو، تەمەنى لە دەورى
 (دووسال و نيوادا)بوو، منداڵىكى نۆز عەجول و بزۆز بوو، پۆژىكيان
 پياوھەكە ھاتەوھە مالهەو و بە ژنەكەى وت: ھەر ئیستا پييان
 پاگەياندم كە دەبى بڕۆم بۆ سەفەرېك كە پەيوەندى دارە بە
 كارەكەمەو، وە ماوھى چوار پۆژيان زياترم پيئەچى، لەبەرئەوھە
 تۆش خۆت حازىكە با لەگەڵ منداڵەكەماندا بت گەيەنمە مالى
 باوكت و ئەم ماوھى خۆتان لەوى بن، با لە مالهەو ھەست بە بى
 تاقەتى نەكەن و منيش دلم ئاسودەتر بى..

بەلام ژنەكە مالى و حالى تەپ كەردبوو، بە تەماى شۆردنى مالى
 بوو، وە كۆمەللى جل و بەرگى دانابوو بۆ شتن، بۆيە بە ميئردەكەى
 وت: لەبەرئەوھى تۆ نۆرت پەلەيە و منيش ناتوانم وا بەزويى حازر
 و ئامادەبىم و ئەم جل و بەرگ و مالهەو ئاوا بە تەپى بەجيبهيلم، تۆ
 بڕۆ با دوانەكەوى و دوايى من خۆم تەكسيەك دەگرم، يان تەلەفۆن
 بۆ برايەكم دەكەم بىت بە شوينماندا، ميئردەكەى پەزامەندى نواند و
 خواحافيزى كرد و پۆشت بەرەو سەفەرەكەى.. ژنەكەش چووە
 حەمامەكەوھە و دەستى كرد بە جل شۆرین.

نالهم کاته دا منډاله کهي له ده وروبهري ده هات و ده چو ياري
ده رکړد. به لام ده زانن چي پوويډا؟!

نه وه ي چاوه پوان نه ده کړا نه وه پوويډا، منډاله که ده رگاي
حه مامه کهي له دايکي پتو هدا و کليله کهي له ده روه به ده رگا که وه
بوو، ده گا که ي داخست!!

به م شتو هيه دايکه که له ناو حه مامه که دا گيري خوارد. هيچ
موبایل و نامير يکي په يوه ندي کردني پي نه بوو، تا په يوه ندي به
که س و کاريه وه بکات و بين ده رگاي لي بکه نه وه، مالي باوکي نه م
ثافره ته ش ناگاداري سه فري زاواکيان نه بوون، چونکه پيشتر
به رنامه ي سه فري نه بوو، منډالي به سته زمانيش تواناي کردنه وه ي
ده گا که ي نه بوو، کليله کهي بو با نه ده درا!!

نه م دايکه نه يده زاني چي بکات. چنده هولي دا ده رگا که ي بو
نه کرايه وه، منډاله که ش له م ديوه وه ده گريا.. شو به سه ردا هات.
دايکه که له تاوان هاواري ده کرد و له په نجه رهي حه مامه که وه داوای
هاوکاري ده کرد. به لام نه وه ي کاره ساته کهي قورستر کرد بوو
نه وه بوو که ماله که يان هيچ دراوسيه کي نزیکي وای ليتنه بوو، که
دهنگي نه مي پيښگات. چونکه نه و گه رکه تازه دروست کړا بوو،
مالي نه مان هيشتا ده وروبهري چول بوو!!

نه زانن موصي به تيکي تري نه م گير خوار دنه چي بوو؟! گل و پي
حه مامه که و پار ه وه که کړا بوو چونکه به پوژ ده يان کړانده وه وه

سوچ پلاکه کهش له دهره وه بوو، دایکه که دهستی پی نه ده گه یشت و مندا له کهش نه یده زانی چون هه لی بکات و نه وه چیه !!

بۆیه ته واوی شوینه که سام و هه بیه تیکی قورسی لی نیشتبوو، دایکه که له ژووره وه له تاریکیه دا هاواری ده کرد و مندا له کهشی له بهر هاواری دایکی و تاریکی جیگا که و برسیه تی و تینویه تی ده گریا و ده لایه وه !!

خوی به ده رگا که وه نوساند بوو، تا دهنگی نوسا هه هاواری ده کرد. دایه، دایه، دایه ! دایکی بی چارهش هه ده یگوت: پۆله که م. پۆله که م. پۆله جوانه که م..

ماوه ی سی شه و و پۆژ به م شیوه یه مانه وه، مندا له که ورده ورده له جوله و دهنگ کهوت و له پۆژی چواره مدا له ترسان و له برسان و تینوان مرد و گیانی له دهست داو له بهرده م ده رگا که دا نه و جهسته ناسک و جوانه بیگیان کهوت !!

دایکی جه رگ به برین و دل سوتاو بۆ کۆرپه که ی هه له خوی ده دا و هاواری ده کرد، به لی نه مجا کابرا له سه فه ر گه پرایه وه کللی مه دخه لی پیبوو ده رگا که ی کرده وه و چوه ژووره وه، ژنه که ی که زانی ده رگا کرایه وه هاواریکی کرد. کابرا سه ری سوپما، نه مه کتیه له ماله که ماندا، خو ژن و مندا له که م چون بۆ مالی خه زوورم !! بۆیه به په له به ره و دهنگه که پۆیشت. به لام چی بینی!

خوايه گيان ئەمه راسته دهيبينم؟! تۆ بلی ئه مه خهون نهبی!
 یانی چی ئه وه کوپه تاقانه که مه، ئه وه جگه رگۆشه که مه، وا له وناوه
 که وتوو و گیانی تیا نه ماوه، ئەمه به چی وای لیها توو؟! خیرا
 ده رگای حه مامه که ی کرده وه که به کلیل داخرا بوو. چی بیانی،
 دیمه نیکی زۆر سامناک. ئای ئه وه ژنه که یه تی. ئه وه هاوسه ر و
 هاوژینه که یه تی. ئه وه خانمی ماله که یه تی که نمونه ی جوانی بوو،
 ئای خۆ ئه وه ته وای موی سه ری سپی بووه، ئه وه هه موو پیستی
 ده م و چای خۆی دارنیوه، خۆ ئه وه شیت بووه !!

به ئی منداله که ی له ده ست دا و ژنه که شی برایه خانه ی
 سه ره رشتی نه خوشی ده روونی و شیته کان!!

به ئی ئەمه ئه و (سَوُّ الْمُتَقَلَّبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ) که
 پیغه مبه ری خوا ﷺ فیری کردین په نا بگرین به خوی گه وره له م
 حاله تانه دا کاتی که پۆشتین بۆ سه فه ر، هه روه کو ئەم پیاوه که
 هاته وه، نه ژن ما، نه مندال ما، نه مالی جارانی پر له خوشی و
 خه نده ما. هه مووی ته واو بوو.

(مَوْسُوْعَة غَرَائِبِ الْقِصَص، د. أحمد بن سالم بادويلان).

په نابگرن به خدا له م چوار به لایه:

پیتغه مبه ری خوا ﷺ، صه حابه کان و هه موو ئوممه ته که ی
 ئامۆزگاری کرد، که په نا بگرن به خوی گه وره له وه ی توشی ئه م
 چوار به لایه ببن.. فه رموی: (تَعَوَّذُوا بِاللّٰهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ
 الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ). متفق علیه: بخاری:
 (۶۶۱۶) وَ مُسْلِم: (۶۸۷۷). واته: په نا بگرن به خوی گه وره له مانه و
 بلین:

(۱) (جَهْدُ الْبَلَاءِ) خوابه په نات پیده گرین بمانباریزی له به لای
 برس بپ و توانا پروکین. (شیخ إِبْنِ عُثَيْمِينَ) له شهرحی ئه م
 فه رموده یه دا فه رموویه تی: به لا و نا په حه تی سی جۆره:
 یه که م: به لای جهسته وه کو نه خووشی و په ککه وتنی یه کی له
 ئه دامانی جهسته یان زیاتر.

دوه م: به لای مه عنه وی، وه کو توشبون ی مرؤف به که سیك که
 هه میشه چاودیری کاروکرده وه کانی بکات. وه کو په فیقی خراپ،
 دراوسی دوکانی خراپ، دراوسی مالی خراپ، هاوپی شه ی خراپ. که
 هه میشه بتخاته ژیر چاودیری وه بۆنه وه ی ئه گه ر خراپه یه ک.
 هه له یه کت لی پودا، به هه موو دونیای بگه یه نی و بیکاته باس و
 بابه تی هه موو کۆر و دانیشتنیک. خۆنه گه ر ده یان چاکه شی لی بینی
 بیشاریته وه.

سیهه: به لای دین و ئیمان، ئه ویش به وهی مرۆڤ دل و دهرونی وای لیبێ ئه گهر تووش خیر و خوشی و چاکه بوو، ئه وه زۆر پیتی شادمان و دل ئارام بێ. به لام ئه گهر توشی زهرهه و شکست و نارهههتیهک بوو دهست بکات به ناشکوری و - په نا به خوا - کوفرکردن و دهست هه لگرتن له نوێژ و په خنه گرتن به زمان و به دل له کاری خوای گهره - نَعُوذُ بِاللّٰهِ - که بۆچی خوای گهره ئه مهی توش کردوه.

ههروهکو خوای گهره له قورئاندا باسی ئه و جۆره که سانه دهکات و دهفهرمووی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ (الحج).

واته: هه ندێ له خه لکی ههیه که ته نها له یه ک حاله تدا خوا به رستی دهکات. ئه ویش ئه و کاتهی که دونیا به دلێ ئه و بیته. ئه گهر توشی خیر و خوشی بوو، دلێ پیتی خوشه، ئه گهر ئه و ساله مه پ و مالات و دهغل و دانه و یله کهی به ئاره زووی ئه و بوو، ئه و به خوا پشت ئه ستور و دلنیا ده بێ و ده لێ: ئاینی ئیسلام ئاینیکی زۆر به پیت و پیروژه. خۆ ئه گهر گرفتار بوو، توشی تاقیکردنه وه یه ک هات، به لایه کی توش بوو. سواری سه ری خۆی ده بیته و هه لده گه پیته وه و ئه واته وه سه ر باری خراپی پیشووی

خۆی و سهنگه‌ری خه‌بات ده‌گوازێته‌وه، ئابه‌و هه‌لۆیسته‌ی دنیا و قیامه‌ت له‌ ده‌ست خۆی ده‌دات و زه‌ره‌رمه‌نده له‌ هه‌ردوو جیهاندا. بێگومان ئانه‌وه خه‌ساره‌تمه‌ندییه‌کی پوون و ئاشکرایه.

به‌لێ له‌ به‌رچاوگرته‌ی زیان و قازانج بۆ مال و سامان و بازرگانی ده‌ست ده‌دات، به‌لام بۆ عه‌قیده و ئاییدیالۆژی و خواپه‌رستی هه‌رگیز ده‌ست نادات و ناگونجێت، نابێ له‌ سه‌ر حیسابی قازانج و زیان عه‌قیده وه‌ریگری و خواپه‌رستی بکری..

به‌لێ ده‌بی موسلمان هه‌میشه په‌نا بگری به‌ خوای گه‌وره که بپاریزی له‌ وه‌لا و نا‌په‌هه‌تیانه‌ی که له‌ توانادانین و تاقه‌ت پڕوکیئن له‌ هه‌مووان گه‌وره‌تر به‌لای ئه‌وه‌ی که مڕۆڤ دینداریه‌که‌ی شلوق بی!

(۲) وَدَرَكَ الشَّقَاءُ: خواپه‌ پهنات پێده‌گرم بپاریزی له‌ توشبوونی نه‌گه‌ته‌ی و له‌ یه‌خه‌گرته‌ی چاره‌ په‌شی.. بێگومان چاره‌په‌شی پێچه‌وانه‌ی به‌خته‌وه‌ری و خۆشه‌ختیه‌، به‌ختیاریش سه‌رچاوه‌که‌ی کاروکرده‌وه‌ی چاکه‌. هه‌روه‌کو نه‌گه‌ته‌ی و چاره‌په‌شیش سه‌رچاوه‌که‌ی کاروکرده‌وه‌ی به‌د و خراپه‌، که‌واته‌: ئه‌گه‌ر په‌نات گرت به‌ خوا له‌ به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی یانی خواپه‌ بپاریزی له‌ کاروکرده‌وه‌ی چاره‌په‌شان و نه‌گه‌ت و خراپه‌کاران، بۆئه‌وه‌ی لار و له‌وێر و به‌دبه‌خت نه‌بم.

(۳) وَ سُوْعِ الْقَضَاءِ: خاويه پەنات پىدەگرم بىپارىزى لە چارەنوسى خراب. ئەمەش دوو مانا ھەلدەگرى:

يەكەم: مەۋقە ھەندى جار بە ھەوا و ئارەزوى خۆى كاردەكات و ناگەپىتەو ھە بۆ شەرع و كارى بەپەلە دەكات و ئارامى نىيە و ھەلبەز و دابەزى زۆرە و بەم شىۋەيە توشى دادگا و لىپرسىنەو ھە دەبى و سەرەنجام بەھۆى پەفتارە ناپەسەند و ناپاسايىيەكانى يەو ھە دادگا لە دژى حوكم دەدا و چارەنوسى خراب چاۋەپى دەكات. لىرەدا مەۋقە لە خوا دەپارپىتەو ھە كە بىپارىزى لەكاروكردەو ھەكە كە لەبەردەم دادگا و لىپرسىنەو ھەدا، حوكمى ياسا و داگا لە دژى بى و لىي پزگار نەبى. ھەربۆ نمونە:

جارى واھەيە كەسەك پەقى لە كەسەك ھەلدەستى ھەرخىرا مۇبايلەكەى ھەلدەگرى و كۆمەلى قەسى ناشىرىن و ھەپەشەى لىدان و كوشتنى لى دەكات، لەناكاو ئەم ھەپەشە لىكراۋە دەكوژىت، دادگا بەلگەى قەسەكانى ئەمى لە مۇبايلەكەى ۋەرگرتوۋە، كە ھەپەشەى كوشتنى كىردوۋە، ھەرچەندە ئەمىش ئاگەى لى نەبى و دەستى لەم كوشتنەدا نەبى. بەلام بەھۆى ئەم ھالەتە ھەلچون و لەدەستدانى شىۋازى قەسەكرەنە، دادگا ئەم بە تاوانبار دەناسىنى و لە دژى ئەو حوكم دەدات و چارەنوسى پەش و خراب چاۋەپى دەكات.

دووه م: یان داوا له خوای په روه ردگار ده که ی که له و برپاره ی که خوای گه وره له لایه ن خوځیه وه بۆ چاره نویسی مړوځی نویسیوه و نه می پئی توشی خه م و خه فته و نازار و نارپه حه تی ده بی، داوا له خوا ده که ی که خوایه گیان له و چاره نویسه خراپه بمپاریزه و بۆم بکپړه وه به خیر و خوځی، وه هه موو کار ی بۆ خوا ئاسانه .

(۴) وَ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ: خوایه په نات پیده گرم بمپاریزی له وه ی توشی شتی بېم که دوژمنم پی م خوشحال و شاده کام بی.. جا دوژمن هر نه و که سه نیه که چه کی دژت هه لگرتووه و به ته مایه بتکوژی و له هه ل و ده رفته ده گه پئی. به لکو هر که سی به خوشبه ختی و خوځی و سه رکه وتن و سود و قازانجی تو، خه مبار و دلته نگ بوو. وه به پیچه وانه وه، به نه خوځی و ناخوځی و هه ژاری و قه رزداری و ده ست ته نگ ی و داموای و گرفتاری تو خوشحال بوو، نه وه دوژمنته، با له لای خوځت خو ی به دوست نیشان بدات و به دهم و زمان بلئ: هاو به شی خه متم.. به لام له دل وه، ئوخه ی خوژگه خراپتری لی بقه و مایه، دوعای خراپی بیی بۆ !! جا په نا بگره به خوای گه وره له هه رشتی که دوژمنت پئی خوش بیی.

نه مه چوار شت بوو که پیغه مبه ری پی شه وا و دل سوژمان ئاماژه ی پیکرد، که په نابگرین به خوای گه وره که بمانپاریزی لیان. ده با له خوا بپاریینه وه به ئومیدی خوا ده مانپاریزی. له به رنه وه ی ئیمه

ئه گهر خوای گه وره پارێزگاریمان لێنه کات و به پرهمی خوێ و به په نای خوێ په نامان نه دات هه می شه له مه تر سیداین که له م جو ره به لایانه به خه مان پێ بگری.

دوعایه ك پیغه مبه ر ﷺ وازی لێنه هی ناوه:

عبدالله ی کوپی عومەر (په زای خوا له خوێ و باوکی به پێزی بی) ده فهرمووی: پیغه مبه ری خوا ﷺ هیچ کات وازی له خویندنه وه ی ئه م دوعا و پارانه وه یه نه ده میتنا، له کاتی ئیواران و به یانیاندا ده یخویندن و ده یفهرموو:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، وَأَحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَغْتَالَ مِنْ تَحْتِي) حَدِيثٌ صَحِيحٌ، صَحِيحُ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ: (٤٢٣٩) وَ صَحِيحُ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ: (٣١٢١).

واته: خوای گه وره و میهره بان یا الله لیت ده پارێمه وه و داوات لێ ده که م، که هه رچی خێر و خوشی و سه لامه تی و بێوه یی دنیا و قیامه ته پێم ببه خشی.. خواجه دین و دنیا م سه لامه تی و خوشی و سه رفرازی بی، خواجه داوات لێ ده که م مال و مندال و خیزان و نه وه و باوانم ساغ و سه لامه ت بکه ی و له به لا و ناخوشی و نه خوشی خراپ بیانیاریزی.. خواجه گیان، یا الله داوات لێ ده که م که مال و

سامانم بەره‌که‌تدار بکه‌ی و توشی خێریم و له شکست و زهره‌ر بمپاریزی.. خوايه حه‌يا و حورمه‌تم داپۆشی و که‌م و کوپیم بۆ په‌رده‌پۆش بکه‌ی و ئابوو که‌رامه‌تم سه‌لامه‌ت بکه‌ی.. خوايه هه‌موو ترسه‌کانم لێ به‌ دوور بگري و ئەمین و بێوه‌یم بکه‌ی.. خوايه بمپاریزی له‌ به‌رده‌مم و له‌ دواوه‌م و له‌لای راست و له‌لای چه‌پم و له‌سه‌رومه‌وه، په‌نات پێده‌گرم له‌وه‌ی که‌ زه‌وی له‌ ژێر قاچمدا پۆبجی..

سه‌رنجیك: پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ويستمان له‌ دواکه‌یدا فه‌رمووی: (وَ آمِنْ رَوْعَاتِي) خوايه ترسه‌کانم له‌سه‌ر لابه‌ری، ترسی نه‌خۆشی، ترسی هه‌ژاری، ترسی موحتاجی ده‌ستی خه‌لکی، ترسی به‌لای لابه‌لا، ترسی مندالی خراپ، ترسی هاوسه‌ری خراپ، ترسی دراوسێی خراپ، ترسی هاوپی بێ وه‌فا، ترسی بازاری پر غه‌ش و ته‌زویر، ترسی سیاسیه‌ درۆزنه‌کان.. ترسی ئه‌و نه‌خۆشیانه‌ی کت و پر توشی مۆڤ ده‌بن و پێشتر ناویشیان نه‌بیستراوه‌.

به‌سه‌ره‌اتیك: کابرایه‌ك توشی نه‌خۆشی چاو بوو، که‌ موو له‌ چاوی ده‌هات، چاویکی کوژی‌بوو!! بۆنه‌وه‌ی چاوه‌که‌ی تریشی له‌ده‌ست نه‌دات، به‌رده‌وام سه‌ردانی ئەلمانیای ده‌کرد بۆ عیلاج، ئەم جوړه‌ نه‌خۆشییه‌ی ئەم پیاوه‌، له‌ پێنج ملیۆن که‌سدا، یه‌ك

كەس توشى دەبىت! . (بەرەو ئىسلام، ئاينىكى جىھانى، ئەندازىار عثمان ل ۵۴ - ۵۵).

بەلى نەخۇشى واھىيە زۆر دەگمەنە و خەلكانىك دەبىنن توشى بوو، ئەو فەزلى خوايە ئىمەى پاراستو. بەندە (نوسەرى ئەم كىتەبە). لە تەكسىدا بووم، لە شارۆچكەى پىرەمەگرونەو دەچوم بۆ سلىمانى، مانگى يەكى سالى (۲۰۱۲) بوو، پۇژىكى زۆر سارد و سەرما بوو، گەنجىك بەو سەرمايە ناو بەناو جامى ئوتومبىلەكەى دىنايە خوارەو و دەستى دەبردە دەرەو، لىمان پىرسى: بۇچى بەم سەرمايە وادەكەى؟!

وتى: سەيرى دەستم بگەن بەم سەرمايە چۆن عەرەقى پىدا دىتە خوارەو، شۆفىرەكە كلىنسى زۆرى دايە دەستى پى بسى. بەلام ھەر فرىاي نەدەكەوت. دەىگوت: پۇژى چەند جارى ئەم عەرەقە لە دەستم دىتە دەرەو و عەرەقىكى زۆر ساردە، ھەتا دەستم بە ئاوەشۆم، عەرەقەكە ناوەستى. زۆر پىوھى ناپەحەت بوو، دەىگوت: زىانم لى تال بوو، ھەرەھا وتى: دايكىشم وەكو من ئاوا عەرەق لە دەستى دىتە خوارەو !!

زانباريەك: سُبْحَانَ اللَّهِ ھەموو جەستە عەرەق دەرەدات تەنھائەم شوپنا نەبى:

(۱) گۆى مەمكى ئافرەت: بۆئەوھى مندالى شىرەخۆرە، ئەو سوپىرى و عەرەقى سەرگۆى مەمكى دايكى نەمژى.

(٢) پښتی برژانگ له چاودا، بۆنه‌وه‌ی عه‌ره‌ق نه‌چیتته چاوه‌وه.

(٣) هه‌ردوو لیۆ، ئه‌ینا ده‌بوايه هه‌میشه لیۆمان بسپریایه، تا به عه‌ره‌قه سپی نه‌بی!

(٤) ئه‌ندامی زاوژنی نیرو می. عه‌ره‌ق ناکه‌نه‌وه.

(٥) زمان. ئه‌گه‌ر زمان عه‌ره‌قی بکردایه‌ته‌وه. هه‌میشه تامی سوپیری له ده‌مماندا ده‌بوو، وه ده‌ممان بۆنی ناخۆشی لیده‌هات. بۆیه هه‌میشه یادی خوا بکه و سوپاسی بکه و له خوا غافل مه‌به.

پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له دوعاکانیدا به‌م شیوه‌یه له‌خوای گه‌وره ده‌پاراپیه‌وه و ئیمه‌ی ئوممه‌تیشی فێرکرد که ئاوا له‌خوای خۆمان بپارێینه‌وه، ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَلَا أَقْلٌ مِنْ ذَلِكَ). خواجه‌گیان بۆ چاوتروکانیک و که‌متر له‌چاوتروکانیک نه‌مسپێری به‌خۆم. چونکه له‌و ماوه‌هه‌ره که‌مه‌شدا ناتوانم به‌که‌لکی خۆم بپیم و فریاری خۆم بکه‌وم، به‌لای زۆر جوان و راستت فه‌رموو ئه‌ی پښغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان، به‌پراستی ئه‌گه‌ر بۆ که‌متر له‌چاوتروکانیک لوتف و په‌حمه‌ت و چاودێری خوای په‌روه‌ردگارمان له‌گه‌ڵ نه‌بی تیاده‌چین و سه‌رگه‌ردان ده‌بین.. ژيانمان ده‌بی‌ت به‌ ژان و تیاچوون و له‌ناوچوون.

چالاکی زیاتری ئەندامیکی لەشی.. بوه هۆی مردنی!

(بەسەرھات)

با گوێ بگرین بۆ مامۆستای زانکۆ و بانگخوازی بەناویانگی
سوری (د. محمد راتب نابلسی) که له کتێبه ناوازه کهیدا (موسوعة
أسماء الله الحُسنى ج ١ ص ١٧٣) دا، ئەم بەسەرھاته مان بۆ
دهگێڕێتهوه و دهفهرمووی:

گەنجیک، لاویکی خوش پیکه وتووی، بالابه ززی، پێک و پێکی
زیرهک، که خویندکاری قوناغی چواری کۆلێژی پزشکی بوو، له
زیرهکترین خویندکارانی بهشهکهی بوو، له ههمووشیان جهستهی
ساغ و تهن دروستتر بوو، له ههموویان نهرم و نیاوتر و له سهرخۆتر
بوو، پۆژتکیان کتوپر له ناکاو له ناو پۆلدا ههستی کرد جهستهی
گهرم داهاات و بێ هیزی و بێ تاقهتی پووی تیکرد، بهره بهره
لهشی بێ هیز و بێ توانا دهبوو، دهم و چاوی زهرده لگهرا.. ئیتر
چوو بۆلای پزشکی و دهستی کرد به پشکنینی خوین و چهوری و
فشاری خوین و ئەمانه..

دکتۆری یهکه م پێی وت: به پێی شیکاری نهخۆشیهکهت بێ،
توشی کهم خوینی بویت، بهلێ بهوه قهناعهتی نهکرد، ناخر
گەنجیک له ههپهتهی لایهتهی و چوست و چالاکی دا و، له خیزانیکی
دهوله مهند و خوشخۆر و خوشحال بهچی توشی کهم خوینی
دهبی؟! بۆیه چووه لای پزشکی دووهم و ئهویش کۆمهلی

پشکینینی بۆ نویسی و، سەرەنجام گەیشتنه ئه و نه نجامه ی که له
سپێدا چالاکی زیاد له پێویست ههیه و بۆته هۆی ئه م بۆ هیزی و
لاوازیه ی!!

بهائی سپلّ وهكو كارگه يه كي يه ده كي (احتياط) وايه له له شدا
 بۆ دروست كردنى خپۆكه ي خوین، وه هه روه ها گوړستانى كيشه بۆ
 ئه و خپۆكانه ي كه ده مرن چونكه له ته نها يه ك چركه دا له ناو
 جه سته ي مړوڤدا (دوو مليوّن و نيوو) خپۆكه ي خوین ده مريت!!
 جا ئه م خپۆكانه كه ده مرن، ده گوازيڼه وه بۆ گوړستانى سپلّ،
 ئه مجا له ناو سپلّدا و به پڼگايه كي ئابوريانه ئه م خپۆكه مردوانه
 ده شكين و ده پوخين و ده گه پڼه وه بۆ ئه صلى پيڅه اتنى
 سه ره تابان!!

(چۆن مۆڭدۇلە خاك دروست بوۋە و كە مرد دەبىتتەۋە بەخاك و خۆل). ئەو خەۋكەنەي خوينىش لە قەبرەستانى سېلدە، ئاۋا دەبنەۋە بە ئەو پىكەتەي كە يەكەم جار لىي دروست بوۋن. كە برىتتە لە: (ئاسن و ھىمۆگلوبىن) ئاسنەكە يەكسەر دەچىتتەۋە بۆ كارگەي خەۋكە سورەكانى خوين كە لەئاۋ مۆخى ئىسقاندەيە، بۆنەۋەي جارىكى تر بىتتەۋە بە خەۋكەي سورى خوين، ھەروەھا ھىمۆگلوبىنەكەش دەچىتتەۋە بۆ جگەر بۆنەۋەي زەرداۋى زراۋى لى دروست سىتتەۋە!

(بۆ زانیاری: ئەگەر مۆڤتیک (۷۰) سال بڑی، مۆخی ناو ئیسقانەکانی لاشەى ئەو ئادەمیزادە هیئەندەى قورسایى (۶۵۰) کلغم خرۆکەى سور و (۱۰۰۰) کلغم (یەك تەن) خرۆکەى سېى دروست دەکەن!! ئەمە لەکاتیکیدا کیشی هەموو مۆخی ناو ئیسقانەکانی ناو لاشەى مۆڤ یەكسانە بە (۲۶۰۰) غرام!! وه بزانی! هەموو خرۆکەى سوری ناو خوینی ئادەمیزاد (دوو سەد و حەفتا ملیۆن) وردیلەى هیمۆگلوبینی تیدایە)..

بەلێ دەچینەوه لای باسەكەمان و داهاووێ ئەم كۆرە گەنجە، پارچەیهك لە سېلی ئەم گەنجەیان بۆ پشکنین نارد بۆ یەكێ لە ولاتە پێشكەوتووەکانی خۆرئاوا، دواى پشکنینی زۆر ورد، ئەمە ئەنجامی راپۆرتی پزیشکی بوو:

(ئەم سېلە سیستمی کاری تێكچوو و زیاد لەوهی بۆی دانراوه كار دەكات و ئەو خرۆكە سورانهى كه مردوون وەریان دەگرێ و شیان دەكاتەوه بۆ پێكهاته سەرەتاییەکانی خۆیان كه ئەمە ئیشی خۆیەتی و زۆر باشە، بەلام ئەم سېلە ئەوەندە چالاک كار دەكات كه: خرۆكە سورەکانی خوین كه تازه دروست دەبن، ئەوانیش بۆلای خۆی پادەكیشی و دەیانمریئى و شیان دەكاتەوه!! ئیتر بەهۆی ئەم كارەى سېلەوه كه ئیشی ئەو نیه و بە زیادە چالاکی خۆی دەيكات، ناھێلێ خرۆكە سورەكه سوپی ژيانى تەواو بكات و بمړی و بە مردوویی بێ بۆ سېل، سېلەكه خۆی دەیمريئى و شى

ده کاته وه، نه مهش ده بیته هۆکاری ئه وهی که هه میسه ئه م کوپه
که نجه خوینی که م بی و توشی که م خوینی بیی!!

به ئی هه رچی ده رمان و چاره سه ره به بو کردیان، به لام
نه یانته وانی ئه م سپله به خه نه وه دۆخی ئاسایی خۆی و سه ره نجام
دوای ماوه یه ک پیی مرد!!

ئایا غهیری - الله - سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى - کئی هه یه بته وانی بۆ که متر
له چاوتر وکانی ئاگاداری سپلت بی و نه هیلتی له و کاره ی بۆی
دیاریکراوه زیاتر کار بکات؟! هیه که س! ده ی که ئاوا به هیز و
به گوپی، که نجی، زیره کی، به توانای، لاشه ت به هیزه، هی خۆته،
یا هی لوتف و که ره می خوایه؟ بیگومان هی خوایه، بۆیه هه میسه
زیکر و یادی خوا بکه و هه رگیز له خوا غافل مه به.

پێغه مبهری خوا ﷺ: کاتی له نوێژ سه لامی ده دایه وه
ده یفه رموو (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) هیه شتی نیه و هیه په رستراوی نیه
شایه نی په رستن بی، ته نها زاتی - الله - نه بی، خودای پاست و
دروست ته نها - الله - یه، خوایه کی تاك و ته نها و بی شه ریکه،
مولك و دارایی و ده سه لات و پاشایی و سوپاس و ستایش هه مووی
هه ر بۆنه وه، وه ئه و خوایه کی ئه و تۆیه که ده ستی ده پوات به سه ر
هه موو شتیكا و توانای هه موو شتیکی هه یه. ئه مجا ده یفه رموو:

(اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ دَا
الْجَدُّ مِنْكَ الْجَدُّ). ئەى پەرەردگارم، (يا الله) هەرچی تۆ بیدەیت
بە کەسى تر نابەردی، هەرچیش تۆ نەیدەیت بە کەسى تر نادریت.
دارایی و دارا و دەستداری دەستدار، هیچ دادیکیان نادا لەلای تۆ،
ئەوێ بە دادیان دەخوا چاودیری تۆیە و کاری باشی خۆیان.
(متفق عليه: بخاري: (۸۴۴) وَمُسْلِم: (۵۹۳)).

کۆتایی ئەم باسەمان بە شیعریکی شاعیری گەورەى کورد

(پیرەمیژد) دینین کە دەفەرمووی:

خوايه ئەم دڵە مێزێکی بەرئ
کە غەم لەناو خۆی بکاتە دەرئ.

من خۆم نازانم چی بۆمن چاکە
تۆ بە مەیلی خۆت دڵم ئاواکە.

پایەى تۆ ناسین ئەگەر دەرکەوئ
نێتر کئ دنیا و دیناری دەوئ.

من کە دیوانەى تۆبم بە تەنیا
شەقێک هەلئە دەم لە هەردوو دنیا.

دلم ھەمىشە يادى تۆ دەکا
 گيان لە پىي تۆدا جست و جۆئەکا.
 لەم خۆشيانەدا ئەگەر بى و بمرم
 بۆنى تۆى لى دى گياکەى سەر قەبرم.
 بەهەشت مەدح ئەکەن بەناو و داوى
 من لىقاي خوام بى بەهەشتم ناوى.
 عاشق کە بە پاست دەستى لە گيان شت
 پەکى سەيران و گەپانى خۆى خست.
 ديارە کە يارى ئەو وەفایەى دى
 کامى ويسالى بۆ دىنیتە دى.
 خواپە ئەيزانى کە من تۆم دەوى
 مەعشوق چ پاپەى بە تۆ ئەکەوى.
 خواپە نامەوى تاعەتم زۆربى
 نەوہکا نەفسم بەوہ مەغرور بى.
 خۆم بە گوناھکار ئەدەمە قەلەم
 تۆ خۆت فەرموتە حەز لە عەفووەکەم.

وانه‌ی پانزه‌یه‌م :

له‌خوا غافل مه‌به و سوپاسی

خه‌لّاتی ژیریت بکه و

به‌سوژبه به‌رام‌به‌ر شیته‌کان

وانهی پانزدهم

بابهت: له خوا غافل مه به و سوپاسی خه لاتنی عه قل و
ژیریت بکه و به سوژبه بهرام بهر شیته کان

—————

﴿ قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بِكُمْ عُمِّي فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (البقرة: ١٧٩)

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ، عَنْ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنْ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَعَنْ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ). رواه الترمذي: (١٤٢٣) وقال عنه: حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

سه رچاوه کان:

- (۱) گۆفاری پزیشک و خیزان، ژماره: ۲، ل ۳.
- (۲) بهخته وهر بژی، د. محمد العریفی، و: هیمن محمد علی، ل ۲۳۵.
- (۳) پۆژنامه ی (باسک) ژماره: ۵۰۹، ل ۴.
- (۴) ئاو و ئاور، هیمن خورشید، ل ۲۱۵.

- (۵) به ره و به هشت، نه دازیار عثمان، ل ۹۹.
- (۶) ناله‌ی ده‌رون، شیخ محمدی خال، ل ۱۵۰.
- (۷) پایزه برا، مه لا نه حمه‌دی شهریه، ب ۱، ل ۳۱.
- (۸) رقائق العریفی، د. محمد عبدالرحمن العریفی، ص ۱۳.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ
عَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ:

یه کتیک له خه لاتنه هه ره گه وره کان که خوای په روه ردگارمان پیی
به خشیوین، بریتیه له خه لاتنی عه قلّ و ژیری، به م عه قلّ و هوشه،
به م فکره ساغ و سه لیمه، نیمه چاکه و خراپه، پښکای پاست و
چه وت، شه و پوژ، پاک و خاوینی له گه ل پسی و چه پهلّی له یه کتر
جیاده که ینه وه، نینسان کاتی قدر و نرخنی نه م خه لاتنه گه وره و
گرانبه هایه ده زانی، کاتیک که شیتیک ده بیینی، که خه لکی پییان
ده لّین نه مه شیتنه و عه قلّی له ده ست داوه..

نه گهر مروفی مسولمان له حالّی نه و شیتنه ورد بیتنه وه، له
جیاتی گالته به و شیتنه بکات، یان بیه وی کاتی پی به سر به ری،
ده بی به خویدا بچیتنه وه بلّی: خواجه گیان سوپاسی تو ده که م، نای
چ خه لاتنکی گه وره ت به من به خشیوه، که خاوه نی عه قلّ و هوشی
ته واوم.. که سی واهیه شیت نیه، ته نها که می عه قلّی نزمه و
گیلۆکه یه، ته ماشای ده که ی کومه لّیک شتی لی ده شیوی، نه زانی
نه گهر یه ک تو ز یاده وهری (زاکیره) ت تیک بچی، زوربه ی پابردوی
ژیانت بیرده چیتنه وه و وه کو مندالی دوو سی سالت لی دیتنه وه!
که سهیری حالّی نه و که سانه ده که ی، له گه ل دوعای خیر بویان و
حورمهت و پیزگرتن و خرمهت و پینمایی کردنیان، هه ستیش به وه

دەکە ی که پەرورەدگار چ پەرحمەتییکی لەگەڵ ئیمەدا نواندووە، که ئەم عەقل و ژیریە ی پێ بەخشیویین..

عەقل و ژیری چەندە بە نرخ و بەرزە، خوای گەرەش لەناو بەنرخترین و بەرزترین شویینی جەستە و لاشە ی مەرۆفدا دایناووە، که مێشکە و لە کاسە ی سەردایە، ئەم عەقل و ژیریە لە سورژدەدا، لە نوێژدا نزم دەکریتەووە و دەخریتە سەر زەوی، یەعنی خواپەگیان.. سوپاست دەکەم لەسەر خەلاتی عەقل و ژیری و ئەوا سەری سوپاسگوزاریم بۆ تۆ خستە سەر زەوی.

هەرۆهە بەو سورژدەیهشت ئەو دەلێی بە زمانی حال. که ئە ی پەرورەدگار ملکه چی شەریعەتەکە ی تۆم و لێی لانادەم و عەقل و ژیریەکەم که خەلات و بەخششی تۆیە، ناخەمە پێش شەریعەت و بەرنامەکەتەووە و تەسلیم و ملکه چی ئەمرو فەرمانەکانی تۆم.

۱۰ راستی سەرنج پراکیش سەبارەت بە مێشکی مەرۆف:

مێشکی مەرۆف و زانیینی ئالۆزیەکانی، که ئالۆزیەکی تایبەتیان هەیه، بەردەوام جینگای سەرنجی مەرۆف بوو و بەردەوام مەرۆف نمونەیهکی بایەخدار بوو بۆ لیکۆلێنەووە و چەندین بابەت سەبارەت بە مەرۆف بە شاراوەیی و نەزانراوی ماووەتەووە، لەم بابەتەدا باس لە (دە) راستی سەرنج پراکیش سەبارەت بە مێشکی مەرۆف دەکەین،

تاوه کو بتوانین تیروانینیکی باشرمان سه بارهت به گرنگترین ئەندامی جهستهی خۆمان هه بیئت. که میشکمانه.

راستی یه کهم: بری زۆری کیش و قورسای میشک له ئاو پێک هاتوه و به شه به ستوو (رهق) هکهی به گشتی له چهورییه. زۆری خه لکی پێیان وایه که میشک به گشتی به ستوه، به لام ئەوانه هه لهن، چونکه پێژهی (۷۵٪) میشک تاوه و به شه به ستوه کهی که له جنسی چهوریه، نزیکهی (۱۰٪ یان ۱۲٪) یه و، ئەوهی که دهمینیته وه له جنسی پرۆتین، هایدروکاربۆن و خوییه.

راستی دووهم: ۱۶۰ ههزار کلیۆمهتر دهماری خوین له میشکدا ههیه، ئەمهش مانای وایه که ئەگەر هه موو دهماره خویننهکانی میشک له پێکی یهک دابنریت ئەوا دهتوانین چوار جار به دەوری گۆی زهویدا بیپێچین، یان ههسارهی مانگ له پێگای دهماری خوینی میشکی دوو که سه وه به گۆی زهوی بگهیهنین!!

راستی سێهههه: میشکی مرۆف نزیکهی (۱۰ بۆ ۲۳) وات کارهبا به رههه دهمینیت، ئەم بره کارهبا یه بۆ پووناک کردنه وهی دوو گلۆپ به سه و به شیکی زۆری ئەم هیزه به رههه هاتوه به کاردیت بۆ په یوهندی میشک له گه ل ئەندامهکانی تر!!

راستى چۈرەم: بەكارھېتان و خواردىنى تەندروست ھۆش و زىرەكى زىاد دەكات، بە پىي لىكۆلىنەۋەيەك كە پىكخراۋىك لە نيۆرك ئەنجامى داۋە، ئەگەر لە ژەمى ناننى نيۋەپۇ خواردىنىك بخۇن كە ھېچ ماددەيەكى پارىزەر (حافظە) لەو خۇراكەدا نەبىت - خواردىنىكى تازەبى و لە قىتو نەنرابى، ئەۋا لە (۱۴٪) لە تىستى زىرەكى (IQ) نمرى باشتەر دەھىنەت، ئەمە دۆزىنەۋەيەكى زۆر بەرچاۋە و ئەۋەشمان نىشان دەدات كە كاركردىنى مېشك بە توندى پەيۋەندى بە خواردىن و خواردنەۋەۋە ھەيە.

راستى پىنچەم: بىر لە ھەرشىتىك بگەينەۋە، يەك پەيۋەندى (عَصَبِي) - الخَلَايا العَصَبِيَّة - لە مېشكدا دروست دەبىت. مېشك لەگەل تىپەپىۋونى كات دەگۆرپىت و ئەگەر بىر لە بابەتتىكى نۆي بگەينەۋە، دلتىابىن لە مېشكدا بەھەمان بىر پەيۋەندى عەصەبى نۆي دروست دەبىت.

راستى شەشەم: كەسىكى ئاساى پۇژانە (۷۰ ھەزار) بىركردەۋە ئەنجام دەدات، بۆيە مۇۋ ھەمىشە لە بىركردەۋەدايە و بەگۇرپانكارى لەو بىركردەۋانە دەتوانى بە تەۋاۋى مېشكى بگۇرپى.

راستى ھەۋتەم: پىكەنن پىۋسەيەكى ئالۆزە و پىنچ بەشى مېشك بەكاردينەت، پىكەنن بابەتتىكى پىكەننارنى نە، چونكە بۇ ئەم پىۋسەيە چەند بەشىكى زۆرى مېشك بەكار دەھىنەت.

پىكەن بۇ چالاک كىردى مېشك زۆر كاريگەرە و لەكاتى پىكەنيدا ماددى كىمىيى بەھىزكەر لە لەشدا ئازاد دەيىت. لىكۆلېنەوكان دەرى دەخەن كە پىكەن بۇ ماوەى چەند دەقەيەك لە ھەر پۇژىكدا دەيىتە ھۆى باشبونى دۆخى دەرونى، زيادبونى ھەستىكردن بە خوشبەختى و زياد بونى داھىنانى مېشك دەيىت.

راستى ھەشتەم: كارى ئالۆز دەيىتە ھۆى گۇرپانكارى خىرا لە مېشكدا، فېربوون و ئەنجامدانى كارى نوئ و ئالۆز و قورس كاردانەوھى ئىجابى لەسەر مېشكى مۇؤ ھەيە و دەيىتە ھۆى گەشەكردنى بەشىكى تاييەت لە مېشكدا.

راستى نۆھەم: مېشك بە ھىچ شىوھەك تواناى ھەستىكردن بە ئازارى نىە، مېشك تواناى ئەوھى نىە ئازارى ناو مېشك ھەست پى بىكات و تەنھا دەتوانىت ھەست بە ئازارى شوپنەكانى تىرى لەش بىكات و پى بىكات. لە راستىدا ھىچ وەرگىكى ئازار لە مېشكدا نىە!!

راستى دەيەم: بەرزى مېشكى مۇؤ (۳-۹) ساننىمەترە، مېشك لەوھى كە خەلك بىرى لىدەكەنەوھە بچوكتەرە، ئەندازەى مېشك (۱۶) ساننىمەتر - ۱۴ سم - ۹/۳ سم) و كىشى (۱/۳) كىلوگرامە و ھەر لەم (۱/۳) كىلوگرامە (دوو سەد) مىيۇن خانەى عىبى (نرۇن) بونى ھەيە. (گۇفارى: پىزىشك و خىزان، ۵: ۲، ل ۳).

جۆرەكانى نەخۇشى عەقل:

بەلى خاى گەرە ھەندىك لە بەندەكانى تاقىدەكاتەو ە ھەيە
بۆ ماوہىەك ئەم عەقل و ژىرىيە لى وەردەگرىتەو ە پاشان چاك
دەبىتەو، ھەيشە تامردن بەو شىوہىە دەمىننيتەو. شىتى لاي
زانايانى پزىشكى دەرونى، ھەروەكو نەخۇشى ئەندامەكانى تىرى
لاشە وايە، بەلام ئەم توشى خەلەل لە مىشكدە بوو..

جۆرى يەگەم: ئەوہىە ھەر كە لەدايك دەبى ئەم خەلەلەي لە
مىشكدە ھەيە و ئىتر ھەتا دەمرى چاك نابىتەو، وە ھەموو
كاتەكانى ژيانى وەكو يەكە و ماوہىەكى نىە كە بە ژىرى تەواو قسە
و پەفتار بنوئى. ئەمە لەلاى شەرەزانان (الفقهاء) وا بىرپاردراوہ،
ئەگەر كەسى بۆ ماوہى يەك مانگ لەسەر يەك ھەموو قسە و
گوفتارىكى ناپىك بوو، وە شىتەنە بوو، ئەوہ بە شىتى ئەصل
ناودەبرى و شىتى بەردەوامە.

جۆرى دووہم: شىتى ئەوہىە كە مۇفەكە بە عەقل و ژىرىەكى
تەواوہ لەدايك بوو، بەلام دواى ماوہىەك بە ھۆى بارودۇخىكى
تايبەتى ژيانەوہ كە ناپەحەتى زۆر و مەينەتى گەرەى تىدا
بىنىوہ. وەكو: لەدەستدانى خۇشەويستانى لە كىتوپ و پوودارى
چاوہپوان نەكراودا، ياخود توش بوون بە زەرەرى مالى گەرە كە
ھەموو سەرمايەكەي لە دەست بدات.. لە ئەنجامى زۆر بىركردنەوہ

له م کاره ساتانه مرؤف هه ندی جار عه قلی له دهست ده دات و په فتاری نه گونجاو نه نجام ده دات. ئه م جۆره یان مه رج نیه به هه میشه یی ئاوا بی. به لکو هه ندی جار زۆر بارودۆخی تیک ده چی و کاره کانی و قسه کانی دورن له عه قل و ژیرییه وه، هه ندی جاریش چاک ده بی و پاش ماوه یه ک دیسان دهست پیده کاته وه و، ده بی زۆر به وردی ئاگاداری ئه م که سانه بکری که له کانی تیکچوونی بارودۆخیان، توشی ئه نجام دانی کاری نه خوازا و دلته زین نه بن.

ئه م جۆره که سانه له کوردستانی خۆماندا هه ن. وه کو ئه وانیه که به له ده ستدانی باوک و دایک و بنه ماله یان له کاره ساتی ئه نفالدا، ته نها خۆی ماوه و به ته نها ده ژی و ئازیزی کتوپر به و سته مه که و ره که فیرعه ون نه یکردوه، له ناوبران و شه هیدکران و زینده به چالکران. یان ئه وانیه له کاره ساتی کیمیا بارانی هه له بجه و ناوچه کانی تری کوردستاندا له چه ند چرکه و خوله کی کدا ئه و هه موو خۆشه ویسته یان له ده ستدا.

یاخود خۆیان ئه و چه که کیمیاویه یان هه لمژیوه. به لام به ریژه یه کی که م یان زوو چاره سه رکران دوا ی ئه و هه موو سا له هیشتا له به هاراند، وه ختی هه لمژینی کیمیا ییه که، بارودۆخی ده رو نیان تیک ده چی و پاش ماوه یه ک چاک ده بنه وه. یاخود هه یه خویندکاری زانکو بووه، به لام له کاره ساتی هه له بجه ی شه هیده وه بارودۆخی ده روونی تیکچووه و له سه ر شه قامه کان شه و و پۆژ

بەسەر دەبات. هەندێ جاریش پووداوی دلتەزین لە دەستی ئەم کەسانەوه، کە خۆشیان قوربانین، پوودەدات.

بۆ نمونە: لەم چەند ساڵی پابردوودا، دواي (۲۰۱۰). لەگەڵ پەکی کێو پەشی قەزای پانی، دایکێک کە لە کاتەدا بە تەنها لە گەڵ منداڵەکی لە مالهوه بوو، دەستی راستی منداڵە کچە دوو سالانەکی بە چەقۆیەکی تیژ لە مەچەکەوه دەبڕیتەوه، ئەو منداڵە جوانکیە کە ناوی (دەریا)یە لە نەخۆشخانە نەشتەرگەری بۆ دەکری و دەستی راستی لە دەست دەدات و دوو بۆتڵ خۆینی تی دەکری..

باوکی ئەم منداڵە کە دەستی بپاوه تەوه و توویەتی: هاوسەرەکەم کە ئەو کارە دلتەزینە چاوه پوان نەکراوەی ئەنجام داوه، زۆریەکی خانەوادەکی ئەنفالکراون، هەر بەو ھۆیەوه باری دەروونی تەواو نیە بۆیە بەرگری لێدەکەم و داواي یاسایی لەسەر تۆمار ناکەم، چونکە دەزانم باری دەروونی هاوسەرەکەم بەھۆی کارەساتی ئەنفالکردنی بنەمالەکی تیکچوو و بە عەمدی نەیکردووه. (پۆژنامەی ئاسۆ، ژ: ۱۴۱۹).

شیتەکان کین؟!

شیتەکان ئەو کەسانەن کە جیاوازی لە خەڵکی ئاسایی دنیایەکی تایبەت بە خۆیان هەیە، هەرچەندە بە جەستە لەناو خەڵکی دەژین، بەلام بێ باکن بەرامبەر هەموو جەنجالیەکانی ژیان، بەرانبەر بەرپرسیاریەتیەکان، بەرامبەر هەموو ئەو خەونانەیی خەڵکی بە ئاوانتیەو دەژین.

لە خوا غافل مەبە، ئەگەر پەحمی خوا نەبێ، لە هەر ئاستیکی بەرزى زانستی و ئابوری و کۆمەلایەتیدا بیت، بۆی هەیە خەڵەلی عەقڵی پوت تیپکات و شیت ببی، چونکە شیتەکان هەر کەسانی هەژار و نەخویندەوار و نەناسراو و بێ کەس و کار نین. سەرئەنجام بابەتە بدە:

بانگخواز و مامۆستای زانکۆ (د. محمد عبدالرحمن العریفی) دەفەرمووی: لە گەشتیکەدا بۆ یەکێک لە ولاتەکان، بۆئەوێ چەند وتار و ئامۆزگاریەکی پیشکەش بکەم، ئەو ولاتەش بەناویانگ بوو بەوێ کە نەخۆشخانەیی زۆر گەورەیی تێدا یە بۆ نەخۆشیە دەروونیەکان. ئەو نەخۆشیانەیی کە خەڵکی بە شیتی ناوی دەبەن، بەیانیکەیی دوو وتارم پیشکەش کرد و هیشتا کاتژمێریکی مابوو بۆ نوێژی نیوەڕۆ، یەکێک لە بانگخوازە بەناویانگ و دیارەکانیشم

لەگەل بوو، كاتىك لە ئوتومبىلدا بووين، لام كردهوہ بەلايدا و وتم: مادام كاتمان بەدەستەوہيە، حەزدەكەم بچم بۆ شوينىك..

وتى: بۆ كۆي؟ وتم: نەخۆشخانەى نەخۆشە دەرونيەكان. پىكەنى و وتى: بۆچى؟! دەتەوئەت لە عەقل و ژىرىت دلىابىت!! وتم: نا، بەلكو سودى دەبىت بۆمان و پەند و ئامۆزگارى لىوہردەگرىن. زياتر خەلاتەكانى خواى گەورە و پەروەردگارمان بۆ دەردەكەوئەت..

هاورپكەم بىدەنگ بوو، بىرى لە حالى ئەو نەخۆشە كردهوہ، مەستم كرد زۆر غەمبار بوو. چونكە كەسىكى زۆر نەرم و نىان و بەسۆز بوو، زياد لە پىويست كەسىكى سۆزدار بوو..

چوين بۆ ئەوئى و پوومان كرده بىنايەك، كە وەكو ئەشكەوت وابوو، بە درەخت چواردەورى گىرابوو، وەكو شىوہى تارمايى و شەبەحىك دەردەكەوت، يەككە لە پزىشكەكان پىشوازى لىكردىن، بەخىرماتنى كردىن و پاشان بە نەخۆشخانەكەدا گىراپىنى..

پزىشكەكە دەربارەى ناپەحەتى و ناخۆشى نەخۆشەكان دەستى بە قسەكردن كرد و وتى: ئەوہى من بۆتانى باس دەكەم، وەك ئەوہ نىە كە بەچاوى خۆتان بىبىنن، پاشان بردمانى بۆ يەكئى لە پارەوہكان.. لىرەوہ گۆئ بىستى چەندان ھاوار و دەنگە دەنگ بووين، ژوورى نەخۆشەكان بەمبەر و بەوبەرى پارەوہكەدا دابەشكرابوو.. لەلاى راستدا بەلاى ژوورىكدا پۆشتىن سەيرى

ئورۇنكەم كىرد و بىنىم زىاتىر لە دە جىگەى چۆلى تىدايە.. تەنھا جىگەىك نەبىت كە پىاويكى لەسەر پاكشابوو، پىاوەكە دەست و قاچى دەجولاند، پوومكرده پزىشكەكە و لىم پرسى: ئەمە چىە؟! وتى: شىتە.. توشى پەركەمىش دىت.. لەماوہى پىنج يان شەش كاتىمىرىكدا پەركەم لىى دەدات!

وتم: (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ) لەكەيەوہ وايە و بەم شىوہيە؟!!

وتى: دە سال زىاترە.. ھەست و سۆزم لە دەرونمدا شاردهوہ و بە بىدەنگى ھەنگاوم نا و پۆشتم..

لەدواى چەند ھەنگاويك، بەلای ئورىكى تردا پۆشتىن، كە دەرگاگەى داخرابوو، لە دەرگای ئورۇنكەدا كرانەوہيەك، يان پەنجەرەيەكى بچوك ھەبوو، پىاويك لە ئورۇنكە ديار بوو، ھەندىك ئاماژەى بۆ كردين، بەلام لىى تىنەگەيشتىن، چاوم بە ئورۇنكەدا گىپا.. زەوى و ديوارەكانى پەنگىكى كالىان ھەبوو، پرسىارم كىرد ئەمەيان چىە?!!

وتى: شىتە، وتم: دەزانم شىتە، ئەگەر شىت نەبوايە لىرە نەمان دەبىنى، چىرۆك و بەسەرھاتى ئەمەيان چىە?!!

وتى: ئەم پىاوە كاتى ديوار دەبىنى، توپە دەبىت و بە دەست و قاچى لە ديوارەكان دەدا و جارى واش ھەيە سەرى بە ديوارەكاندا دەكىشى، پۆژىك پەنجەكانى دەشكىت، پۆژىك قاچى، پۆژىك

سەری.. پۆژێک.. و.. نەمان توانی چاری بکەین، هەریۆیە هەروەك دەبینی لەم ژوورەدا بەندمان کردووە.. زەوی و دیوارەکانیشمان بە ئیسفەنج داپۆشیوە، چۆن دەیهوێت با بە دیوارەکاندا بکێشیت.. پاشان پزیشکەکە بە بێدەنگی لە پێشمانەوه پۆشت، من و هاوڕێکەشم وەستا بووین و لەبەر خۆمانەوه قسەمان دەکرد و دەمان وت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانَا مِمَّا إِنْتَلَاكَ بِهِ)..

پاشان پۆشتین، هەتا گەشتینە ژورێک کە زیاتر لە سی پیاوی تێدابوو، هەریەکە بە شێوازێک، هەیانبوو بانگی دەدا، هەیان بوو گۆرانی دەوت، ئەوی تریان سەمای دەکرد، ئەوی تر هەر ئاوپرێ دەدایەوه.. لە نێوانیاندا سێ کەس هەبوون، کە لەسەر کورسی دایان نیشاندبوون و دەست و قاچیان بەستبوونەوه. و سەیری ئەمەلا و ئەولایان دەکرد و هەولێ کردنەوهی خۆیان دەدا و نەیان دەتوانی.. سەرم سوپما و لە پزیشکەکەم پرسى: ئەمانە چین؟! بۆچی بەتەنها ئەم سیانە بەستراونەتەوه؟!

وتى: ئەمانە هەر شتێک لە پێشیانەوه بێت لێی دەدەن، پەنجەرە و دەرگا دەشکێنن، هەر لەبەر ئەوە لە بەیانیهوه هەتا ئێوارە بەم شیوەیه دەیان بەستینەوه..

وتم: ماوهی چەنێکە بەم شیوەیهن؟! وتى: ئەوەیان دەسالا، ئەوی تر حەوت سالا، ئەوی تریان تازەیه پێنج سالا.

ھەر بىرىم دەكردهوه، سوپاس بۆ ئو خوايهى كه ئيمهى پاراستووه لهوهى كه ئهوان توشى بوون، پرسىارم كرد و وتم: دهركاى چوونه دهروهوهى نهخوشخانه له كوئوهيه؟ وتى: ئوورىك ماوه، په‌ند و ئامۆزگارى زۆرى تىدايه، وهره..

دهستى گرتم و بردمى، سهره‌تا ئهوهى بينيم هاوشيوه‌ى ئووره‌كانى تر بوون، چەند نه‌خوشىك ھەر يەكەى به‌ شيوازيك، به‌لام ئهوهى جيگەى سهرسورمان بوو پياويك بوو، تەمەنى زياتر له‌ په‌نجا سالّ ده‌بوو، سەرى سپى بوو بوو، به‌ چىچكانه‌وه له‌سەر زه‌وى دانىشتبوو، خۆى كۆر كرىبووه، به‌ تيله‌ى چاو سەيرى ده‌كردىن، به‌ترس و له‌رزوه ئاوپرى ده‌دايه‌وه..

ئەمانە ھەمووى ئاسايى بوون، به‌لام ئهوهى ترساندىمى و به‌ تەواوه‌تى وروژاندىمى و به‌لامه‌وه نامۆ بوو، ئه‌وه بوو كه پياوه‌كه پوت و قوت بوو! ھىچ جلۆبه‌رگىكى له‌به‌ردا نه‌بوو، تەنانەت عەورەتیشى به‌دەرەوہبوو! پەنگم گۆپا و يەكسەر لام كرده‌وه به‌لاى پزىشكه‌كه‌دا، كاتىك بينىمى چاوم سور ھەلگەپاوه، پىى وتم: ئارامبه.. بۆت باس ده‌كه‌م بۆچى وايه!

ئەم پياوہ ھەر كاتىك جلۆبه‌رگمان له‌به‌ردەكرد، به‌ ددانەكانى دەیدپاند و دەیویست قوتیان بدات، پۆژانە زياتر له‌ (دە) دەست جلۆبه‌رگمان له‌به‌ردەكرد، به‌لام دەیدپاند و بەم شىوہیە دەمایوہ كه دەیبینی ئیمەش به‌ ھاوین و زستان بەم شىوازە وازمان

لېھىناۋە.. ئەو كەسانەش بە دەۋرىيەۋەن شىتەن و عەقلىيان پىئاشكىت كە بۆچى ئاۋايە !!

ھاتمە دەرەۋە، نەمتۋانى زىاتر ئارام بىگرم، بە پزىشكە كەم وت: دەرگا كەم پىشان بدە بۆئەۋەى بچمە دەرەۋە، وتى: ھەندىك بەشى تر ماۋە، وتم: ئەۋەى بىنىمان بەسە. پزىشكە كە پۆشت و منىش لە تەنىشتىيەۋە، بەبىئ دەنگى دەپۆشتىن، لە پىر لای كىردەۋە بەلامدا ۋەكو ئەۋەى بىرى شتىكى بىكەۋىتەۋە، كە بىرى چوبىت و وتى: يا شىخ لىرە پىاۋىك ھەيە، بازىرگانىكى گەۋرەيە، سەدان مىلۋن پارەى ھەيە، توشى نەخۇشەكى عەقلى بوۋە، ماۋەى دوو سالاھە مندالەكانى ھىناۋايانە بۆ ئىرە !! پىاۋىكى تىرى لىيە ئەندازيارە لە كۆمپانىيە (..)، كەسىكى تىرى لىيە كە..

پزىشكە كە بەدەم پىگەۋە ھەر قەسەى بۆ دەكرىن، دەرپارەى ھەندىك كەس بۆمان دەدۋا كە زەلىل بوون، لەدۋاى ئەۋەى خاۋەن پلە و پاىە بوون.. ھەندىكى تر لەدۋاى دەۋلەمەندى ھەزار كەۋتبوون..

دەپۆشتەم و ھەر بىرم دەكرەۋە بەۋەى كە بىيەۋىت دەبەخشىت، يان لىيە دەگرىتەۋە و پىئى نابەخشىت. ھەندىك جار خۋاى گەۋرە مال و سەرۋەت و سامان و پلە و پاىە و ناۋبانگ بە كەسىك دەبەخشىت، بەلام ژىرى و عەقلى لىۋەردەگرىتەۋە، دەبىنىت لە

زۆریه‌ی که‌س ده‌وله‌مه‌ندتره، له زۆریه‌ی که‌س جه‌سته‌ی به‌هێزتره، به‌لام له نه‌خۆشخانه‌ی ده‌روونی، یان له شیتخانه به‌ند کراوه!!

که‌سی واش هه‌یه پله و پایه‌ی به‌رزى هه‌یه، مال و سامانی زۆر، عه‌قل و ژیریه‌کی گه‌وره.. به‌لام له‌شی ساغ نیه و نه‌خۆشه، که‌سانیک ده‌بینی بیست یان سی ساله‌ له‌سه‌ر جیکه که‌وتوون، به‌بێ ئه‌وه‌ی مال و سامان و پله و پایه، هه‌چ سودیکیان پێ بگه‌یه‌نن، ﴿وَرَبُّكَ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ القصص.

واته: هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆیه، هه‌رچه‌کی بویت دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژێریت خه‌لکی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌یان نیه و سه‌رپشک نه‌کراون، پاکی و بێگه‌ردی و بلندی بۆ خودایه، له به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌دا که نه‌فامان ده‌یکه‌ن به‌شه‌ریک و هاوه‌ل.

هه‌ربۆیه ئه‌و که‌سانه‌ی که توشی تاقیکردنه‌وه و به‌لایه‌ک هاتوون، زۆر به‌خێرای پێویسته‌ بزانه، که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه دیارییه‌کیان پێ به‌خشاوه، ئه‌گه‌ر مال و سامانی زۆری پێ نه‌به‌خشیوی، به‌ دلناییه‌وه ژیری پێ به‌خشیوی.. له هه‌موو به‌خشش و خه‌لاته‌کانیش گه‌وره‌تر ئه‌وه‌یه: که باوه‌ر و ئیمانی پێ به‌خشیوی، ده‌ی پێرۆزت بێت و خۆشی بۆ خۆت که له ژێر سایه‌ی ئیسلامدا ده‌ژیت و له ژێر سایه‌ی ئیسلامیشدا ده‌مریت، ده‌ی له

ناخی دلّه وه و به زمانیش بلّی، سوپاس بۆ خودا، سوپاس بۆ خودا. (بهخته وه ر بژی، ل ۲۳۵).

قسه ی به جی و نهسته ق و خوشی شیته کان

شیته کان له گه لّ ئه وه ی کردار و گوشتاریان ئاسایی نیه، به لام ناو به ناو قسه ی زۆر به هیژ و مه نتیقی و به جی ده کەن که ژیره کان به ی پی نابه ن، وه چونکه ئه و جۆره قسه جوان و نایابانه له و جۆره که سانه چاوه پئی ناکرین، زۆر به تام و چێژن و له بیرناچنه وه. ئه مه ش هه ندی له و جۆره قسه خوش و واقعی و به جییانه:

یه که م: ده لّین شیتیک له بازاری شاریکدا هاواری ده کرد و ده یگوت: ئه ی خه لکینه ئیسته له م شارهدا هه ر من شیتیم، قه سه م به خوا بلّین زه وی ده دریت به شیته کان هه تا شه ش مانگی تر من تۆبه م به رناکه ویت!! واته هه موو خه لکه که خۆیان ده کەن به شیت و ناوونوسی خۆیان بۆ وه رگرتنی زه وی ده کەن! (پۆژنامه ی باسک، ژ: ۵۰۹، ل ۴).

دوو وه م: پۆژیک له به رده م نه خوشخانه یه کی ده روونیدا، که سیك تایه یه کی ئوتومبیله که ی په نچهر بوو، دابه زی تایه په نچهره که ی کرده وه و سپیره که ی داگرت، له کاتی که سهرقالی جه گ و تایه بوو، یه کیک له وێوه تێپه پی، هه رچوار بورغوه کراوه که ی که له ولاوه دانرا بوون، برد و پۆشت..

وەختی بە ئاگاهاوە کار لە کار ترازابوو، جگەرەیهکی داگیرساند و پالی دا بە ئوتومبیلە کە یەو، لە پر شیتی لە پەنجەرە ی نەخۆشخانە کە ی بەرامبەر یەو سەری دەرھێنا و هاواری لیکرد: هۆی کابرا، ئەو بە ئاوا دەست لە ئەژنۆ دانیشتوی؟

ئەمیش پیکەنی و وتی: چیبکەم، هەر چوار بورغوی تایە کە میان دزی، بە بی بورغو کاریکم پی ناکریت..

شیتە کە قاقا پیکەنی و وتی: بەخوا سەیری! ئە ی سی تایە ی تەرت نیە؟ کابرا بە سەر سوپمانەو و تی: بەلی، بەس ئەو چ پە یو ەندیەکی بە قسە کە ی ئیمەو ە هە یە؟

شیتە کە دووبارە قاقایەکی بۆ کرد: ئە ی چۆن پە یو ەندی نیە، هەر یە کێک لەو سی تایە ی تر چوار بورغویان نیە؟! لە هەر یە کێکیان برغویە ک بەرەو ە و لە می ببەستە، ئەمیش دە بیته سی برغو کارە کە ت سەر دە گریت و دە پۆی!! کابرا هیندە ی تر سەری لەو شیتە سوپما، خۆی نە گرت و هاواری لیکرد: باشە تۆ کە هیندە عاقلی، لە شیتخانە چی دە کە ی؟!

شیتە کە ئەمجارە یان بە ئارامی وتی: ئاخەر من شیتیم، بەس کە مژە نیم!!

بە لی هە ندیک جار، ئەو ە ی بە عە قلی شیتیکدا دیت، مە رج نیە ئاقلیک بیر بۆ بجیت، هە ندی لە وانه یە پییان دەوتری شیت، هە م

خۆشەويستىن و ھەمىش لە ھەندى بواردا بېريان زۆر وورد دەپوات.
(ئاو و ئاور، ل ۲۱۵).

سىھەم: مامۇستا ئىبراھىم پىشاوى - بەرەحمەت بىت -
گىراپوئەتەو ھە: شىتتەك شەبقەيەك دەكاتە سەرى و خەلگىش
گالتەي پىدەكەن و دەلەين: بووى بە ئىنگلىز، ئەویش وەلاميان
دەداتەو و دەلەيت: بەپاستى بى عەقلن، بۆئەو شەبقەيە من بکات
بە ئىنگلىز، باشە بۆ من ناتوانم ئەو بکەم بە موسلمان؟! (بەرەو
بەھەشت، ل ۹۹).

چوارەم: زانای گەرە و کەم وینەي کورد، قازى شىخ محمدى
خال، ئەدىب و نوسەر و موفەسىرى قورئان، لە کتتەبە بە نرخەکەيدا
(نالەي دەروون) لە ژۆر سەر دىپى: (ژىرى شىتان و شىتى ژىران)
دەفەرمووى: (مەردوم ئەگەر بە چاويكى وردبونەو تەماشە بکات
ئەبىنى کە زۆر شىتەکان ژىر و زۆر لە ژىرەکان شىتن.. شىتتەك بوو
لە سلىمانى شەبقەي لەسەر دەکرد، پۆژىك ژىرىك پى وى: تۆ کە
موسلمانىت، چۆن شەبقەي گاوری لەسەر دەکەي؟ نازانىت بەم
شەبقەيە بى بېوا - کافر - دەبىت؟! شىتەکەش وى: منىكى
خویندەوارى جىهان دیدەي موسلمانى خاوەن بىروباوەر، بۆچ
نەتوانم بە نوژىك شەبقەکەم موسلمان بکەم، ئەو پارچە پەپۆيە
بۆچ بتوانى من بى بېوا بکات؟!

ئىرىكى تر ھەر لە شارى سلىمانى لە شىتتىكى چاوخىل ئەپرسى
ئەللى: تو خوا فیسار كەس ئەو ە پاستە ئەللىن: خىل يەك بە دوو
ئەبىنى. شىتەكەش كتوپر ئەللى: بەللى پاستە، چونكە من ھەرچەند
تۆ دەبىنم، بە چوار پى ئەتبىنم!!

شىتتىكى تر بوو لە سلىمانى خاوەنى كۆشىك خىزان و مال و
مندال بوو، ئىنجا ئەگەر پۇرئىك نەبونى زۆرى بۆ بەئنايە، داواى
شىتتىكى لە دەولەمەندى بگردايە و ئەویش ھىچى نەدايەتلى، ھەر
لەبەردەمى دوكانى دەولەمەندەكە دائەنىشت تا ھەژارئىك تى
ئەپەرى بەبەردەميا، ئەمجا بۆئەو ە پلارئىك بگريتە دەولەمەندەكە،
و ە جنىوئىكى پى بگەيەنلى خۆى چى پى بوايە لە پارە ئەيدا بەو
سوالكەرەى كە لەو ساتەدا تى ئەپەرى لەوئە!!

ھەر ئەم شىتە جارئىك پى ئەللىن: تۆ بۆ ناچىتە لای فیسار بەگ
تا ھەندى گەنم و جۆت بداتى، ئەمىش ئەللى: من بۆلای كى بچم؟!
ئەو تانجىەكانى خۆى كەپاويان پى ئەكات و گۆشتيان پى پەيدا
ئەكات، لەبرساندا سەر بە تەندورى گەرمى نانەواكاندا ئەكەن و
كولئىرە ئەفريئن، ئىستا بەگ ھىچ ناكات گەنم و جۆ بە من ئەدات.
ئەم بەگە كە ئىو ە ئەللىن، ئەگەر وەختى خۆى كويخاى بەھەشت
بوايە، بۆچى ئادەمى باپىرى سى و دوو ددانەى دەرېھاتايە
ئەيھىشت مىللكى ئەو دەنكە گەنمەى بگردايە كە خواردى و
لەسەرى دەرکرا؟!.

زیرەکی شیتەکان!

> بەسەرھات

- میژوو بۆمان دەگێڕیتەوێه که پۆژی هارونە پەشید لە قەراخ شاری بەغدا بەدوو شیت ئەگات یەکیکیان بالۆل و ئەوی تریان شیتێکی هاوپی بالۆل ئەبی، هارونە پەشید بە بالۆل دەلی: تو بۆچی ناوئرایت بە بالۆل؟ ئەمیش ئەلی ئەی تو بۆ ناوئرایت بە هاوون؟ لەمە هاوونە پەشید توپە ئەبی، دەست ئەگات بە جێئودان بە بالۆل. بالۆل پووئەگاتە هاوپیکی خۆی و ئەلی: ئیمە که لە بەغدا دەرچووین دوان بووین، کەچی وابووین بە سێ (واتە: دوو شیت بووین کەچی وابووین بە سێ شیت، چونکە هارونە پەشیدیش وەك ئیمە شیتە)..

- جاریکیان پیاویکی گەورە ی دەمپاستی بە دەسلەت ئەچیتە تیمارخانە یەك بۆ سەیری ئەو شیتانە ی که لەویدان، لەناو هەمویاندا که ئەیاندوین، یەکیکیان زۆر بە ژیر و لەسەر خۆ و قسە خۆش دیتە بەرچاو، ئەمیش ئەو یە که دەرئەهینێ لە تیمارخانە که، وە لەگەڵ خۆی ئەیباتەوێه بۆ مائی خۆیان، ئیوارێ میژ و مەزە و خواردن و خواردنەوێه یان بۆ دانهنن، کابرا لەگەڵ شیتە کەدا دیتە سەر میژ، وە خاوەن مال دەست ئەگات بە خواردنەوێه، تەماشای ئەکا شیتە که ناخواتەوێه، پێی ئەلی: بۆ ناخۆیتەوێه؟

ئه لّی تۆ ئه خوئته وه بۆ ئه وهی وهك منت لی بی، ئه ی من
بخۆمه وه بۆ ئه وهی وهك کیم لی بی؟! کابرای ژیر له سه ر ئه م
قسه یه ده ست له خواردنه وه هه لده گری.

- ژیری شیّتان هه موو ئیسکیان سووک و گیانیان پاک و دلّیان
پووناکه و زمانیان شیرین و قسه یان خۆشه، له به رئه وهی که که س
هیوای ئه م جۆره قسه انه یان لی ناکه ن، بۆیه وا ئیجگار قسه کانیان
خۆشه له گوێچکه دا، به لام ژیره کان چونکه هه میشه چاوه پوانی
قسه ی ژیرانه یان لی ئه کری، ئه گه ر قسه که یان تۆر به رز و به نرخ
نه بی، به شتیکی هیچ و پوچ وه رئه گری.

په ند و وانه کان له م بابه ته دا:

یه که م: قه در و نرخ عه قلّت بزانه و له خوا غافل مه به، ئه و
عه قلّی په روه ردگار پیتی به خشیوی له چاکه و چاکه کاری و
پزگارکردنی خۆت و که سانی ده ور به رت و مروفایه تی به گشتی له
گیرگرفت و نه هامة تی و په شیمانی به کار به یته، چونکه که سانیك
هه ن عه قلّ و ژیری که یان بۆ خه له تاندنی خه لکه به کار ده هیتن،
له به رئه وه سوپاسی خوا بکه له سه ر خه لاتنی عه قلّ و له چاکه دا
نه بی به کاری مه هیته. زانایان فه رمو یانه: (العَاقِلُ إِذَا سَكَتَ فَكَرَّ،
وَ إِذَا نَطَقَ ذَكَرَ، وَ إِذَا نَظَرَ اعْتَبَرَ). مروفی ژیر، ئه و کاته ی که
بیده نگه بیر ده کاته وه، ئه و ئه گه ر قسه ی کرد یادی خوا ده کات و

قسەى سود بەخش دەكات، وەئەگەر پوانىيە شتېك، دېمەنىك، پووداويك بېردەكاته وە دەرس و عېرەت و ئامۇزگارى لى وەردەگرى.

دووەم: لە كەسى عاقل و ژیر نزیكە لە قسە و گوفتارى و پەفتارى سودمەندبە، وتراوہ: (خَيْرُ الْعَاقِلِ مَرْجُوٌّ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَ شَرُّ الْجَاهِلِ مَخُوفٌ عَلَى كُلِّ حَالٍ) واتە: خیر و چاكەى كەسى ژیر و عاقل لە ھەموو كاتىكدا چاوەپێ كراوہ، شەپ و خراپەى كەسى نەقام و نەزانیش مەترسى ھەيە لە ھەموو كات و شوپىنىكدا، كە بەھۆيەوہ خراپەيەك پووبدات.

سېھەم: گالتە بە ھېچ شتېك مەكە، بەداخوہ مامەلە و ھەلسوكەوتى كۆمەلگا لەگەل شىتەكان باش نيە، گالتەيان پىدەكەن، ھەندى كەس بەلئىنيان پى دەدەن و ناييەنە سەر، ھەندى كەس بۆ كات بەسەربردن شىتەكانيان دەوئەت، باشە كى دەلئەت شىتەكان بەراستى ناژين و ژيانى شىتەكان لە ھى ژىرەكان خۆشتر و سانا ترنيە؟!

بەداخوہ كەسانىك ھەن لىناگەرپىن شىتەكان بۆخۆيان چۆنيان پى خۆشە ئاوا بژين و ئازارى ئۆريان دەدەن، شىتەكان لە ژيان تىدەگەن وەك خۆى، وەك خۆشى وەلامى دەدەنەوہ.. بەلام ژىرەكان كە ھۆشياريان لەسەر شتېك ھەبوو دەيخەنە تەرازووى

به‌رژه‌وه‌ندی خۆپانه‌وه، ئینجا بیرى لى ده‌که‌نه‌وه. به‌لى جارن شیتته‌کان ده‌ستیان له خه‌ک ده‌وه‌شاند، ئیستا به‌هۆی پیشکه‌وتنى تهن‌دروستیه‌وه ئه‌و حاله‌تانه نه‌ماون و کۆمه‌لگا ده‌ست له‌وان ده‌وه‌شینیت، جارن خه‌لکی له ده‌ستی شیتته‌کان پايان ده‌کرد، ئه‌مۆ به‌ پێچه‌وانه‌ی دوینۆه، شیتته‌کان له ده‌ستی کۆمه‌لگا هه‌ل‌دین و ئازادیه‌کانی نه‌وانیش پرسىارى زۆرى خراوه‌ته سه‌ر..

چواره‌م: که خوا ده‌رگایه‌کی داخست، چه‌نده ده‌رگای تر ده‌کاته‌وه، شیتته‌کان خوای گه‌وره دلى که‌سانیکى بۆ نه‌رم کردون که زۆر به‌ دلسۆزى خزمه‌تیان ده‌که‌ن و لییان بیزارین. وه‌کو دایک و باوکیان، یان برا و خوشکیان، یاخود له بازاره‌کاندا هه‌ندى بازرگان و دوکاندار و کاسپى بۆ دل نه‌رم کردون که خواردن و جلو به‌رگیان پیشکه‌ش ده‌که‌ن و ناهیلن خه‌لکی ئازاریان بدات. ئه‌مه هه‌مووی به‌خوای گه‌وره ده‌کریت.

شیتتیکى په‌که‌ه‌وته و دایکیکى دلسۆز < به‌سه‌رهات >

له گوندیکى ناوچه‌ی جافایه‌تى، ئافره‌تیک کورپیکى شیتى هه‌بوو، دوو به‌ دوو ژيانیان به‌سه‌رده‌برد، کورپه‌که که‌نه‌فت و داماو‌بوو، هه‌موو کات (فاطمه) خانى دایکى دوعای ده‌کرد و له‌خوا ده‌پاراپه‌وه و ده‌یگوت: خوايه ئه‌گه‌ر من مرده‌م، له‌دوای من عوسمانى کورپشم بمیرى و زه‌لیل نه‌بى، که‌س بۆى به‌خۆناکړى..

کوپه شیته که شی بهرده وام دوعای دهکرد و دهیگوت: خوایه
دوعاکه ی دایکم گیرا بکه ی، نه گهر نه و مرد، یه کسه ر منیش له دوعای
نه و بمرم، دایکم راست دهکات، به خوا که س منی پی به خیتو
ناکری!!

خوای په روه ردگار دهستی به پووی نه و دایک و کوپه وه نه نا،
ته نها یه که شه و عوسمان له دوعای دایکی ژیا و یه کسه ر مرد، فاتمه
خان شه و سه عات تو مرد و خوا حافیزی له عوسمانی کوپی کرد، بو
سبهینی دوعای نویژی شیوان به بی هیچ نه خوشی و نازاریک، هر به
ساغی عوسمانی کوپی به لاداهات و مرد.. هه ردو وکیان نزایان
گیرابوو به ئاواتی خو یان گه شتن. (پایزه برا ب ۱، ل ۳۱).

پینجه م: شیتی راسته قینه، نه و که سه نیه که خه له لیک له
عهقلیدا په یدابوو و جوریک له نه خوشی عهقلی هیه، به لکو نه و
که سه شیتی راسته قینه یه که له خوا غافل و قیامه تی خو ی
سوتاندوه و سوره له سه ر نه نجامدانی گوناوو بی شهرعی و شانازی
پیوه دهکات و ته و به ناکات و فرمی سکی په شیمانی هه لئاوه ریژی
له سه ر گوناوه کانی و پیش مردن په شیمان نابیتته وه و پوو له چاکه
ناکات، پیغه مبه ری خوا ﷺ نه وانه ی به شیت داناوو که سورن و
بهرده وامن له سه ر بی شهرعی و گوناو.

(عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي أَصْحَابِهِ إِذْ مَرَّ بِهِ رَجُلٌ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: هَذَا مَجْنُونٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ هَذَا رَجُلٌ مُصَابٌ، إِنَّمَا الْمَجْنُونُ الْمُقِيمُ عَلَى مَعْصِيَةِ اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ -).

واته: له و کاته دا که پیغمبرى خوا ﷺ له گه ل کومه لى له یارانى دانیشتبوو، له و کاته دا پیاویک به لای پیغمبرى خوادا ﷺ تیپه پى، هندی له دانیشتون وتیان: نه وه پیاوه شیته که به، پیغمبرى خوا ﷺ فهرمووی: نه م پیاوه بوی پیکه وتووه، توشی کاره ساتیک بوه و به وهویه توشی ناته واوی عه قلی بووه، به لام شیته راسته قینه نه و که سه یه که له سه ر گونا هو بى شهرعى و بى فهرمانی خواى گهره به رده وامه. (رقائق العریفی، ص ۱۲).

دوو فهرموودهی دلخۆشکهر و موژدهدهری

خۆشهویستمان لهسهه ئهم بابته:

یهکهه: ئیمامی علی - رَضِيَ اللهُ عَنْهُ - فهرموویهتی،
پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ، عَنْ النَّائِمِ
حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى
يَعْقِلَ). رواه الترمذي: (۱۴۲۳) وقال عنه: حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وقال
الألباني في صحيح سنن أبي داود: (۸۳۳/۳) صحيح.

واته: قهلهه هه لگهراوه لهسهه سئ کهس (هیچ گوناهیان لهسهه
نانوسری بۆ قیامهت):

(۱) نوستوو هه تا به خه بهر دی.

(۲) مندال تا بلوغ دهبی.

(۳) شیت هه تا عه قلی دیته وه لای خوی و چاک

ده بیته وه.

دوووهه: عه تای کوپه په باج، فهرمووی: ئیبنو عه بباس بانگی
کردم و پپی وتم: ئایا ئافره تیکت نیشان نه دهه که به هه شتی یه؟!
منیش وتم: ئادهی بفرموو: فهرمووی: ئهم ئافره ته رهش پیسته
کاتی خوی هاته خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ و پپی گوت: (إِنِّي
أَصْرَعُ، وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ تَعَالَى لِي) عه رزی کرد، قوریان
من فیم لیدی و لهو کاته دا که فییه که ده مگری و ناگام له خۆم

نامینی جل و بهرگه کهم له خۆم ده که مه وه و جهسته م ده رده که وی.
له خوای گه وره بۆم بیارپۆه که چاکم بکاته وه.

پیغه مبهری خواش ﷺ فه رمووی: (إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُعَافِيكَ) فه رمووی: ئە گەر
حه زده که ی ئارام بگره و به ههشت جیگه ت بی، ئە گەر هه زیش
ده که ی له خوای گه وره بۆت ده پارپۆمه وه که چاکت بکاته وه،
ئافره ته کهش وتی: (إِنِّي أَتَكَشَّفُ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ، فَدَعَا
لَهَا). واته: باشه ئارام ده گرم، به لām له خودا بۆم بیارپۆه که له شم
ده رنه که وی، پیغه مبهری خواش ﷺ بۆی پاراپیه وه که نیت له کاتی
لێهاتنی فییه که دا جهسته ی ده رنه که وی. (متفق علیه، رواه البخاري؛
٥٦٥٢) و مُسْلِم: (٦٥٧١) وَ أَحْمَد: (٣٢٤٠).

له م فه رمووده یه دا موژده بۆ ئەو که سانه هه یه، که نه خوشی فی
لێهاتنیان هه یه، که به ویستی خوا پاداشتی گه لێک گه وره یان له لای
خوای گه وره له به هه شتدا بۆ هه یه.

وه ئەو که سانه ی ئەم جوړه که سانه یان له مالدا هه یه (شیت، یان
فی لێهاتوو) ده بی نۆر ئاگاداریان بن، حورمه تیان بگرن، دوعای
خێریان بۆ بکن. وه هه روه ها له پێگه ی زانستی پزیشکی نوێ و
ده رونه زانییه وه و دکتۆری ده رونه یه وه، هه ولێ چاره سه رکردنیان بده ن
و که مته رخه می نه که ن له ئاستیاندا و وه کو هه ر نه خوشیکی تر
ته ماشایان بکن.

له کوټایدا: له خوا غافل مه به و سوپاسی خوی گوره بکه
 له سر خهلاتی عقل و ژیری، وه همیشه زیکر و یادی خوا بکه، به
 تایبه تی زیکی به یانیان و ئیواران، وه هروه ها (آیه الكرسي)
 بخوینه له هه موو شه ویکدا، چونکه هه رکه سی (آیه الكرسي)
 بخوینی له کاتی خه وتندا، ئه و له لایه ن خواوه ده پارێزێ و هه
 شه یاطینیك ناتوانی لی نزیك ببیته وه هه تا به یانی. وه هه موو
 به یانی و ئیواران سوپه تی (الفلق، الناس، الاخلاص) بخوینه
 خوی گوره ده تپاریزی.

خوی گوره پشت و په نا و پارێزه ری هه موو موسلمانان بیت،
 آمین.

